

KELLEMES ÜNNEPEKET
ÉS BOLDOG ÚJÉVET
KÍVÁN AZ

Szaki Sci-L
Scitel
Proper

AZ ALKOTÓ IFJÚSÁG EGYESÜLÉS SZÁMÍTÁSTECHNIKAI IRODÁJA

A COMMODORE 64 típusú számítógéppel rendelkező vállalatok figyelmébe ajánlja

— a mérnöki-tervezői munka könnyítésére

épületgépészeti	légcsatorna-méretezési
kivitelezői költségvetési	porleválasztó-méretezési
fűtésrendszer-csőméretezési	gőzvezeték-méretezési
fűtőttesthővesztesség-számítási	statikai
kéményméretezési	geodéziai
padlófűtés-méretezési	gépipari tervezői
tüzeléstechnikai	hálózatirafó-méretezési

programcsomagjait

— az irodai-ügyviteli feladatok könnyítésére

létesítményjegyzék	munkaügyi
iparstatisztikai	vgm- és gmk-elszámoló
mérlegellenőrző	társadalombiztosítási
pénzügyi	szabadság-nyilvántartó
forgóeszköz-nyilvántartó	bérelemző
késedelmi kamat	érdekeltségialap-elszámoló
menetlevél-feldolgozó	keresetszabályozó
fuvarellenőrző	keresetiadó-számító

programcsomagjait

valamint

— a közismert TRACE—64, DBASIC V.1.0, DBASIC V.1.1, EXPANDER, ékezetes karakterkészlet- és grafikai segédprogramokat

További részletes felvilágosítás:

ALKOTÓ IFJÚSÁG EGYESÜLÉS

1066 BUDAPEST VI., JÓKAI U. 8.

TELEFON: 124-479, 314-121. TELEX: 22-7272

LEVÉLCÍM: 1519 BUDAPEST, PF. 330.

A NEUMANN JÁNOS SZÁMÍTÓGÉP- TUDOMÁNYI TÁRSASÁG ÉS A KISZ KÖZPONTI BIZOTTSÁG LAPJA

**A kiadvány
a Tudományos-
és Informatikai
Intézet
együttműködve készült**

**A szerkesztőbizottság
vezetője:
Kovács Győző**

**E számunkat
szerkesztették:**

**Bakos Tamás
(programozástechnika)**

**Broczkó Péter
(hírek)**

**Kovács Győző
(levelezés)**

**Lindner László
(sakkprogramozás)**

**Petróczy Judit
(könyvek)**

**Simonyi Endre
(klub)**

**Vadkerti János
(μprogramok)**

**Varga András
(iskola-számítógép)**

**Felelős szerkesztő:
Könyves Tóth Pál
Szerkesztőség:
1027 Budapest II., Fő u. 68.
Telefon: 154-250**

**Kiadja az Ifjúsági Lap-
és Könyvkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
dr. Petrus György igazgató**

**Kiadóhivatal:
1065 Budapest, Révay u. 16.
Telefon: 116-660**

**Terjeszti a Magyar Posta
Előfizethető a hírlapkézbesítő
hivataloknál**

**és a Posta Hírlapelőfizetési
és Lapellátási Irodáján
(1900 Budapest V.,
József nádor tér 1.)
vagy átutalással a 215-96 162
pénzforgalmi jelzőszámra.
Egy szám ára 30,- Ft**

**Előfizetési díj:
fél évre 180,- Ft
egy évre 360,- Ft
Külföldön terjeszti
a Kultúra,**

**1389 Budapest, pf. 149.
és a Magyar Média
1932 Budapest, pf.
279. 86-253**

**Szikra Lapnyomda
Budapest (86-4316)
Felelős vezető:**

Csöndes Zoltán vezérigazgató

**INDEX: 25 629
ISSN 0236-6088**

Címképünk:

**Domán András
és F. Farkas Tamás
Proper 16 W gépen készült
grafikái**

Tartalom

Számadás	3
A minőségügy — közügy	20
Okos kártyák	42
Olvastunk . . .	44
Barátunk, a számítógép	46
Hasznos tanácsok floppy-tulajdonosoknak	47
Helyi hálózatok	50
Számítógépes adatbankok mindenkinek	56
Adok-veszek-cserélek	68
Pagodák között	69
Hardver, szoftver — vagy valami más?	76
Az egér és a mozgatógömb	84
Zeneszerzés számítógéppel	90
Azt írja az újság . . .	94
Távoktatás és informatika	96

ISKOLA — SZÁMÍTÓGÉP

Az ismeretlen C16	4
Turbo Tape	5
A képernyőtartalom kimentése	6
Oktatóprogram	7
Hangszerprogram HT géphez FORTH nyelven	8
Pontsor közelítése polinommal	9
Függvénybemenet	10
Játsszunk számítógépet!	11
Milyen a jó számítógépes játék?	12
Számítógép a biológia oktatásában	13
Beszámoló a SZOFIT '86 programozói versenyről	13
Nyomkövető program	14

DIÁKROVAT

Öninduló program	22
Átszámoló program	22
A Spectrum rendszerváltozó	23
Softcopy CBM MPS802-re	24

PROGRAMOZÁSTECHNIKA

FORTH rekordszerkezetek	25
Z80 programozási gyakorlatok 5.	26
Az UNIX operációs rendszer	29
Szorzás és osztás assembly programokban	35
Verem	37
Adatbázis-kezelés	38
Tömörítő rutin	40
Foltervező	41
BASIC és gépi kód	42

μPROGRAMOK

List-Microsoft BASIC-nél	59
Adatbevitel-egyszerűsítő	59
Egy menüprogram	60
Cirill betűk	62

Néhány képernyőkezelő rutin	63
A Beta basic és alkalmazása	63
A Melbourne Draw	65
Programgyorsító rutinok	66
256 x 192-es grafika	67
A képernyő invertálása	67
Rajzoló	68

μKLUB

A lemezmeghajtó egységzámának beállítása	70
A lemezkapacitás növelése	72
Szövegkereső	73
Amerikai előzetes	73
Sztringkereső	74
Eredeti karakterek négyszeres nagyításban	75
Kör és egyenes rajzolása	76

SAKKPROGRAMOZÁS

Bitek és figurák	77
Mephistók a világ élvonalában	78

JÁTÉKPROGRAMOK

Ha nehéz a Quasimodo (avagy Hanch Back)	80
Rázós úton	80
Játékprogram-módosítás	80
Coby-vadászat	81
A megoldott Tantalizer	82

PIAC

Nyári árak Bécsben	86
--------------------	----

AZ OLVASÓ ÍRJA

87

KÖNYVEK

92

HÍREK, ÉRDEKESSÉGEK

93

PÁLYÁZATI FELHÍVÁS

Az NJSZT, a szekszárdi Garay János Gimnázium és a Mikroszámítógép Magazin Szerkesztősége ismét pályázatot hirdet az alábbi kategóriákban:

1. Új, önálló játékprogram készítése HT-1080Z, Sinclair Spectrum, Commodore 16, Commodore Plus/4 és 64 gépre.
2. Valamely tantárgyhoz kapcsolódó, a tanítási órát segítő, illetve a tanulók önálló tanulását támogató oktatóprogram készítése a fent említett gépekhez.

A pályázaton részt vehet minden általános és középiskolás tanuló, valamint elsőéves egyetemista.

A pályázat beadása: II. 15-ig a programot mágnesszalag-kazettán (a kazettára többször felvéve), vagy mágneslemezen (floppy) rövid leírás kíséretében (mit tud, hogyan működik a játék, hányadik osztály mely tantárgyának melyik anyagrészéhez kapcsolódik stb.), jellegével ellátva (külön zárt borítékban a név, lakcím vagy iskola) kérjük beküldeni a Mikroszámítógép Magazin Szerkesztőségébe (Budapest, Fő u. 68. 1027). A szerkesztőségnek joga van a pályázaton részt vett programok közlésére, amiért a szokásos honoráriumot fizeti. A döntő 10-10 résztvevőjét az NJSZT tagjaiból, a Garay Gimnázium tanáraiból és a szerkesztőség munkatársaiból álló előzsűri választja ki.

A döntő — melyen az előzsűri által kiválasztott 10-10 program versenyez — Szekszárdon, a Garay János Gimnáziumban rendezendő Garay napok alkalmából, 1987. márciusában lesz.

A döntőbe jutott tanulókat a Garay János Gimnázium vendégül látja.

Mindkét kategóriában az első három helyezett programot díjazuk, és mindkét kategóriában kiadjuk a közönség díját.

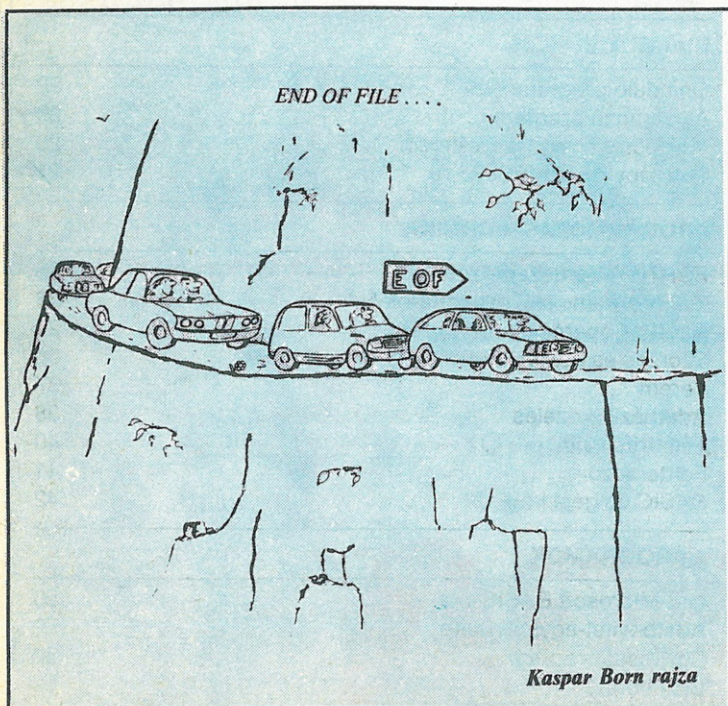
NJSZT
Dömölki Bálint
elnök

Garay János
Ált. Gimn.
Zentai András
igazgató

Mikroszámítógép
Magazin Szerk.
Kovács Győző
a szerk. biz.
vezetője

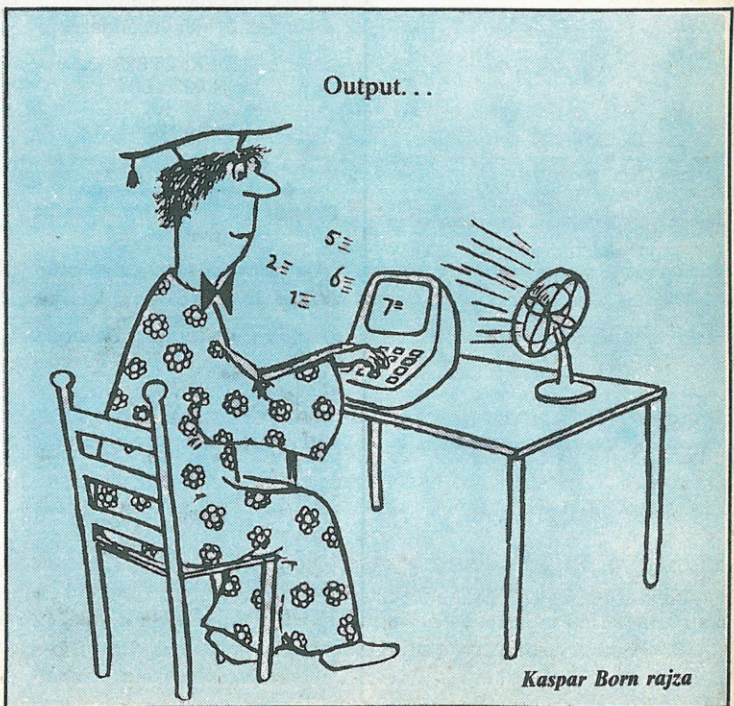
Minden kedves Olvasónak
kellemes ünnepeket és boldog új évet
kiván a Szerkesztőség!

END OF FILE

Kaspar Born rajza

Output . . .

Kaspar Born rajza

Számadás

„Úgy látom, igazán hasznos és szép anyagot nem talállok, mert az előttem járók már minden fontosat, hasznosat magukhoz ragadtak, úgy teszek hát, mint az egyszeri szegény ember, aki utolsónak ért a vásárba, és mivel más nem maradt neki, összeszedte a silány holmit, ami a sok vásárló közül egyiknek se kellett. Én is ezt a maradékot rakom majd gyenge kis ösvérem hátára. Nem a nagyvárosokban kínálom a portékámat, hanem a szegény falvakban, és meglepészem olyan árral, amelyet a portékám ér.”

(Leonardo da Vinci)

A μ M ez évi számait lapozgatom, olvasói leveleket böngészek, hiszen ebben az évben ez az utolsó alkalom, hogy egész éves munkánkról mérleget készítsünk, és jövő évi terveinkről egy kicsit elbeszéljünk.

Amikor 1983-ban a lapot alapítottuk, egy olyan magazint képzeltünk el, ami az informatika fontos kérdéseivel népszerű módon foglalkozik, ugyanakkor támogatjuk az iskolaszámítógép-programot, a számítógépes klubmozgalmat, a számítógép-építő amatőröket. Az írók szerzőit arra biztattuk, hogy mondanivalójukat mindenki számára érthetően fogalmazzák meg, nem jelentünk meg olyan cikkeket, amelyeket olvasóink többsége — véleményük szerint — nem, vagy csak nehezen tudott volna megérteni.

Arra törekedtünk, hogy a lapban megjelent írások szoros kapcsolatban legyenek a gyakorlattal, a túlzottan elméleti eszmefuttatásokat átengedtük a μ M-nél tudományosabb igényű sajtótermékeknek.

A magunk módján politizáltunk is, foglalkoztunk olyan gazdasági kérdésekkel, amelyek nem csak a szakembereket, de az informatikával foglalkozókat is érdekelték.

Megpróbáltuk a lapot az általunk elképzelt színvonalon tartani, olvasóinknak kell eldönteni, hogy ezt a célt mennyire sikerült elérnünk.

A lap első számait forgatva talán az első pillanatban fel sem tűnik, hogy az utóbbi időben a μ M szerkezete némileg megváltozott, úgy véljük, hasonló módon, mint ahogyan az informatika és a magyar társadalom viszonya is változott. Egyre több jelzést kaptunk — már a múlt évben is —, hogy olvasóink körében csökken az érdeklődés a nagyon kezdőknek szóló és túl általánosan fogalmazó írások iránt, elsősorban a diákok, de a nem számítástechnikus és az informatika iránt érdeklődő „nagyközönség” körében is. Egyre többen javasolták, hogy csökkentjük a játékprogramok mennyiségét, helyette inkább programozói fogásokat, illetve olyan programokat közöljünk, amelyeket a napi munkában, az iskolában, a háztartásban lehet alkalmazni. Olvasóink hasznos tanácsokat, ötleteket várta és nem kész megoldásokat, amelyeket

— egy levélből idézek — „szolgai módon be kell billentyűzni a gépbe, és így az embert megfosztja az alkotás örömétől.”

Ezért aztán tartalmilag néhány rovatunk átalakult (pl. az Iskola-számítógép, a Sakkprogramozás és a μ Klub), új rovatokat hoztunk létre (μ programok, Programozástechnika), és természetesen folyamatosan keressük azokat a lehetőségeket, amelyeknek a bevezetésével a μ M-t még érdekesebbé és tartalmasabbá tehetjük.

Az Iskola-számítógép rovat egyre inkább a tanárok, de a diákok szakmai, metodikai és talán még pedagógiai fórumává is vált. Az elmúlt évben egyre több olyan írás jelent meg, amelyben pedagógusok mutatják be oktatási programjaikat, vagyis azt, hogy a számítógépeket hogyan alkalmazzák a tanórákon. Nagyon sajnálatos tapasztalat, ami talán a jelenlegi helyzetet is jellemzi, hogy alig jelent meg olyan írás, amelyben egy történelem- vagy irodalomtanár mutatna be oktatóprogramokat, amelyeket az órákon is rendszeresen használ. „Sajnos” még ma is az a helyzet, hogy az iskolai számítógépeket inkább a technika-, a fizika- és a matematikatanárok használják leginkább.

Nagyon nem szeretnénk, ha a lap kizárólag a programozóknak szólna és esetleg azt a sokszor hallott hamis formulát idézné, hogy az informatika azonos a programozással. Ezért a programleírásokat igyekszünk úgy elkészíteni, hogy az a feladat előkészítéséről, a megoldásról, az algoritmus kiválasztásáról is hasznos információkat adjon. Ezt a célt szolgálta a játékprogramozás technikájáról szóló sorozatunk is, ami — reméljük — hasznos ismereteket adott más programok írásához is.

Nagyon nehezen tudjuk a diákravat folytonosságát biztosítani, amit pedig azért hoztunk létre, hogy lehetőséget adjunk a kísérletező kedvű ifjúságnak eredményeik bemutatásához. A vakáció után általában kisebb-nagyobb nehézségekkel kell megküzdenünk, hogy a diákszerkesztőség munkája ismét meginduljon.

Befejeztük az „Építsünk számítógépet” sorozatot, egyelőre nincs szándékunk egy újabb gép építéséről sorozatot kezdeni. Sokszori erőfeszítésünk ellenére nem sikerült a hazai gyártókat számítógép-építő kit eladására ösztökélni, nem láttak üzletet egy ilyen akció megindításában. Sajnos az első sorozatnak „hibája” is az volt, hogy — különösen vidéken — az amatőrök nem tudták a szükséges alkatrészeket beszerezni, így a gépek épültek, de befejezni a munkát csak nagyon kevesen voltak képesek. Ezért egyelőre a hardver amatőrök részére olyan írásokat adunk közre, amelyek különleges perifériák, meglévő gépekhez hardverkiegészítések, interfészek építéséhez adnak segítséget. Ha közben valamelyik gyártó mégis meggondolja magát és elkezd számítógép

kit-et gyártani, akkor örömmel adunk helyet egy újabb számítógép-építő sorozatnak is.

Ebben az évben az első számunk februárban került az olvasókhöz, összesen tizenegyszer jelentünk meg. Olvasóinkat mégsem csaptuk be, hiszen ez az év végi dupla szám teljessé teszi a sorozatot. A havilappá válással sikerült a megjelenésünket pontosá tenni, minden hónap első munkanapján a lap kapható volt az újságárusoknál, és néhány szám kivételével mindig el is fogyott.

Sajnos — mind ez ideig — az előkészítési munka idejét három hónapnál rövidebb időre nem sikerült leszorítanunk, ami azt jelenti, hogy még ma sem tudunk friss és aktuális cikkeket közölni, például a számítógépárakról. Mire piaci tanácsadónk megjelenne, addigra az árak olyan nagyot változnak, hogy a cikk információértéke enyhén szólva is vitatható. Most ismét azt reméljük, hogy a következő évben ezt a problémát is meg tudjuk oldani, különösen akkor, ha sikerül a szerkesztőségi munkát bizonyos mértékben automatizálni, és a cikkeket a szerkesztőségből mágneses adathordozón a nyomdának átadni.

Ez év márciusában az Idegenforgalmi és Propaganda Vállalattal együttműködve megrendeztük — μ '86 néven — az Első országos mikroszámítógépes találkozót. Ez az esemény amellelt, hogy bemutatta a hazai mikroszámítógép-tervezés, -gyártás és -alkalmazás eredményeit, a hazai amatőrizmus és klubmozgalom fejlődését, jó alkalmat adott a számítástechnikai lapok és az olvasók találkozására is. Már folynak az előkészületek a μ '87 megrendezésére, amelyben a μ M ismét komoly szerepet fog vállalni.

A lap életében — reméljük — meghatározó esemény volt a KISZ KB és az NJSZT közötti szerződés aláírása, és így a μ M a KISZ KB lapjává is vált. Ez az együttműködési megállapodás azt jelenti, hogy a KISZ és az NJSZT az informatika társadalmi elterjesztésében közös és egyeztetett úton halad, a μ M-t is ezen cél megvalósításának szolgálatába állítja. Azt reméljük, hogy ezzel az együttműködéssel nemcsak a lap olvasótábora, de a hatása és a befolyása az ifjúság körében is növekedik. Nem kevésbé fontos eredménye lehet ennek az együttműködésnek, hogy új ötleteket és javaslatokat kaphatunk az ifjúsági szervezet tagjaitól, a KISZ külföldi kapcsolatai révén pedig — elsősorban a szocialista országokban — a lap nemzetközi szerepe erősödhet lényegesen.

A KISZ-szel való együttműködés egyben a példányszám további növekedésének és — a nagyobb kapcsolatrendszer eredményeképpen — a tartalmi gazdagodásnak is a biztosítéka.

KOVÁCS GYŐZŐ

Az ismeretlen C16

KERNAL RUTINOK 3.

A beviteli/kiviteli KERNAL rutinok újabb összefüggő csoportját, a soros busz használatával kapcsolatos rutinokat ismertetem. A korábbiaktól eltérően ezekről személyes tapasztalataim alig vannak; a rájuk vonatkozó információkat a rendelkezésemre álló forrásmunkákban található, gyakran egymásnak ellentmondó adatokból gyűjtöttem össze.

A korábban ismertetett beviteli/kiviteli rutinok közvetlenül hívják ezeket a rutintokat, ha az aktuális fizikai egység szám 3-nál nagyobb. Így a most leírtak használatát könnyen nélkülözhetjük, csak a teljesség kedvéért írok róluk. Akit részletesebben érdekel a téma, bőséges irodalom áll rendelkezésére magyar nyelven is.

Az itt leírt összes rutin azonos módon működik a C-64-en és a VC-20-on is, a hivatkozott tárcímek is azonosak. A végrehajtás hibátlan voltáról az I/O állapotszó (\$90) lekérdezésével győződhetünk meg.

Az eszköz általában nyomtató vagy mágneslemezegység. Angol nyelvű leírásban „DMA disk”-re történő hivatkozást is találtam, nem tudom, hogy ez azonos-e a legutóbbi részben említett „Rendszerváltozók és I/O címek” című füzet 31. oldalán szereplő „Kennedy-eszköz”-zel.

Még röviden a szóhasználatról: a „másodlagos cím” kifejezést használom a megnyitási mód, illetve csatornaszám helyett is. A soros buszra felfűzött és bekapcsolt eszközök alaphelyzetben *figyelő* állapotban vannak. A *fogadó* állapotban lévő eszköz kész a soros buszon kapott adatok fogadására, feldolgozására. *Hallgató* állapotúnak is nevezik. A *beszélő* állapot az, amikor az eszköz kész adatok küldésére.

Ezután vegyük sorra a rutinokat!

SECOND \$FF93 65427

A másodlagos címet küldi el a fogadó állapotú eszköznek. A másodlagos címet a rutin hívása előtt az A regiszterbe kell tölteni. Az eszközt előzőleg a LISTEN rutinnal kell fogadó állapotúvá tenni.

TKSA \$FF96 65430

A másodlagos címet küldi el a TALK ru-

tinnal beszélő állapotúvá tett eszköznek. Hívása előtt a másodlagos címet az A regiszterbe kell tölteni.

ACPTR \$FFA5 65445

A soros buszon a beszélő eszköztől egy adatbájtot fogad, mely az A regiszterbe kerül. Az eszközt a TALK rutinnal kell előzetesen beszélő állapotba hozni.

CIOUT \$FFA8 65448

A LISTEN rutinnal fogadó állapotba hozott eszköz részére egy adatbájtot küld a soros buszon keresztül. A küldendő bájtot az A regiszterbe kell a rutin hívása előtt tölteni. A kivitel késleltetve, pufferen keresztül történik: minden hívásnál az előző híváskor küldött adat kerül a soros buszra, az utolsó bájtot az UNLSN hívásával küldjük el. A puffer a \$95 címen van, a \$94 címen egy jelző (flag) van, melynek tartalma \$00, ha a puffer üres, és \$80, ha a pufferben adat van.

UNTLK \$FFAB 65451

A beszélő állapotú eszközt figyelő állapotúvá teszi. Hatására a számítógép felé irányuló adatáramlás megszakad.

UNLSN \$FFAE 65454

Az összes fogadó állapotú eszközt figyelő állapotba hozza.

LISTEN \$FFB1 65457

A figyelő beviteli/kiviteli eszközt fogadó állapotba hozza, azaz felszólítja a soros buszon át küldött adatok fogadására. A hívás előtt az eszköz számát, amely megegyezik a BASIC-ben is használatos eszközszámmal, az A regiszterbe kell tölteni.

TALK \$FFB4 65460

A figyelő állapotú beviteli/kiviteli eszközt beszélő állapotba hozza, vagyis adatküldésre szólítja fel a soros buszon keresztül. Hívása előtt az egység számot az A regiszterbe kell tölteni.

Oktatási program pályázat az NSZK-ban

A CHIP számítógép-magazin augusztusi száma szerkesztőségi cikkben számol be arról, hogy milyen eredményei vannak az NSZK-ban a múlt évben első alkalommal kiírt oktatási szoftverpályázatnak. A pályázat elsődleges célja — írja a cikk —, hogy feltérképezzék a kereskedelemben kapható szoftvertermékek közül az iskolák számítógépein használható programokat. Ezenkívül rá kívánták irányítani a figyelmet az új, minőségileg magas színvonalon álló programokra és azok szerzőire is.

Ennek megfelelően eleve két kategóriában történt az értékelés: a már kereskedelmi forgalomban megvásárolható programokra, valamint a még nem forgalmazott új fejlesztésekre. A zsűri mindkét kategóriát további 20-20 részterületre osztotta.

Oktatási témák szerint

nyelvoktatás,
matematika és a természettudományok,
művészetek,
informatika,
műszaki és gazdasági oktatás.

Iskolatípusok és -fokok szerint

népoktatás (ált. iskola alsó tagozat),
általános iskola felső tagozat I.,
általános iskola felső tagozat II.,
szakoktatás.

A kiírás alapkövetelménye szerint a pályázóknak figyelembe kellett venniük az érvényes tanterveket, és — a számítógépek kínálta lehetőségek felhasználásával — használható, új módszertani elemeket kellett bemutatniuk. További követelmény volt, hogy a pályázatra nevezett program ne helyettesítse, csupán ösztönözze a pedagógust az új lehetőségek kiaknázására.

A beérkezett közel 100 pályamunka közül a magasan kvalifikált tagokból álló zsűri sok programról azt állapította meg, hogy a fiatalok számára megrendezett „Arany Mágneslemez” programozói verseny színvonalát sem éri el. Kissé ironikusan fogalmazták meg a kiírás általános tapasztalatait: az oktatásban használható programok tekintetében az NSZK a szó valódi értelmében a fejlődő országokhoz sorolható.

Végeredményben mindössze két kategóriában adtak ki díjat, továbbá két különdíjat ítéltek oda. A díjazott pályázatok közül öt matematikai-természettudományi, kettő nyelvi, egy-egy pedig műszaki és társadalomtudományi témát dolgozott fel. A programok túlnyomó többsége Apple II. típusú számítógépen fut.

A zsűri értékelése szerint a kevés kiadott díj ellenére az elfogadott pályamunkák magas minőségi igényeknek tesznek eleget. Remélik, hogy a pályázat meghirdetésével újabb lendületet adtak az oktatás területén használható programok fejlesztéséhez, és az oktatásban az egyre nagyobb teljesítményű és korszerűbb gépek mellett mihamarabb komplett szoftveranyagok is rendelkezésre fognak állni.

A CHIP cikke alapján összeállította:
DR. BALLA LÁSZLÓ

BARNA LÁSZLÓ

C-16

TURBO TAPE

A C-16-nak sok jó tulajdonsága mellett néhány bosszantó hátránya is van. Ilyen például a magnókezelés kibírhatatlan lassúsága. Egy komolyabb játék betöltése

magnóról körülbelül nyolc percig tart. Ezenkívül a C-16 magnóformátuma nem kompatibilis a C-64-ével, így a C-64 programok a C-16-ba magnóról nem tölthetők be.

Ezeket a problémákat segít az alábbi program. Az adatátvitel sebességét mintegy tízenötszörösére növeli (500 bájt/s), a megbízhatóság romlása nélkül. A fájl formátuma megegyezik a C-64 TURBO TAPE-formátummal; így a C-16-programok másolására használhatók a C-64-en rendelkezésre álló turbo-másolók, például a Copy 190. A program a BASIC RAM-ból egyetlen bájt helyet sem foglal el.

Ez a program az általam írt gépi kódú program DATA-sorokba átírt változata. Begépelés után, mielőtt futtatnánk, feltétlenül mentsük ki, mert futás közben önmagára írja a TURBO TAPE 16-ot! Futtatás

után előáll a kész program, amely normál BASIC-programként szalagra vehető.

A TURBO TAPE 16 RUN paranccsal indul, bemásolja magát a szabad helyekre, majd a BASIC-területet felszabadítja. Az eredeti LOAD, SAVE, VERIFY utasítások továbbra is használhatók. Az új utasítások:

← s:TURBO SAVE

← l:TURBO LOAD

← v:TURBO VERIFY

RÉTVÁRI GYÖRGY

Szerkesztői megjegyzés:

A Supertape elnevezésű, gépfüggetlen, kazettaformátum C-16 használata esetén is 3600-7200 baud átviteli sebességet tesz lehetővé, és - mert gépfüggetlen - lehetővé teszi gyakorlatilag minden ismert gép között kazettán az adatátvitelt. Néhány gépre a HCC-tagok számára díjmentesen rendelkezésre áll az író/olvasó program.

```
10 DATA 1,16,63,19
20 DATA 39,16,194,7,158,52,49,51
30 DATA 55,58,143,34,20,20,20,20
40 DATA 20,20,20,20,20,20,20,20
50 DATA 84,85,82,66,79,32,84,65
60 DATA 80,69,32,49,54,0,0,0
70 DATA 162,108,189,211,18,157,95,2
80 DATA 202,208,247,162,111,189,100,18
90 DATA 157,255,3,202,208,247,189,225
100 DATA 16,157,0,6,202,208,247,162
110 DATA 132,189,224,17,157,255,6,202
120 DATA 208,247,189,0,162,6,141,2
130 DATA 3,142,3,3,169,31,162,6
140 DATA 141,8,3,142,9,3,32,79
150 DATA 255,147,13,32,32,67,45,54
160 DATA 52,32,67,79,77,80,65,84
170 DATA 73,66,76,69,32,84,85,82
180 DATA 66,79,32,84,65,80,69,32
190 DATA 70,79,82,32,67,45,49,54
200 DATA 13,13,32,32,32,32,32,32
210 DATA 32,87,82,73,84,84,69,78
220 DATA 32,66,89,32,71,89,79,82
230 DATA 71,89,32,82,69,84,86,65
240 DATA 82,73,13,13,13,82,32,32
250 DATA 32,83,65,86,69,58,95,83
260 DATA 32,32,32,32,76,79,65,68
270 DATA 58,95,76,32,32,32,32,86
280 DATA 69,82,73,70,89,58,95,86
290 DATA 13,13,0,104,104,76,123,138
300 DATA 162,255,134,58,32,90,136,134
310 DATA 59,132,60,32,115,4,170,240
320 DATA 239,176,3,76,46,135,32,83
330 DATA 137,32,121,4,76,34,6,32
340 DATA 115,4,240,4,201,95,240,3
350 DATA 76,217,139,32,115,4,201,76
360 DATA 208,3,76,0,4,201,86,208
370 DATA 3,76,3,4,201,83,240,3
380 DATA 76,161,148,32,115,4,32,107
390 DATA 168,162,3,181,43,149,178,202
400 DATA 16,249,32,25,227,144,4,8
410 DATA 76,204,140,32,40,242,32,96
420 DATA 2,169,5,32,207,6,165,173
430 DATA 24,105,1,202,32,241,6,162
440 DATA 23,185,178,0,32,241,6,162
450 DATA 21,200,192,5,208,243,160,0
460 DATA 162,19,177,175,196,171,144,3
470 DATA 169,32,202,32,241,6,162,20
480 DATA 200,192,187,208,237,169,2,32
490 DATA 207,6,152,32,241,6,132,245
500 DATA 162,22,177,178,32,241,6,162
510 DATA 18,230,178,208,4,230,179,202
520 DATA 202,165,178,197,180,165,179,229
530 DATA 181,144,231,165,245,32,241,6
540 DATA 162,22,136,208,246,169,0,133
550 DATA 144,32,200,232,76,220,139,133
560 DATA 144,160,0,169,2,32,241,6
570 DATA 162,22,136,197,9,208,244,162
580 DATA 20,198,144,208,238,152,32,241
```

```
590 DATA 6,162,22,136,208,247,202,202
600 DATA 96,133,182,69,245,133,245,169
610 DATA 8,133,183,6,182,165,1,9
620 DATA 2,32,18,7,162,32,41,253
630 DATA 32,18,7,162,29,198,183,208
640 DATA 234,96,202,208,253,144,6,162
650 DATA 18,202,208,253,234,133,1,96
660 DATA 132,144,32,137,241,173,53,3
670 DATA 56,237,51,3,8,24,101,178
680 DATA 133,180,173,54,3,101,179,40
690 DATA 237,52,3,133,181,32,121,2
700 DATA 132,245,32,158,2,196,147,208
710 DATA 2,145,178,209,178,240,4,5
720 DATA 144,133,144,69,245,133,245,230
730 DATA 178,208,2,230,179,165,178,197
740 DATA 180,165,179,229,181,144,219,32
750 DATA 158,2,32,200,232,165,182,69
760 DATA 245,5,144,240,4,169,255,133
770 DATA 144,24,166,180,164,181,32,10
780 DATA 168,76,220,139,169,0,44,169
790 DATA 1,133,10,133,147,32,115,4
800 DATA 32,107,168,164,43,165,44,132
810 DATA 178,133,179,32,112,2,201,0
820 DATA 240,249,133,183,32,158,2,153
830 DATA 51,3,200,192,192,208,245,32
840 DATA 200,232,165,183,201,2,240,8
850 DATA 201,1,208,223,165,173,240,10
860 DATA 173,51,3,133,178,173,52,3
870 DATA 133,179,169,52,133,182,169,3
880 DATA 133,183,32,232,233,144,4,8
890 DATA 76,204,140,164,171,240,17,169
900 DATA 175,141,223,7,136,32,217,7
910 DATA 217,56,3,208,174,152,208,244
920 DATA 76,32,7,32,141,227,76,100
930 DATA 227,32,27,227,144,4,8,76
940 DATA 204,140,96,32,102,2,32,96
950 DATA 241,76,124,2,32,102,2,32
960 DATA 96,2,32,171,2,38,182,165
970 DATA 182,201,2,208,245,160,9,32
980 DATA 158,2,201,2,240,249,196,182
990 DATA 208,232,32,158,2,136,208,246
1000 DATA 96,162,8,32,171,2,38,182
1010 DATA 202,208,248,165,182,96,169,16
1020 DATA 36,1,240,252,36,1,208,252
1030 DATA 45,9,255,72,169,224,141,2
1040 DATA 255,169,0,141,3,255,169,16
1050 DATA 141,9,255,104,105,254,96
1060 DATA 124
63000 READ K:READ A:K=K+256*A
63010 READ V:READ A:V=V+256*A
63020 FOR I=K TO V
63030 READ A:POKE I,A:O=(O+A) AND 255
63040 NEXT
63050 READ A:IF A=0 THEN 63070
63060 PRINT "HIBA AZ ADATOKBAN !":STOP
63070 POKE 43,K AND 255:POKE 44,K/256
63080 A(0)=V+1:POKE 45,A(0) AND 255
63090 POKE 46,A(0)/256
```

COMMODORE 16

A képernyőtartalom kimentése

Az alábbi két assembly rutin segítségével a karakteres képernyőtartalmak MONITOR-ból, BASIC-programból kimenthetők nyomtatóra.

Az első program nagybetűgrafika üzemmódban teszi lehetővé a képernyőtartalom kinyomtatását, a második C-16 MONITOR üzemmódban a D és M parancsok eredményeit nyomtatja ki.

Mindkét rutinhoz mellékelem a BASIC betöltőprogramot is.

1. Karakteres képernyő kinyomtatása

Az 1. programot a kazetta és az RS-232 puffer helyére tettem, de az ugrási címek átírásával a BASIC-memória végére is át helyezhető (MEMSIZ állítás!). A rutin lehetővé teszi üres soroknak a nyomtatási képből való kihagyását is (tömörít). Ha szükséges az üres sorok nyomtatása, akkor a rutin POKE118,1:SYS829-cel kell indítani. Tömörített nyomtatáshoz POKE118,2:SYS829-cel hívható BASIC-programból. A rutin inverz karaktereket is nyomtat.

1. program

```

0 REM KEPERNYO COPY • NAGY TAMAS
1 FORI= 829TO 1070
2 READ J$:POKEI,DEC(J$)
3 NEXTI
60000 DATA A9,0C,85,72,A9,00,85,71
60001 DATA AA,A8,B1,71,20,5A,03,20
60002 DATA 69,03,C9,FF,D0,01,60,20
60003 DATA 78,03,4C,47,03,9D,2F,04
60004 DATA E0,27,F0,02,E8,60,20,86
60005 DATA 03,A6,71,60,A5,72,C9,0F
60006 DATA F0,01,60,C0,FF,F0,01,60
60007 DATA A9,FF,60,C8,C0,00,F0,01
60008 DATA 60,A5,72,18,69,01,85,72
60009 DATA 60,A2,00,BD,2F,04,C9,20
60010 DATA D0,08,E0,27,F0,12,E8,4C
60011 DATA 88,03,84,75,20,BA,03,20
60012 DATA DA,03,20,D1,03,A4,75,60
60013 DATA A5,76,C9,01,F0,01,60,84
60014 DATA 75,20,BA,03,20,F6,03,20
60015 DATA D1,03,A4,75,60,A9,04,A2
60016 DATA 04,A0,00,20,BA,FF,A9,00
60017 DATA 20,BD,FF,20,C0,FF,A2,04
60018 DATA 20,C9,FF,60,20,CC,FF,A9
60019 DATA 04,20,C3,FF,60,A2,00,BD
60020 DATA 2F,04,38,C9,80,B0,34,20
60021 DATA FC,03,20,D2,FF,E0,27,F0
60022 DATA 04,E8,4C,DC,0C,20,F6,03
60023 DATA 60,A9,0D,20,D2,FF,60,38
60024 DATA C9,20,B0,04,18,69,40,60
60025 DATA 38,C9,40,B0,01,60,38,C9
60026 DATA 60,B0,04,18,69,20,60,18
60027 DATA 69,40,60,85,73,A9,12,20
60028 DATA D2,FF,A5,73,38,E9,80,20
60029 DATA FC,03,20,D2,FF,A9,92,4C
60030 DATA E7,03
    
```

OSSZEG = 26907
KEZDOCIM= 829
VEGCIM = 1070

A BASIC-betöltő

```

. 033D A9 0C LDA #00C
. 033F 85 72 STA #72
. 0341 A9 00 LDA #00
. 0343 85 71 STA #71
. 0345 AA TAX
. 0346 A8 TAY
. 0347 B1 71 LDA (#71),Y
. 0349 20 5A 03 JSR #035A
. 034C 20 69 03 JSR #0369
. 034F C9 FF CMP #FF
. 0351 D0 01 BNE #0354
. 0353 60 RTS
. 0354 20 78 03 JSR #0378
. 0357 4C 47 03 JMP #0347
. 035A 9D 2F 04 STA #042F,X
. 035D E0 27 CPX #27
. 035F F0 02 BEQ #0363
. 0361 E8 INX
. 0362 60 RTS
. 0363 20 86 03 JSR #0386
. 0366 A6 71 LDX #71
. 0368 60 RTS
. 0369 A5 72 LDA #72
. 036B C9 0F CMP #0F
. 036D F0 01 BEQ #0370
. 036F 60 RTS
. 0370 C0 FF CPY #FF
. 0372 F0 01 BEQ #0375
. 0374 60 RTS
. 0375 A9 FF LDA #FF
. 0377 60 RTS
. 0378 C8 INY
. 0379 C0 00 CPY #00
. 037B F0 01 BEQ #037E
. 037D 60 RTS
. 037E A5 72 LDA #72
. 0380 18 CLC
. 0381 69 01 ADC #01
. 0383 85 72 STA #72
. 0385 60 RTS
. 0386 A2 00 LDX #00
. 0388 BD 2F 04 LDA #042F,X
. 038B C9 20 CMP #20
. 038D D0 08 BNE #0397
. 038F E0 27 CPX #27
. 0391 F0 12 BEQ #03A5
. 0393 E8 INX
. 0394 4C 88 03 JMP #0388
. 0397 84 75 STY #75
. 0399 20 BA 03 JSR #03BA
. 039C 20 DA 03 JSR #03DA
. 039F 20 D1 03 JSR #03D1
. 03A2 A4 75 LDY #75
. 03A4 60 RTS
. 03A5 A5 76 LDA #76
. 03A7 C9 01 CMP #01
. 03A9 F0 01 BEQ #03AC
. 03AB 60 RTS
. 03AC 84 75 STY #75
. 03AE 20 BA 03 JSR #03BA
. 03B1 20 F6 03 JSR #03F6
. 03B4 20 D1 03 JSR #03D1
. 03B7 A4 75 LDY #75
. 03B9 60 RTS
. 03BA A9 04 LDA #04
. 03BC A2 04 LDX #04
. 03BE A0 00 LDY #00
. 03C0 20 BA FF JSR #FFBA
. 03C3 A9 00 LDA #00
. 03C5 20 BD FF JSR #FFBD
. 03C8 20 C0 FF JSR #FFC0
. 03CB A2 04 LDX #04
. 03CD 20 C9 FF JSR #FFC9
. 03D0 60 RTS
    
```

```

. 03D1 20 CC FF JSR #FFCC
. 03D4 A9 04 LDA #04
. 03D6 20 C3 FF JSR #FFC3
. 03D9 60 RTS
. 03DA A2 00 LDX #00
. 03DC BD 2F 04 LDA #042F,X
. 03DF 38 SEC
. 03E0 C9 80 CMP #80
. 03E2 B0 34 BCS #0418
. 03E4 20 FC 03 JSR #03FC
. 03E7 20 D2 FF JSR #FFD2
. 03EA E0 27 CPX #27
. 03EC F0 04 BEQ #03F2
. 03EE E8 INX
. 03EF 4C DC 03 JMP #03DC
. 03F2 20 F6 03 JSR #03F6
. 03F5 60 RTS
. 03F6 A9 0D LDA #0D
. 03F8 20 D2 FF JSR #FFD2
. 03FB 60 RTS
. 03FC 38 SEC
. 03FD C9 20 CMP #20
. 03FF B0 04 BCS #0405
. 0401 18 CLC
. 0402 69 40 ADC #40
. 0404 60 RTS
. 0405 38 SEC
. 0406 C9 40 CMP #40
. 0408 B0 01 BCS #0408
. 040A 60 RTS
. 040B 38 SEC
. 040C C9 60 CMP #60
. 040E B0 04 BCS #0414
. 0410 18 CLC
. 0411 69 20 ADC #20
. 0413 60 RTS
. 0414 18 CLC
. 0415 69 40 ADC #40
. 0417 60 RTS
. 0418 85 73 STA #73
. 041A A9 12 LDA #12
. 041C 20 D2 FF JSR #FFD2
. 041F A5 73 LDA #73
. 0421 38 SEC
. 0422 E9 80 SBC #80
. 0424 20 FC 03 JSR #03FC
. 0427 20 D2 FF JSR #FFD2
. 042A A9 92 LDA #92
. 042C 4C E7 03 JMP #03E7
    
```

2. program

```

0 REM MONITOR NYOMTAS • NAGY TAMAS
1 FORI= 818TO 889
2 READ J$:POKEI,DEC(J$)
3 NEXTI
60000 DATA A9,03,A2,00,A0,00,20,BA
60001 DATA FF,A9,00,20,BD,FF,20,C0
60002 DATA FF,A9,0D,20,D2,FF,20,CC
60003 DATA FF,A9,03,20,C3,FF,60,20
60004 DATA 32,03,A9,04,A2,04,A0,00
60005 DATA 20,BA,FF,A9,00,20,BD,FF
60006 DATA 20,C0,FF,A2,04,20,C9,FF
60007 DATA 20,D2,FF,00,20,32,03,20
60008 DATA CC,FF,A9,04,20,C3,FF,00
    
```

OSSZEG = 8574
KEZDOCIM= 818
VEGCIM = 889

A program legfontosabb elemei:
035A : Képernyősor tárolása
0386 : Vizsgálat : minden elem szóköz?
Nem 0397, igen 03A5
0397 : Nyomtatás (03BA,03DA,03D1)
03BA : Minden out a négyes nyomtatóra

ramot sokoldalúan lehet használni. Néhány példa a lehetséges kérdésekre: Kivel, mivel? Mit csinált? Hogy van angolul? Mikor született? Mi a fővárosa? Hány vegyértékű? Mikor épült? Ki építette? Miből készült?

A tanulás a téma kiválasztásával és a kérdés meghatározásával kezdődik, majd meghatározzuk az adathalmazt. Az adatok rögzítését és ellenőrzését a menüből irányíthatjuk.

Az egy menetben rögzíthető feladatok száma a 4000-es sorban levő CLEAR utasítás utáni számmal állítható be gépünk méretének megfelelően, de a program 200 feladatnál többet nem fogad el.

SOMOGYI GYÖRGY

**Problémát okoz
Önnek,
megbízhatatlan
a
hálózati
feszültség?**

**AZ
ASM-250
SZÜNETMENTES
ÁRAMFORRÁS**

**hálózat kimaradása esetén
megszakítás nélkül
min. 30 perc időtartamig
biztosítja a 220 V, 50 Hz-es
kimenő feszültséget.
Névleges teljesítménye: 250 VA.**

**Bővebb felvilágosítással
szolgál:**

Vállalkozási Iroda,
1027 Budapest,
Medve u. 25/29.
Telefon: 354-140, 359-740
Telex: 22 5982 erfi

Hangszerprogram HT géphez FORTH nyelven

Hazánkban minden középiskolában van HT-1080Z típusú számítógép, amely a TII által az iskoláknak nemrég megküldött FORTH-kazetta és programozói kézikönyv felhasználásával már ezen a — BASIC-nél tömörebb (és gyorsabban futó) programok készítésére alkalmas — nyelven is programozható.

Az itt ismertetett program a HT géphez adaptált FORTH, a zFORTH alkalmazásához kíván kedvet csinálni. A zFORTH betöltése után egyszerűen be kell írni a programot a gépbe, majd H NEW LINE paranccsal indítható a futása. Hatására a számítógép egyszerű hangszerré alakul: a felfele nyíl billentyűt benyomva C, a Q billentyű hatására D hang szólal meg, majd a billentyűsoron végighaladva, a P billentyűvel bezárólag a skála valamennyi egész hangját képezhetjük. A félhangokat előállító billentyűk a legfelső sorban helyezkednek el, hasonlóan a zongora fekete billentyűinek elrendezéséhez. A hangszer az említett billentyűk lenyomását követően folyamatos, állandó intenzitású hangot hoz létre, amely bármely, a hangok képzésénél fel nem használt billentyű megnyomásával szüntethető meg.

Az indításnál használt H szó lényegében az egész programot tartalmazza. A definíciójában elől szereplő ALAP szó SOUND utasításai nyomán a hanggenerátor 7. regiszterébe 254, a nyolcadikba 10 kerül. Az első szám a hanggenerátor A csatornájának kizárólagos engedélyezését, a második „környezetkímélő” hangerő beállítását végzi. Ha maximális hangerőt kívánunk elérni, akkor a 10 helyébe 15 írandó. Az utána következő BEGIN az UNTIL-lel ciklust hoz létre. Az e ciklus magjában található KEY a verembe helyezi az éppen megnyomott billentyűhöz tartozó ASCII kódot. Ezt követően a B szóban definiált CASE struktúra az előbb elhelyezett szám alapján kiválasztja a hanggenerátor 0. regiszterébe tölthető számot. Ha a hangképzésben nem

használt billentyűt nyomunk le, akkor ez a szám — a CASEND előtt elhelyezett 0 révén — 0 lesz. A SOUND utáni 0 biztosítja, hogy a BEGIN—UNTIL ciklus a gép kikapcsolásáig megszakítás nélkül ismétlődjék.

Az ALAP, B,H általunk létrehozott szavak, így ízlés szerint másokkal is helyettesíthetők. A többiek közvetlenül nem, mert a zFORTH alapszókészletéhez tartoznak.

A program az igényektől függően sokoldalúan bővíthető (hangterjedelem bővítése, ütőhangzás stb.). Ez esetben is megfigyelhető a FORTH előnye: hangszerünk lényegesen gyorsabb hangátmenetekre képes a BASIC-programozással előállíthatónál.

PÁL LÁSZLÓ

A program

(HANGSZER C:FELFELE NYIL —
FISZ:PROGRAM)
(EGYEB BILLENTYUVEL ELHALL-
GAT)

```
: ALAP 254 7 10 8 SOUND SOUND ;
: B CASE 91 OF 208 ENDOF 81 OF
186 ENDOF 87 OF 165 ENDOF 69
OF 156 ENDOF 82 OF 139 ENDOF
84 OF 124 ENDOF 89 OF 110 ENDOF
85 OF 104 ENDOF 73 OF 93 ENDOF
79 OF 83 ENDOF 80 OF 78 ENDOF
49 OF 197 ENDOF 50 OF 175 ENDOF
52 OF 148 ENDOF 53 OF 131 ENDOF
54 OF 116 ENDOF 56 OF 98 ENDOF
57 OF 88 ENDOF 58 OF 74 ENDOF
0 CASEND ;
: H ALAP BEGIN KEY B 0 SOUND 0
UNTIL ;
```

A szerkesztő megjegyzése. A lapunk 1986/9. számában megjelent „Hangkeltés HT gépen FORTH-ban” c. cikk programja nem zFORTH-ban íródott. Itt azért nincs szükség gépi nyelvű primitívek írására, mert azok, amelyek a HT speciális szolgáltatásainak alkalmazásához szükségesek, már be vannak építve.

**Tervezőintézet
országos számítógépes grafikai nyilvántartási
rendszerek fejlesztéséhez keres
rendszerszervező, tervező és programozó
szakembereket.
Jelentkezés: 569-122/218-as mellék**

Pontsor közelítése polinommal

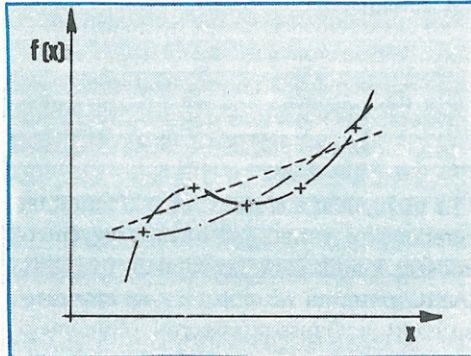
Függvény típusú mérési eredményeket ábrázoló pontsor közelítésére többek között polinomokkal is próbálkozhatunk. Ennek legegyszerűbb módja a pontsorra illeszkedő ún. Lagrange-polinom. Ez azonban mérési hibákkal terhelt pontsor közelítésére nemigen alkalmas, hiszen a véletlen hibák hatását éppen úgy lehet „kisimítani”, ha a görbe nem megy át mindegyik ponton

(1. ábra).

Vezessük be az alábbi jelöléseket:
 mérési adatpárok: x_i, y_i ($i=1, 2, \dots, m$)
 közelítő polinom: $p(x) = \sum_{j=0}^n a_j x^j$ ($n \leq m-1$)

Az $n=m-1$ eset a Lagrange-polinom, például két pontra fektetett egyenes, három pontra fektetett parabola stb.

Mérési adatok polinomos közelítésekor két eset lehetséges:

1. ábra: Mérési hibákkal terhelt pontsor polinomos közelítése

- + mért pontok
- regressziós egyenes
- illeszkedő polinom
- valodi függvény

2. ábra

1. Ismerjük az összefüggés n fokszámát és keressük az a_j együtthatókat.

2. A fokszámot sem ismerjük.

Az első esetben a Lagrange-polinomot illesztő program egyszerre csak $m=n+1$ mérési pont használatát engedi meg. A második esetben pedig végképp használhatatlan, hiszen ha ötletszerűen kiragadott pontokra illesztünk Lagrange-polinomot és a kiragadott pontok számán keresztül a polinom fokszámát változtatjuk, akkor semmilyen módon nem tudjuk eldönteni, hogy melyik a legjobb közelítés. Tehát mindenképpen változtatható fokszámú polinommal közelítő programra van szükségünk.

A közelítés gondolatmenete a következő. Az a_j együtthatókat a H négyzetes hiba minimumának megkeresésével határozzuk meg.

```

1 CLS
2 PRINT AT 5,12;"POLINOM"
3 PRINT AT 6,11;" "
4 PRINT AT 12,1;"MIT KERSZ?"
5 PRINT AT 15,4;"A PROGRAM MAGYARAZATAT >M<"
6 PRINT AT 17,4;"A PROGRAM FUTTATASAT >F<";,.,.,.
7 INPUT A$
8 IF A$="F" THEN GOTO 13
9 IF A$="M" THEN GOTO 350
11 PRINT "NA MOST MELYIKET?"
12 GOTO 7
13 CLS
14 PRINT "MERESI PONTOK SZAMA: ";
15 INPUT N
16 PRINT N;,"
17 PRINT "MERESI PONTOK ES ADATOK: ";,.,.,
18 DIM X(N)
19 DIM Y(N)
20 FOR J=1 TO N
21 PRINT J;". PONT: ";
22 INPUT X(J)
23 PRINT X(J)
24 PRINT J;". ADAT: ";
25 INPUT Y(J)
26 PRINT Y(J)
27 NEXT J
28 PAUSE 100
29 CLS
30 PRINT "A POLINOM FOKSZAMA: ";
32 INPUT P
33 PRINT P;
34 IF P<N-1 THEN GOTO 55
35 IF P=N-1 THEN GOTO 50
36 PRINT "TUL NAGY FOKSZAM ENNYI PONTHOZ, "
37 PRINT "ADJ UJ FOKSZAMOT.";,.,.,
39 GOTO 30
50 PRINT "MINDEGYIK PONTON AT FOG MENNI."
52 PAUSE 100
55 FAST
56 DIM M(P+1,P+1)
57 FOR S=0 TO P
58 FOR I=0 TO S
59 IF X(J)>=0 THEN GOTO 85
60 IF S+I=2*INT((S+I)/2) THEN GOTO 85
61 LET M(S+1,I+1)=M(S+1,I+1)-(ABS X(J))**(S+I)
62 GOTO 86
85 LET M(S+1,I+1)=M(S+1,I+1)+(ABS X(J))**(S+I)
86 NEXT J
87 LET M(I+1,S+1)=M(S+1,I+1)
88 NEXT I
89 NEXT S
115 DIM B(P+1)
120 FOR S=0 TO P
125 FOR J=1 TO N
126 IF X(J)>=0 THEN GOTO 134
128 IF S=2*INT(S/2) THEN GOTO 134
130 LET B(S+1)=B(S+1)-Y(J)*(ABS X(J))**S
133 GOTO 135
134 LET B(S+1)=B(S+1)+Y(J)*(ABS X(J))**S
135 NEXT J
136 NEXT S
137 DIM N(P+1,P+1)
138 DIM C(P+1)
139 FOR S=1 TO P+1
140 FOR I=1 TO P+1
142 LET N(S,I)=M(S,I)
144 NEXT I
145 LET C(S)=B(S)
146 NEXT S
151 PRINT "A POLINOM EGYUTTHATOI: ";
155 DIM A(P+1)
178 DIM Z(P+1)
180 FOR T=1 TO P+1
185 FOR S=1 TO P+1
186 IF S=T THEN GOTO 210
188 LET Z(S)=M(S,T)/M(T,T)
190 FOR I=1 TO P+1
195 LET M(S,I)=M(S,I)-M(T,I)*Z(S)
200 NEXT I
205 LET B(S)=B(S)-B(T)*Z(S)
210 NEXT S
215 NEXT T
220 FOR S=P+1 TO 1 STEP -1
225 LET A(S)=B(S)/M(S,S)
230 PRINT "A(";S-1;")=";A(S)
235 NEXT S
238 DIM W(N)
239 LET H=0
240 FOR J=1 TO N
241 LET W(J)=0
242 FOR S=1 TO P+1
244 IF X(J)>=0 THEN GOTO 252
246 IF S=1+2*INT((S-1)/2) THEN GOTO 252
248 LET W(J)=W(J)-A(S)*(ABS X(J))**(S-1)
250 GOTO 254
252 LET W(J)=W(J)+A(S)*(ABS X(J))**(S-1)
254 NEXT S
256 LET H=H+(ABS(Y(J)-W(J)))**2
258 NEXT J
260 PRINT "NEGYZETES HIBA = ";H
270 SLOW
285 PRINT "KERSZ MASOLATOT? >I/N<"
286 INPUT B$
287 IF B$="N" THEN GOTO 312
288 IF B$="I" THEN GOTO 300
289 PRINT "IGEN VAGY NEM?"
290 GOTO 286
300 CD>Y
312 PRINT "UJ FOKSZAM? >I/N<"
314 INPUT C$
316 IF C$="N" THEN GOTO 346
318 IF C$="I" THEN GOTO 29
320 PRINT "IGEN VAGY NEM?"
322 GOTO 314
346 PRINT "KOVETKEZO? >I<"
347 INPUT C$
348 IF C$<>"I" THEN GOTO 400
349 GOTO 13
350 CLS
352 PRINT "EZ A PROGRAM MERESI HIBAKKAL TERHELT PONTSORT KOZELIT VA- LASZ
THATO FOKSZAMU POLINOMMAL. A POLINOM FOKSZAMA KISEBB KELL HOGY LEGYEN A MERESI
PONTOK SZAMANAL. HA CSAK EGGYEL KISEBB, A POLINOM ATMEGY MINDEGYIK PONTON. A ME
RESI PONTOK ES ADATOK UTAN A PROGRAM A VALASZTOTT FOKSZAMOT KERI. HA EZ MEGF
ELELO, KI-SZAMOLJA ES KIIRJA A POLINOM EGYUTTHATOIT. A(I) AZ I-EDIK HATV
ANYON LEVO TAG SZORZODJA."
354 PRINT "AZ ADATPAROK UJBOLJ BEGEPULSE NELKUL TOBB FOKSZAM IS KIFRO- BALH
ATO, LEGJOBBAN AZ KOZELIT, AMELYIK A LEGKISEBB NEGYZETES HIBAT ADJA."
360 PRINT "KEZDHEJUK? >I<"
370 INPUT B$
380 IF B$<>"I" THEN GOTO 400
390 GOTO 13
    
```

A POLINOM FOKSZAMA: 1

A POLINOM EGYUTTHATOI:

A(1) = 51.352941

A(0) = -6.8529412

NEGYZETES HIBA = 9436.7647

KERSZ MASOLATOT? >I/N<

A POLINOM FOKSZAMA: 2

A POLINOM EGYUTTHATOI:

A(2) = 5

A(1) = 41.352941

A(0) = -44.352941

NEGYZETES HIBA = 3811.7647

KERSZ MASOLATOT? >I/N<

A POLINOM FOKSZAMA: 3

MINDEGYIK PONTON AT FOG MENNI.

A POLINOM EGYUTTHATOI:

A(3) = 3

A(2) = -4

A(1) = 5.0000001

A(0) = -2.0000003

NEGYZETES HIBA = 9.0594199E-14

KERSZ MASOLATOT? >I/N<

A POLINOM FOKSZAMA: 0

A POLINOM EGYUTTHATOI:

A(0) = 44.5

NEGYZETES HIBA = 99099

KERSZ MASOLATOT? >I/N<

3. ábra

Személyszámítógép-javítás, karbantartás közületeknek, magánszemélyeknek.

Egyedi megrendelés alapján kiegészítő berendezések gyártása.
Pl.: Sinclair fényceruza, Joystic Interface,
oktatási intézmények kabinet kialakítása.

Pásztor Ferenc személyszámítógép-javító és -karbantartó kisiparos.
Szolnok, Mátyás király u. 2. V/4.

$$H = \sum_{i=1}^m (y_i - p(x_i))^2$$

$$H = \sum_{i=1}^m (y_i - \sum_{j=0}^n a_j x_i^j)^2$$

A négyzetes hiba ott a legkisebb, ahol az összes a_j szerinti deriváltja nulla. Az a_k szerinti derivált:

$$\frac{dH}{da_k} = -2 \sum_{i=1}^m x_i^k (y_i - \sum_{j=0}^n a_j x_i^j) = 0$$

$$\sum_{j=0}^n a_j \left(\sum_{i=1}^m x_i^{j+k} \right) = \sum_{i=1}^m x_i^k y_i$$

Ez pedig nem más, mint az a_j -kre mint ismeretlenekre vonatkozó lineáris egyenletrendszer k -adik sora. Az általam írt ZX81 BASIC program (2. ábra) ezt az egyenletrendszert a Gauss-módszerrel oldja meg. A program 1...12 és 350...390 sorai elhagyhatók, ha a magyarázó szövegre nincs szükség.

Ha a keresett összefüggés fokszámát nem ismerjük, akkor az adatpárok újbóli begépelése nélkül többfajta fokszámú polinomot is kipróbálhatunk. A legjobban az közelíti meg a keresett összefüggést, amelyik a legkisebb négyzetes hibát adja.

Szemléltetés céljára az

$$f(x) = 3x^3 - 4x^2 + 5x - 2$$

függvényt kielégítő néhány adatpárt adtam meg a programnak. A futtatások eredményei a 3. ábrán láthatók. A nulladfokú polinom a függvényértékek számtani átlaga, az első fokú a regressziós egyenes stb. a program láthatóan igen pontosan meghatározta az eredeti összefüggést.

A téma iránt érdeklődőknek az alábbi szakirodalmat ajánlom:

- [1] Boros Andor: Mérésértékelés. Bp. 1982. Műszaki Könyvkiadó.
- [2] Tolnai Gábor István: Görbére illeszkedő polinom kiszámítása. Mikroszámítógép Magazin, 1985/5. szám.
- [3] Dr. Ambrózy András — Jávor András: Mérésadatok kiértékelése. Bp. 1976. Műszaki Könyvkiadó.

PATAKI BÉLA

COMMODORE 64

Függvények bemenetben való megadásáról többször volt már szó a Mikroszámítógép Magazin hasábjain. Sinclair Spectrum gépen a probléma igen egyszerűen megoldható a VAL BASIC függvény segítségével. Egyéb típusú gépeken BASIC-programokkal igyekeztek megoldani a kérdést.

Egy ilyen program megírásának alapon-dolata az, hogy létrehozunk egy, a beolva-

1. lista

2						
10:	0334		.OPT	00,P5		
20:	0334	BYTE0	=	"F"		
30:	0334	BYTE1	=	"N"		
40:	0334	BYTE2	=	"="		
50:	0334	LINE	=	#A562		
60:	0334	TOKEN	=	#A579		
70:	0334	DEFFN	=	#B3B3		
80:	0334	CHR\$01	=	#0079		
90:	0334	CHR\$01	=	#0073		
100:	0334	STRUT	=	#A021		
110:	0334	ERROR	=	#A437		
120:	0334	DIASR	=	#A0B0		
130:	0334	##	=	#0334		
140:	0334	20 79 00	JSR	CHR\$00		
150:	0337	09 36	CMP	##3B		
160:	0339	F0 16	BEQ	PUFFER		
170:	0336	09 22	CMP	##32		
180:	0330	F0 05	BEQ	STRING		
190:	033F	F2 0E	SYNTAX	LDX	##0B	
200:	0341	40 37	RA	JMP	ERROR	
210:	0340	20 60	HE	STRING	JSR	DIASR
220:	0347	20 79	00	JSR	CHR\$00	
230:	0340	19 36	CMP	##3B		
240:	0340	00 F1	BNE	SYNTAX		
250:	034E	20 21	H5	JSR	STRUT	
260:	0351	A9 46	PUFFER	LDA	#BYTE0	
270:	0353	80 00	02	STA	#0200	
280:	0356	A9 4E	LDA	#BYTE1		
290:	0356	A0 01	02	STA	#0201	
300:	0356	A2 02	LDX	##02		
310:	0351	20 73	00	REPH	JSR	CHR\$00
320:	0360	09 00	CMP	##00		
330:	0362	10 0E	BEQ	CONT		
340:	0364	09 30	CMP	##3A		
350:	0366	F0 07	BEQ	CONT		
360:	0368	90 00	02	STA	#0200,X	
370:	036B	E8	INX			
380:	036C	08	CLY			
390:	0361	50	EE	BVC	REPH	
400:	036F	A9 30	CONT	LDA	#BYTE2	
410:	0371	90 00	02	STA	#0200,X	
420:	0374	E8	INX			
430:	0375	A5 70	LDA	#7A		
440:	0377	48	PHA			
450:	0370	A5 7B	LDA	#7B		
460:	0370	48	PHA			
470:	037B	20 62	H5	JSR	LINE	
480:	037E	E8	INX			
490:	037F	08	INY			
500:	0380	85 7A	STX	#7A		
510:	0382	84 7B	STY	#7B		
520:	0384	20 79	A5	JSR	TOKEN	
530:	0387	A2 00	MOVE	LDX	##00	
540:	0389	A0 00	LBY	##00		
550:	038B	80 00	02	CONT2	LDA	#0200,X
560:	038E	E8	INX			
570:	038F	09 00	CMP	##00		
580:	0391	08 F8	BNE	CONT2		
590:	0393	A5 93	CONT3	LDA	#33	
600:	0395	00 02	BNE	FORWARD		
610:	0397	06 34	DEC	#34		
620:	0399	06 33	FORWARD	DEC	#33	
630:	039B	0A	DEX			
640:	039C	80 00	02	LDA	#0200,X	
650:	039F	91 33	STA	(#33),Y		
660:	03A1	8A	TXA			
670:	03A2	09 EF	BNE	CONT3		
680:	03A4	A5 33	LDA	#33		
690:	03A6	83 7A	STA	#7A		
700:	03A8	A5 34	LDA	#34		
710:	03AA	85 7B	STA	#7B		
720:	03AC	20 B3	B3	JSR	DEFFN	
730:	03AF	68	PLA			
740:	03B0	85 7B	STA	#7B		
750:	03A2	68	PLA			
760:	03B3	85 7A	STA	#7A		
770:	03B5	68	RTS			

Függvénybemenet

```

10 INPUT "BETŰLESTÍPUS: "; C
20 S=0
30 FOR I=0 TO C+129
40 READ X
50 P=PEEK I,X
60 S=S+X
70 NEXT I
80 IF S=14597 THEN END
100 PRINT "HIBA AZ ADATOKBAN!"
110 END
120 DATA 32,121, 0,201, 59,240, 22
130 DATA 201, 34,240, 5,162, 11, 76
140 DATA 95,164, 32,189,174, 32,121
150 DATA 0,201, 59,208,241, 32, 93
160 DATA 171,169, 70,141, 0, 2,169
170 DATA 78,141, 1, 2,162, 2, 32
180 DATA 115, 0,201, 0,240, 11,201
190 DATA 58,240, 7,157, 0, 2,232
200 DATA 164, 80,238,169, 61,157, 0
210 DATA 2,232,165,122, 72,165,123
220 DATA 72, 32, 98,165,232,200,134
230 DATA 122,132,123, 32,121,165,162
240 DATA 0,160, 0,189, 0, 2,232
250 DATA 201, 0,208,248,165, 51,208
260 DATA 2,198, 52,198, 51,202,189
270 DATA 0, 2,145, 51,138,208,239
280 DATA 165, 51,133,122,165, 52,133
290 DATA 123, 32,179,179,104,133,123
300 DATA 104,133,122, 96
    
```

2. lista

3. ábra

```

10 POKE 53280,0:POKE 53281,0
20 PRINT "A:"
30 DF=920
40 SYSDF"FX)=":FX)
50 PRINT "A:"
60 INPUT "X=":X$
62 IF X$="VEGE" THEN PRINT "A:" END
65 X=VAL(X$)
70 PRINT "FX=":X$,"=": "
75 PRINT "XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX":FNFX):"IT"
80 GOTO 60
    
```

sandó függvénynek megfelelő karakterláncot. Ezután hívjuk a gép BASIC-fordító-programjába beépített DEFFN rutint.

A programot (1. lista) úgy írtam meg, hogy az minden változtatás nélkül betölthető és futtatható bármilyen szabad RAM-területen, és felhasználja a ROM-ban megtalálható rutinokat.

Az újonnan beépített utasítás a következőképpen hívható:

```
SYS DE ; F(X) vagy
SYS DE "F(X)="; F(X)
```

ahol DE a betöltési cím. Látható, hogy az utasítás megengedi egy karakterlánc megadását, ami híváskor megjelenik a képernyőn.

A program részletes bemutatása előtt néhány szó a DEFFN rutin működéséről. Ha a BASIC-fordítóprogram működés közben a DEF kulcsszó tokenjét találja, „felírja” a RAM-ba a függvény nevét és annak a memóriaterületnek a kezdőcímét, ahol a függvény szövege található.

Billentyűzetről beolvasott függvény esetén a függvény szövegét a bemeneti pufferből előbb egy nem felülíró RAM-területre kell helyezni, ami jelen esetben a sztringterület. Ennek a területnek az érdekessége, hogy a szabad RAM-terület végén található, lefelé bővül, és ide kerülnek a bemenetben megadott szöveges változók.

A program működése:

- 20—120 A felhasznált ROM-rutinok címei.
- 140—160 Első karakter beolvasása; ha ";", akkor a függvény neve következik.
- 170—180 Ha "" akkor a kiírandó karakterlánc következik.
- 190—200 Ha egyik sem, akkor hibáüzenet.
- 210—250 Karakterek leolvasása és kiírása a képernyőre.

- 260—300 FN elhelyezése a bemeneti pufferbe.
 - 310—390 A függvény nevének leolvasása és elhelyezése a bemeneti pufferbe.
 - 400—460 A BASIC-szövegmutató (\$7A,\$7B) mentése a verembe.
 - 470—510 A függvény beolvasása a billentyűzetről.
 - 520 A bemeneti pufferben levő szöveg tokenizálása.
 - 530—710 A függvény tokenizált szövegének áthelyezése a sztringterületre.
 - 720 A DEFFN rutin hívása.
 - 730—770 A szövegmutató visszaállítása.
- A programot a 2. lista programjával tölthetjük be a kiválasztott RAM-területre. A 3. lista új utasítás felhasználására ad példát.

BOÉR ÁDÁM—NAGY LÁSZLÓ

Játsszunk számítógépet!

Alekszandr Dnyeprov szovjet sci-fi író Játék című novellájában sajátos módon próbálják eldönteni azt a kérdést, hogy gondolkoznak-e a számítógépek. Egy matematikai konferencia mintegy félezer résztvevőjét szigorú rendszer szerint felállítják egy sportpálya gypén, mindenki bizonyos szabályok szerint fogad, feldolgoz és továbbít számokat. Mint több kiderül, portugálról fordítottak oroszra egy mondatot, szimulálva egy fordítóprogram munkáját.

Az ötlet rendkívül szellemes, érdemes foglalkozni vele egy kicsit. Nem az eredeti kérdésfeltevés értelmében, hiszen nem hinném, hogy bárki is a jelenlegi gépekről tételezne fel értelmes gondolkodást. A filozófiai és szaktudományi vita inkább ennek elvi (gyakorlati?) lehetőségéről folyik. Az AI- (Artificial Intelligence = mesterséges intelligencia) kutatások jelenlegi eredményei — társalgó, logikai játékokat megoldó, fordító stb. programok — inkább arra mutatnak rá, hogy mi mindent *ne* tekintsünk feltétlenül a gondolkodás jelének.

Dnyeprov ideáját, az emberekből felépített számítógépet viszont rendkívül jól fel lehet használni az oktatásban. Jömagam a NIM-játék algoritmusát "hangszereltem" diákokra. Több ízben tartottam sikeres bemutatót az élő számítógéppel, majd megbeszéljük a tapasztaltakat. Ropant érdekes volt a gyerekek reakciója arra, hogy a szemlélők, sőt a végrehajtók számára is áttekinthetetlen számítási műveletek eredményeként a "gép" milyen magabiztosan nyeri meg a játékot.

A NIM szabályai a következők. Gyufaszálak, pénzérmék stb. csoportjaiból kell két játékosnak felváltva valamennyit elvenni. Egyszerre csak egy csoportból lehet húzni, de akár az egész csoportot is elvehetjük. Az győz, akinek az utolsó elem jut. Szokás úgy játszani, hogy az veszítsen, aki az utolsó elem. Ez elvileg nem nagyon befolyásolja az algoritmust, viszont számunkra főlősleges bonyodalmakkal járna.

Az említett demonstrációs célokhoz éppen egy ilyen játék tűnik a legmegfelelőbbnek. Elég bonyolult ahhoz, hogy ne lehessen túl könnyen kitalálni a helyes lépéseket, de eléggé egyszerűnek látszik, tehát felkelti az érdeklődést. Másrészt algoritmusra könnyen programozható, akár élő "alkatrészekre" is.

A bemutatáshoz 5-7 vállalkozó elegendő. Két személy — "A" és "B" végzi a munka nehezét,

őket a jobban számolók közül kell kiválasztani. A többiek a tárolót alkotják, számuk határozza meg, hogy mekkora csoportokat tud kezelni a "gép".

"A" feladatai

Megszámolja az egyes csoportokban levő elemek számát. Ha már mindegyik üres, azt mondja: "vesztettem". Egyébként a csoportok elemszámát rendre közli "B"-vel. Az utolsó szám után azt mondja "B"-nek, hogy "KÉSZ", majd kap "B"-től egy számot. Ha ez nulla, akkor a legnagyobb csoportból elvesz egyet. Ha nem, akkor az ennyi elemet tartalmazó csoportból kell venni. Sorra kér egy-egy számot "5", "4", "3", "2", "1"-től. Az "5"-től kapott számot megszorozza kettővel, majd hozzáadja a "4"-től kapott számot. Az eredményt szorozza kettővel, s hozzáadja a következőtől kapott számhoz stb. A "B"-től kapott számú elemet tartalmazó csoportban az előző műveletek eredményeül kijött számú elemet kell hagyni!

"B" feladatai

"A"-tól vár számokat, amelyeket egyenként a következőképpen dolgoz fel. Elosztja kettővel maradékosan, s odamegy az "1"-eshez. Ha a maradék egy, akkor megmondja "1"-nek az "A"-tól kapott eredeti számot. Most az osztás eredményét osztja kettővel, s a maradéktól függ, hogy megmondja-e "2"-nek az "A"-tól kapott számot stb. egészen "5"-ig.

Amikor "A" azt mondja, hogy "KÉSZ", akkor odamegy az "5"-öshöz és kér tőle egy számot. Ha ez nulla, akkor a "4"-estől kér stb., amíg csak nem nullát kap, vagy már az "1"-estől is nullát kapott. Ha kapott nem nulla számot, akkor ezt ugyanúgy, mintha az "A"-tól származna, feldolgozza. Végül megmondja "A"-nak ezt a számot.

"1", "2", "3", "4", "5" feladatai

Sorra kap "B"-től számokat. Számolnia kell, hogy hány számot kapott és meg kell jegyezni közülük a legnagyobbat. Ha "B" számot kér tőle, akkor nullát kell mondania, amennyiben páros számú számot kapott, és a kiválasztott legnagyobbat, ha páratlant. Ezek után "B" adhat neki még egy számot. Ezt is bele kell számítani a "B"-től kapott számok számába, s ha ez páros, akkor nullát, ha páratlant, akkor egyet kell adni "A"-nak, amennyiben az számot kér tőle.

LOVRICS LÁSZLÓ

Milyen a jó számítógépes játék?

Az UNESCO—CODIESEE szófiai szakértői értekezleten a tanulói kreativitás fejlesztése, ezen belül a számítógépes oktatási játékok kerültek napirendre.

A résztvevő országok (Bulgária, Jugoszlávia, Görögország, Magyarország, Spanyolország és Málta) nemcsak a számítógépes játékok oktatási felhasználásáról számoltak be, hanem összefoglalták a számítástechnika és a számítógéppel segített oktatás bevezetésének első hazai tapasztalatait is. Természetesen a számítógépes játékok iskolai alkalmazásának elemzéséhez első sorban számítógépre, programokra és felkészült tanárookra van szükség. Igazán büszkén számolhattunk be a magyar iskola-számítógépes program eddigi eredményeiről, a gépek magyarországi oktatási felhasználásáról. Örömmel láttuk, hogy Marx György *A természet játéka*i című könyvének angol fordítása és a benne levő programok már az UNESCO képviselője számára sem jelentettek újdonságot, mivel ajánlotta azokat. Számos, angol nyelven megírt magyar játékprogramot vihettünk magunkkal, melyeket be is mutattunk.

A jó számítógépes játék. Ahhoz, hogy a számítógépet alkalmazni kell az oktatásban, hogy a jövőben az általános műveltség elképzelhetetlen lesz informatikai alpműveltség nélkül, hogy mindennapi életünk szerves részét képezi majd a számítógép — nem fér kétség. De vajon szükség van-e oktatásban számítógépes játékokra? Mennyire lehet eredményesen tanulni a számítógépes játékokkal? Melyik életkorban, melyik korcsoport számára hasznos igazán a játék? Ilyen és ehhez hasonló kérdéseket elemezték, vitáltak a tanácskozási résztvevői.

A számítógépek sokféle iskolai felhasználása között egyértelműen helyet kapnak a számítógépes didaktikai játékok is, melyek a számítógépek iskolai alkalmazását még hasznosabbá teszik. A jó oktatási célú játék a készségek egész sorát fejleszti ki, új ismereteket közölhet anélkül, hogy elvontabb tudományos vagy programozási ismereteket feltételezne. A didaktikai játékok közül a legfontosabb szerep a *szimulációs* játékoknak jut, melyek kiválóan alkalmasak arra, hogy számítógépre vigyük őket. Jó döntéshozatalokra és gyakorlójátékokra is

szükség van; utóbbiakra különösen kisiskolás korban.

Az igazán jó számítógépes játék szellemes, ötletes, jól érthető szabályai vannak, könnyen kezelhető, és értékeli is a tanuló tudását vagy ügyességét. A pusztító, romboló célú, becsapós játékok és a házardjátékok alkalmazását szigorúan kerülnünk kell! A jó számítógépes játékkal a gyermek tanulási motivációja nő, logikai képessége fejlődik, megismeri stratégiák alkalmazását is, és a géppel való kommunikáció során felhasználói szintű programozási ismereteket is szerezhethet.

A tanácskozási résztvevői elhatározták, hogy minden tagország összegyűjt 5—10 számítógépes didaktikai játékot, ezeket angol nyelvre lefordítva sokszorosítja, és elküldi a többi tagországnak. A programokhoz olyan dokumentációt is mellékel, amely bemutatja a játékot és annak pedagógiai célját. Mivel az iskolai számítógépek országonként különbözők, a kapott segédanyagok alapján minden ország átdolgozza majd a programokat saját iskola-számítógépére, és kipróbálja azokat az oktatási folyamatban. Az így nyert érdekes és értékes oktatási tapasztalatokat összegyűjtve ismét megküldik egymásnak.

Nagy tetszést aratott az a javaslat, hogy olyan találkozót vagy konferenciát kellene szervezni, amelyen nemcsak tanárok, hanem diákok is részt vehetnek; a feladat egyrészt a meglévő didaktikai játékok pedagógiai értékelése lenne, másrészt — és itt jutnának fontos szerephez a résztvevő tanulók — új, számítógépes oktatási játékok alkotása, az ötletgyűjtéstől kezdve egészen a konkrét programírásig. Elhangzott olyan javaslat is, hogy érdemes lenne megvizsgálni a kereskedelmi forgalomban kapható játékokat, és elemezni oktatási felhasználhatóságukat. Szükségesnek látnák a résztvevők azt is, hogy minden iskola-számítógépekkel kapcsolatos anyagról (könyvek, tankönyvek, kísérletek, tanulmányok, kutatások, programok) vagy rendezvényről (konferencia, tanácskozás, ankét) a jövőben kölcsönösen tájékoztassák egymást. Jó lenne az oktatási szoftvert író csoportok között nemzetközi koordinációt kialakítani.

KÖRÖSNÉ MIKIS MÁRTA

A számítógép, mint a valóságot közvetítő eszköz, a jelenségeket dinamikus mivoltukban képes bemutatni. A különböző természeti vagy akár társadalmi jelenségeket lelassítja vagy felgyorsítja, kicsinyíti vagy nagyítja úgy, hogy az esetleg láthatatlan és megfoghatatlan történést könnyen érthető modellt alakítja. Ez a modell nem veszti el a dinamikáját, nem kimerítette, statikus „fénykép” lesz, hanem megmaradnak jellemző tulajdonságai, hű marad az eredeti rendszerhez.

A számítógép és a modell megadja a változtatás lehetőségét. Az egyes jellemzők, paraméterek megváltoztatásával képesek vagyunk a való természet egy-egy kiválasztott jelenségét vizsgálni, sőt odáig is elmerészkedhetünk, hogy a modell viselkedését extrapolálva, a természetben elő nem forduló eseményeket is vizsgálatunkba vonhatunk.

Az élővilág jelenségei mind-mind időben változó, dinamikus folyamatok. Ez egyrészt igen alkalmassá teszi ezeket a jelenségeket a számítógépes modellezésre, másrészt ennek megvalósítása néha igen körülményes, esetleg lehetetlennek is látszik.

A biológiai történések számítógépes modelljei általában két, egymástól élesen el nem különíthető csoportba tartoznak. Az egyik a demonstrációs modellek csoportja, ahol egy közvetlenül nem észlelhető folyamatot mutatunk be a számítógép segítségével, kihasználva annak grafikai lehetőségeit. A másik csoportba a szimulációs modellek tartoznak, amelyeknél egyrészt lehetőség van az állandó beavatkozásra és a paraméterek befolyásolására, másrészt a számítógép — az esetleges demonstrációs értékű ábrák mellett — matematikailag is helyesen, például függvényekkel, grafikonokkal írja le a folyamatokat. Az első csoportba tartozhat például egy, a vérköröket sematikus ábrázoló rajz, ahol a vér útját követhetjük nyomon; a második csoportba tartozók közül példaként a populációdinamika Lotka—Volterra (nyúl-róka) modelljét említhetjük.

Augusztus 25—30. között Budapesten rendezték meg a Szocialista Országok Fővárosainak XIII. Ifjúsági Találkozóját. A találkozó rendező szerve a KISZ Budapesti Bizottsága volt.

A SZÁMALK Szakasits Árpád úti székházában rendezett politikai tanácskozáson négy földrész 14 szocialista és szocialista orientációjú országának képviselőitől több mint másfélszáz fiatal vitatta meg, hogy az ifjúsági szövetségek mit tehetnek a fiatalok ideológiai, politikai neveléséért, szocialista meggyőződésük kialakításáért, a baráti országok közötti szolidaritás elmélyítéséért.

A SZOFIT-hagyományokhoz híven a de-

A számítógép a biológia oktatásában

Általános problémák és lehetőségek

Közismert, hogy az iskolaszámítógép-program keretében az iskolákba kikerült számítógépekhez folyamatosan készülnek a felhasználásukat segítő oktatóprogramok. Természetesen először a matematika vagy fizika felől érkeznek ismerkednek meg a gépekkel, és így e tantárgyakhoz ma már sokféle oktatóprogram kapható.

A biológiában közel sem ilyen jó a helyzet. Egyrészt a középiskolák többségében lévő HT-gépek igen gyenge grafikai lehetőségei talán éppen a biológia tanításában való felhasználást hátráltatják legjobban, hiszen erre a gépre csak olyan programok készülhetnek, melyek lemondanak a látványos szemléltetésről és csak igen egyszerű, sematikus ábrákat használnak. Másrészt a biológiai oktatóprogramok készítői között a legkevésbé a biológus, és még kevesebb a tanár. A programokat a biológiába elkalandozó matematikusok, fizikusok készítik, szinte kizárólag a biológia azon területeiről, melyek matematikailag elég jól megalapozottak (genetika, ökológia) és könnyen kezelhetők.

A hagyományos értelemben vett biológia mindebből teljesen kimarad. Sajnos, ennek hatására még magukban a biológiát tanítóknak is felmerül a gondolat, hogy csak e szűk területen lehet használni a számítógépet a biológia oktatásában. Problémát jelent még az is, hogy pontosan e területek és e könnyen számítógépre vihető modellek (például életjáték) értelmezhetők nehezen a biológia adott szintjén, és így alkalmatlanok az alsó- vagy középfokú oktatásban való felhasználásra.

Nagy szükség lenne didaktikailag helyes, a tananyagba szervesen illeszkedő, szép ki-

vitelű demonstrációs és tartalmas szimulációs programokra, de ezeknek születése körül még nincs minden rendben, és kevés a biztató kísérlet is.

Sajnos a biológusok és a biológianárok még nem barátkoztak meg eléggé a számítógépekkel, ami nem is nagy csoda addig, amíg sok helyen az iskolákban is nagyra nőtt számológépnek vélik a számítógépet, és így a matematika-, fizika- és technikanárok fegyvertárába valónak tartják. Nincs olyan fórum, mely felhívna a figyelmet arra, hogy a nem számítástechnikai vagy matematikai alapképzettségű szakemberek is képesek használható oktatóprogramot írni. Lehet, hogy csak BASIC-ben, nehézebb, lassabb, esetleg néhány programozástechnikai hiányosságot tartalmazó programok jönnének létre, de e hátrányokat bőségesen kiegyenlítené a szaktárgyi és pedagógiai ismeret, hiszen végül is elsősorban a biológianár tudja, hogy mit és hogyan kellene, lehetne szimulálni és demonstrálni szaktárgyának oktatása során.

Mindezek alapján úgy gondolom, hogy oktatóprogram-pályázatokat kiírni nagyon kevés. Helyette egy jól felépített és meggondolt, egymásra épülő, tantárgyakra lebontott oktatási rendszerre lenne szükség, mely nagyjából a következő funkciókat lenne képes ellátni:

— Mindenekelőtt a már elkészült oktatóprogramok forgalmazásában lehetővé kellene tenni olyan bemutatókat, börszövet, ahol a leendő felhasználók részletesen megismerkedhetnek a programmal és esetleg a program alkalmazásának eddigi tapasztalataival.

— Az esetleg már meglévő BASIC nyelvű

oktatóprogramokat el kellene látni olyan dokumentumtáccsival (például programlista), ami alapján a vállalkozó kedvűek — akik már járatosak kissé a programozásban — bátran saját céljaik szerint alakíthatnák azokat.

— A számítógép által még meg nem fertőzötteket — a potenciális felhasználókat — meg kell ismertetni a számítógéppel, és meg kell mutatni, hogy miként építhető be a számítógép az oktatásba.

— A különböző szaktárgyakat tanító tanároknak olyan BASIC-kurzusokat kellene szervezni, ahol a példaprogramok — már a legegyszerűbbek is — az adott szakterületről származnak, és így már az első órák után kézzelfogható közelségbe kerül az egyébként igen távoli cél, az önálló és a tanítási órán felhasználható program.

— Folyóiratokban, újságokban a programlisták közlése mellett arra is gondot kellene fordítani, hogy programötleteket kapjanak a tanárok, vagyis például a biológiában milyen jelenségeket lehetne egészen egyszerű módon szemléltetni és szimulálni, mert úgy tűnik, hogy a kevéssé egzakt tudományokban, tantárgyakban az egyik legnagyobb probléma éppen a modellezés alapját szolgáló jelenség kiválasztása.

Természetesen mindez csak általánosságban igaz. De azt hiszem, azzal mindenképpen egyet lehet érteni, hogy az iskolák felszerelése, gépekkel való ellátása mellett a mainál jóval nagyobb gondot kellene fordítani a gépek ésszerű felhasználására és a pedagógusok megnyerésére. Sajnos, a fejekben való rendcsinálás elég időigényes feladat, és ebben máris jelentős a lemaradásunk.

DEMETER LÁSZLÓ

Beszámoló a SZOFIT '86 programozói versenyéről

legációk tagjaiként több szakma képviselői is fővárosunkba érkeztek, hogy versenyeken mérjék össze tudásukat. Augusztus 27-én a női fodrászok, az autószerelők, az esztergályosok és a számítógép programozók vetélkedésére került sor.

A SZÁMALK a tanfolyami rendszerű oktatás bázisszerveként kiemelkedő eredményeket ért el a számítástechnika oktatása terén is, ezért a verseny megszervezésére és lebonyolítására a SZÁMALK KISZ Bizottságát kérték fel a rendezők. A résztvevő fővárosok a következők voltak: Berlin, Budapest, Bukarest, Hanoi, Moszkva, Pnom Penh, Prága, Szófia, Varsó és Ulánbátor.

A külföldi fővárosok egy-egy versenyzővel vettek részt a versenyen. Budapestet két versenyző: Rákóczi Ferenc (MTA SZTA-KI) és Szomor Attila (SZÁMALK) képviselte. Bukarest képviselője versenyen kívül oldotta meg a feladatokat. A versenyen a SZÁMALK Oktatási Irodáinak Commodore 16-os gépeit használták a résztvevők, akik hónapokkal korábban megkapták a versenykiírást, valamint a C16 BASIC-jének dokumentációját. A verseny előtti napon néhány órás gyakorlási lehetőséget is biztosítottunk a résztvevőknek. A versenyfeladatokat, melyeket alább közlünk, mindenki a saját anyanyelvén kapta kézhez.

A feladatok között egy 25 kérdéses teszt,

adott program hibáinak felderítése, szétदारolt program összerakása, különböző programozási problémák (például ébresztőóra-szimuláció, görberajzolás), valamint egy ismeretlen program működésének megfigyelése szerepelt. (A szerkesztőségben a feladatok utólagos okulás céljából rendelkezésre állnak.)

Az ötórás „küzdelem” végén a zsűri eredményt hirdetett. Holtversenyben első helyezést lett Budapest (Rákóczi Ferenc) és Prága küldötte, második helyezést ért el Ulánbátor képviselője, a harmadik helyen pedig a varsói versenyző végzett.

SÜTŐ JÓZSEF PÁL

HT-1080Z 16/64

Nyomkövet

Az új pályázatot követően remélhetőleg javulni fog az iskolák számítógéppel való ellátása. A régebbi HT gépek elérhetőek lesznek olyan felhasználásra is, hogy a Z80 gépi kódú programozás iránt érdeklődő tanulók gyakorolhatnak velük. Ennek persze előfeltétele, hogy rendelkezésre álljanak azok a segédprogramok (EDI, ED-TASM, TSAVE), amelyek sok szakkörben megtalálható, de — bár véleményem szerint csere útján való megszerzésük nem sért érdekeket — sok iskolában nem ismertek.

Az itt bemutatott program a programozás gyakorlását segíti. TRS-80 modell-III gépen fejlesztettem ki. Követelmény volt a kis méret (1 k a memória felső részén), a zárt utasításrendszer és a kényelmes kezelés. Segítségével futás közben lehet kipróbálni, megérteni saját vagy mások által készített programokat. Ellenőrizni lehet a memóriatartalmakat, módosítani a RAM értékeket, futás közben ellenőrizni változásukat. Akár lépésenként lehet látni vagy módosítani a processzor regisztereinek értékét.

Ez az eszköz természetesen csak segíti a munkát, de nem teszi lehetővé minden feladat megoldását.

A program működése

A programot a memória felső részébe töltjük be. Ezt a területet kell a bekapcsoláskor memóriavédelem alá helyezni. A memóriát kezelő parancsok saját munkaregisztereket használnak, és nem módosítják a BASIC-rendszerterületet.

A nyomkövetési parancsok az RST 30 (F7H) belépési ponton keresztül hívhatók. A program kívánt részén vagy elhelyezzük ezt az utasításkódot, vagy a törésponti parancsok kezelik beírva, majd minden bejelentkezéskor visszacserelevé az eredeti tartalomra. A program minden bejelentkezése kicseréli a töréspontot eredeti tartalmára.

A program az itt közölt formájában kimentti a képernyő-memória alsó négy sorát, és továbbindításkor visszairja. Így egy, a képernyőt is használó program működése jobban látható. A nyomkövető csak ezt az alsó négy sort használja. Nem menti ki viszont a kurzor (kiírás kezdete) értékét, de ez azért az ernyőn megjelenik. (Nem sikerült a programot tovább tömöríteni.) Ez a képernyőmentés további 256 bájt elfoglalását jelenti. Indokolt esetben 4 bájt 0-ra való átírásával ezt rövidebbre zárhatjuk.

Ez a működésmód a korlátokat is sejteti:

- csak RAM-ban lévő programok kipróbálására alkalmas,
- nem követhetők a hívások (RST8, CALL után elhelyezett operandus és a vermen keresztüli paraméterátadó program), ha a vermet indexelve használja,
- szubrutinhívások szólhatnak a fix memória- (ROM) területre, ilyenkor a töréspontot a hívás utáni visszatérésre tegyük.

A program két töréspontot kezel, így feltételes utasítások kényelmesebben kezelhetők vele.

A programhoz közlöm a teljes forrásnyelvi listát. Ez könnyebbé teszi a program megértését, és lehetővé teszi, ha valaki kedvet érez, saját ötlet, bővítés megbízhatóbb beépítését. A címkék egy részét célszerű saját címkére átírni, hogy a funkcióra utaljon.

Ismertetem a BASIC-ben futtatható töltőprogramot, amely hexadecimális alakban megadott DATA sorokból állítja elő a programot. Ugyancsak leírtam a DATA sorokat előállító BASIC-programot.

A használat során a már betöltött programot TSAVE-vel célszerűbb szalagra írni, és SYSTEM paranccsal beolvasni.

A betöltés

A különböző válaszként megadandó címeket a 64 k-s verzióra adom meg, zárójelbe írva a 16 k-s címeket.

Bekapcsoláskor a memória felső határa: 64535 (31767)

Ezután BASIC-ben írjuk be az 1. listán közölt betöltőprogramot, és indítsuk el. (64 k esetén a 12. sort ki kell cserélni. A hozzá tartozó adatmező, amely a gépi kódú programot tartalmazza, 16 k esetén a 2. listán, 64 k esetén a 3. listán látható.) Lefutása után, ha hibátlanul írtuk be, a két kontrollösszeg megegyezik. Persze ettől még a program lehet hibás, ezért célszerű esetleges javítás céljából kazettára írni. A kontrollösszeg (12. sor): 121651 (108979).

Ha a betöltés sikerült (futásideje kb. 4 perc), az alábbi formában elindítható, és a nyomkövető az alsó négy sorban jelentkezik be.

```
Case?
Memory Size? 64535
Radio Shack Model III Basic
( ) '80 Tandy
READY
>SYSTEM
```

D FC18 <CR> hatására megváltozik a kép:

```
FC18: F5 FD E5 DD E5 E5 D5 D5 F5 21 00 00 35 11 08 FC
FC28: 01 10 00 ED B0 22 14 FC F5 11 00 FB 21 00 3F 06
FC38: 01 ED B0 24 1E FC 2B 7E FE F7 20 03 22 1E FC 21
DE00FC4E: 00 FC 06 02 AF 0E 02 E5 77 29 56 77 29 7A 68 2E
```

Ezzel kezdetjük a nyomkövetővel való ismerkedést.

A parancsok

— A (SCII) a memóriatartalom látható karakterek formájában jelenik meg.

```
FD60: . > . . 3 . . . . . A F B C D
FD70: E H L I X I Y S P P C i n s z 1
FD80: h 1 p n c . . . . . ( . "
FD90: . . 8 . . . . . . . . . . . . .
```

— H(exa) a kijelzés hexadecimális üzemmódba kerül.

Ha a memóriatartalmat átírjuk, ez a kijelzés változtatható. A többi parancsot célszerű egy kis program beírásával kezdeni, hogy a lehetőségeket lássuk. A program:

```
ORG 6000 H
CALL 6007 H
INC HL
XOR A
JR 6000 H
EX DE, HL
RET
```

A beírásakor adjuk meg

D 6000 <CR>

M

és az értékeket folyamatosan írjuk.

```
6000: CD 07 60 23 AF 1B F9 EB C9 00 00 CD C9 01 00 00
E004 6010: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
AF- 6020: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
E030: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
```

Módosítani az érték beírásával lehet, az egy vagy két hexadecimális karaktert ,vel zárva. Ilyenkor a következő címet írja ki, újabb beírást várva. „,” növeli, „∇” csökkenti a címet.

A programbeírás ellenőrzése után az elindítást (először mindig)

G (o) Gaaa, b1, b2 <CR>

G, b1, b2 <CR>

G <CR>

paranccsal végezzük. aaaa az elindítás címe, b1, b2 a töréspont. Ha aaaa elmarad, a PC tartalma az indulási cím. Ha mindkét töréspontot elhagyjuk, nem kapjuk vissza a vezérlést, kilépünk a nyomkövetésből.

A törésponton való megállás bejelentkezése:

ő program

```
AF BC DE HL IX IY SP PC in
1F44 0000 42EE FC1D 4015 4C46 42BA 6043 18 -z---p--
6000: CD 07 60 23 AF 18 F9 BE C9 00 00 00 00 00 00
6010: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
```

Az itt kiadható parancsok:— T(race) Állj meg újra itt, egy ciklust végrehajtva.

Ennél a parancsnál vigyázzunk, hogy ha nem kerül ide a vezérlés, elveszítjük az ellenőrzést!

— C(all) Lépésenként hajtja végre a programot, de CALL (RST) esetén csak a végrehajtás, majd visszatérés után jelentkezik újra.

```
AF BC DE HL IX IY SP PC in
0044 0000 422F 44BA 4015 A44C 41E5 6000 CD -z---p--
6000: CD 07 60 23 AF 18 F9 EB C9 00 FE CD C9 01 00 00
6010: 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
```

— I(nstruction) hatása azonos C-vel, de ha RAM szubrutinról van szó, ezt is lépésenként hajtja végre.

Természetesen a memóriaparancsok továbbra is minden bejelentkezéskor használhatóak.

— R(egiszter) R rp, vvvv <RC>

RP az AF, BC, DE, HL, IX, IY, SP, PC regiszterpár valamelyike, vvvv az új érték.

```
AF BC DE HL IX IY SP PC in
1F44 0000 42EE FC18 4015 0506 42BA 600E 00 -z---p--
6000: .CD.07 60 23 AF 18 F9 EB C9 00 00 CD C9 01 00 00
RPC,6000
```

— ; 64-gyel növeli a memóriatartalom-kiírás kezdőcímét.

— — 64-gyel csökkenti a kiírás kezdőcímét.

A módosító érték — bájt vagy szó — előnullákkal kerül értelmezésre, és az utolsó 2 vagy 4 hexa jegye értelmeződik. Továbbírással javítható, például 4041 bájt esetén 41, 9AA02 szó esetén AA02.

Használati tanácsok

A nyomkövetés menetét célszerű megtervezni. Ha saját programunkat próbáljuk, RST 30-at befördítve a program tetszőleges helyeire, itt mindig megáll a program, csak G xxxx paranccsal folytatható. Ha már nem szükséges, 00 (NOP) beírásával törölhetők ezek a pontok.

A segédprogramok

A kiírató programot nem módosítottam, így a PEEK miatt csak 16 k-ban működik. Relokáltam a kiíratni kívánt programot a 16 k-s program helyére. A töltőben a POKE OR utasítással lett „becsapva”, de ettől lassúbb lett. Így a 64 k-s memóriába is tölt.

Hogy a program kazettán is elérhető legyen, a Tudományos- és Informatikai Intézetnél megrendelhető a kazettán a 16 k-s vagy 64 k-s verzióban a BASIC-töltőprogram, az assembler forrásnyelv EDTASM formában és a binárisan, SYSTEM-mel tölthető verzióban. Ez egy 60 perces kazetta két oldalán van, az EDTASM programmal együtt.

Ha a programot SYSTEM paranccsal töltjük be (16 k esetén 31767)

>SYSTEM

*? /E453E

>SYSTEM <CR> 16 k esetén / * 31768 CR-rel indítjuk el.

Ezután a már bemutatott parancsok használhatóak.

Kilépés BASIC-be G IDB4 <CR>

Az ernyőmentés, visszamentés kiírására

FC3B

címen 0, 0

7C3B
FDDBE

címen 0, 0 beírásával történik.

7DBE

A program szalagra mentéséhez
31768 — 32767-ig kezdőcím 31768
64536 — 65535-ig kezdőcím 64536

címeket kell megadni, hexa formában.

7C18, 7FFF, 7C18 a TSAVE programnak.

FC18, FFFF, FC18

A kommenteket nem fordítottam le, ezeket mindenki saját magának írja magyarázatként, és a megfejtéskor úgyszólván célszerű hozzáírni saját megjegyzésüket.

A használható utasítások

A A memóriatartalmat ASCII (látható) formában írja ki. Ha vezérlő vagy grafikus karaktert kellene kiírni, O-t ír ki.

C Ha a lépésenkénti végrehajtás során ROM rutinhoz jutunk, a C parancs a töréspontot a CALL utáni pontra helyezi.

D Memóriatartalom kiírása 64 egymást követő cím tartalmának kiírásával (ASCII vagy hexa). Ha nem adunk címet, 32 karakteres megjelenítésből 64 karakteres kijelzésbe vált.

G Adott címen folytatás egy vagy két töréspont megadásával.

H Kijelzés átállítása hexa formátumra.

I Végrehajtás lépésenként.

M Memóriatartalom módosítása a D-ben megadott címtől kezdődően. „,” növeli, „∇” csökkenti a módosítás címét.

R A processzor regisztereit módosíthatjuk.

T A megállás címén történő ismételt megállást tesz lehetővé.

Mielőtt adott program kipróbálására alkalmaznánk a programot, használatát be kell gyakorolni, hogy a megoldandó feladatra fordíthatassuk figyelmünket!

SZOKOLY PÁL

```
1 CLEAR 10: ONERRORGOTO 0
2 DEFINIT A-Z
3 CLS: CK#=0: V=0: C=0
4 READ B$: GOSUB 19: V=A3
5 READ B$: GOSUB 19: IF A3<128 THEN 6 ELSE C=-32768: A3=A3-128
6 V=A3*256+V+C: C=0
7 READ B$: IF B$="*" THEN 11
8 GOSUB 19: POKE V+C, A3: C=C+1
9 CK#=CK#+A3
10 GOTO 7
11 CLS
12 A#=108979
13 PRINT "KONTROL-DSSZEG ="CK#" HELYESEN ="A#": PRINT
14 IF CK#=A# GOTO 17
15 PRINT "HIBAS KONTROL-DSSZEG. CELSZERU A BEIRAST ELLENORIZNI."
16 END
17 PRINT "HIBATLAN KONTROL-DSSZEG. A PROGRAM BEIRASA VALOSZINUEN SIKERULT."
18 END
19 H=ASC(MID$(B$,1,1)): L=ASC(MID$(B$,2,1))
20 IF H>57 THEN H=H-7
21 IF L>57 THEN L=L-7
22 A3=(H-48)*16+L-48: RETURN
```

12 A#=121651

1. lista. A BASIC-betöltőprogram

2. lista

```
23 DATA 18,7C,F5,FD,E5,DD,E5,E5,D5,C5,F5,21,00,00,39,11,00,7C,01,10,00,ED,B0,22,
14,7C,F9,11,00,7B,21,00
24 DATA 3F,06,01,ED,B0,2A,16,7C,2B,7E,FE,F7,20,03,22,16,7C,21,00,7C,06,02,AF,0E,
02,5E,77,23,56,77,23,7A
25 DATA B3,2B,07,1A,FE,F7,20,02,7E,12,23,10,E9,2A,FE,7F,7D,B4,2B,0F,11,05,7C,CD,
D2,7D,21,00,00,22,FE,7F
26 DATA C3,9E,7D,ED,7B,14,7C,CD,E4,7C,21,C0,3F,22,20,40,CD,0E,7F,FE,47,CA,95,7D,
21,79,7C,E5,FE,3B,2B,2E
27 DATA FE,2D,2B,41,FE,41,2B,42,FE,43,2B,06,FE,4B,2B,9A,FE,49,CA,64,7E,FE,4D,CA,
E3,7D,FE,52,CA,22,7E,FE
28 DATA 54,CA,5C,7E,FE,44,C0,CD,AC,7F,2B,0C,18,07,01,40,00,2A,06,7C,09,22,06,7C,
21,00,3F,06,04,22,20,40
29 DATA CD,51,7D,18,AB,01,C0,FF,1B,E7,32,00,7C,C9,21,00,3F,22,20,40,CD,FA,7F,21,
6B,7D,06,09,7E,CD,33,00
30 DATA 23,7E,CD,33,00,23,CD,8A,7F,CD,8A,7F,CD,8A,7F,10,EB,CD,FA,7F,CD,FE,7F,21,
```

4. lista. A program forrásnyelvi listája 16 k-ra fordítva

```

08,7C,E5,06,08,E3,3E,23
31 DATA 36,23,E5,EB,CD,DD,7F,CD,8A,7F,E1,E3,10,EF,2A,16,7C,CD,D9,7F,CD,8A,7F,CD,
32 DATA 7A,0E,7C,4D,C5,21
32 DATA 7D,7D,06,06,C8,21,7E,38,02,9E,2D,CD,33,00,23,10,F3,C1,CD,FA,7F,E1,06,02,
CD,F6,7F,2A,06,7C,3E,C5
33 DATA CD,33,00,CD,DD,7F,CD,38,7F,10,05,3E,1D,C3,33,00,CD,F6,7F,18,E9,41,46,42,
43,44,45,48,4C,49,58,49
34 DATA 59,53,50,50,43,69,6E,73,7A,31,68,31,70,6E,63,06,02,11,05,7C,CD,AC,FF,28,
03,22,16,7C,38,0A,CD,AC
35 DATA 7F,F5,C4,D2,7D,F1,10,F4,21,18,7C,22,10,40,3E,C3,32,0F,40,21,15,7C,06,07,
56,2B,3E,28,D5,10,F9,21
36 DATA 00,7B,11,00,3F,01,00,01,ED,0B,F1,C1,D1,E1,DD,E1,FD,E1,E1,F9,2A,16,7C,E5,
2A,0E,7C,C9,7E,12,18,3E
37 DATA F7,77,BE,C2,47,7C,7C,12,18,7D,12,18,C9,2A,06,7C,22,01,7C,E5,21,00,3F,22,
20,40,06,04,CD,51,7D,21
38 DATA 40,3F,22,20,40,2A,01,7C,CD,DD,7F,E5,21,80,3F,22,20,40,E1,CD,D9,7F,3E,2D,
CD,33,00,D1,CD,AC,FF,EB
39 DATA 28,01,73,08,28,B7,28,C8,23,23,18,C4,CD,0E,7F,C8,4F,CD,0E,7F,C8,57,CD,0E,
7F,C0,08,21,68,7D,06,08
40 DATA 72,23,B9,28,04,23,10,F8,C9,7E,BA,20,F8,3E,10,90,90,4F,06,00,21,08,7C,09,
E5,CD,FA,7F,D1,CD,AC,FF
41 DATA CB,EB,78,23,72,C9,2A,16,7C,22,FE,7F,3E,49,F5,ED,5B,16,7C,1A,21,1C,7F,FE,
DD,28,0E,FE,FD,28,0A,21
42 DATA E7,7E,FE,ED,20,06,21,15,7F,13,1A,18,4F,7E,A1,23,BE,23,28,06,23,7E,FE,05,
30,F3,7E,47,E6,0F,6F,26
43 DATA 00,19,D3,11,05,7C,CD,D2,7D,E1,78,E6,F0,28,16,23,FE,20,38,33,28,27,FE,40,
38,17,28,0F,FE,60,38,08
44 DATA F1,FE,49,28,06,C9,A9,7D,2A,14,7C,7E,23,66,6F,18,1B,4E,AF,CB,79,28,01,2F,
47,23,09,18,0F,2A,10,7C
45 DATA CB,69,22,08,2A,12,7C,18,03,2A,0E,7C,CD,D2,7D,18,D4,C7,C0,51,FF,C9,51,FF,
E9,11,CF,01,03,E7,22,03
46 DATA C7,C2,43,FF,C3,43,C7,C4,63,FF,CD,63,C7,06,02,F7,D3,02,C7,C6,02,FF,CB,02,
F7,10,32,E7,20,32,01,C7
47 DATA 43,04,F7,45,52,02,FE,34,03,C0,40,03,C0,80,03,FF,21,04,FF,22,04,FF,2A,04,
FF,36,04,FF,CB,04,FF,E9
48 DATA 22,02,C3,3E,3A,CD,33,00,CD,8A,7F,06,10,CD,68,7F,3A,00,7C,FE,41,20,13,CD,
8A,7F,7E,FE,20,38,04,FE
49 DATA C0,38,02,3E,2E,CD,33,00,23,AF,C4,D9,7F,10,DE,C1,AF,C9,ED,5B,01,7C,E5,37,
ED,32,3E,95,28,0E,CD,86
50 DATA 7F,23,7D,84,E1,3E,AA,CA,33,00,18,08,CD,33,00,E1,78,FE,08,C0,3E,20,18,65,
D3,CD,49,00,D1,FE,0D,37
51 DATA C8,FE,20,38,07,28,C9,D5,CD,33,00,D1,FE,2C,CB,FE,41,3F,D0,E6,5F,C9,CD,8E,
7F,C8,21,00,00,CD,C8,7F
52 DATA DA,73,7C,23,29,29,B5,6F,CD,0E,7F,20,EF,1F,CE,81,C9,D6,30,D8,C5,E9,D8,
C6,06,38,02,C6,07,D8,C6
53 DATA 9A,87,C9,7E,23,18,05,7C,CD,E2,7F,7D,F5,1F,1F,1F,1F,CD,EB,7F,F1,E6,0F,C6,
90,27,CE,40,27,C3,33,00
54 DATA 3E,0D,18,F9,3E,1E,18,F3,00,00
55 DATA *

```

3. lista

```

23 DATA 18,FC,F5,FD,E5,DD,E5,E3,D5,C5,F5,21,00,00,39,11,08,FC,01,10,00,ED,00,22,
14,FC,F9,11,00,F8,21,00
24 DATA 3F,06,01,ED,80,2A,16,FC,2B,7E,FE,F7,20,03,22,16,FC,21,00,FC,06,02,AF,0E,
02,3E,77,23,56,77,23,7A
25 DATA B3,28,07,1A,FE,F7,20,02,7E,12,23,10,E9,2A,FE,FF,7D,84,28,0F,11,05,FC,CD,
D2,FD,21,00,00,22,FE,FF
26 DATA C3,9E,FD,ED,7B,14,FC,CD,E4,FC,21,C0,3F,22,20,40,CD,8E,FF,FE,47,CA,85,FD,
21,79,FC,E5,FE,38,20,2E
27 DATA FE,2D,28,41,FE,41,28,42,FE,49,28,06,FE,48,28,3A,FE,49,CA,64,FE,FE,4D,CA,
E3,FD,FE,3E,CA,22,FE,FE
28 DATA 54,CA,3C,FE,FE,44,C0,CD,AC,FF,28,0C,18,07,01,40,00,2A,06,FC,09,22,06,FC,
21,00,3F,06,04,22,20,40
29 DATA CD,51,FD,18,AB,01,C0,FF,19,E7,32,00,FC,C9,21,00,3F,22,20,40,CD,FA,FF,21,
68,FD,06,09,7E,CD,33,00
30 DATA 23,7E,CD,33,00,23,CD,8A,FF,CD,8A,FF,CD,8A,FF,10,EB,CD,FA,FF,CD,F6,FF,21,
08,FC,E3,06,08,E3,5E,23
31 DATA 56,23,E5,EB,CD,DD,FF,CD,8A,FF,E1,E3,10,EF,2A,16,FC,CD,D9,FF,CD,8A,FF,CD,
8A,FF,2A,08,FC,4D,C5,21
32 DATA 7D,FD,06,08,CB,21,7E,38,02,9E,2D,CD,33,00,23,10,F3,C1,CD,FA,FF,E1,06,02,
CD,F6,7F,2A,06,FC,3E,C5
33 DATA CD,33,00,CD,DD,FF,CD,38,FF,10,05,3E,1D,C3,33,00,CD,F6,FF,18,E9,41,46,42,
43,44,45,48,4C,49,58,49
34 DATA 59,53,50,50,43,69,6E,73,7A,31,68,31,70,6E,63,06,02,11,05,FC,CD,AC,FF,28,
03,22,16,7C,38,0A,CD,AC
35 DATA FF,F5,C4,D2,FD,F1,10,F4,21,18,7C,22,10,40,3E,C3,32,0F,40,21,15,7C,06,07,
56,28,5E,28,D5,10,F9,21
36 DATA 00,7B,11,00,3F,01,00,01,ED,0B,F1,C1,D1,E1,DD,E1,FD,E1,E1,F9,2A,16,7C,E5,
2A,0E,7C,C9,7E,12,18,3E
37 DATA F7,77,BE,C2,47,7C,7C,12,18,7D,12,18,C9,2A,06,7C,22,01,7C,E5,21,00,3F,22,
20,40,06,04,CD,51,7D,21
38 DATA 40,3F,22,20,40,2A,01,FC,CD,DD,FF,E5,21,80,3F,22,20,40,E1,CD,D9,7F,3E,2D,
CD,33,00,D1,CD,AC,FF,EB
39 DATA 28,01,73,08,28,B7,28,C8,23,23,18,C4,CD,0E,7F,C8,4F,CD,0E,7F,C8,57,CD,0E,
7F,C0,08,21,68,7D,06,08
40 DATA 7E,23,B9,28,04,23,10,F8,C9,7E,BA,20,F8,3E,10,90,90,4F,06,00,21,08,FC,09,
E5,CD,FA,FF,D1,CD,AC,FF
41 DATA CB,EB,78,23,72,C9,2A,16,7C,22,FE,7F,3E,49,F5,ED,5B,16,FC,1A,21,1C,FF,FE,
DD,28,0E,FE,FD,28,0A,21
42 DATA E7,7E,FE,ED,20,06,21,15,FF,13,1A,18,4F,7E,A1,23,BE,23,28,06,23,7E,FE,05,
30,F3,7E,47,E6,0F,6F,26
43 DATA 00,19,D3,11,05,7C,CD,D2,7D,E1,78,E6,F0,28,16,23,FE,20,38,33,28,27,FE,40,
38,17,28,0F,FE,60,38,08
44 DATA F1,FE,49,28,06,C3,A9,7D,2A,14,7C,7E,23,66,6F,18,1B,4E,AF,CB,79,28,01,2F,
47,23,09,18,0F,2A,10,7C
45 DATA CB,69,22,08,2A,12,7C,18,03,2A,0E,7C,CD,D2,7D,18,D4,C7,C0,51,FF,C9,51,FF,
E9,11,CF,01,03,E7,22,03
46 DATA C7,C2,43,FF,C3,43,C7,C4,63,FF,CD,63,C7,06,02,F7,D3,02,C7,C6,02,FF,CB,02,
F7,10,32,E7,20,32,01,C7
47 DATA 43,04,F7,45,52,02,FE,34,03,C0,40,03,C0,80,03,FF,21,04,FF,22,04,FF,2A,04,
FF,36,04,FF,CB,04,FF,E9
48 DATA 22,02,C3,3E,3A,CD,33,00,CD,8A,7F,06,10,CD,68,7F,3A,00,7C,FE,41,20,13,CD,
8A,7F,7E,FE,20,38,04,FE
49 DATA C0,38,02,3E,2E,CD,33,00,23,AF,C4,D9,FF,10,DE,C1,AF,C9,ED,5B,01,7C,E5,37,
ED,32,3E,95,28,0E,CD,86
50 DATA 7F,23,7D,84,E1,3E,AA,CA,33,00,18,08,CD,33,00,E1,78,FE,08,C0,3E,20,18,65,
D3,CD,49,00,D1,FE,0D,37
51 DATA C8,FE,20,38,07,28,C9,D5,CD,33,00,D1,FE,2C,CB,FE,41,3F,D0,E6,5F,C9,CD,8E,
7F,C8,21,00,00,CD,C8,7F
52 DATA DA,73,7C,23,29,29,B5,6F,CD,0E,7F,20,EF,1F,CE,81,C9,D6,30,D8,C5,E9,D8,
C6,06,38,02,C6,07,D8,C6
53 DATA 9A,87,C9,7E,23,18,05,7C,CD,E2,7F,7D,F5,1F,1F,1F,1F,CD,EB,7F,F1,E6,0F,C6,
90,27,CE,40,27,C3,33,00
54 DATA 3E,0D,18,F9,3E,1E,18,F3,00,00
55 DATA *

```

```

00001 ; HT-1050 Hromkoveto 16-K
00002 ;
00003 ; Parancsok Dxxxx kiir 64 byte-ot
00004 ; I cimet 64-el novelli
00005 ; J cimet 64-el csokkenti
00006 ; C lepesenket kovet
00007 ; H csill-nal a ret utan kovet
00008 ; H memoria modositasa
00009 ; " mod.cim 1-el novelese
00010 ; " mod.cim csokkentese 1-el
00011 ; " yy byte modositasa
00012 ; " barmi mas lezarja a mod.
00013 ;
00014 ; Gxxxx,B1,B2 xxxx-tol B1,B2 torespont
00015 ; T betovevevel folytatás
00016 ; T a PC jelenlegi erteken
00017 ; A alljon meg legkozelebb
00018 ; H a tartalom ASCII-formaban
00019 ; H HEXA-kilirasi forma
00020 ; " barmi mas Register+32 byte-os forma
00021 ;
00022 ; af oc de hl iy iy sp pc in flagek, CPU-regiszterek
00023 ; " kijelzese (32 byte mem)
00024 ;
00025 ; Rrr,xxxx beir a CPU regiszterkebe
00026 ; " AF BC DE HL IX IY SP PC
00027 ;
00028 ;
00029 ; Menti az ernyokepet, a cursort NEM !
00030 ; Exit GIDB4<ENTER>
00031 ;
00032 ;
00033 ; ORG 07B00H
00034 ; EQU 3F00H ; 0.
00035 ; EQU 3F40H ; 1.
00036 ; EQU 3FB0H ; 2.
00037 ; EQU 3FC0H ; 3. sor
00038 ; EQU 4020H ; cursor pozicio
00039 ;
00040 ;
00041 ;
00042 ;
00043 ;
00044 ;
00045 ;
00046 ;
00047 ;
00048 ;
00049 ;
00050 ;
00051 ;
00052 ;
00053 ;
00054 ;
00055 ; 198E 05 01 Trace, ernyo mentessel, 'T' parancssal
00056 ;
00057 ;
00058 ;
00059 ;
00060 ;
00061 ;
00062 ;
00063 ;
00064 ;
00065 ;
00066 ;
00067 ;
00068 ;
00069 ;
00070 ;
00071 ;
00072 ;
00073 ;
00074 ;
00075 ;
00076 ;
00077 ;
00078 ;
00079 ;
00080 ;
00081 ;
00082 ;
00083 ;
00084 ;
00085 ;
00086 ;
00087 ;
00088 ;
00089 ;
00090 ;
00091 ;
00092 ;
00093 ;
00094 ;
00095 ;
00096 ;
00097 ;
00098 ;
00099 ;
00100 ;
00101 ;
00102 ;
00103 ;
00104 ;
00105 ;
00106 ;
00107 ;
00108 ;
00109 ;
00110 ;
00111 ;
00112 ;
00113 ;
00114 ;
00115 ;
00116 ;

```

```

7C1B F5 00057 STRT: PUSH AF ; CPU regiszterek mentese
7C19 FDE5 00058 PUSH IY
7C18 DDE5 00059 PUSH 1X
7C1D E5 00060 PUSH HL
7C1E D5 00061 PUSH DE
7C1F C5 00062 PUSH BC
7C20 F5 00063 PUSH AF
7C21 210000 00064 LD HL,0
7C24 39 00065 ADD HL,SP
7C25 110B7C 00066 LD HL,REG
7C2B EDB0 00067 LD BC,10H
7C2D 22147C 00068 LDIR ; stack atmasolasa
7C30 F9 00069 LD (RSP),HL
7C31 110B7B 00070 LD SP,SBUF
7C34 210B3F 00071 LD HL,ACF
7C37 9E01 00072 LD B,1
7C39 EDB0 00073 LDIR ; 256
7C3B 2A157C 00074 LD HL,(RPC) ; ernyo atirasa
7C3E 2B 00075 LD HL
7C3F 7E 00076 DEC HL
7C40 FEF7 00077 LD A,(HL)
7C42 2003 00078 CP 0FH
7C47 22167C 00079 JR NZ,ADB
7C44 210B7C 00080 LD HL,(RPC),HL ; torespont vissza
7C4A 9E02 00081 LD HL,ASC ; cserelése
7C4C AF 00082 XOR A
7C4D E02 00083 LD C,2
7C4F 5E 00084 LD E,(HL)
7C50 77 00085 LD (HL),A
7C51 29 00086 INC HL
7C52 5E 00087 LD D,(HL)
7C53 77 00088 LD (HL),A
7C54 23 00089 INC HL
7C55 7A 00090 LD A,D
7C56 B3 00091 OR E
7C57 2807 00092 JR 2,ADD
7C59 1A 00093 LD A,(DE)
7C5A FEF7 00094 CP 0FH
7C5C 2002 00095 JR NZ,ADD
7C5E 7E 00096 LD A,(HL)
7C5F 5E 00097 LD (DE),A
7C60 23 00098 INC HL
7C61 10E9 00099 ADD HL,ADB
7C63 2AFE7F 00100 LD HL,(RPCE)
7C66 70 00101 LD A,L
7C67 B4 00102 OR H
7C68 280F 00103 JR 2,ADB ; nem 'T'
7C6A 110E7C 00104 LD DE,ACD
7C6D CDD27D 00105 CALL BRK ; ha T torespont betoveve
7C70 210000 00106 LD HL,0
7C73 22FE7F 00107 LD (RPCE),HL ; 'T' pointer torlese
7C76 C29E7D 00108 JP AEF
00110 ;
00111 ;
00112 ;
00113 ;
00114 ;
00115 ;
00116 ;

```

7088 CA257D	00117	JP	Z, GDD	
709E 21797C	00118	LD	HL, ADE	
7091 E5	00119	FUSH	HL	
7092 FE32	00120	CP	'	
7094 2B2E	00121	JR	Z, ADJ	
7096 FE2D	00122	CP	'	
7098 2941	00123	JR	Z, ADN	
709A FE41	00124	CP	'A'	
709C 2B4E	00125	JR	Z, ADD	
709E FE43	00126	CP	'C'	
70A0 2E06	00127	JR	Z, ADF	
70A2 FE4B	00128	CP	'H'	
70A4 2B3A	00129	JR	Z, ADD	
70A6 FE49	00130	CP	'I'	
70AB CA647E	00131	ADF:	Z, STP	
70AB FE4D	00132	CP	'M'	
70AD CAE37D	00133	JP	Z, MOD	
70B0 FE52	00134	CP	'R'	
70B2 CA227E	00135	JP	Z, RMD	
70B5 FE94	00136	CP	'T'	
70B7 CA5C7E	00137	JP	Z, ATW	
70BA FE44	00138	CP	'D'	
70BC C9	00139	RET	NZ	
70BD CDAC7F	00140	CALL	AFY	
70C0 290C	00141	JR	Z, AHX	
70C2 1807	00142	JR	AHY	
70C4 014000	00144	ADJ:	LD BC, 40H	; 64-el novel
70C7 2A067C	00145	ADK:	LD HL, (ACP)	
70CA 09	00146	ADD	HL, BC	
70CB 22067C	00147	AHY:	LD (ACP), HL	
70CE 21003F	00148	AHX:	LD HL, ACF	
70D1 0E04	00149	LD	B, 4	
70D3 222040	00150	LD	(CUR), HL	
70D6 CD517D	00151	CALL	ADW	
70D9 18AB	00152	JR	ADA	
70DB 01C0FF	00153	ADN:	LD BC, 0FFC0H	; 64-el csökkent
70DE 1BE7	00155	JR	ADK	
70E0 32007C	00156	ADD:	LD (ABC), A	
70E3 C9	00159	RET		
70E4 21003F	00160	ADP:	LD HL, ACF	
70E7 222040	00161	LD	(CUR), HL	; cursor pozicionálása
70EA CDF47F	00162	CALL	AGJ	
70ED 216B7D	00163	LD	HL, HDR	
70F0 0E09	00164	LD	B, 9	
70F2 7E	00165	ADQ:	LD A, (HL)	
70F3 CD3300	00166	CALL	33H	
70F6 23	00167	INC	HL	
70F7 7E	00168	LD	A, (HL)	
70FB CD3300	00169	CALL	33H	
70FB 23	00170	INC	HL	
70FC CD8A7F	00171	CALL	AGH	
70FF CD8A7F	00172	CALL	AGH	
7002 CD8A7F	00173	CALL	AGH	
7005 10EB	00174	DJNZ	ADQ	
7007 CDF47F	00175	CALL	AGJ	
700A CDF67F	00176	CALL	CRF	
700D 210B7C	00177	LD	HL, REG	
7010 E5	00178	PUSH	HL	
7011 0E0B	00179	LD	B, 8	
7013 E3	00180	AAE:	EX (SP), HL	
7014 5E	00181	LD	E, (HL)	
7015 23	00182	INC	HL	
7016 5E	00183	LD	D, (HL)	
7017 23	00184	INC	HL	
7018 E3	00185	PUSH	HL	
7019 EB	00186	EX	DE, HL	
701A CDD07F	00187	CALL	HXW	
701D CD8A7F	00188	CALL	AGH	
7020 E1	00189	POP	HL	
7021 E9	00190	EX	(SP), HL	
7022 10EF	00191	DJNZ	AAE	
7024 2A167C	00192	LD	HL, (RPC)	
7027 CDD07F	00193	CALL	AGC	
702A CD8A7F	00194	CALL	AGH	
702D CD8A7F	00195	CALL	AGH	
7030 2A0B7C	00196	LD	HL, (REG)	
7033 4D	00197	LD	C, L	
7034 C5	00198	PUSH	BC	
7035 21707D	00199	LD	HL, FLG	
7038 0E0B	00200	LD	B, 8	
703A CB21	00201	ADR:	SLA C	
703C 7E	00202	LD	A, (HL)	
703D 3802	00203	JR	C, A05	
703F 3E2D	00204	LD	A, '-'	
7041 CD3300	00205	ADS:	CALL 33H	
7044 23	00206	INC	HL	
7045 10F5	00207	DJNZ	ADR	
7047 C1	00208	POP	BC	
7048 CDF47F	00209	CALL	AGJ	
704B E1	00210	POP	HL	
704C 0E02	00211	LD	B, 2	
704E CDF67F	00212	CALL	CRF	
7051 2A067C	00213	ADW:	LD HL, (ACP)	
7054 9EC5	00214	ADX:	LD A, 0C3H	
705E CD3300	00215	CALL	33H	
7059 CDD07F	00216	CALL	HXW	
705C CD297F	00217	CALL	AFN	
705F 1005	00218	DJNZ	ADV	
7061 3E1D	00219	LD	A, 1DH	
7063 C32200	00220	JP	33H	
7066 CDFE7F	00222	ADV:	CALL CRF	
7069 1BE9	00223	JR	ADX	
706B 41	00225	HDR:	DEFM 'AFBCDEHL'	; Fejlec regiszterekhez
7073 49	00226	DEFM	'X1YSPPCin'	
7075 72	00227	FLG:	DEFM 'szihenc'	
7078 0E02	00228	LD	B, 2	; G
7087 11057C	00230	LD	DE, ACD	
708A CDAC7F	00231	CALL	AFY	
708D 290C	00232	JR	Z, AED	

708F 22167C	00233	LD	(RPC), HL	
7092 3B0A	00234	AED:	JR C, AEF	
7094 CDAC7F	00235	CALL	AFY	
7097 F5	00236	PUSH	AF	
7098 CAD27D	00237	CALL	NZ, BRK	
709B F1	00238	POP	AF	
709C 10F4	00239	DJNZ	AED	
709E 21167C	00240	AEF:	LD HL, 8TRT	; Belepes nyomkovetesbe
7DA1 221040	00241	LD	(4010H), HL	
7DA4 3E03	00242	LD	A, 0C3H	
7DA6 320F40	00243	LD	(400FH), A	
7DA9 21137C	00244	AEH:	LD HL, ACV	
7DAC 0E07	00245	LD	B, 7	
7DAE 56	00246	A EJ:	LD D, (HL)	; Torespontok betevese
7DAF 2B	00247	DEC	HL	
7DB0 5E	00248	LD	E, (HL)	
7DB1 2B	00249	DEC	HL	
7DB2 05	00250	PUSH	DE	
7DB3 10F9	00251	DJNZ	A EJ	
7DB5 21007B	00252	LD	HL, 8BUF	
7DB8 11003F	00253	LD	DE, ACF	
7DBB 010001	00254	LD	BC, 100H	
7DBE ED0B	00255	LDIR		; Ernyo visszamentese
7DC0 F1	00256	POP	AF	; Regiszterek visszairasi
7DC1 C1	00257	POP	BC	
7DC2 D1	00258	POP	DE	
7DC3 E1	00259	POP	HL	
7DC4 DDE1	00260	POP	1X	
7DC6 FDE1	00261	POP	1Y	
7DC8 E1	00262	POP	HL	
7DC9 F9	00263	LD	SP, HL	
7DCA 2A167C	00264	LD	HL, (RPC)	
7DCD E5	00265	PUSH	HL	
7DCE 2A0E7C	00266	LD	HL, (RHL)	
7DD1 C9	00267	RET		; exit
7DD2 7E	00268	PRK:	LD A, (HL)	; Torespont kezelese
7DD3 12	00270	LD	(DE), A	
7DD4 1B	00271	DEC	DE	
7DD5 3EF7	00272	LD	A, 0FH	
7DD7 77	00273	LD	(HL), A	
7DD8 BE	00274	CP	(HL)	
7DD9 C2477C	00275	JP	NZ, ADB	
7DDC 7C	00276	LD	A, H	
7DDD 12	00277	LD	(DE), A	
7DDE 1B	00278	DEC	DE	
7DDF 7D	00279	LD	A, L	
7DE0 12	00280	LD	(DE), A	
7DE1 1B	00281	DEC	DE	
7DE2 C9	00282	RET		
7DE3 2A067C	00284	MOD:	LD HL, (ACP)	; Memoria modositasa
7DEE 22017C	00285	AEP:	LD HL, (ACN), HL	
7DE9 E5	00286	PUSH	HL	
7DEA 21003F	00287	LD	HL, ACF	
7DED 222040	00288	LD	(CUR), HL	
7DF0 0E04	00289	LD	B, 4	
7DF2 CD517D	00290	CALL	ADW	
7DF5 21403F	00291	LD	HL, ACF	
7DF8 222040	00292	LD	(CUR), HL	
7DFB 2A017C	00293	LD	HL, (ACN)	
7DFE CDD07F	00294	CALL	HXW	
7E01 E5	00295	PUSH	HL	
7E02 21803F	00296	LD	HL, ACH	
7E05 222040	00297	LD	(CUR), HL	
7E08 E1	00298	POP	HL	
7E09 CDD07F	00299	CALL	AGC	
7E0C 3E2D	00300	LD	A, -	
7E0E CD5300	00301	CALL	33H	
7E11 D1	00302	POP	DE	
7E12 CDAC7F	00303	CALL	AFY	
7E15 EB	00304	EX	DE, HL	
7E16 2B01	00305	JR	Z, AEQ	
7E18 73	00306	LD	(HL), E	
7E19 DB	00307	A EQ:	RET C	
7E1A 2B	00308	DEC	HL	
7E1B B7	00309	OR	A	
7E1C 2BC8	00310	JR	Z, AEP	
7E1E 23	00311	INC	HL	
7E1F 23	00312	INC	HL	
7E20 1BC4	00313	JR	AEP	
7E22 CD9E7F	00315	RMD:	CALL CIN	; Regiszter modositasa
7E25 C8	00316	RET	Z	
7E26 4F	00317	LD	C, A	
7E27 CDBE7F	00318	CALL	CIN	
7E2A C9	00319	RET	Z	
7E2B 57	00320	LD	D, A	
7E2C CDBE7F	00321	CALL	CIN	
7E2F C8	00322	RET	NZ	
7E30 DB	00323	RET	C	
7E31 216B7D	00324	LD	HL, HDR	
7E34 0E0B	00325	LD	B, 8	
7E36 7E	00326	A ET:	LD A, (HL)	
7E37 23	00327	INC	HL	
7E38 B9	00328	CP	C	
7E39 2B04	00329	JR	Z, AEW	
7E3B 23	00330	INC	HL	
7E3C 10FB	00331	DJNZ	A ET	
7E3E C9	00332	RET		
7E3F 7E	00334	A EW:	LD A, (HL)	
7E40 BA	00335	CP	D	
7E41 20FB	00336	JR	NZ, AEU	
7E43 3E10	00337	LD	A, 10H	
7E45 90	00338	SUB	B	
7E46 90	00339	SUB	B	
7E47 4F	00340	LD	C, A	
7E48 0E00	00341	LD	B, 0	
7E4A 210B7C	00342	LD	HL, REG	
7E4D 09	00343	ADD	HL, BC	
7E4E E5	00344	PUSH	HL	
7E4F CDF47F	00345	CALL	AGJ	
7E52 D1	00346	POP	DE	
7E53 CDAC7F	00347	CALL	AFY	
7E56 C8	00348	RET	Z	

Lékola - számító gép

```

7E57 EE 00349 EX DE,HL
7E58 73 00350 LD (HL),E
7E59 23 00351 INC HL
7E5A 72 00352 LD (HL),D
7E5B 09 00353 RET
7E5C :
7E5D :
7E5E :
7E5F :
7E60 :
7E61 :
7E62 :
7E63 :
7E64 :
7E65 :
7E66 :
7E67 :
7E68 :
7E69 :
7E6A :
7E6B :
7E6C :
7E6D :
7E6E :
7E6F :
7E70 :
7E71 :
7E72 :
7E73 :
7E74 :
7E75 :
7E76 :
7E77 :
7E78 :
7E79 :
7E7A :
7E7B :
7E7C :
7E7D :
7E7E :
7E7F :
7E80 :
7E81 :
7E82 :
7E83 :
7E84 :
7E85 :
7E86 :
7E87 :
7E88 :
7E89 :
7E8A :
7E8B :
7E8C :
7E8D :
7E8E :
7E8F :
7E90 :
7E91 :
7E92 :
7E93 :
7E94 :
7E95 :
7E96 :
7E97 :
7E98 :
7E99 :
7E9A :
7E9B :
7E9C :
7E9D :
7E9E :
7E9F :
7EA0 :
7EA1 :
7EA2 :
7EA3 :
7EA4 :
7EA5 :
7EA6 :
7EA7 :
7EA8 :
7EA9 :
7EAA :
7EAB :
7EAC :
7EAD :
7EAE :
7EAF :
7EB0 :
7EB1 :
7EB2 :
7EB3 :
7EB4 :
7EB5 :
7EB6 :
7EB7 :
7EB8 :
7EB9 :
7EBA :
7EBB :
7EBC :
7EBD :
7EBE :
7EBF :
7EC0 :
7EC1 :
7EC2 :
7EC3 :
7EC4 :
7EC5 :
7EC6 :
7EC7 :
7EC8 :
7EC9 :
7ECA :
7ECB :
7ECC :
7ECD :
7ECE :
7ECF :
7ED0 :
7ED1 :
7ED2 :
7ED3 :
7ED4 :
7ED5 :
7ED6 :
7ED7 :
7ED8 :
7ED9 :
7EDA :
7EDB :
7EDC :
7EDD :
7EDE :
7EDF :
7EE0 :
7EE1 :
7EE2 :
7EE3 :
7EE4 :
7EE5 :
7EE6 :
7EE7 :
7EE8 :
7EE9 :
7EEA :
7EEB :
7EEC :
7EED :
7EEF :
7EF0 :
7EF1 :
7EF2 :
7EF3 :
7EF4 :
7EF5 :
7EF6 :
7EF7 :
7EF8 :
7EF9 :
7EFA :
7EFB :
7EFC :
7EFD :
7EFE :
7EFF :
7F00 :
7F01 :
7F02 :
7F03 :
7F04 :
7F05 :
7F06 :
7F07 :
7F08 :
7F09 :
7F0A :
7F0B :
7F0C :
7F0D :
7F0E :
7F0F :
7F10 :
7F11 :
7F12 :
7F13 :
7F14 :
7F15 :
7F16 :
7F17 :
7F18 :
7F19 :
7F1A :
7F1B :
7F1C :
7F1D :
7F1E :
7F1F :
7F20 :
7F21 :
7F22 :
7F23 :
7F24 :
7F25 :
7F26 :
7F27 :
7F28 :
7F29 :
7F2A :
7F2B :
7F2C :
7F2D :
7F2E :
7F2F :
7F30 :
7F31 :
7F32 :
7F33 :
7F34 :
7F35 :
7F36 :
7F37 :
7F38 :
7F39 :
7F3A :
7F3B :
7F3C :
7F3D :
7F3E :
7F3F :
7F40 :
7F41 :
7F42 :
7F43 :
7F44 :
7F45 :
7F46 :
7F47 :
7F48 :
7F49 :
7F4A :
7F4B :
7F4C :
7F4D :
7F4E :
7F4F :
7F50 :
7F51 :
7F52 :
7F53 :
7F54 :
7F55 :
7F56 :
7F57 :
7F58 :
7F59 :
7F5A :
7F5B :
7F5C :
7F5D :
7F5E :
7F5F :
7F60 :
7F61 :
7F62 :
7F63 :
7F64 :
7F65 :
7F66 :
7F67 :
7F68 :
7F69 :
7F6A :
7F6B :
7F6C :
7F6D :
7F6E :
7F6F :
7F70 :
7F71 :
7F72 :
7F73 :
7F74 :
7F75 :
7F76 :
7F77 :
7F78 :
7F79 :
7F7A :
7F7B :
7F7C :
7F7D :
7F7E :
7F7F :
7F80 :
7F81 :
7F82 :
7F83 :
7F84 :
7F85 :
7F86 :
7F87 :
7F88 :
7F89 :
7F8A :
7F8B :
7F8C :
7F8D :
7F8E :
7F8F :
7F90 :
7F91 :
7F92 :
7F93 :
7F94 :
7F95 :
7F96 :
7F97 :
7F98 :
7F99 :
7F9A :
7F9B :
7F9C :
7F9D :
7F9E :
7F9F :
7FA0 :
7FA1 :
7FA2 :
7FA3 :
7FA4 :
7FA5 :
7FA6 :
7FA7 :
7FA8 :
7FA9 :
7FAB :
7FAC :
7FAD :
7FAE :
7FAF :
7FB0 :
7FB1 :
7FB2 :
7FB3 :
7FB4 :
7FB5 :
7FB6 :
7FB7 :
7FB8 :
7FB9 :
7FBA :
7FBB :
7FBC :
7FBD :
7FBE :
7FBF :
7FC0 :
7FC1 :
7FC2 :
7FC3 :
7FC4 :
7FC5 :
7FC6 :
7FC7 :
7FC8 :
7FC9 :
7FCA :
7FCB :
7FCC :
7FCD :
7FCE :
7FCF :
7FD0 :
7FD1 :
7FD2 :
7FD3 :
7FD4 :
7FD5 :
7FD6 :
7FD7 :
7FD8 :
7FD9 :
7FDA :
7FDB :
7FDC :
7FDD :
7FDE :
7FDF :
7FE0 :
7FE1 :
7FE2 :
7FE3 :
7FE4 :
7FE5 :
7FE6 :
7FE7 :
7FE8 :
7FE9 :
7FEA :
7FEB :
7FEC :
7FED :
7FEE :
7FEF :
7FF0 :
7FF1 :
7FF2 :
7FF3 :
7FF4 :
7FF5 :
7FF6 :
7FF7 :
7FF8 :
7FF9 :
7FFA :
7FFB :
7FFC :
7FFD :
7FFE :
7FFF :

```

```

7F00 F710 00465 DEFW 10F7H ; Dijnz xx
7F01 35 00466 DEFB 32H
7F02 E720 00467 DEFW 20E7H ; JR cc
7F03 32 00468 DEFB 32H
7F04 01 00469 DEFB ; yagg
7F05 C743 00470 UT2: DEFW 13C7H ; Ld (xx),Reg
7F06 94 00471 DEFB 4 ; Ld Reg, (xx)
7F07 F745 00472 DEFW 45F7H ; Retn,Reti
7F08 52 00473 DEFB 52H
7F09 02 00474 DEFB 2
7F0A 02 00475 ;
7F0B FE34 00476 UT3: DEFW 34FEH
7F0C 03 00477 DEFB 3
7F0D 0400 00478 DEFW 40C0H
7F0E 03 00479 DEFB 3
7F0F 0080 00480 DEFW 80C0H
7F10 03 00481 DEFB 3
7F11 FF21 00482 DEFW 21FFH
7F12 04 00483 DEFB 4
7F13 FF22 00484 DEFW 22FFH
7F14 04 00485 DEFB 4
7F15 FF2A 00486 DEFW 2AFFH
7F16 04 00487 DEFB 4
7F17 FF36 00488 DEFW 36FFH
7F18 04 00489 DEFB 4
7F19 FF3B 00490 DEFW 3BFFH
7F1A 04 00491 DEFB 4
7F1B FF39 00492 DEFW 39FFH ; Jp (ix,ly)
7F1C 02 00493 DEFB 22H
7F1D 22 00494 DEFB 2
7F1E :
7F1F :
7F20 :
7F21 :
7F22 :
7F23 :
7F24 :
7F25 :
7F26 :
7F27 :
7F28 :
7F29 :
7F2A :
7F2B :
7F2C :
7F2D :
7F2E :
7F2F :
7F30 :
7F31 :
7F32 :
7F33 :
7F34 :
7F35 :
7F36 :
7F37 :
7F38 :
7F39 :
7F3A :
7F3B :
7F3C :
7F3D :
7F3E :
7F3F :
7F40 :
7F41 :
7F42 :
7F43 :
7F44 :
7F45 :
7F46 :
7F47 :
7F48 :
7F49 :
7F4A :
7F4B :
7F4C :
7F4D :
7F4E :
7F4F :
7F50 :
7F51 :
7F52 :
7F53 :
7F54 :
7F55 :
7F56 :
7F57 :
7F58 :
7F59 :
7F5A :
7F5B :
7F5C :
7F5D :
7F5E :
7F5F :
7F60 :
7F61 :
7F62 :
7F63 :
7F64 :
7F65 :
7F66 :
7F67 :
7F68 :
7F69 :
7F6A :
7F6B :
7F6C :
7F6D :
7F6E :
7F6F :
7F70 :
7F71 :
7F72 :
7F73 :
7F74 :
7F75 :
7F76 :
7F77 :
7F78 :
7F79 :
7F7A :
7F7B :
7F7C :
7F7D :
7F7E :
7F7F :
7F80 :
7F81 :
7F82 :
7F83 :
7F84 :
7F85 :
7F86 :
7F87 :
7F88 :
7F89 :
7F8A :
7F8B :
7F8C :
7F8D :
7F8E :
7F8F :
7F90 :
7F91 :
7F92 :
7F93 :
7F94 :
7F95 :
7F96 :
7F97 :
7F98 :
7F99 :
7F9A :
7F9B :
7F9C :
7F9D :
7F9E :
7F9F :
7FA0 :
7FA1 :
7FA2 :
7FA3 :
7FA4 :
7FA5 :
7FA6 :
7FA7 :
7FA8 :
7FA9 :
7FAB :
7FAC :
7FAD :
7FAE :
7FAF :
7FB0 :
7FB1 :
7FB2 :
7FB3 :
7FB4 :
7FB5 :
7FB6 :
7FB7 :
7FB8 :
7FB9 :
7FBA :
7FBB :
7FBC :
7FBD :
7FBE :
7FBF :
7FC0 :
7FC1 :
7FC2 :
7FC3 :
7FC4 :
7FC5 :
7FC6 :
7FC7 :
7FC8 :
7FC9 :
7FCA :
7FCB :
7FCC :
7FCD :
7FCE :
7FCF :
7FD0 :
7FD1 :
7FD2 :
7FD3 :
7FD4 :
7FD5 :
7FD6 :
7FD7 :
7FD8 :
7FD9 :
7FDA :
7FDB :
7FDC :
7FDD :
7FDE :
7FDF :
7FE0 :
7FE1 :
7FE2 :
7FE3 :
7FE4 :
7FE5 :
7FE6 :
7FE7 :
7FE8 :
7FE9 :
7FEA :
7FEB :
7FEC :
7FED :
7FEE :
7FEF :
7FF0 :
7FF1 :
7FF2 :
7FF3 :
7FF4 :
7FF5 :
7FF6 :
7FF7 :
7FF8 :
7FF9 :
7FFA :
7FFB :
7FFC :
7FFD :
7FFE :
7FFF :

```

Építészeti, tervezési feladatai megoldásához használja

a

SOFTinvest

SZOFTVERKERESKEDELMELI ÉS FEJLESZTÉSI BETÉTI TÁRSULÁS

PROGRAMTERMÉKEIT!

ArchiCAD™

3 dimenziós építész tervező rendszer IBM PC/XT/AT, ill. Apple gépekre. A Nyugat-Európába már 1984 óta exportált program által biztosított lehetőségek közül néhány:

- alaprajz interaktív tervezése képernyőn grafikus táblával vagy "mouse"-zal;
- automatikus méretezés, terület- és térfogatszámítás;
- magasságadatok numerikus bevitelle;
- homlokzati, metszeti és perspektív nézetek automatikus szerkesztése;
- kiviteli terv szintű rajzok készítése plotterre tetszőleges méretarányban;
- konszignációs listák és költségkalkuláció automatikus nyomtatása.

SIKTA

statikai-szilárdsági programcsomag Commodore—64-es gépre. Acél- és vasbeton tartók méretezésének ellenőrzése a hatályos (1986-ban életbe lépett) szabványok figyelembevételével.

Kérjen bővebb tájékoztatót!

Címünk:

1391 Budapest, Pf. 218

Telefon:

129-230

7FCB 0630	00580 ;				
7FCA DB	00581 HX1:	SUB	'0'		; Hexa beolvasás
7FCB CEE9	00582	RET	C		
7FCD DB	00583	ADD	A,0E9H		
7FCE C606	00584	RET	C		
7FD0 3B03	00585	ADD	A,6		
7FD2 C607	00586	JR	C,AGB		
7FD4 DB	00587	ADD	A,7		
7FD5 C60A	00588	RET	C		
7FD7 B7	00589 AGB:	ADD	A,10		
7FDB C9	00590	JR	A		
	00591	RET			
7FD9 7E	00592 ;				
7FDA 23	00593 AGC:	LD	A,(HL)		
7FDB 1805	00594	INC	HL		
	00595	JR	AGE		
	00596 ;				
7FD0 7C	00597 HXW:	LD	A,H		; Hexa ki konverzió
7FDE CDE27F	00598	CALL	AGE		
7FE1 70	00599	LD	A,L		
7FE2 F5	00600 AGE:	PUSH	A,L		
7FE3 1F	00601	RRA			
7FE4 1F	00602	RRA			
7FE5 1F	00603	RRA			
7FE6 1F	00604	RRA			
7FE7 CDEB7F	00605	CALL	AGF		
7FEA F1	00606	POP	AF		
7FEB EE0F	00607 AGF:	AND	0FH		; 1 Hexa karakter
7FED C690	00608	ADD	A,30H		
7FEF 27	00609	DAA			
7FF0 DE40	00E10	ADC	A,40H		
7FF2 27	00E11	DAA			
7FF3 C85300	00E12 AGG:	JF	3BH		
	00E13 ;				
7FF8 3E00	00E14 CRF:	LD	A,0DH		
7FFB 1BF9	00E15	JR	AGG		
	00E16 ;				
7FFA 3E1E	00E17 AGJ:	LD	A,1EH		
7FFC 1BF5	00E18	JR	AGG		
	00E19 ;				
7FFE 0000	00E20 RPCE:	DEFW	0		; trace pointer
	00E21 ;				
7C18	00E22	END	STRT		
90300	TOTAL ERRORS				
2567A	TEXT AREA BYTES LEFT				

5. lista. A BASIC-program. A memóriában levő programból a betöltő-program formátumában BASIC DATA sorokat állít elő. A V értéke (40-es sor) gépfüggő, az END utáni első szabad memóriahely címe.

```

10 DEFINT A-Z
20 INPUT "KEZDO CIM"; K: K=K-1
30 INPUT "VEGCIM" :E
40 V=28621
50 POKE V,0: POKE V+1,0: V=V+2
60 S=1010: I=0: U=0
70 S=S+10: POKE V,S-INT(S/256)*256: POKEV+1,INT(S/256):
80 POKE V+2,136: POKE V+3,32: V=V+3
90 I=I+1: U=U+1: A=PEEK(K+U): LH=INT(A/16): LL=A-LH*16
100 LX=LH: GOSUB 200: LX=LL: GOSUB 200
110 IF K+U=E OR I=32 THEN 130
120 V=V+1: POKE V,44: GOTO 90
130 I=0: J=V: FOR Z=1 TO 3: POKE V+2,0: NEXT Z: V=V+2
140 J=J-1: IF PEEK(J)+PEEK(J-1)+PEEK(J-2)<>0 THEN 140
150 POKE J,INT(V/256): POKE J-1,V-INT(V/256)*256
160 V=V+2: IF K+U=E THEN 170 ELSE 70
170 POKE 16722,V-INT(V/256)*256: POKE 16723,INT(V/256)
180 POKE 16633,PEEK(16722):POKE 16634,PEEK(16723)
190 STOP
200 V=V+1: IF(LX>9) THEN L=CHR$(LX+55) ELSE L=CHR$(LX+48)
210 POKE V,ASC(L): RETURN
220 END
230
240
250
260
270
280
290
300
310
320
330
340
350

```

A MINŐSÉGÜGY KÖZ

Mit vegyünk figyelembe a gépválasz

Mint már szó volt róla, *szoktak* „a minőség” mértékére vonatkozóan ítéleteket alkotni a konkrét felhasználó és a konkrét felhasználási folyamat jellemzőinek figyelmen kívül hagyásával, de *lehet* ilyen ítéleteket alkotni ezek figyelembevételével is. Mivel a minőség — véleményünk szerint — *megfelelőség, illeszkedés*, ezért azoknak az ítéleteknek a konkrét helyzetekben való hasznosíthatósága, amelyek a konkrét helyzetektől függetlenek, nem lehet nagyobb azoknak az ítéleteknek a konkrét helyzetekben való hasznosíthatóságánál, amelyek a konkrét helyzet jellemzőit is — helyesen! — figyelembe veszik, és nem „a minőségről” beszélnek, hanem egy konkrét célra vonatkozó és konkrét helyzetben tapasztalható minőségről, megfelelőségről.

Sorozatunk elején azt ígértük, hogy számítástechnikai eszközök és szolgáltatások minőségével és a számítástechnikai eszközök minőségügyi (pl. minőségirányítási) alkalmazásaival foglalkozunk. A *rendelkezésünkre álló hely egyre szűkebbre szabása* miatt második célunknak még az alapos exponálásig sem juthattunk el. Most, a minőségügygel való foglalkozásunk itteni utolsó alkalomával az első témakör fontos részproblémájához, a gépválasztási döntéshez adunk segítséget. Terjedelmi korlátok miatt nem sorolhatjuk fel részletesen a figyelembe veendő jellemzőket, meg kell elégednünk azzal, hogy a kidolgozott részletes ismérvszisztemből néhány címszóból álló válogatást közöljünk; ezt az Olvasónak kell majd adottságainak, körülményeinek megfelelően kiegészítenie és kifejtenie, amikor saját problémájának megoldásával foglalkozik.

Kommunikációs eszközök, műveletek és folyamatok

□ Embertől emberhez, gépi berendezésen keresztül (E—E típus); □ Embertől gépi berendezéshez (E—G típus); □ Gépi berendezéstől emberhez (G—E típus); □ Gépi berendezéstől gépi berendezéshez (G—G típus) kommunikáció jellemzői.

E—G típus. Kézzel való vezérlés; billentyűzet (leütés), érintésvezérelt kódadó, érintésvezérelt képernyő (megérintés), rajzoló-tábla, digitalizáló, egér, mozgatógömb, botkormány, fényceruza (mozgatás). *Lábbal való vezérlés;* pedál (lenyomás). *Hanggal való vezérlés;* beszéd.

G—E típus. Látható jeleket adók, képernyők, különféle fényjeleket kibocsátó (nem ernyő jellegű) megjelenítők, papírra, műanyagra nyomtatók (hagyományos, tintasugaras stb.) rajzológépek. *Hallható jeleket adók;* zümmögők, zenei hangokat adók, beszéd szintetizátorok.

G—G típus. Lyukszalaglyukasztók, lyukszalagok, lyukszalagolvasók; lyukkártya-lyukasztók, lyukkártyák, lyukkártyaolvasók; mágnesszalag-írók, mágnesszalagok, mágnesszalag-olvasók (író és olvasó általában egybeépítve); hajlékony (mágness)lemez-írók, hajlékony lemezek, hajlékony mágnesszalag-olvasók (az író és az

olvasó egybeépítve); mágnesszalag-írók, mágnesszalag-olvasók, ... , szélylyukasztott kártya lyukasztók stb. Elektromos kódadók, elektromos vezetékek, elektromos kódformálók és vevők, aktív memóriakártyák, rádiókódadók és -vevők, műholdas információadók, továbbítás és vétel eszközei, optikai leolvasók (pl. írásolvasók), fénykódadók, fénykártyák, fénykódvevők és feldolgozók.

Minden kommunikációra igaz, hogy minden bemeneti berendezés érzékelő, vevőeszköz, minden kimeneti pedig adó. (Természetesen nem foglalkozhattunk minden érzékelővel és minden adóval, ami a gyakorlatban szerepel.

Feldolgozási eszközök, műveletek, folyamatok

Hardver; műveleti sebességek, pontosságok.

Szoftver; operációs rendszerek, fordító és értelmező programok, különféle célra szolgáló programok és programrendszerek.

Hardver és szoftver bővítési lehetőségek. Karbantartási, üzemeltetési, megbízhatósági tulajdonságok.

Tárolóeszközök

Lyukszalagok, lyukkártyák, mágnesszalagok, (mágnesszalagok, mágnesszalagok stb.), hajlékony mágnesszalagok, merev mágnesszalagok, félvezetős tárolók, tárolóeszközök, kapszulák (fix és változtatható tartalmúak).

Kiegészítő eszközök, berendezések, szolgáltatások

Hőmérséklet szabályozók, páratartalom-szabályozók, légszűrők, egyéb zavarelhárítók.

Tárolóterületek pl. mágnesszalag információtárolók számára, adatelőkészítés stb., számára speciális bútorok és berendezési tárgyak stb.

Gépkönyvek, dokumentációk, kiképző és továbbképző tanfolyamok (szóban, nyomtatásban, hajlékony lemezen stb.)

Javítószolgálat, felhasználói egyesületek, klubok, szaksajtó.

Üzemeltetési sajtósajtók, követelmények. Szavatossági és más pénzügyi lehetőségek, illetve adottságok.

Referencia (hardver, szoftver stb. vonatkozásban).

A gép szűkebb (felhasználó) környezetének jellemzése, amelynek céljai eléréséről van szó

A feldolgozási és tárolási igények jellemzése pénzügyi, megbízhatósági stb. szempontból.

A felhasználó környezet jellemzése létszám, szakképzettség, érdeklődés, ellátottság, lélektani, szociális stb. helyzet és alakulás szempontjából.

A használati (üzemeltetési) módok jellemzése.

Az elérendő célok jellemzése.

*

E rövidített címszótömörítvény után még a jó minőségű döntéselőkészítéshez a következő általános megfontolásokat is figyelembe kell vennünk.

Az alkalmazkodás figyelembevétele

A minőség, a megfelelőség mértéke — felfogásunk szerint — az igény és az igénykielégítő illeszkedésének valamilyen mértéke. Nagyon fontos azonban azt is figyelembe vennünk, hogy esetünkben még közelítőleg sem vehetjük merevnek sem az igényt (igénylőt, felhasználót), sem az igénykielégítőt. (Nem olyan a helyzet, mint pl. egy csap és egy furat esetében.) A számítástechnikai berendezés környezete (amelybe kerül) *alkalmazkodásra képes és alkalmazkodik is*. Sőt, a gépben magában is lehetnek tanuló — alkalmazkodó részszerkezetek, például ilyen jellegű programok. Nem közböbs tehát az illeszkedés (időben nem szükségképp változatlan!) mértékének megállapításánál a felhasználó és a felhasználót (általában egymástól és más tényezőktől is függő) *alkalmazkodási folyamatok körülményeinek, sokszempontú* (pl. pénzügyi, munkalelektani stb.) *minősítése és figyelembevétele*. Vizsgálunk kell például az igénykielégítő számítástechnikai komplexum — hardver, szoftver stb. — megtanulhatóságát, használatának biztonsági, hibázási és ezzel rokon jellemzői mellett (és vele összefüggésben) a felhasználónak pl. tanulmányi és munkafegyelmi jellemzőit is.

Többszempontú megfelelőség

Az eddigiekből nyilvánvaló, hogy mindig több különböző szempontból, de nem egymástól elkülönítve kell a megfelelőségekkel foglalkoznunk. Sőt, mivel a minősítendő rendszer maga is több egységből (részszerkezetből) tevődik össze, így ilyen többkomponensű rendszerek működésének jóságát is értelmeznünk és mérnünk kell. *Rendkívül fontos, hogy elkerüljük a közkeletű tévedést, mely szerint a legjobb rendszert az elérhető legjobb komponensek beszerzésével építhetjük fel*. A komponensek közötti *harmonia* nagyon fontos minőségmeghatározó, de csak nagyon lazán és közvetetten függ a komponensek (önmagában mért!) minőségétől.

A harmonikuság fontosságát jól szemlélteti az az eset, amikor az igényelt feladatmegoldásokat például kb. 10 közepes professzionális személyi géppel lehet megoldani. Hogyan döntsünk ezek típusára vonatkozóan? (Nem kell homogénnek lennie a géppálynak. Lehet benne több gyártó, több különböző típusa is.)

ÜGY tásnál?

Világos, hogy a harmónia függ a működési területtől, módtól és sok mástól is, és szinte minden felhasználási jellemzőre hat.

Van golyóscsapágy-gyártási technológia, amely nem nagyon törődik a golyók méretének „állandó értéken tartásával”. A golyók és a hely, ahová kerülnek, nem lenne harmonikus, jó együttműködésre képes rendszer, ha a golyókat taláalomra választva szerelnék össze a csapágyakat. Nagymértékű harmóniát — és jó minőséget — érnek azonban el a golyók méretének és annak a helynek pontos mérésével, ahová a golyók kerülnek; a mérések alapján válogatnak, és minden golyó a neki legmegfelelőbb helyre kerül.

Hasonló — de bonyolultabb — a legnagyobb mértékű számítástechnikai harmónia kialakításának módszere is.

Az idő szerepe

Nem könnyű valaminek valamilyen célra való pillanatnyi megfelelőségét sem mérni, megítélni. Nehezebbé válik azonban a mérési, megítélési feladat, ha a szóban forgó valami tulajdonságai nem állandók, hanem változnak az időben, és a megfelelőségi ítélet kialakításánál nem egy időpontot, hanem több időpontból álló összességet, például időszakot, időtartományokat kell figyelembe vennünk. Ez a helyzet például a gépvásárlásnál is: az üzembe állítástól a leszerelésig (kiselejtezésig) tartó időszak egészét figyelembe véve kell „globális” minőségi ítéleteket alkotnunk, és ezek az ítéletek nem azonosak a pillanatonkénti megfelelőségeknek a szóbanforgó időszakbeli összességével. Még nehezebb lesz a problémánk, ha az előbbieket mellett még a cél és a felhasználás módja is változik a vizsgált időszakban. A minőségügyben (máshol nem mindig!) a legnehezebb a legáltalánosabb és a legvalóságosabb probléma: az, amikor minden változik az alapul vett időtartományban, méghozzá nem is egymástól függetlenül. A felsoroltakon kívül változik még például az a mód, illetve algoritmus is, amellyel a megfelelőséget bíráljuk, a minőség mértékét megállapítjuk, összefüggésben más, a minőségi ítéletet befolyásoló folyamatokkal.

*

Eredeti célkitűzésünkben fontos szerepet szántunk a számítástechnikai megnyilatkozások minőségével való foglalkozásnak is, így például a vadhajtások nyesegetésének, és a torzulásokra való figyelemfelhívásoknak is. Ezt a célt szolgálta a „Zöldeskert” rovat.

Remélve, hogy a minőségügy előbbrevitelének útján nemcsak rögök és kátyúk, hanem jó minőségű útszakaszok is lesznek majd, kívánja az Olvasónak az itt megkezdett munka sikeres folytatását „A minőségügy közügy” és a „Zöldeskert” rovatot javasoló és író

POGÁNY CSABA

MIKROSZÁMÍTÓGÉP-GYÁRTÓK, -FELHASZNÁLÓK FIGYELMÉBE

\$ helyett Ft!

1. ajánlatunk:

WINCHESTER DISC CONTROLLER SCSI (SASI) interface

– max. 4 db tetszőleges típusú
és kapacitású

– 5,25" Winchester disc drive
vezérlése

– funkcionálisan kompatibilis
a XEBEC S 1410 ill.

WD 1002-SHD vezérlőkkel

Ár: tartozékokkal 59 900 Ft

2. ajánlatunk:

IBM KOMPATIBILIS FLOPPY DISC DRIVE CONTROLLER

Ár: tartozékokkal 18 900 Ft

Szállítás raktárról
12 hónap garancia

ÁRENGEDMÉNY
nagyobb darabszámú ren-
delés esetén

Felvilágosítás:

Gigor Györgyné

Telefon:

693-253

Levél cím:

1369 Budapest Pf. 317

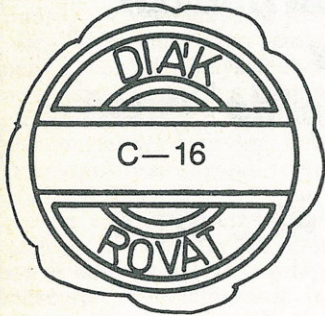
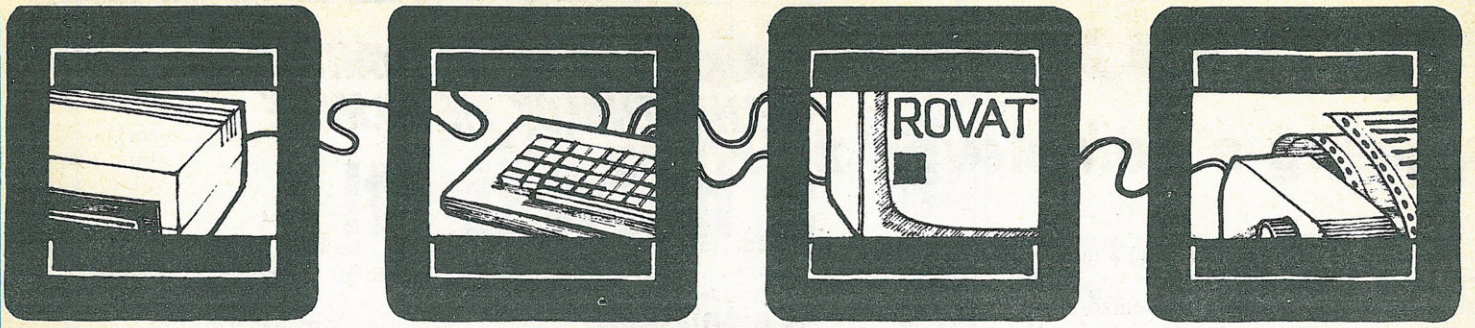

mikromatika

Nemzetközi Számítástechnika – Internacia Komputado

Az 50 országban olvasott magazin
példányonként 30 forintért kapható
az SKV Könyvesboltban

Bp. II., Keleti Károly u. 10. Telefon: 158-018

Öninduló program

A \$0770-en kezdődő program először átírja a BASIC MELEGSTART vektort, majd szalagra menti a \$02A7—\$0303 területet. A mentést azért nem a monitor S parancsával végzem, mert csak így kerül a helyére BASIC-ből történő beolvasás alkalmával is.

Ha ezután beolvassuk ezt a programot, akkor az átírja a fent említett vektort, és ahogy az olvasással elkészül a gép, a vezérlést a \$02A7-re adja. Ez először visszairja a vektor eredeti értékét (\$8712), majd sorra hívja a SETLFS, SETNAME és LOAD KERNAL rutinokat, ami megfelel a BASIC LOAD funkciójának. Ezután a \$8A93-at hívja, ami CLR-nek felel meg, és kötelező meghívni az öt követő \$8BCD előtt, amely a RUN-nak felel meg. Ez utóbbi nem JSR-rel, hanem JMP-vel hívom, így egy RTS elhagyható.

Tapasztalatom szerint ezt a programot nem célszerű a \$02A7-nél feljebb tenni, mert előfordulhat, hogy elszáll.

Írjuk be monitor üzemmódban az 1. és 2. listán látható két gépi rutint, majd adjunk ki egy SYS1904 parancsot. Ezt követően a gép a SAVE utasításnál megszokottak szerint jár el. Körülbelül 8 fordulatnyi helyet vesz igénybe a szalagon, és az ezt közvetlenül követő programot teszi önindulóvá oly módon, hogy a beolvasáskorban a LOAD után nem áll meg, hanem tovább olvas, majd a beolvasás után végrehajt egy RUN parancsot. Így ha a következő program RUN-nal indítható, akkor az azonnal elindul. Ha a BASIC-program POKE806,103 utasítással kezdődik, akkor az a továbbiakban sem állítható le.

CSELÉNYI ZOLTÁN

1. lista

```

FF00 00 00 FF 00 F8
02A7 A9 12 LDA ##12
02A9 8D 02 03 STA #0302
02AC A9 87 LDA ##87
02AE 8D 03 03 STA #0303
02B1 A9 01 LDA ##01
02B3 AA TAX
02B4 A0 FF LDY ##FF
02B6 20 BA FF JSR #FFBA
02B9 A9 00 LDA ##00
02BB 20 BD FF JSR #FFBD
02BE A9 00 LDA ##00
02C0 20 D5 FF JSR #FFD5
02C3 20 93 8A JSR #8A93
02C6 4C CD 88 JMP #8BCD

```

2. lista

```

0770 A9 02 LDA ##02
0772 8D 03 03 STA #0303
0775 A9 A7 LDA ##A7
0777 8D 02 03 STA #0302
077A A9 01 LDA ##01
077C AA TAX
077D A0 FF LDY ##FF
077F 20 BA FF JSR #FFBA
0782 A9 00 LDA ##00
0784 20 BD FF JSR #FFBD
0787 A9 02 LDA ##02
0789 85 D3 STA #D3
078B A9 A7 LDA ##A7
078D 85 D2 STA #D2
078F A9 D2 LDA ##D2
0791 A2 04 LDX ##04
0793 A0 03 LDY ##03
0795 20 D8 FF JSR #FFD8
0798 60 RTS

```

PRIMO

Átszámoló program

Aki egy számítógépen megismerte a RENUMBER, RENUM, RE parancsot, más gépeken hiányolja. Egy komolyabb program fejlesztése közben az átírások, betoldások, átrendezések után eléggé rendetlen sorszámzás alakul ki: távol áll az eszményi 10-es növekménytől!

A következő kis program átszámozást végez. Azt természetesen nem várhatjuk egy ilyen egyszerű segédeszköztől, hogy átírja a GOTO-k és GOSUB-ok sorszámát is: ezt nekünk kell utólag elvégezni. De még így is érdemes lehet alkalmazni hosszú programok átszámozására, főleg ha nincs bennük túlságosan sok vezérlés-átadás.

Először billentyűzzük be nagyon figyelmesen az 1. listát, majd futtatás, kipróbálás nélkül vegyük fel kazettára. Listázással ellen-

1. lista

```

60000 REM PRIMO ATSZAMOZO
60010 DEFINT A-H: A=234: B=67: D=255
60020 E=255: POKE 16548,A,B
60030 INPUT "KEZDOSZAM";G
60040 INPUT "NOVEKMENY";H
60050 C=A+B*E: A=PEEK(C): B=PEEK(C+1)
60060 F=PEEK(C+2)+PEEK(C+3)*E
60070 IF F=60000 THEN 60100
60080 POKE C+2,G AND D,G/E
60090 G=G+H: GOTO 60050
60100 BEEP 500,100: PRINT "KESZEN VAN."
60110 DELETE 60000-60110

```


A Spectrum rendszerváltozói

Az előző részben a kényelmi szempontokat kiszolgáló változókról volt szó. Ezt a kört kibővíttem a programozáshoz használható rendszerváltozókkal. A programba beépítve sok olyan funkció kialakítható, amely a gép BASIC nyelvében nem érhető el.

5C78	23672	FRAMES	A RANDOMIZE utasítás ezt írja át. Ha van operandusa, akkor azt írja be, ha nincs, akkor a Spectrum belső óráját másolja át. A Spectrum belső órája. Minden 20 ms-ban előre számol egyet. Ha a megszakítás tiltva van, akkor értéke állandó, nem számol. Ez általában a magnókezeléskor fordul elő.
5C7B	23675	UDG	A saját definiáltságú grafikus karakterek generátorának kezdőcíme. Értéke megkapható a PRINT USR "A" paranccsal. A könnyebb kezelhetőség érdekében az UDG karaktereket érdemes az első REM sorba helyezni, a 23760-as címtől beadogatni, és erre átírni ezt a rendszerváltozót.

Megjegyzés: az első részben a REPDEL változó címe 23561.

HEX	DEC	NÉV	FUNKCIÓ
5C3A	23610	ERR NR	A hiba kódját tartalmazza. Kezdeti értéke 255, ekkor a Ø OK felirattal adja vissza a kurzort a gép a programozónak. Látható, hogy a hibajel kódját csökkenteni kell eggyel, ez adja a változó értékét. Egyszerű üzenetközvetítést tesz lehetővé. Ha a program utolsó sorában beírunk ebbe a bájtbá egy kódot, akkor hibaüzenettel áll le a program.
5C48	23624	BORDCR	A keret (BORDER) és az alsó szerkesztő sorok attribútumait (színezéseit) tartalmazza. Az alsó 3 bit a szerkesztő sorok tintaszíneit, a következő 3 bit a keret és az alsó sorok papírszínét adja. Átírásával ezeket a tintaszíneket érdemes módosítani, mivel ezt nem végzi el a BORDER utasítás, nem teszi lehetővé a tetszőleges színválasztást.
5C6B	23659	DF SZ	A szerkesztő sorok számát tartalmazza. Értéke alapállapotban 2. Ø-t bepöke-olva az interpreter nem talál szerkesztő sort, ezért nem tudja visszaadni a kurzort. Ezt a tulajdonságot programok titkosítására lehet felhasználni.
5C6E	23662	OLDPPC	A következő végrehajtandó programsor sorszáma.
5C70	23664	OSPPC	A sorban a következő végrehajtandó parancs száma. A két változó átírásával kiszámított GOTO utasítást hajthatunk végre, akár egy sor közepére is.
5C76	23670	SEED	Az RND függvény értéke.

HEX	DEC	NÉV	FUNKCIÓ
5C7D	23677	COORDS	Az utolsó megrajzolt pont koordinátája. Különleges grafikai rutinok (boxrajzolás, FILL funkció stb.) megírásánál adhat segítséget, mivel a BASIC itt adja át és veszi át a grafikai koordinátát. Az első bájtt az X, a második az Y koordináta.
5C84	23684	DF CC	A következő PRINT pozíció kezdőcíme a képernyő-memóriában. Gépi kódú sprite-kezelés esetén használható fel, ha az (X,Y) koordinátákba (a következő részben) betöltjük a megfelelő adatokat; ekkor itt kapjuk meg a kezdőcímet.
5C8C	23692	SCR CT	A scrollozható sorok számát tartalmazza. Ha értéke Ø lesz, kiírja a SCROLL? feliratot, majd gombnyomásra feltolja a sort, és rendszerváltozóba 22-t ír be. Folyamatos scrollozás-hoz értékét állandóan 1 felett kell tartani.
5C8D	23693	ATTR P	Az állandó színeket tartalmazza. Az alsó 3 bit a tintaszínt, a következő 3 bit a papírszínét adja. Program közben ennek kiolvasásával lehet meggyőződni az aktuális színekről.
5C8F	23695	ATTR T	Az ideiglenes, egy PRINT, PLOT stb. utasítás idejére aktuális színeket tartalmazza, hasonlóan az ATTR P változóhoz.
5CB0	23728	NMI ADD	A ROM-ban elrontott nem maszkolható megszakítás rutin ugrási címe. A Bit-Letben köztölt megszakító áramkör alkalmazása esetén ide kell beírni az ugrási címet.
5CB2	23730	RAMTOP	A BASIC által elérhető memóriaterület felső bájttjának címe. A CLEAR utasítással lehet felülírni.
5CB4	23732	P-RAMT	A létező RAM-terület utolsó bájttjának címe. Bekapcsoláskor a Spectrum ellenőrzi memóriájának végét. Memóriahiba esetén a 23733-as címen nem 127 (16 k) vagy 255 (48 k) található, hanem kisebb szám.

A=PEEK(16633)+PEEK(16634)*256-2:
POKE 16548,A AND 255,A/256

2. lista
őrizhetjük kimentés előtt, de indítással nem. A felhasználás menendje:

1. Töltsük be a gépbe az átszámolandó programot!
2. Írjuk be a 2. listán látható parancsokat!
3. Töltsük be az átszámoló segédprogramot (a 2. lista parancsainak hatására az a főprogram mögé kerül, ezért kellett magas sorszámokat alkalmazni).

4. Indítsuk el RUN-nal! Először kéri a kezdőértéket és a számolás lépésközét: mindkettőt igényeink szerint adhatjuk meg.

Hang és kiírás jelzi, ha készen van az átszámolás. Utána ne fedlezzünk meg az ugróutasítások átírásáról sem!

FEKETE GYÖRGY

RUSZNYÁK GÁBOR

SOFTCOPY CBM MPS802-RE

Régi problémám, hogy képtelen vagyok nagyfelbontású grafikák nyomtatására az MPS802-vel. A SIMON'S BASIC, a SUPERGRAFIK és még egy csomó program csak karakterek zagyva összevisszaságát produkálja. Eddig még nem talákoztam olyan programmal, mely képes grafikák kivitelére erre a típusú nyomtatóra, bár hirdetésekben olvastam, hogy léteznek ilyenek. A MPS802 ugyanis nem a C64 karaktereit használja. Megtalálható rajta a teljes grafikus karakterarzenál is, de az írásjelek új — nyomtaton szebben mutató — formát kaptak. A gép tervezői a felhasználónak csak egyetlen programozható karaktert hagytak (CHR\$(254)).

A program működése

Tudjuk, hogy a nagy felbontású képernyő 8 k-t foglal el. A BLOKK változó a szubrutin egyetlen bemenő adata, tartalma azt mutatja meg, hogy hányadik k-nál kezdődik ez a 8 kb-át. Beállítása az 50-es sorban.

1014 A sorok közti távolság beállítása 0-ra.

1018 A startcím kiszámítása (SC változó).

1020—1024 Ciklusok: I=oszlopszám, J=sorszám, K=bájtok egy karakteren belül.

1026 Aktuális cím kiszámítása (C változó).

1028 A programozható karakter adatainak kivitele.

1030 PRINT 5 után a karakter új formája lesz érvényes. A karakter kiírása, CHR\$(141) jelentése: kocsni vissza soremelés nélkül. Azért kell, mert egyébként soremelés történne.

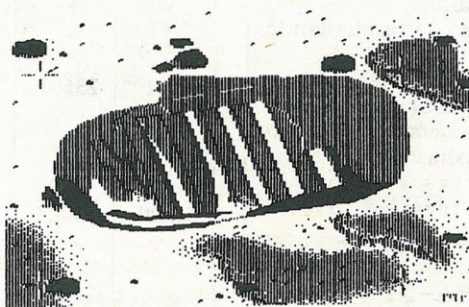
1032 Soremelés.

1036 Sorok közti távolság visszaállítása szöveg nyomtatásához.

```

1 :
2 REM *****
3 REM **
4 REM ** S O F T C O P Y **
5 REM **
6 REM ** S C H A D T G Y O R G Y **
7 REM ** ( C ) 1 9 8 6 **
8 REM **
9 REM *****
10 :
50 BLOKK=
52 GOSUB 1000
54 END
1000 :
1002 REM *****
1004 REM **
1006 REM ** S O F T C O P Y S Z U B R U T I N **
1008 REM **
1010 REM *****
1012 :
1014 OPEN 6,4,6:PRINT#6,CHR$(20):CLOSE 6
1016 OPEN 5,4,5:OPEN 4,4
1018 SC=1024*BLOKK
1020 FOR I=0 TO 3
1022 FOR J=24 TO 0 STEP -1
1024 FOR K=7 TO 0 STEP -1
1026 C=SC+I*8+J*40*K
1028 PRINT#5,CHR$(PEEK(C));:NEXT K
1030 PRINT#5:PRINT#4,TAB(24-J)CHR$(254)CHR$(141);:NEXT J
1032 PRINT#4:NEXT I
1034 CLOSE 4:CLOSE 5
1036 OPEN 6,4,6:PRINT#6,CHR$(24):CLOSE 6
1038 RETURN
1040 :
READY.

```


Lépésnyom a holdon

esetében már a kezdőknek is megy, de például a SIMON'S BASIC-nél erre még nem tudtam rájönni.

Végül egy jó tanács: sötét háttér és világos pontszín esetén az 1028-as sorba írjunk CHR\$(155-PEEK(C));-t (inverz nyomtatás).

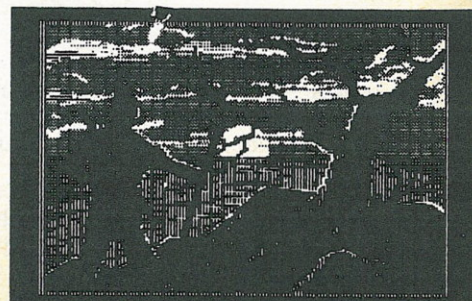
SCHADT GYÖRGY

Lányok

Az ábrák a PAINT MAGIC demorajzai. A rajtuk látható keresztirányú és függőleges sötét csíkok a papírtovábbítás és írófejmozgatás pontatlanságából adódnak. Egyébként a képek multicolor felbontással készültek, mégis jól mutatnak. Ha egy képet ki akarunk nyomtatni, tudnunk kell, hogy hol kezdődik. Ez saját programjaik

Naplemente

FORTH rekordszerkezetek II.

Az előző számunkban félbehagyott cikkünkhöz kapcsolódik a következő feladat.

Hogyan lehetne a TELJES és a RECIM szavakat úgy megírni, hogy csak REK, illetve REK2 típusú szavakat fogadjanak el? Írjunk mondjuk egy REK? nevű szót, veremhatása: (paramzócím ---), amely megszakítja a programfutást, ha a vermen talált cím a REK-kel definiált egyik rekord paramzócíme.

Oldjuk meg most, hogy az egyes mezőkre ne sorszámokkal, hanem névvel lehessen hivatkozni. A mezőnév a mező címét tegye a verembe (tehát ő és ne a rekord legyen a mezőcímszó, a rekordból pedig valahogy össze lehessen szedni a mezőneveket. Továbbá, ha a rekord kezdőcímét meg akarjuk változtatni, azt egyetlen helyen kelljen, s a mezők azontúl mégis mind az új kezdőcímet használják. Ez az egyetlen hely a rekord paramzójé lesz, innen veszik majd a mezők az éppen aktuális kezdőcímet.

A mezők paramzójében a relatív cím lesz, meg egy pointer a rekord címére (a rekord paramzójébe), vagy másképpen a rekordcím címe.

A mezőket definiáló szó, a MEZŐ a relatív címeket ugyanúgy a mezőhosszokból fogja számítani, mint az eddigi rekordok. Az első relatív címet mi fogjuk megmondani (az ügyis 0), azontúl pedig minden MEZO definíció a következő mezőhossz és az előző relatív cím összegét, azaz az új relatív címet adja tovább a vermen. A MEZO veremhatása:

(mezőhossz relcím --- újrelcím).

A mezőket a hozzájuk tartozó rekord előtt definiáljuk, amikor a rekord paramzójébe mutató rekordcím címének értékét még nem tudhatjuk. Így a rekordcím címét utólag fogjuk beírni, meződefiniáláskor csak helyet hagyunk neki.

```

: MEZO
  <BUILDS ( mezohossz relcím --- újrelcím )
    DUP , ( letesszük a relatív címet )
    + ( a másik példányt növeljük az éppen )
      ( definiált mező hosszával )
    2 ALLLOT ( hely a rekordcím számára )
    DOES> ( --- mezocím )
      DUP @ ( a paramzó elejéről kiolvassuk a rel. címet )
      SWAP 2+ @ ( rekordcím )
      @ ( rekordcím )
      + ( rekordcím + rel.cím -- keszen vagyunk )

```

A rekordot definiáló szó, a REKORD a MEZŐ hívogatásával létrehozza a mezőket, majd a megszokott <BUILDS, DOES> szópárral a rekordot. A rekord létrehozása után beírja a rekordcímét a mezők paramzójébe. A REKORD veremhatása: (mezőhossz_{msz} ... mezőhossz₁ msz rekordcím ---).

A mezők és a rekord nevét így adjuk meg:

REKORD mezőnév₁ mezőnév₂ ... mezőnév_{msz} rekordnév (abban a sorrendben, ahogy ezek a szavak létrejönnek).

A rekord paramzójé (zárójelben a paramzó elejéhez képest relatív cím):

- 2 bájton a rekord kezdőcíme (0)
- 1 bájton a mezők száma (2)
- 2 bájton a rekordhossz (3)
- 2 bájton az utoljára definiált mező névmezőcíme (ezzel lehet majd kezdeni a mezők felgöngyölítését) (5).

Így nézne ki egy rekord a könyvkölcsönzőnél: (mondjuk, a PAD-et használja tárnak):

6 80 60 (mezőhosszok) 3 (mezők száma) PAD (rekordcím)
REKORD CIM KINEK DATUM KOLCS3

Itt az egyes mezők címét a CIM, KINEK, DATUM szavak adják. A KOLCS3, a rekord pedig nem tesz mást, mint hogy a vermen hagyja paramzójének a címét. Így nem kell a —FIND-del trükköznünk, ha soron kívüli szolgáltatásokat akarunk írni a rekordunkhoz.

Utolsó rekordunk előtt írunk egy segédszót, amely egy szótári szó névmezőcímeből az előtte definiált szó névmezőcímet adja:

```

: VISZ ( nfa ---- elo-zo-nfa )
  PFA ( a lancmezo címet csak a paramzoból kaphatjuk meg )
  LFA @ ( a lancmezo az elo-zo névmezocímet tartalmazza )

: REKORD ( hossz-msz ... hossz-1 msz rekordcím --- )
  >R >R ( keszenletben a mezohosszok )
  0 ( az első mező relatív címe )
  R 0 DO MEZO LOOP ( létrehoztuk a mezőket )
  R> R> ( rendet csinálunk a return stacken )
  ( a vermen: rekordhossz msz rekordcím )
  <BUILDS ( most születik a "rekord" )
  HERE ( ide kerül a rekordcím, tehát ez a rekordcím )
  ( amelyet majd beírunk a "mezok" paramzójébe )
  SWAP , ( beírjuk a rekordcímét ) -->

OVER C, ( ,meg a mezőszámot )
ROT , ( ,meg a rekordhosszot. A vermen: msz rekordcím )
LATEST ( az utoljára definiált szó - azaz a "rekord" )
  ( névmezőcíme )
VISZ ( vissza az utolsó "mezore" )
DUP , ( nfa a paramzójé )
  ( most beírjuk a rekordcímét a "mezok" paramzójébe )
  ( a vermen: msz rekordcím névmezőcíme )
ROT 0 ( annyiszor ismétlünk, ahány mező van )
DO ( a vermen: rekordcím névmezőcíme )
  OVER OVER PFA
  4 + ( a paramzóból 2 byte a FORTH saját céljaira, )
  ( 2 pedig a rekordcím )
  !
  VISZ ( kerjük az előző mezőt )

LOOP ( már csak a felesleget kell letakarítani a )
DROP DROP ( veremről )
DOES> ( itt semmi feladat nincsen )

```

Ebben a rekordban könnyű az adatterület címét átállítani, hiszen a rekord neve éppen azt a címet adja a vermen, ahol az új rekordcímét tárolnunk kell.

Igaz-e, hogy ebből a rekordból össze lehet szedni, hogy milyen mezőkből áll? A rekord paramzójé tartalmazza az utolsó mező névmezőcímet, meg azt is, hány mező van — mivel tudjuk, hogy a mezők folyamatosan, egymáshoz láncolva kerültek a szótárba, több már nem kell nekünk. Meggyőződésünket látványosabban is igazoljuk: írunk egy szót, amely kilistázza a rekord mezőit. A vermen természetesen a rekord paramzójé címét adjuk meg (a rekord nevével). A kiíró szó neve .REK.

Tehát például
KOLCS3 .REK
eredményeképpen a következők fognak a képernyőn megjelenni:
rekordcím: 5FD5
mezők:

rekordcím :5EF4

mezok:

DATUM	relativ cím: 140	hossz: 6
KINEK	relativ cím: 60	hossz: 80
CIM	relativ cím: 0	hossz: 60

DÁTUM	relativ cím: 140	hossz: 6
KINEK	relativ cím: 60	hossz: 80
CIM	relativ cím: 0	hossz: 60

ha a rekordcím értéke történetesen hexadecimális 5EF4.

A mezőnév és az utána írt szóközők együtt mindig 16 karaktert tesznek ki, ettől kerülnek a "relatív cím" kiírások szépen egymás alá. Hogy ezt elérhessük, ismernünk kell az OUT változónak azt a tulajdonságát, hogy minden EMIT-nél eggyel növekszik. A képernyőre író FORTH alapszavak pedig valamennyien az EMIT-ot hívogatják (így az ID... SPACES is, amelyeket használni fogunk). Ha az OUT változóba például a mezőnév kiírása előtt 0-t teszünk, akkor a kiírás után tudhatjuk, hány szóközzel lehet a kiírt karakterek számát 16-ra növelni. Mivel ilyen formára igazításra kétszer is szükségünk lesz, írunk rá egy KIEG nevű szót. A KIEG-nek megadjuk a vermen, hogy hányra kell növelnie a kiírt karakterek számát, 0 pedig kiírja a szükséges számú szóközt.

```

: KIEG ( n ---- )
  OUT @ - ( a kivant karakterszambol kivonjuk a meglevot )
  0 MAX ( vigyazunk, hogy ne legyen botrany akkor sem, )
        ( ha a meglevo karakterekkel mar tulleptuk )
        ( a keretet )

  SPACES

: .REK ( paramzocim ---- ) CR ." rekordcim: "
  BASE @ ( hexadecimalisan iratjuk ki a rekord cimet, )
        ( utana majd vissza akarjuk allitani a BASE -t )
  HEX ( most rontottuk el BASE -t )
  OVER @ ( a paramzocim a rekordcim cime )
  U. BASE ! ( kiirjuk a cimet, visszaallitjuk BASE -t )
  CR ." mezok: "
  DUP 5 + @ ( utso mezo nevmezocime )
  OVER 3 + @ ( rekordhossz; kell a mezohosszok )
  PAD ! ( szamitasahoz )
  OVER 2 + C@ ( mezok szama )
  0 DO ( a vermen: paramzocim nevmezocim )
    CR 5 SPACES
    0 OUT ! DUP ID. 16 KIEG ( mezonev kiirasa 16 hosszon )
      ." relativ cim: "
    DUP PFA ( a rel. cim a "mezo" paramzocimbol )
      ( vesszük )
    2+ ( kikeruljuk a FORTH saját celjaira szolgáló )
      ( szót )
    @ ( megvan a relativ cim )
    DUP .
    35 KIEG ." hossz: " '
    PAD @ ( a pad -ben a kovetkezo mezo relativ cime )
    SWAP DUP PAD ! ( gondoskodunk rola, hogy a kovetkezo )
      ( kornel is igy legyen )
    - . ( a ket rel. cim kulonbsege a hossz )
    VISZ ( visszalepunk egy mezovel )

  LOOP
  DROP
    
```

Végül következnek egy újabb feladat.

Ha a rekord például egy AREA szóval definiált területen van, akkor a hexadecimálisan kiírt rekordcím kevesebbet mond nekünk, mint a terület neve. Jó lenne, ha a .REK ezt a nevet is kiírná. Írjunk egy .NEV? szót, amely megvizsgálja, hogy a vermen talált cím egy szótári szó paramzócím-e. Ha igen, akkor kiírja ennek a szónak a nevét. A .NEV? veremhatása: (cím — — —).

Akinek van megoldása valamelyik feladatra vagy mindkettőre, küldje be a szerkesztőség címére. A borítékra írja rá: Programozástechnika rovat. Aki megírja a saját címét is, annak válaszolunk. A legjobb megoldásokat közöljük.

ADORJÁN NOÉMI

Z80 prog

A Spectrum-tulajdonosok többsége valószínűleg már találkozott a Hisoft-cég assemblerével és monitorával, a GENS3-mal és MONS3-mal. Ennek a két programnak nincs töltési és indítási címe: a tárba bárhova betöltve és elindítva működnek.

Hogyan lehet ilyen programot készíteni? Ha egy programot az n1 címre fordítatunk, de az n2 címre töltve akarjuk használni, akkor minden abszolút címre hivatkozás értékéhez hozzá kell adni $n2 - n1$ értéket. Ennek legegyszerűbb esete az, ha $n1 = 0$, ekkor $n2 - n1 = n2$ a betöltési cím. Ha tehát egy assembly programot nulla kezdőcímmel fordítatunk, azaz a program elején az ORG direktíva argumentuma nulla, akkor minden, a programban szereplő cím értéke relatív a program kezdetéhez viszonyítva, és ezek az értékek kerülnek a tárgykódba; fordítás során minden, az ilyen címekre hivatkozó utasítás megfelelő két bájttá válik.

Ha ezután a programot nem a nullás címre töltjük, akkor mielőtt elindítjuk, minden ilyen két bájthoz hozzá kell adni a betöltési cím értékét, hogy a betöltésnek megfelelő abszolút címre mutasson. Ezt a program elején elhelyezett ún. relokáló program végzi el. Valahonnan tudnia kell, hogy ez a két bájtt hol helyezkedik el a programban. Címeiket például a program végén külön e célra elhelyezett relokációs táblázatból veheti. Természetesen ezek az értékek is a program elejéhez viszonyítva, relatívan szerepelnek. A relokáló program ráállít valamilyen mutatót erre a táblázatra, mindig kivesz egy értéket, ez a program elejéhez képest relatív, hozzáadja a betöltési címet, ekkor a címre hivatkozó utasítás vagy adat megfelelő szavának abszolút címét kapja. Erről a címről előveszi az ott lévő két bájtot, amelyek értéke relatív a program elejéhez viszonyítva, hozzáadja a betöltési címet, és visszatessi a most már abszolút címet. Ezután veszi a táblázat következő elemét, és ugyanezt végrehajtja mindaddig, míg a táblázat végére nem ér.

A relokáló rész így már félig megvan, csak a regiszterek megválasztása hiányzik. Két olyan regiszterpárra van szükség, amelyek arra a címre mutatnak, ahonnan, illetve ahova adatot kell kivenni vagy letenni. Az egyik a táblázatba mutató regiszterpár, a másik az, amelyben előállítjuk a megváltoztatandó szó címét. Az egyik lehet a HL, a másik a DE. A HL által mutatott címről bármely regiszterbe lehet értéket tölteni, és a HL-hez hozzá lehet adni például a BC-t, amelyben tárolhatjuk a betöltési címet. A DE könnyen megcserélhető HL-lel, így ezek a műveletek DE-vel is egyszerűen elvégezhetők. A Hisoft cég programozói is így választották meg a regiszterek szerepét. Jó gyakorlat a relokáló programot ilyen regisztermegválasztással megírni, vagy ha ez nem megy, akkor megérteni a korábban említett szoftverek működését disassembly lista alapján (lásd az 1. programot).

Mi most egy másik megoldást nézünk meg. A táblázatból mindig kiveszünk két bájtot, és a mutatót növeljük kettővel, legközelebb pedig innen veszünk ki szót, és így tovább. Ha a táblázat elejére ráállítjuk a veremmutatót, akkor ez a művelet egy POP utasítás. HL lehet az a mutató, amelynek relatív értékét a táblázatból vesszük ki, DE-be tölthetjük a programból kivett két bájtot, és BC-ben lehet a betöltési cím. Így nincs szükség a regiszterek veremmentésére sem.

Rendkívül fontos — és nem csak Z80 assemblynél —, hogy a relokáló programrésznek nem szabad egyetlen abszolút címre való hivatkozást sem tartalmaznia, vagy azt az első végrehajtás előtt relokálni kell.

A relokálás másik problémája, hogy meg kell tudnia a programnak a saját kezdő címét. A Spectrum gépen futó GENS3 és MONS3 ezt az értéket megkapja a BC-regiszterpárban. A Spectrumban az USSR utasítás végrehajtása ugyanis a ROM-ban PUSH BC; RET utasításpárral fejeződik be. Ennél általánosabb módszer az, hogy meghívunk egy fix helyen lévő szubrutint, amely egyetlen

Programozási gyakorlatok 5.

RET utasításból áll. Ilyet találunk bármely gép ROM programjában. A visszatérés után a verem alatt van a visszatérési cím két bájton. Két DEC SP utasítással a vermet „ráhúzzuk” erre a két bájtra, és így hozzáférhetővé válnak egy POP utasítással.

Ez így persze rendszerfüggő, hiszen ismerni kell egy RET utasítás címét. Ez akkor válik problémává, ha például egy CP/M rendszer alatt futó, a konkrét gép sajátosságait ki nem használó programot akarunk írni, azaz a rendszer szolgáltatásai közül csak a CP/M által deklaráltakat használjuk. Nem lehet olyan címet mondani, amelyen minden CP/M rendszerben C9h található. Igaz, meg lehet hívni a CP/M rendszert magát, de elképzelhető, hogy a CP/M kiveszi a veremből az értéket, JP (HL) utasítással tér vissza, és a verem alatt már valami egész más van. A 2. program egy rendszerfüggetlen megoldást mutat.

A program, amit relokálunk, rendkívül egyszerű, a gépi kódú programok belövéséhez segítséget nyújtó program. Az első meghíváskor relokálja magát. Minden további, a programot meghívó CALL utasítás után el kell helyezni egy bájtot, például a DEFB direktíva segítségével. A program elkiírja a regiszterek értékeit, valamint a CALL utasítás után elhelyezett bájttól kezdve, majd vár, amíg az A vagy C billentyűt le nem nyomjuk. A C gomb lenyomására visszakerül a vezérlés a CALL utasítás utáni bájttól, az A-ra a program futása megszakad.

Nézzük meg a relokáló részt!

A betöltési cím meghatározása

A program az ENTER címkével jelölt sortól indul. BC-be azért kerül nulla, hogy a CPIR utasítás az egész memóriát végignézzék. Az akkumulátorba kerülő érték, amit a CPIR keres, annak az utasításnak a kódja, amely az SLFMCD címkéjű sorban van. A HL értéke mindegy, mert az egész memóriát végignézzük. A CPIR utasítás csak úgy állhat le, hogy talált megfelelő bájtot: ekkor HL a megtalált bájttól mutat. Ezt is összehasonlítjuk az akkumulátorral, hiszen az SLFMCD sorban szereplő utasítás két bájttól kezdünk, és mind a kettő 36h. Ha nem egyezik, akkor keresünk tovább. Ha találtunk két egymás utáni ilyen bájtot, akkor vagy a keresett két bájttal találtuk meg, vagy valamely, a memóriában szereplő másik két egymás utáni 36h bájttal.

Ennek eldöntésére a két bájtra elhelyezünk egy relatív ugróutasítást, és ugrunk a REMAKE címre. Ha valóban ezt a két bájtot találtuk meg, akkor most az SLFMCD sor utasítása helyén egy relatív ugróutasítás van a START címre. HL ekkor a relatív ugróutasításra mutat, ami néggyel több, mint a program kezdete. Ha nem erre a két bájtra akadunk rá, akkor az SLFMCD sor az eredeti maradt, és ekkor az átírt két bájtot visszaírja a program az eredetire. A START címkénél HL-t négyszer csökkentjük, és áttöltjük BC-be. Így BC a betöltési cím.

Relokálás

SP-t elmentjük HL-be. HL-be a relokációs táblázat relatív címe kerül. Ehhez hozzáadva BC-t, megkapjuk a táblázat elejének abszolút címét. Ezt az értéket tesszük az SP-be. A veremmutató mindig a verem legelső bájtyára mutat, a legkisebb címen lévő, még értékes bájtra, azaz az első szabad memóriahely fölé. Ezért a mi esetünkben SP-t a táblázat alsó bájtyára és nem az elé kell állítani. A POP HL utasítással így egyszerre tudjuk kivenni a táblázatból a következő szót és a táblázathoz tartozó mutatót, az SP-t a következő elemre állítani. Ellenőrizzük, hogy nem a táblázatot lezáró nulla értékhez érkeztünk-e. Ha igen, akkor a programot relokáltuk. Ha

```

;*****
;*      Önrelokáló minimális monitor      (MINIMON)
;*      Első meghíváskor relokálja magát.
;*      Minden további meghívás: CALL xxxx
;*
;*      DEFB brk
;*
;*      ahol xxxx a betöltési
;*      cím, brk a break point
;*      száma.
;*      Kiírja a regisztereket és a brk számot, majd vár
;*      amíg a C vagy az A gombot meg nem nyomjuk.
;*
;*****
ORG      0
LOAD    50000
JRUT    EQU 18H
LASTK   EQU 23560
CR      EQU 13
PAUSE   EQU 1F3DH
OFFSET  EQU 22
DARAB   EQU 12
LDHL    EQU 36H
JR      ENTER
REMAKE  LD B,2
SLFMCD  LD (HL),LDHL
OFFS    INC HL
DINZ    SLFMCD
ENTER   DI
LD      BC,0
LD      A,LDHL
LOOK    CPIR
CP      (HL)
JR      NZ,LOOK
LD      (HL),START-OFFS
DEC     HL
LD      (HL),JRUT
JR      REMAKE
START   DEC HL
DEC     HL
DEC     HL
DEC     HL
LD      B,H
LD      C,L
EXX    HL,0
ADD    HL,SP
LD      HL,LISTA
ADD    HL,BC
LD      SP,HL
CIKL   POP HL
LD      A,H
OR      L
JR      Z,BEFE
LD      HL,BC
LD      E,(HL)
INC     HL
LD      D,(HL)
EX      DE,HL
ADD    HL,BC
EX      DE,HL
LD      (HL),D
DEC     HL
LD      (HL),E
JR      CIKL
BEFE   LD H,B
LD      L,C
INC     HL
LD      (HL),MINMON-2
EXX    SP,HL
LD      HL,275BH
EI      RET
MINMON PUSH IY
PUSH   IX
EX      AF,AF
EXX    HL
PUSH   HL
PUSH   DE
PUSH   BC
PUSH   AF
EXX    AF,AF
EXX    HL
PUSH   DE
PUSH   BC
LD      HL,0
ADD    HL,SP
PUSH   HL
LD      BC,OFFSET
ADD    HL,BC
POP     BC
PUSH   HL
LD      H,B
LD      L,C
DEC     HL
DEC     HL
LD      DE,SZOVEG

```

```

CIM1 EQU 0-2 ; első relokálendő szó
LD C,DARAB ;a szövegek száma
KIR CALL WRT ;négy karakter kiírása
CIM2 EQU 0-2 ; második relokálendő szó
INC HL
LD A,(HL) ;a regiszterpár felső
CALL DIGIT ;bájtjának kiírása
CIM3 EQU 0-2 ; harmadik relokálendő szó
DEC HL ;a regiszterpár alsó
LD A,(HL) ;bájtjának
CALL DIGIT ; kiírása
CIM4 EQU 0-2 ; negyedik relokálendő szó
INC HL ;HL léptetése a
INC HL ;következő regiszterpárra

DEC C
JR NZ,KIR ;ha van még
CALL WRT ;utolsó négy karakter kiírása
EQU 0-2 ; ötödik relokálendő szó
DEC HL ;DE-be itt
LD D,(HL) ; a PC
DEC HL ; meghívás előtti
LD E,(HL) ; értéke kerül
INC DE ;PC-be PC+1
LD (HL),E ;vissza
INC HL ; a
LD (HL),D ;verembe
EX DE,HL ;HL-be a PC
DEC HL ;meghívás előtti értéke
LD A,(HL) ;A-ba a BRK szám
CALL DIGIT ; kiírás
CIM6 EQU 0-2 ; hatodik relokálendő szó
WAIT CALL KEY ;várakozás billentyűre
CIM7 EQU 0-2 ; hetedik relokálendő szó
CF 'A' ;ha 'A' akkor a
JR Z,ABORT ;program megszakítása
CF 'C' ;ha 'C' akkor a
JR Z,CONT ;program folytatása
JR WAIT ;nem jó billentyű

;*****
;a következő négy karakter kiírása
WRT LD A,CR ;soremelés
CALL PRNA ;kiírása
CIM8 EQU 0-2 ; nyolcadik relokálendő szó
LD B,4 ;négy
WRT1 LD A,(DE) ; karakter
CALL PRNA ; kiírása
CIM9 EQU 0-2 ; kilencedik relokálendő szó
INC DE ;következő karakter
DJNZ WRT1
RET

;*****
;két hexadecimális számjegy kiírása
DIGIT PUSH AF ;a bájt a verembe
SRL A ;a felső
SRL A ; félbájt
SRL A ; az alsóba
SRL A ; kerül
CALL HEX ;félbájt kiírása
CIM10 EQU 0-2 ; tizedik relokálendő szó
POP AF ;vissza a veremből
AND OFH ;a felső félbájt törlése
HEX ADD A,90H ;konverzió
DAA ; ASCII
ADC A,40H ; kódra
DAA ;rácsorog a kiíró rutinra

;*****
;egy karakter kiírása
PRNA PUSH AF ;regiszterek
PUSH BC ; elmentése
PUSH DE ; a
PUSH HL ; verembe
RST 10H ;SPECTRUM rendszer hívása

POP HL ;regiszterek
POP DE ; visszatöltése
POP BC ; a
POP AF ; veremből
RET

;*****
;a hívó program folytatása
CONT POP AF ;az eltett SP érték eldobása
POP AF ;
POP BC ;regiszterek
POP DE ; ugyanabban a
POP HL ; sorrendben vissza
EX AF,AF ;
EXX
POP AF
POP BC
POP DE
POP HL
EX AF,AF
EXX
POP IX ;a veremből PC
POP IY ;értéke eggyel nagyobb
RET ;mint az eltett

;*****
;várakozás billentyűre
KEY PUSH BC ;regiszterek
PUSH DE ;
PUSH HL ; elmentése
LD BC,0 ;PAUSE argumentuma 0
CALL PAUSE ;várakozás
LD A,(LASTK) ;A-ba a billentyű értéke

```

```

POP HL ;regiszterek
POP DE ; értéke
POP BC ;
RET ; vissza

;*****
;a hívó program megszakítása
ABORT EXX ;HL'-be
LD HL,2758H ; a rendszernek
EXX ; megfelelő érték
RST 8 ;visszatérés a
DB 0FFH ; rendszerhez

;*****
;a kiírandó szövegek
SZOVEG DB "SP =AF =BC ="
DB "DE =HL =AF ="
DB "BC =DE =HL ="
DB "IX =IY =PC =BRK ="

;*****
;relokációs táblázat
LISTA DW CIM1
DW CIM2
DW CIM3
DW CIM4
DW CIM5
DW CIM6
DW CIM7
DW CIM8
DW CIM9
DW CIM10
DW 0 ;lezáró nulla
END

```

1. program

2. program

3.2 PROGRAM

MONS RELOKALAS

D6D8	219013	LD6D8	LD	006D8H	HL,1390H
D6D9	09		ADD		HL,BC
D6DA	5E	LD6DA	LD		E,(HL)
D6DB	23		INC		HL
D6DC	56		LD		D,(HL)
D6DD	23		INC		HL
D6DE	7A		LD		A,D
D6DF	83		OR		E
D6E0	2811		JR		Z,LD6F5
D6E1	EB		EX		DE,HL
D6E2	09		ADD		HL,BC
D6E3	D5		PUSH		DE
D6E4	E5		PUSH		HL
D6E5	5E		LD		E,(HL)
D6E6	23		INC		HL
D6E7	56		LD		D,(HL)
D6E8	EB		EX		DE,HL
D6E9	09		ADD		HL,BC
D6EA	EB		EX		DE,HL
D6EB	E1		POP		HL
D6EC	73		LD		(HL),E
D6ED	23		INC		HL
D6EE	72		LD		(HL),D
D6EF	E1		POP		HL
D6F0	18E7		JR		LD6DC
D6F1	C3F8D6	LD6F5	JP		LE22D

nem, akkor HL egy relokalandó bájtpárra mutat. Természetesen relatívan, ezért hozzáadjuk BC-t. DE-be az így kapott címről, a kisebb címről a kisebb helyiértékű (LSB), a nagyobb címről a nagyobb helyiértékű (MSB) bájtot töltjük, hozzáadjuk BC-t, és visszatesszük a helyére, majd vesszük a következő értéket a táblázatból.

Most már csak egy tisztázandó kérdés van a programmal kapcsolatban. Miért kellett letiltani a megszakítást? Ehhez először tisztázzuk, hogy mi is a megszakítás. Mindig valamilyen külső eszköz hozza létre. Amikor megszakítás történik, akkor a program futása megszakad, a programszámláló aktuális értéke bekerül a verembe, és valahol máshol folytatódik a futás. Ez a máshol a megszakító rutin, melynek az a feladata, hogy mindazt elvégezze, amiért a megszakítás történt, majd a regiszterek megváltoztatása nélkül visszaadja a vezérlést a megszakított programra.

A Spectrumban például 20 ms-onként történik megszakításkérés. Ezt egy, a processzor szempontjából külső eszköz, az ULA generálja. A megszakító rutinnak három feladata van: ha a processzor HALT állapotban van, akkor onnan kimozdítja; leolvassa a billentyűzetet; lépteti a belső órát.

A programozó számára ez azt jelenti, hogy a memóriában van három bájttal, amely másodpercenként 50-szer automatikusan növekszik eggyel, van egy olyan, amelyik anélkül, hogy odátölnének bármit, tartalmazza az utoljára lenyomott billentyű kódját. Megszakítás azonban csak akkor történik a kérés hatására, ha a processzor IFF1 nevű jelzőbitje 1. Ez az IT (megszakítást) engedélyező bit. Számunkra most elég, ha azt mondom, hogy ez a bit az EI utasítás (Enable Interrupt = megszakításengedélyezés) hatására 1, a DI (Disable Interrupt = megszakítástiltás) hatására 0 lesz. Ha tehát a processzor végrehajtott egy DI utasítást, akkor mindaddig, amíg EI utasítást nem hajt végre, hiába érkezik az INT lábra lefutó jel, azaz hiába történik megszakításkérés, a processzor nem vesz erről tudomást.

Amikor az a programrész fut, amelyik önmagát keresi a memóriában, akkor anélkül, hogy biztosak lehetnénk abban, hogy HL pontosan hová mutat, felülírjuk az általa megcímezett memóriarekesz tartalmát. Gondoljuk csak meg, mi történik akkor, ha azután, hogy átírtuk a bájtokat, de még azelőtt, hogy helyreállítottuk volna eredeti értéküket, történik egy megszakítás, és az átírt két bájttal éppen a megszakító rutin része. Nagy valószínűséggel a gép lefagyását jelentené.

Ha a rövidebb, de rendszerfüggő megoldást választjuk, és meghívunk egy fix helyen lévő RET utasítást, akkor ha nincs letiltva a megszakítás, nem szükségszerűen, de megtörténhet, hogy mielőtt kivennénk a verem alól a PC értékét, a megszakító rutin tönkreteszi azt. Ennek egyébként 20 ms-onként létrejövő megszakítás esetén 0,00275% a valószínűsége, ami elég nagy, hiszen ha 1024-szer futtatjuk a programot, akkor már 94% a valószínűsége annak, hogy a katasztrófa egyszer bekövetkezik. Eladásra készült programok pedig ennél jóval többször is futnak.

Amikor az SP-t használtuk mutatóként a relokalációs táblázathoz, akkor azért kellett letiltani a megszakítást, illetve letiltva hagyni, mert a verem alá, azaz a táblázatba belepiszkihathat a megszakítás. Igaz, hogy mindig az SP alá, a táblázatnak abba a részébe, amelyet már nem használunk többet, de a táblázat alatt ott van a program maga. A következő részben bővebben lesz szó megszakításról és megszakító rutinokról.

Egy kis fejtörő

A CP/M rendszer 12-es számú rutinja (ezt a számot a C regiszterben kell megadni, a belépési pont pedig minden rutinnál 5) a HL-ben megadja a rendszer verziószámát. Itt tehát HL foglalt, így a CP/M rendszerrutin nem fejeződik be JP (HL) utasítással, hanem csak RET-tel! Cáfoljuk meg ezt az állítást!

VERHÁS PÉTER

Az UNIX operációs rendszer

Egy kis történelem

Az „operációs rendszer” mint szoftver a nagy számítógépekben született meg jó néhány évvel ezelőtt. Gyermekéveiben csupán eljárásgyűjtemény volt, amely a számítógép perifériáinak egyszerűbb kezelését szolgálta. Idővel nőttek az elvégzendő feladatok, velük tanult, okosodott az OS is. Életében nagy lépés, mondhatni az általános iskola első osztálya volt, amikor megtanult olvasni: megjelentek a parancsnyelvek. A programozóknak programja futtatásakor már nem kellett bevonulnia a gépterembe kártyacsomagokat adogatni, szalagokat fűzőgetni. Programja elé szűrt néhány kártyát, amelyek tudatták a rendszerrel, hogy milyen fordítót, milyen perifériá-

kat, fájlokat, szalagokat fog majd használni. Ezt a kártyacsomagot leadta reggel, s ha szerencséje volt, már aznap este megkapta a lyukkártyákat készítő lányok és saját szintaktikus hibáinak jegyzékét.

A következő nagy lépés az interaktív rendszerek megjelenése volt. A 60-as évek elején az Egyesült Államokban, a dartmouth-i egyetemen John G. Kemeny és munkatársai kidolgozták az első interaktív programozási nyelvet, a BASIC-et. A központi számítógéphez egy kisebb kommunikációs gépen keresztül különleges elektromos írógépeket, ún. teletype-okat csatlakoztattak. A központi egység egyszerre több teletype-pal tartott kapcsolatot; amíg valaki felemelte ujját az egyik billentyűről, hogy másikat üssön le, esetleg 30 másik felhasználóval is foglalkozott. A teletype előtt ülő programozó úgy érezhette, egyedül vele foglalkozik a gép; a válaszidő néhány napról néhány másodpercre csökkent. Ez pozitív visszacsatolásként hatott: a rendszerek fejlődése is felgyorsult. Ebbe a hardver is „besegített”: gyorsabb processzorok, nagyobb kapacitású operatív táruk, gyorsabb háttértárak, összetettebb segédáramkörök jelentek meg. A terminál mellett ülő felhasználó több programot is indíthatott, amelyek párhuzamosan, egymástól függetlenül futottak.

A gyors adatfeldolgozás iránti igények megnövekedtek, így megjelentek a multiprocesszoros rendszerek: több központi egység dolgozott közös felhasználószeregen és háttértáron. Aztán a párhuzamosan futó

programok (kezdetben csupán egyszerű flag-eken keresztül) kommunikálni kezdtek egymással. Az egyetlen probléma az maradt, hogy az operációs rendszerek készítői, a rendszerprogramozók ritkán találkoztak a felhasználókkal, nem ismerték eléggé igényeiket. Így a különböző csodanyelvek és rendszerek használata sokáig meglehetősen nehézkes maradt.

Fejlődtek a programozási nyelvek is: a bináris gépi kód és az assembler után megszületett az első magas szintű nyelv, a FORTRAN. Ma pedig már megszámlálni is nehéz a különböző nyelvi rendszereket: PL/1, ALGOL, APL, Simula, BASIC, COBOL, GPSS, Lisp, CDL, BCPL, C, Pascal, Focal, FORTH, Logo, Prolog, Comal — hogy csak a legismertebbeket említsem. Megváltozott a programozók stílusa is, elterjedt az ún. strukturált programozás. Kernighan, Plauger, Ritchie, Dahl, Hoare, Thomson, Dijkstra — ezek a nevek ismerősen csengenek itthoni programozófülekben is.

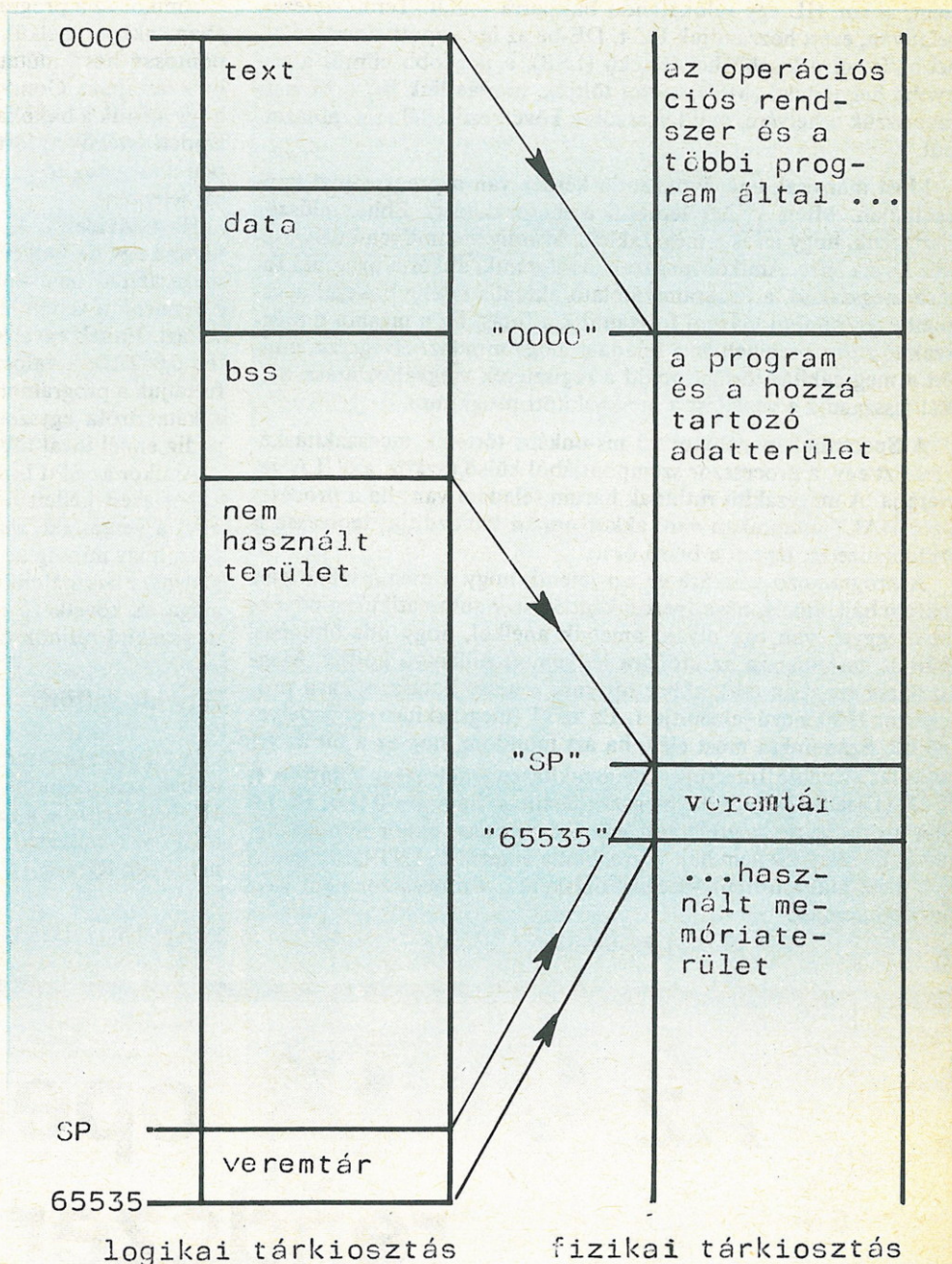
A hetvenes évek elején a BCPL-re és a B-nyelvre alapozva Ken Thomson és Dennis Ritchie elkészítették a C-programozási nyelv első fordítóprogramját és az UNIX operációs rendszer első változatát. Az UNIX és a C szorosan összetartoznak: az operációs rendszer elsősorban a C-fordítót támogatja, s magát az UNIX-ot is a C-nyelven írták. A C-t dicséri, hogy a mintegy tízezer sornyi program hatékonysága így is mindössze 5 százalékkal rosszabb, mint az assemblerben írt első változaté, de annál sokkal áttekinthetőbb, könnyebben javítható, módosítható.

Az UNIX és a C azért nem tűntek el a nyelvek és rendszerek egyre sűrűsödő erdejében, mert felhasználó-orientáltak. Tervezőik tanultak elődeik hibáiból, átvették a jónak tartott ötleteket, megkérdezték kollégáik véleményét is.

Egy évtized óta már az UNIX-7 is elterjedt, ami sikerét és a szoros — felülről — kompatibilitását mutatja. Alapelveit más rendszerekben is alkalmazzák. Bár maga az UNIX a PDP gépcsaládra készült, megtalálható más mini- és kisszámítógépeken is. Sőt, a fejlett 16 bites mikroprocesszorok elterjedésével már a személyi számítógépeken is megjelent. Hazánkban sajnos még a fehér hollónál is ritkább, ezért valószínű, hogy röpke tízéves lemaradásunkat e területen is sikerül megőriznünk...

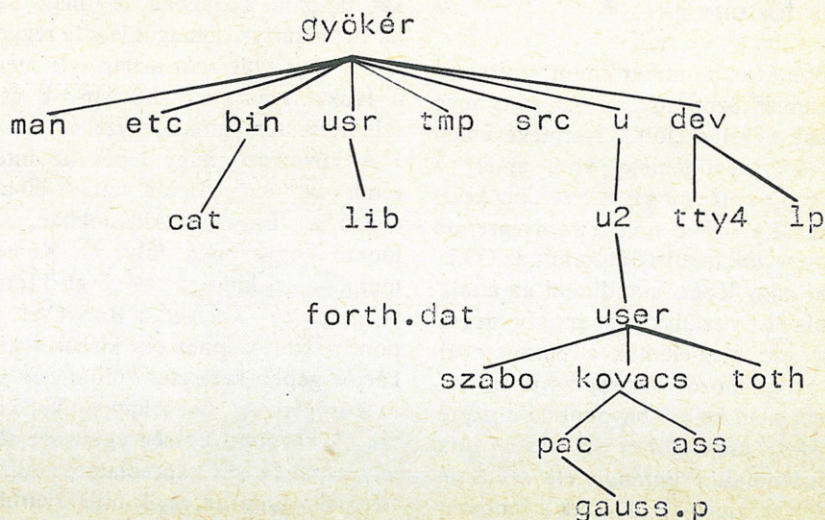
A következőkben két oldalról mutatom be az UNIX-ot. Az egyik részben magát az operációs rendszert, vagyis a programok és a rendszer kapcsolatát írom le, a másikban egy rövid példán keresztül az UNIX használatát ismertetem.

Arra nem is gondolhatok, hogy a teljes

1. ábra

2. ábra

rendszer sikerül megismertetnem az olvasókkal, csupán érdeklődésüket szeretném felkelteni egy modern, jól használható, magas szintű operációs rendszer iránt. Mivel az UNIX — egyes speciális funkciói kivételével — nem igényel komoly hardvertámogatást, látok némi reményt arra, hogy a közeljövőben egyre több magyar vagy más, szocialista gyártmányú számítógépen is találkozhatok vele (nem a PDP-11 kompatibilis gépekre gondolok).

A programok és az operációs rendszer kapcsolata

A UNIX többfelhasználós (multiuser) és többfeladatos (multitasking) operációs rendszer. Ez azt jelenti, hogy a rendszer képes több felhasználó fájljainak egymástól független kezelésére (olvasás, felülírás elleni védelmek), és a számítógépen párhuzamosan több program is futtatható; e programok kommunikálhatnak egymással. Mindenekelőtt szeretnék meghatározni néhány fontos alapfogalmat:

- Rendszerhívás — az operációs rendszer valamely szubrutinjának hívása.
- Megszakítás — az a folyamat, amikor egy külső jel hatására a számítógép felfüggeszti az éppen futó program végrehajtását, és rátér egy speciális kezelőprogramra, az ún. megszakításrutinra. Megszakításnak nevezik a fenti folyamatot kiváltó jelet is.
- Fájl — valamilyen háttértárolón levő adatállomány, amely szöveget, gépi kódú programot vagy egyéb adatokat tartalmaz.
- Katalógus — speciális fájl, amely más fájlok nevét és egyéb fontos adatait tartalmazza.
- Terminál — billentyűzettel és képernyővel ellátott ki/bemeneti egység. Egy számítógéphez általában több terminált kapcsolnak, ezért a terminál egy belső processzor segítségével elvégzi a billentyűzet dekódolását, valamint a kapott karakterek kiírását, hogy a számítógépet tehermentesítse.

Processz — (folyamat, program), az operációs rendszer felügyelete alatt futó programok valamelyike.

A memória kiosztása

A számítógép memóriájában az egyszerűen bent levő programok meglehetősen összevissza helyezkednek el. Az éppen futó program az MMU (Memory Management Unit) nevű hardversegédeszköz ügyes címtranszformációs mechanizmusán keresztül mégis úgy érzi, mintha a 0000-s címen kezdődne s teljes 64 kb-át terület állna rendelkezésére.

Egy tetszőleges program által használt 64 kb-át öt fő részre, ún. szegmensekre lehet bontani. Az első rész maga a program, amelyet textszegmensnek is neveznek. Azért választották külön a hozzá tartozó adatterületektől, mert az MMU segítségével e szegmenst írásvédetté tudjuk tenni. Ez azt jelenti, hogy ha a program megpróbálja magát felülírni, „szegmenshatár-megsértés” megszakítást kap. Ilyenkor a program és az összes regiszter pillanatnyi állapota egy „core” nevű fájlba kerül, amit hibakeresésre használhatunk. Az adatterület célszerűségi okok miatt két részre van osztva: adat- és munkaterület- (bss) szegmensre. Az e fölötte levő területet a program nem használja, s legfölül ott van a veremmemória, amely a 65 535 címen kezdődik, és szokás szerint lefelé növekszik. Az 1. ábrán láthatjuk az imént leírt öt terület elhelyezkedését: a logikai memóriakiosztást, mellette pedig azt, hogyan néz ki ez a valóságban.

A nem használt memóriaterület tehát — takarékosági okokból — nem is létezik. Ha a program valamilyen hiba miatt mégis a nem megengedett területre hivatkozik, szintén „szegmenshatár-megsértés” megszakítást kap.

Mivel a veremtár méretét előre nem állapíthatjuk meg, a veremmutató által okozott szegmenshatár-megsértéseket az UNIX úgy orvosolja, hogy a program áthelyeztetésével — általában 640 bájtontként — növeli a veremterületet.

A feldolgozandó adatok mennyiségétől függően egy program használhat 200 vagy 20 000 bájt adatterületet. Főlöszleges pazarlás lenne mindig 20 k-t lefoglalni — az UNIX-rendszerben ezért a *break* rendszerhívás segítségével futás közben is tetszőlegesen változtathatjuk a használt adatterület méretét. Így gazdaságos, rugalmas memóriakihasználásra van lehetőségünk.

A fájlrendszer faszervezete

Egy jól kiépített kisszámítógép felhasználóinak száma száznál is több lehet, így a rendszerben néhány ezer fájl tárolását és szervezését kell megoldani. A fájlokat tehát a kézben tarthatóság érdekében — részben típusuk, részben tulajdonosuk szerint — csoportokba kell rendezni. Az UNIX-rendszerben ezzel a módszerrel egy teljesen uni-

verzális faszervezetű fájlrendszert alakítottak ki.

A faszervezet megvalósítása érdekében a tárolt fájloknak két típusuk van: minden fájl lehet közönséges *adatállomány*, illetve *katalógus*, amely újabb fájlokat tartalmaz. A kezelhetőséget persze meg kell őrizni, ezért az ilyen fában nem lehet túl sok emelet.

Egy átlagos UNIX-rendszer katalógusfájának részletét mutatja a 2. ábra. Itt a *man* alkatalógus tartalmazza a használati utasításokat, a *bin* a gyakran használt segédprogramokat, az *usr* a ritkábban használt segédprogramokat, a különböző fordítókat és szubrutin könyvtárakat, a *tmp* az átmeneti fájlokat; az *src*-ben a rendszerben levő majdnem minden program forrásprogramja van, az *etc*-ben a rendszer működéséhez szükséges programok és fájlok vannak, az *u*-ban pedig a felhasználók saját programjai és adatfájljai.

Ha ebben a fában egy adott fájlra szeretnénk hivatkozni, fel kell sorolnunk a hozzá vezető elágazási pontok nevét, azaz az alkatalógusokat, valahogy így:

```
/usr/lib/forth.dat
/u/u2/user/kovacs/pac/gauss.p
/bin/cat
```

Itt a "/" jel az elválasztó az egyes katalógusok neve között. Az első / előtt látható semmi a gyökérkatalógus neve: mivel egy rendszerben csak egy lehet belőle, külön azonosítóra nincs szüksége.

Az átlagos felhasználó általában csak a saját katalógusában dolgozgat, ezért ki tudja használni a rendszernek azt a szolgáltatását, hogy minden megadott fájlnev elé automatikusan hozzáilleszti a munkakatalógus nevét. Ez a munkakatalógus szükség esetén a *chdir* segédprogrammal megváltoztatható.

Az UNIX-rendszer első változatainak készítésekor még nem voltak olyan nagy kapacitású, gyors és olcsó háttértárak, amelyekre ez a rengeteg fájl egy darabbanelfért volna. Részben ezért, részben pedig a könnyebb hordozhatóság kedvéért a fájlrendszert úgy tervezték meg, hogy a fájl bármely elágazási pontjához hozzárendelhetünk egy háttértárolót. Az egyes készülékek (általában gyors merevlemez diszkek) felszerelése a *mount* segédprogrammal, leszerelése pedig az *umount*-tal történik. A BME

Folyamatszabályozási Tanszékén levő egyik TPA 11/440-en futó UNIX-rendszerben például az *u* és az *src* alkatalógus egy-egy 27 Mbájtos nagy diszken van, a többi pedig 5 Mbájtos, SZM 5400-as bolgár kazettás diszkeken. Szükség esetén még mágnesszalagegységeket és 8"-os floppy meghajtókat is kapcsolhatnak a rendszerhez.

Ezt a felszerelhetőséget viszonylag egyszerűen valósították meg. Minden háttértároló-típushoz tartozik egy kezelőprogram, amely a perifériát 512 bájt hosszú sorszámozott blokkokra osztja. Az UNIX az így blokkokra osztott tárolóeszközön a hardvertől már teljesen függetlenül felépíti a fájlrendszert.

A „mount-olás” kissé már hardverbeavatkozás a rendszerbe, ezért ezt a parancsot csak az operátorok használhatják (őket az UNIX-ban *superuser*-nek, röviden *su*-nak nevezik). A saját katalógusán belül a rendszer faszervezetét mindenki tetszés szerint építheti, az *mkdir* segédprogrammal új katalógusokat hozhat létre stb. De ez már a fájlkezeléshez tartozik.

Az univerzális fájlkezelés

Az elterjedt mikroszámítógépeket használók jelentős része talán még nem is találkozott a fájl fogalmával. A mikroszámítógépeken futó programok jellege még nem is teszi nélkülözhetetlenné használatukat, bár a kazettára vagy lemezre felvett program is egyfajta adatállomány. Ezért — tisztelet a kivételnek — a mikroszámítógépek állománykezelő műveletei meglehetősen szegényesek.

Egy BASIC-program javítása általában így zajlik: 1. Betöltjük a programot a lemezről vagy a kazettáról. 2. Elvégezzük a szükséges javításokat. 3. A kijavított változatot újra felvesszük.

Az UNIX-ban az 1. és 3. lépést a szövegszerkesztő program automatikusan elvégzi, sőt, ha gépelés közben áramkimaradás vagy más hiba miatt „elszáll” a gép, az addig beírt szöveget az editor már tárolta, legfeljebb az utolsó néhány betű vész el. De nem csak az editor, minden más program is a fájlkon keresztül érintkezik környezetével. A C-fordító egy szövegfájlból olvas, néhány közbenső fájl után a gépi kódú programot is egy fájlban tárolja. Ha el akarjuk indítani ezt a programot, be kell írunk a fájl nevét.

Már az eddig leírtak is jól illusztrálják: ha van egy gyors háttértárolónk, megfelelő fájlkezeléssel igen kényelmessé válik mind a programozók, mind a felhasználók munkája.

Az UNIX-rendszerben egyféle, indexszekvenciális szervezésű adatállomány létezik. Egy indexszekvenciális fájl sorban,

bájtanként vagy szakaszonként végigolvashatunk (ez a szekvenciális fájlok jellemzője), vagy ide-oda lépkedhetünk benne (ez pedig a random fájlok tulajdonsága), esetleg felülírhatjuk egyes részeit. Ha elugrunk a fájl végére, még hozzá is fűzhetünk valamit; az egyetlen, egyébként érthető megszorítás: beszúrni nem lehet.

Az UNIX-ban megvalósított fájlkezelő műveletek:

1. *open*: közöljük az operációs rendszerrel, hogy melyik fájljal kívánunk dolgozni; ezt a fájl megnyitásának nevezik. Ilyenkor a rendszer létrehoz egy munkaterületet, amelyen a fájl állapotváltozóit, mutatóit tárolja. E munkaterület sorszáma az ún. állományleíró; a további műveletek során ezzel hivatkozhatunk a fájlra.

2. *close*: a fájljal befejeztük a munkát, a részére kijelölt munkaterületre már nincs szükség; ilyenkor a fájl lezárjuk. A rendszer ekkor az esetleg még átmeneti pufferben levő információkat is a lemezre rögzíti.

3. *creat*: új adatállományok létrehozására szolgáló eljárás. Ha egy nem létező fájl próbálunk meg opennel megnyitni, hibajelzést kapunk. A *creat* eljárás megvizsgálja, létezik-e már a megadott nevű fájl. Ha igen: törli, majd létrehozza a lemezen az új fájl fejlécét. Az új fájl állapotváltozóit adja vissza a B/K műveletek részére.

4. *write*: tetszőleges hosszúságú adatblokk írása egy megnyitott fájlba.

5. *read*: tetszőleges hosszúságú adatblokk olvasása egy megnyitott fájlból.

6. *readnl*: egy sor olvasása egy megnyitott fájlból.

7. *seek* vagy *lseek*: lehetőséget ad a fájlon belüli pozicionálásra. Az író/olvasó mutatót a fájl elejéhez, végéhez vagy az aktuális pozícióhoz képest tetszőleges értékre állíthatjuk be.

Az eddig leírtak ugyan nagyon kényelmes eszközök, de még nem különböznek lényegesen a hagyományos operációs rendszerek szolgáltatásaitól. Az UNIX tervezőinek egyik nagy ötlete volt, hogy a fájlkezelés fent leírt rendszerét kiterjesztették az egyébként eltérően kezelt B/K perifériákra is. A terminálok, a sornyomatók, a soros adatátviteli vonalak, a mágneses háttértárolók fizikai blokkjai, sőt a rendszer memóriája is egy-egy speciális kezelőprogram segítségével mint fájlok érthetők el. Ezek a speciális fájlok a dev alkatalógusban szerepelnek, például:

/dev/tty4 — a 4-es terminál (teletype),

/dev/lp — a sornyomató (lineprinter),

/dev/rpp0 — az egyik 27 Mbájtos lemezegység,

/dev/rxx0 — az egyik 8"-os floppy meghajtó.

Első látásra nem tűnik túl hasznosnak ez az uniformizálás, pedig van egy óriási előnye: a programoknak „belülről” nem kell megkülönböztetniük például a billentyűzetről vagy egy fájlból történő beolvasást. Így a terminál B/K-ra készített programot a megfelelő eszközzel belső módosítás nélkül rávehetjük, hogy például egy fájlból olvasson és a nyomtatóra írjon. Lehetőség van két program összekapcsolására is a *pipe* (cső) nevű B/K mechanizmussal.

Párhuzamosan futó programok

Mint már említettem, az UNIX többfeladatos operációs rendszer: a programok — a drága központi egység jobb kihasználása érdekében — egymást gyorsan váltogatva, a felhasználó számára azonban párhuzamosan futnak. A központi egység egy-egy processzel viszonylag kevés időt tölt; egy idő után a programállapotot elmenti az ún. processztáblázatba, majd a soron következő feladattal kezd el foglalkozni. Így minden processznek két állapota lehetséges: vagy fut, vagy arra vár, hogy futhasson (alszik). Nem az UNIX az első és az egyetlen rendszer, amely ezt a trükköt használja a felhasználók megtévesztésére. Ma is elterjedten alkalmaznak a PDP gépeken más rendszereket is: RSTS, RT-11, RSX-11 stb. Az UNIX időosztása azonban sokkal rugalmasabb ezeknél. Másodpercenként 50 vagy 60 alkalommal lefut a *scheduler* nevű program, s bizonyos tapasztalati szabályok szerint rontja a futó processz, javítja az alvó processzek prioritását. Ha valamelyik várakozó processz prioritása jobb lesz, mint az éppen futóé, helyet cserélnek: ez a folyamat az ún. feladatváltás.

Amikor egy processz befejezi működését, egy csomó adminisztrációt kell elvégezni: a még nyitott fájlok lezárása, a pufferek ürítése, törlés a processztáblából stb. Erre szolgál az *exit* eljárás. Az *exit* egyetlen paramétere egy állapotzó, amellyel jelezheti az operációs rendszernek, hogy rendben lefutott-e. Megállapodás szerint a 0 jelzi a hibá nélküli lefutást.

Ha egy program végtelen ciklusba került vagy egyéb kellemetlen dolgokat csinál, kénytelenek vagyunk „megölni”. Erre a célra szolgál a *kill* rendszerhívás, illetve segédprogram, amely megszakítja a megadott azonosító számú processzt. Ezt az azonosító számot — ha szükség lehet rá —, a program indításakor közli az operációs rendszer. A *kill* parancsot természetesen mindenki csak a saját programjaira adhatja ki. Az UNIX-rendszerben a „seriff” szerepét a *superuser* látják el: ők bármely futó programot lelőhetnek.

Az előbb szerepelt egy új fogalom: a processz azonosító száma (processz indentifier = PID). Az UNIX-on belül ez szolgál a

programok egyértelmű azonosítására, ezért az operációs rendszer indításától kezdve a leállásig nem lehet két egyforma azonosító-jú processz. Minden futó processz lekérdezheti saját PID-jét a *getpid* rendszerhívással; ezt általában a biztosan különböző nevű átmeneti fájlok elnevezéséhez használják fel.

Egy többfeladatos rendszerben az egyik legfontosabb eljárás az új processz indítása. Az UNIX-ban erre a célra a *fork* (villa) nevű rendszerhívás szolgál. A *fork* első látásra meglehetősen haszontalan dolgot művel: lemásolja az őt meghívó processzt. Így a létrehozott új folyamat (a *child*: „gyerek”-processz) az eredetivel (a *parent*: „szülő”-processzel) teljesen megegyező lesz. Egyetlen apró dologban különböznek csak: a szülőprocessz megkapja gyerekének azonosító számát, míg a gyerekprocessz csak egy θ -t kap. Ezt programelágazási feltételként alkalmazva elérhetjük, hogy lesz két különböző dolgot művelő programunk — ez azonban még kevés. Jó lenne, ha egy processz megkérhetné a rendszert: „Légy szíves, hajtsd végre a *benőke.out* nevű bináris fájlban tárolt programot!”

Majdnem pontosan ezt a funkciót valósítja meg az *exec* rendszerhívás. Végrehajtja a megjelölt programot, de közben felülírja és kitörli az *exec*-et meghívó processzt. Emiatt egy új folyamatot csak két rendszerhívás, a *fork* és az *exec* segítségével indíthatunk el: programunk először megduplázza önmagát (osztódik), majd általában a gyerekprocessz önfeláldozóan meghívja az *exec*-et. Ezt a nehézkesnek tűnő két részre vágást az indokolja, hogy az esetek többségében a *fork* és az *exec* között szükség van egy kis adminisztrációra, amit egybeépített *fork-exec* esetén csak bonyolultabban lehetne elvégezni.

Ha egy futó program szükségét érzi, saját aktuális prioritását is megváltoztathatja. De ha ezt mindenki tetszőlegesen megtehetné, az egyes processzek nyakra-főre javítgatnák saját prioritásukat; hamar kiérnének a számbázis tartományból. Ennek elkerülésére az átlagos felhasználó programjai saját prioritásukat a többiek javára csak ronthatják. Ha valaki elmegy fél órára, nyugodtan elviseli, hogy programja tíz helyett húsz perc alatt fut le, ezzel kicsit gyorsítva a többiek futását. A superuserek általában fontos dolgokat csinálnak, jogaikkal is csak előre élnek, vissza soha. Ezért nekik többek között az is megengedett, hogy prioritásukat javítsák, sőt, állandóan a maximumon tartásuk; ilyenkor aztán a többi program betűhöz sem jut.

Ébresztőóraként használható a *sleep* eljárás, amellyel a program végrehajtását másodpercekben megadható időre felfüggeszthetjük.

Mint már a *fork* hívásnál említettem, az osztódott processzek egyikét szülőnek, a

másikat gyereknek nevezik. Mivel a szülő is végrehajthat új forkokat, a gyerekek is, valóságos családfát képezhetnek ezzel. Egy ilyen családfában előfordulnak olyan érdekességek, hogy a szülő egy részletszámítás elvégzését egyik gyerekére bizza, amíg ő egy másikkal bajlódik. Ilyen esetekben lehet arra szükség, hogy a szülőprocessz megtudja: fut-e még a gyerek? Erre szolgál a *wait* rendszerhívás: felfüggeszti a szülő végrehajtását, amíg valamelyik gyereke befejezi működését. A szülő ekkor megkapja a lefutott processz PID-jét, ebből megállapíthatja, hogy a várt program fejeződött-e be, valamint az állapotot, amit az *exit*-tel küldött el neki a néhai.

A többfelhasználós rendszer

Egy nagy teljesítményű, gyors számítógép a hozzá tartozó perifériákkal igen drága jószág. Ha egy kisvállalat szeretné számítógépesíteni ügyvitelét, emellett még sok programra és személyzetre is szüksége volna, s a drágán vásárolt rendszer csak napi egy-két órát futna — szóval kihasználatlan maradna. Ezért jöttek létre a számítóközpontok, amelyek vagy egyetemeken, főiskolákon szolgálják az oktatást, vagy bérbe adják gépük minden másodpercét.

Kezdetben vala a kötegetelt feldolgozás, amelyet a bevezetőben már említett hátrányai miatt senki sem tartott tökéletesnek. A párbeszédű rendszerek elterjedésével még inkább előkerültek a többfelhasználós rendszer előnyei: a számítóközpont jelentősebb beruházásokat hajthatott végre, mert több felhasználó, nagyobb tőke állt mögötte. Az új programokat, eszközöket pedig minden arra jogosult használhatja.

Meg kell azonban tanulni az együttélés szabályait is. Nincs jogom az UNIX-rendszerben mások fájljainak felülírására, ha a tulajdonos titkolózó természetű, még olvasására sem. Ezeket a jogokat a fájlok tulajdonosai szabhatják meg a *chmod* rendszerhívás, illetve segédprogram használatával. A superuserek természetesen minden fájl olvashatnak, sőt még azok tulajdonosát is megváltoztathatják, átruházva az ezzel járó jogokat.

Miben jelent felügyeletet az UNIX?

Sok helyen használják azt a kifejezést, hogy „az operációs rendszer felügyelete alatt” futnak a programok, néhány helyen talán joggatlanul. Én a magam részéről a CP/M-rendszert még nagy jóindulattal sem merném felügyeletnek nevezni, de nem is ezzel a céllal hozták létre.

Az UNIX azonban már nem csak kiszolgálja a programokat, vigyáz is rájuk. Az operációs rendszeren belül futó programok a külvilággal csak a rendszerhívásokon keresztül érintkezhetnek. Ezek a hívások zárt rendszert alkotnak, amelyeken keresztül

(majdnem) minden értelmes dolgot el lehet érni, ezért nincs szükség a program és a környezet számára egyaránt veszélyes „ablakokra”. Ha egy program hibás adatok, külső beavatkozás vagy tervezési hiba miatt a környezetre veszélyes dolgokat kezd csinálni, ezek nagy valószínűséggel felkeltik az operációs rendszer figyelmét és programmegszakításhoz vezetnek. A programmegszakításoknak kb. tucatnyi oka lehet; a szegmenshatár megsértésén kívül címzési hiba, illegális utasítás, lebegőpontos hiba, megszakítás a terminálról stb. Nagyobb programok felkészülhetnek az ilyen kemény hibák kezelésére is, ezért a *signal* rendszerhívás segítségével elfoghatják vagy figyelmen kívül hagyhatják e megszakításokat.

Ha megpróbálunk írásra megnyitni egy olyan fájlt, amelyre nincs ilyen jogunk, az *open* rendszerhívás assemblerben bebillentett *carry* bittel, C-ben -1 állományleíróval tér vissza. Hasonló hibajelzést kaphatunk minden rendszerhívástól, ha az felkérte a hibás paraméterek fogadására. Az ilyen jelzések feldolgozása általában egyszerű, megfelelő programozással mégis nagyon intelligensnek és figyelmesnek tűnő programokat készíthetünk segítségükkel.

Az UNIX sok szolgáltatását már csak megemlíteni tudom. Ilyenek a végrehajtási idő mérése, a futásidő alatti keresztmetszet készítése a programról, a dátum és az óra lekérdezése stb. Az egyéb speciális funkciókat igen ritkán használják, ezért nem érdemes rájuk kitérni.

A felhasználó és az operációs rendszer kapcsolata

Az UNIX eddig megismert része: az operációs rendszer eljárásai csupán szubrutinok, amelyeket programokba kell beépíteni. A legfontosabb ilyen programok azok a parancsok, amelyek a kényelmes és hatékony használathoz nélkülözhetetlen kapcsolatot biztosítják a felhasználók és a rendszer között. Ezeket az ún. segédprogramokat az UNIX tervezői és a korábbi verziók felhasználói készítették el — természetesen C-nyelven. Ez a néhány száz(!) program persze már sok helyet foglal el, ezért általában mágneslemezen vannak a már említett *bin*, *usr* és *etc* katalógusokban, és csak akkor töltődnek be a tárba, ha valaki használni akarja őket.

Az UNIX készítőinek filozófiája: minél ritkábban legyen szükség arra, hogy egy apró feladat megoldása — mint például egy fájl nagybetűsítése — öt-tíz perc idővesztést okozzon egy programozónak. Ezért

készítettek ilyen sok, viszonylag egyszerű és univerzális segédprogramot, mint például az előbbi feladat megoldására alkalmas *ucase-t* vagy párját, a kisbetűsítő *lcase-t*.

A fontosabb segédprogramokat a *táblázat* tartalmazza, használatukat majd példán láthatjuk.

A két legfontosabb segédprogram a *login* és a *shell*. A *login* a be- és kijelentkezéseket intézi, valamint minden felhasználó részére elindít egy parancsfeldolgozót. A parancsfeldolgozó kapta a *shell* (=kagyló) nevet. Hogy mi mindent tud, az a példából is látszani fog, de mielőtt a lényegre térnék, egy apróság: az alábbiak a BME már említett TPA 11/440-én futó UNIX „tájszólásra” igazak, amely a helyi fejlesztéseknek köszönhetően az átlagos UNIX—V6-nál kicsivel több segédprogramot tartalmaz.

A feladat egy hatismeretlenes lineáris egyenletrendszer megoldása. Szeretnék minél előbb végezni vele, ezért két előadás közötti szünetben betérek a szomszédos R épületben levő számítógéphez.

A képernyős terminálon a "hívónév:" felirat olvasható, mögötte ott villog a kurzor. Begépelem a hívónévemet; *devil*, majd várok. Pár másodperc, amíg a *login* program megkeresi a felhasználók listáján a *devil* kezdetű bejegyzést, s máris megjelenik a "Jelszó:" felirat. A jelszavamat természetesen nem árulom el, de ha valaki az ujjaim mozgásáról mégis leolvasná, a *passwd* programmal bármikor megváltoztathatom. A begépet jelszó egyezik a korábban tároltval, ezzel be is jelentkeztem a rendszerbe.

A *shell* kiírja a promptot (ez általában egy unalmas %-jel, de a *set* programmal természetesen módosítható), amellyel jelzi, hogy kész a következő parancssor végrehajtására. A parancssorok első elemének mindig egy programot tartalmazó fájl nevének kell lennie. A legegyszerűbb esetben a *shell* nem tesz mást, csak betölti és elindítja a megadott nevű programot. % ls

Az *ls* segédprogrammal a lemezen tárolt fájljaim nevét tudom kilistázni. Mivel az *ls* soronként csak egy nevet ír ki, a terminálra pedig tizenhat sor fér ki, a lista eleje hamar elszaladt. A megoldás az *mcol* program, amely a billentyűzetről olvasott szöveget több hasámban írja ki a képernyőre. A *shell* pedig képes arra, hogy az *ls* kimenetét a korábban már említett *pipe*-pal az *mcol* bemenetére kapcsolja. Már jelentkezik az univerzális fájlkezelés előnye! % ls |mcol

Az "|" jel utasítja a *shell*-t a csővezeték létrehozására. Természetesen „hosszabb” *pipe*-ot is készíthetünk, ennek egyes pontjaiból a *tee* segédprogrammal mintát is vehetünk.

A többhasábos listázásra gyakran lehet szükség, ezért érdemes az *alias*-szal rövidíteni az előbbi parancsláncot (3. ábra, 3. sor). A továbbiakban az *l* önálló parancs-

ként fog viselkedni. Aki ismeri a CP/M-rendszert, most a *submit-re* gondolhat, bár annak közelebbi rokona, az ún. parancsfájl is létezik az UNIX-ban.

A *chdir*-rel (4. sor) saját kis katalógusfámban most egy szinttel lejjebb, a *cee* nevű alkatalógusba léptem, ahol C-nyelvű programjaimat tárolom. A ";" két független parancs közötti elválasztójel, az *l* pedig az előbb definiált listázó parancs.

A lineáris egyenletrendszer megoldásának legcélszerűbb módszere a Gauss-elimináció. Ennek programját már korábban megírtam, most csak le kell fordítani (5. sor). A "-0" kapcsolóval arra kértem meg a C-fordítót, hogy a tárgyprogramra eressze rá az optimalizáló menetet is. Így a fordítás ugyan kicsit tovább tart, de a gépi kódú program rövidebb és gyorsabb lesz. Ez most nem fog sokat számítani, hosszabb programoknál azonban már egész nagy lehet a különbség. A fordító már végzett is, elkészült az *a.out* nevű bináris fájl. A C-fordító mindig *a.out*-ot készít, ezért jobb megszokni, hogy ezt rögtön át is nevezzük (6. sor).

A *gaussbin* program az együtthatókat a billentyűzetről olvassa, az eredményeket pedig a képernyőre nyomtatja ki. Jó lenne egy maradandó dokumentáció a megoldásról. Ennek semmi akadályja, a *shell* segítségével a képernyőre kerülő szöveget tetszőleges fájlba irányíthatjuk át (7. sor). A „kacsacsőrrel” most az ún. standard outputot vezettük az *eredm* nevű fájlba. Ha ez a fájl már korábban is létezett volna, a *shell* ki-méletlenül törli.

A dupla kacsacsőr felhasználásával egy korábban létező fájl végéhez fűzhetünk újabb adatokat (8. sor). A ">>" jellel a sor-számozott programlista a végeredmények mögé került, így egész szép dokumentációt kaptam, amit már csak ki kell nyomtatni.

A (9. sor) *wc* szerint a fájlom 71 sor hosszú, egy lapra pedig csak 66 sor fér ki. Kár volna azért az öt sorért új lapot kezdeni! Az

3. ábra. A shell által feldolgozott parancssorok

```
1 ls
2 ls mcol
3 alias l „ls mcol”
4 chdir cee;l
5 cc-0 gauss. c;l
6 mv a.out gaussbin
7 gaussbin >eredm
8 num gauss.c> >eredm
9 wc eredm
10 maxlin eredm
11 opr -2 eredm
12 mail yozi
13 rm eredm gaussbin
14 lpl
15 history opr; logout
```

eredm leghosszabb sora is csak 54 karakter hosszú (10. sor), így a 132 oszlopos nyomtatóval két hasámban is kiírhatjuk (11. sor).

Nehogy most bárki azt gondolja, hogy mellettem ott kattog a nyomtató! Az a gépteremben van, alszik. Ha elegendő nyomtatni való gyűlt össze, bekapcsolják. Akkor öt perc alatt ledarál egy nagy kupac papírt, majd visszafekszik aludni. Addig, amíg újra fel nem kel, a nyomtatnivalók megfelelő helyen várakoznak sorukra.

Van még pár percem, ezalatt pár soros üzenetet küldök egy tankörtársamnak, aki nek hívóneve *yozi* (12. sor). Ebben közlöm vele, hogy a *gauss.c* működik, ha akarja, használhatja. A levél szövegét a billentyűzetről az *end-of* fájlnak megfelelő *strl-D*-val zárom le. Ha *yozi* legközelebb bejelentkezik, a rendszer közölni fogja vele: „Leveled van!”

Az *rm* program segítségével (13. sor) kitörölöm a most már fölösleges *eredm* és *gaussbin* fájlokat. Hogy bárki megláthassa: nem bonyolult dolog egy ilyen segédprogram, a 4. ábrán egy olyan C-nyelvű programot közlök, amely az *rm* alapfunkcióját már képes ellátni. A tényleges *rm* ennél kicsit okosabb.

Mielőtt kilépek a rendszerből, megnézem, elkészült-e már a nyomtatás (14. sor).

„Nyomtatásra várnak:

```
jutka a tty4-ről
devil a tty7-ről
system a tty3-ről
wolf a ttyg-ről”
```

Ugye nem kell hozzá magyarázat? Ki nyomtatom még ezt a tucatnyi parancssort is a *history* segítségével, majd kilépek, mert lassan kezdődik a következő előadás (15. sor). Szólok még egy operátornak, hogy szükségem lenne a nyomtatmányomra, és már megyek is. A *logout* intézi el a kijelentkezéssel kapcsolatos adminisztrációkat.

Az egyenletrendszer megoldása a számítógéppel összesen kevesebb, mint öt percig tartott, így időt és nem kevés gyalogszámítást takarítottam meg.

4. ábra. Az rm segédprogram vázlatja

```
main (argc,argv)
int argc;
char*argv[ ];
{
    register i;
    for (i=1; i<argc; i++)
        if (unlink (argv [i]))
            printf ("%s: not removed\n", argv [i]);
}
argc: a shell által az rm-nek átadott paraméterek száma.
argv: a paramétereket (sztringeket) tartalmazó vektor.
register: az i változó speciális tárolásának deklarációja.
unlink: „fájl törlése” rendszerhívás a UNIX-ban. Ha a törlés sikerült, 0-t ad vissza, ha nem, -1-et.
printf: a formátumozott nyomtatás a C nyelvben.
```

- alias — gyakran ismétlődő parancssorozatok rövidítése
- bas — egyszerű BASIC-interpreter
- chdir — munkakatalógus megváltoztatása
- cc — a C-nyelv fordítóprogramja
- cp — fájl másolása
- dc — zsebszámológép-program
- e — profi szövegszerkesztő
- fc — FORTRAN fordítóprogram
- grep — szó keresése egy fájlban
- history — a shell által eddig feldolgozott parancssorok kilistázása
- kill — megszakítás küldése egy processznek
- lisp — a LISP nyelv interpretere
- ls — fájlok listázása
- maxlin — fájl leghosszabb sorának megkeresése
- mv — fájl átnevezése vagy mozgatása
- mail — levelezés
- num — fájl sorainak számozása
- opr — fájlok nyomtatása
- pc — a Pascal-nyelv fordítóprogramja
- passwd — jelszó definiálása
- rc — ratfor fordítóprogram
- set — a parancsfeldolgozó fontosabb paramétereinek beállítása
- sh — a shell
- rm — fájlok törlése
- troff — az egyik szövegformázó program
- uniq — ismétlődő sorok keresése egy fájlban
- wc — megszámlolja egy fájl szavait és sorait
- yacc — fordítóprogram-generátor program

A közben felhasznált segédprogramok ismertetése kissé talán rövid és gyors volt, de mint már említettem, cikkem célja csupán ismertetés és kedvcsinálás, nem oktatás.

MÉSZÁROS LÁSZLÓ

Szorzás és osztás assembly programokban

Már kisebb assembly programokban is előfordul, hogy valamilyen számítást kell elvégeznünk. Emiatt BASIC nyelvű részt építeni egy programba nehézkes és nem is túl elegáns. Ha ismerjük pontos használatukat, meghívhatjuk az interpreter beépített aritmetikai eljárásait, de ezek legtöbbször főlegesen pontosak — emiatt lassúak —, esetleg nem is használhatók. Ilyenkor van szükség saját aritmetikai rutinokra.

Amíg csak összeadásról vagy kivonásról van szó, nincs gond, hiszen ezeket egyszerűen felépíthetjük a mikroprocesszor utasításából. Problémás viszont a szorzás, még inkább az osztás megvalósítása. E két utóbbi művelethez adok most egy kis segítséget.

A bináris szorzás

A kettes számrendszerbeli szorzás alapelve megegyezik az ismert decimális szorzásával, csupán a kettes szorzótábla jóval egyszerűbb: ha az első tényező 1, az eredmény a második tényező lesz, míg ha 0, az eredmény is nulla.

A módszer tehát: „végiggyalogolunk” az első tényező minden egyes bitjén. Ha a vizsgált i . bit 1, az eredményhez a megfele-

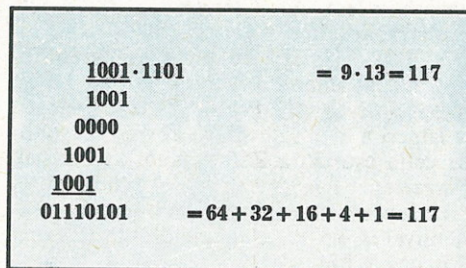
lő helyi értéken (i -vel balra léptetve, azaz 2^i -vel szorozva) hozzáadjuk a másik tényezőt. Ha a vizsgált bit 0, 0-t adunk az eredményhez, vagyis nem csinálunk semmit. Az 1. ábrán egy 4 bites, „kézzel” elvégzett szorzás, a 2. ábrán pedig az előbbi gondolatmenet folyamatábrája látható.

A módszer egy gyakorlati megvalósítását mutatja a 3. ábra; ennek egyetlen lépését fogjuk most megvizsgálni.

Az X tényezőt egy bittel balra tolván a legnagyobb helyi értékű bitje a carry flagbe kerül. Amennyiben ez a bit 1, az eredményhez hozzáadjuk az Y tényezőt. Csökkentjük a számlálót; ha még nem érte el a 0-t, akkor pillanatnyi eredményünket egygel balra toljuk, majd az X tényező következő bitjének vizsgálata jön. Fejben is ellenőrizhető, hogy a ciklus $n-1$ -szer fog lefutni; így az X tényező legfelső ($n-1$ -edik) bitjéből képzett részszorzat éppen $n-1$ db balra tolást szenved el, azaz pontosan a helyére kerül.

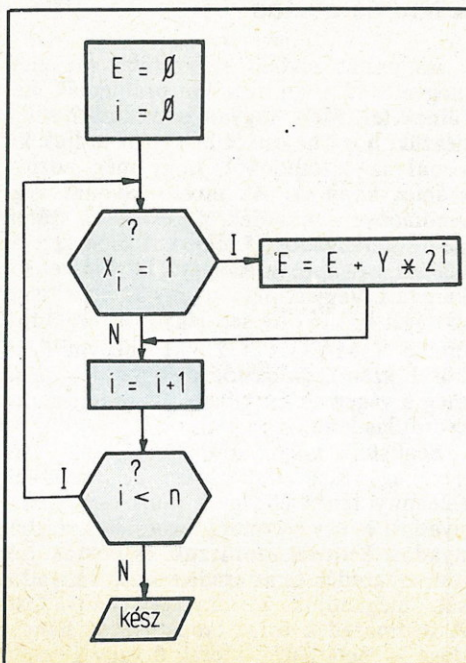
Ha nagyobb pontosságú, például 48 vagy 64 bites szorzást végzünk, a sebesség növelése érdekében a tervezéskor érdemes figyelembe venni, hogy 8 bitléptetés egyenlő 1 bájt léptetésével. Úgyes programozással akárhány bájtos szorzást készíthetünk úgy, hogy az operandusokat összesen 7 bittel toljuk el!

A 4. ábrán Z80 és PDP-11 assembly nyelven megírva látható az előbbi folya-

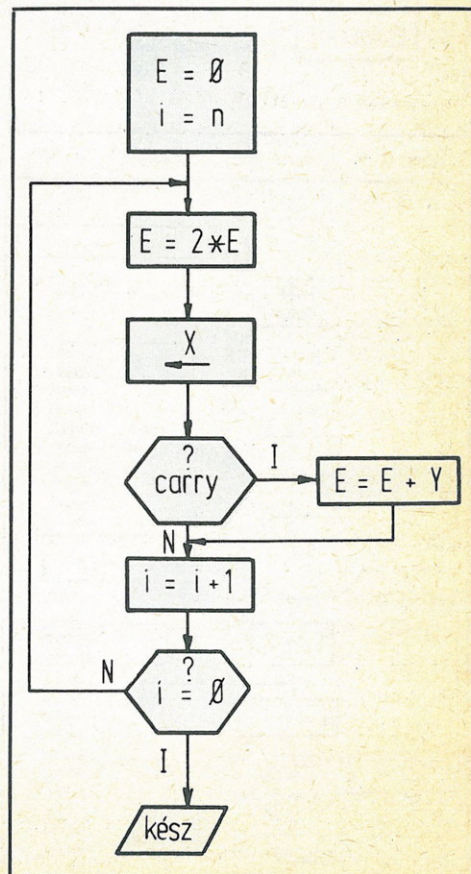

1. ábra

2. ábra

3. ábra

; BC_HL=BC*DE előjel nélküli szorzás
; Z80 assembly nyelvű változat

```
mull6: ld hl,0
        ld a,16
loop:  add hl,hl
        rl c
        rl b
        jr nc,skip
        add hl,de
        jr nc,skip ;***
        inc bc ;***
skip:  dec a
        jr nz,loop
        ret
```

; a 16 bites végeredményt adó változat
; gyorsítható az a és b regiszter szerepének felcserélésével.

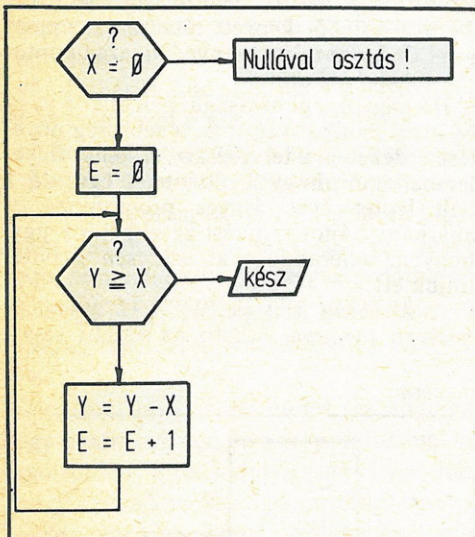
; rl_r0=rl*r2 előjel nélküli szorzás
; pdp-11 assembly nyelvű változat

```
mull6: clr r0
        mov #16,r3
loop:  add r0,r0
        rol r1
;
bcc:   skip
        add r2,r0
        bcc skip ;***
        inc r1 ;***
skip:  sob r3,loop
;
        rst pc
```

; a pdp-11 assemblyben az első operandus
; a forrás, a második a cél minden két-
; operandusú műveletnél. A „sob” nagyon
; hasonlít a Z80 „djnz”-jéhez.

4. ábra

5. ábra

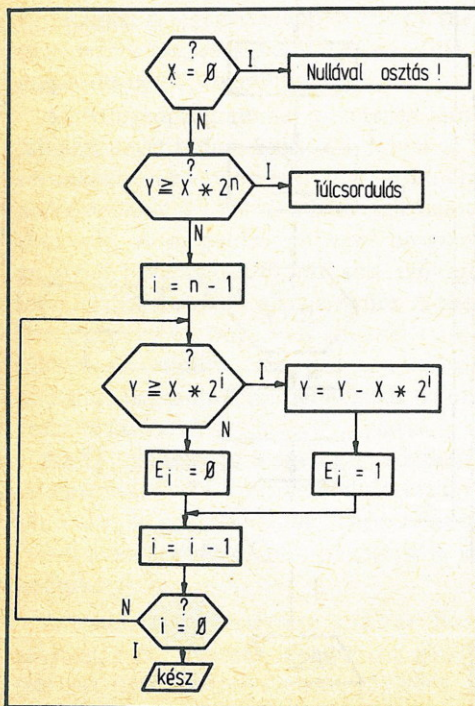
matábra alapján készült szorzó szubrutin, amely két 16 bites előjel nélküli szám 32 bites szorzatát képezi.

Mindkét program tartalmazza azt a kis trükköt, hogy a fölfelé kilépkedő X tényező helyére alulról óvatosan bejön a 32 bites végeredmény felső 16 biteje. A Z80 változat paraméterei: az E eredmény alsó 16 biteje a HL regiszterpárban, az eredmény felső 16 biteje az X operandus helyén, a BC regiszterpárban lesz. Az Y tényező marad a DE regiszterpárban.

A PDP-11 egy 16 bites miniszámítógép; hat általános célú regisztere is 16 bit hosszú. Mivel a PDP-11 — igaz, előjelesen — ismeri a MUL utasítást, az összehasonlítás célja csupán a Z80 utasításkészletének dicsérete.

Ha valaki megelégszik 16 bites végeredménnyel is, a ***-gal megjelölt utasításokat el is hagyhatja.

6. ábra

A bináris osztás

Az osztás elvben egyszerűbb művelet, megvalósításában azonban problémák merülnek fel. Mert hogyan is osztunk? Megnézzük, hogy az osztót hányszor tudjuk kivonni az osztandóból, hogy még pozitív számot kapjunk. Az utolsó kivonás végeredménye a maradék, a kivonások száma pedig a hányados (5. ábra). A módszer tökéletes, egy apró hátrányától eltekintve: sokáig tart. Vegyük például egy 32 bites szám osztását egy 16 bitessel; legyen az osztandó értéke a MAXINT: $2^{32}-1$ (négymilliárd körüli szám), az osztóé pedig 1. Ki várna meg a végeredményt, amely egyébként túlcsoordulás lenne?

Segítsünk magunkon! Próbáljunk elvégezni egy részosztást az osztó kétszeresével, feleannyi lépésben: így kapunk egy részhányadost és egy részmaradékot. Ha a részhányadost kétszer szorozzuk, és hozzáadjuk a részmaradék és az eredeti osztó hányadosát, megkapjuk a tényleges hányadost. A részmaradék és az eredeti osztó hányadosa — belátható — csak 0 vagy 1 lehet.

Bináris szaga van a dolognak; nézzük meg közelebbről.

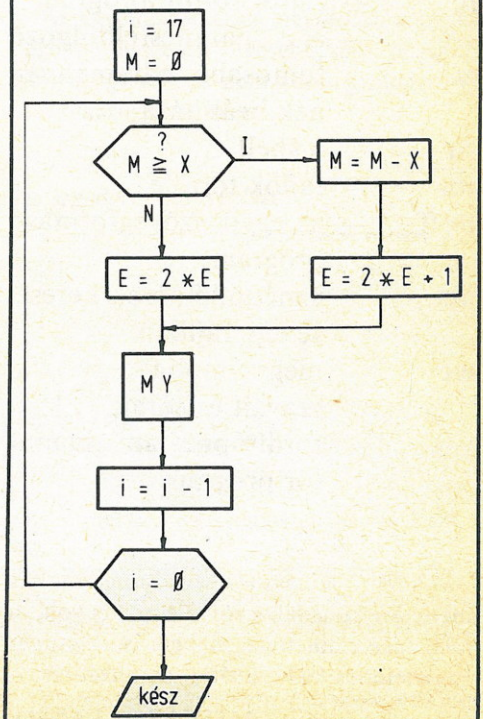
Ha az osztandó nagyobb, mint a hányados 2^{16} -szorosa, túlcsoordulás lesz, mert a hányados nem fér el 16 biten. Tétélezzük most fel, hogy nem keletkezik túlcsoordulás. Osszuk el az osztandót az osztó 2^{15} -szörősével. A kapott részhányados értéke 0 vagy 1; ezt megszorozva 2^{15} -tel, a végleges hányados 15 legfelső bitjét kaptuk. A részmaradék kisebb, mint az osztó 2^{15} -szöröse. Osszuk el ezt az osztó 2^{14} -szeresével: a 14. bitet kaptuk. És így tovább a végeredményig (6. ábra).

Z80 assemblyben a 32/16 bites osztást nem túl egyszerű megírni, mert kevés a három regiszterpár. Viszonylag egyszerű, rövid, érthető, az esetek többségében jól alkalmazható a 16/16 bites osztás, amelynek listája és működési diagramja a 7. ábrán látható.

Az M paraméter, amely végül a maradékot fogja tartalmazni, az HL regiszterpár. Az osztandó Y a DE; ide fog alulról becsúszni a hányados is. Az osztó X-et a BC regiszterpár tartalmazza.

7. ábra

```
div16: ld hl,0
        ld a,17 ; n + 1
        or a ; a carry törlése
loop:  adc hl,hl
        sbc hl,bc
        jr nc,count ; ha sikerült
        ; kivonni, számol
        add hl,bc ; ha nem, HLT
        ; visszaállítja ...
        scf ; ... és törli
        ; a carry-t
count: ccf
        rl e ; 2-vel szorozza
        ; DE-t,
        rl d ; és hozzáadja
        ; a carry-t
        dec a ; a dec nem bántja
        ; a carry-t!
        jr nz,loop
        ret
```


COMMODORE 64

Verem

Az alábbi program egy LIFO (last in — first out) elven működő vermet hoz létre. A verem a BASIC és a KERNAL ROM alatt helyezkedik el, így BASIC programterületet nem foglal. A verem ilyen szervezése mellett 2731 valós vagy 5461 egész szám tárolható.

A program használata

— Használat előtt a verem inicializálása a SYS 12*4096 utasítással történik.

— PUSH-funkció: SYS 12*4096+3, [változó]. A program megkülönbözteti az egész és valós változókat. Az egész változók a veremben csak három bajtot foglalnak, a valós változók hatot. Kiolvasáskor nincs automatikus típuskonverzió, tehát ha a veremben egész érték következik, akkor az csak egész változóba tölthető. Szövegek verembe helyezésére nincs lehetőség.

— POP-funkció: SYS 12*4096+6, [változó]

A program leírása

1060—1130: A címkék definiálása. A \$FE—\$FF cím a veremmutató. A \$47—\$48 címet az ADDRESS rendszerrutin állítja a BASIC szövegben következő változó értékének kezdőcímére. A \$0E és a \$0D címeket az ADDRESS rutin a változó típusának jelzésére használja.

1150 : A program a \$C000 címen kezdődik.

1170—1190: Ugrásvektorok.

1210—1220: A veremkezelő rutin rendszerváltozója. A rutin futásának idején a veremmutató értékét tartalmazza. A hibakezeléshez szükséges, hogy a verem tartalmát hiba esetén rekonstruálja.

1240—1280: Az inicializáló rutin. Beállítja a veremmutató kezdőértékét és az inicializálás flaget. Ez utóbbi értéket mind a PUSH, mind a POP rutin megvizsgálja, és ha nem történt inicializálás, hibaüzenetet küld.

1320—1960: A PUSH-funkciót megvalósító rutin.

1320—1350: Megvizsgálja az inicializálás flaget. Ha még nem történt inicializálás, akkor az ötös hibaüzenetre ugrik ("NO INITIALISED").

1360 : Meghívja az ELRAK szubru-

tint. Ez a rutin a veremmutató tartalmát az EL címre menti.

1370—1380: A változó címének és típusának meghatározása az ADDRESS rutin segítségével.

\$47—\$48=a változó értékének címe

\$0D =#\$FF, ha a változó szöveg

\$0E =#\$80, ha a változó egész

1390—1420: Megvizsgálja, hogy szöveges változó-e. Ha igen, akkor a megfelelő hibaágra ugrik ("STRING NOT EXAMPLE").

1430 : Az INTELL szubrutinra ugrik. Ez a rutin a \$FC címen visszaadja a verembe másolandó bajtok számát.

1440—1600: A verembe másoló programrész. Az X regiszter a ciklus számláló. Először kikapcsolja a ROM-ot, átmásol egy bajtot és bekapcsolja a ROM-ot. A változó értékére mutató címét megnöveli eggyel, a veremmutatót eggyel csök-

kenti (VMCSOKK rutin). Megnöveli a ciklusszámlálót, ellenőrzi, hogy egyenlő-e az INTELL rutin által beállított értékkel. Ha nem egyenlő, akkor folytatja a másolást.

1610—1700: A verembe írja a változó típusát, majd visszatér a BASIC-programba.

1710—1910: A veremmutató csökkentésének rutinja.

1710—1760: Csökkenti a veremmutatót.

1770—1830: Ellenőrzi, hogy túlléptük-e a KERNAL ROM alját. Ha igen, akkor az UGRASLE rutin a BASIC ROM tetejére állítja a veremmutatót.

1840—1910: Ellenőrzi, hogy nincs-e tele a verem. Ha igen, akkor kiírja a „STACK FULL” hibaüzenetet.

1920—1960: Az UGRASLE szubrutin. POP-funkciót megvalósító programrész.

2000—2010: Ellenőrzi az inicializálást, betölti a változó értékének címét, és ellenőrzi, hogy szöveg-e.

```

(c)1983 profi-ass 64
1000: .opt p,oo
;
;
; veremkezelő rutin
;
1060: address = $b08b
1070: chrget = $73
1080: error = $a445
;
1100: vmut = $fe
1110: cim = $47
1120: strflag = $0d
1130: intflag = $0e
;
1150: * = $c000
;
1170: jmp init
1180: jmp push
1190: jmp pop
;
1210: el nop
1220: nop
;
1240: init lda #$ff
1250: sta $fd
1260: sta $fe
1270: sta $ff
1280: rts
;
; push
;
1320: push lda $fd
1330: cmp #$ff
1340: beq ok1
1350: jmp err5
1360: ok1 jsr elrak
1370: jsr chrget
1380: jsr address
1390: lda #$ff
1400: cmp strflag
1410: bne loop1
1420: jmp err1
1430: loop1 jsr intell
1440: ldx #$00
1450: ldy #$00
1460: bemas sei
1470: lda #53
1480: sta $01
1490: lda (cim),y
1500: sta (vmut),y
1510: lda #55
1520: sta $01
1530: cli
1540: inc cim
1550: bne loop2
1560: inc cim+1
1570: loop2 jsr vmcsokk
1580: inx
1590: cpx $fc
1600: bne bemas
1610: sei
1620: lda #53
1630: sta $01
1640: lda intflag
1650: sta (vmut),y
1660: lda #55
1670: sta $01
1680: cli
1690: jsr vmcsokk
1700: rts
1710: vmcsokk lda vmut
1720: sec
1730: sbc #01
1740: sta vmut
1750: bcs loop3
1760: dec vmut+1
1770: loop3 lda vmut
1780: cmp #$ff
1790: bne loop4
1800: lda vmut+1
1810: cmp #$df
1820: bne loop4
1830: jsr ugrasle
1840: loop4 lda vmut
1850: cmp #$00
1860: bne loop5
1870: lda vmut+1
1880: cmp #$a0
1890: bne loop5
1900: jmp err2
1910: rts
1920: loop5 ugrasle lda #$ff
1930: ldy #$bf
1940: sta vmut
1950: sty vmut+1
1960: rts
;
; pop
;
2000: pop lda $fd
2010: cmp #$ff
2020: beq ok2
2030: jmp err5
2040: ok2 jsr elrak
2050: jsr chrget
2060: jsr address
2070: lda #$ff
2080: cmp strflag
2090: bne loop6
2100: jmp err3
2110: loop6 jsr vmov
2120: ldy #$00
2130: lda #53
2140: sei
    
```

```

2150:      sta  #01      2710:      bne  loop13
2160:      lda  (umut),y 2720:      jmp  err4
2170:      tay          2730:      loop13 rts
2180:      lda  #55      2740:      ugrasfel lda  ##00
2190:      sta  #01      2750:      ldy  ##e0
2200:      cli          2760:      sta  umut
2210:      tya          2770:      sty  umut+1
2220:      cmp  intflag  2780:      rts
2230:      beq  loop7    2790:      err1  lda  #< erc1
2240:      jsr  vmcsokk  2800:      sta  $22
2250:      jmp  err3     2810:      lda  #> erc1
2260:      loop7 jsr  intell 2820:      jmp  error
2270:      jsr  vmnov   2830:      err2  jsr  vrak
2280:      clc          2840:      lda  #< erc2
2290:      lda  cim     2850:      sta  $22
2300:      adc  $fb     2860:      lda  #> erc2
2310:      sta  cim     2870:      jmp  error
2320:      bcc  loop8   2880:      err3  lda  #< erc3
2330:      inc  cim+1   2890:      sta  $22
2340:      loop8 ldx  ##00  2900:      lda  #> erc3
2350:      kiir  ldy  ##00  2910:      jmp  error
2360:      lda  #53     2920:      err4  jsr  vrak
2370:      sei          2930:      lda  #< erc4
2380:      sta  #01     2940:      sta  $22
2390:      lda  (umut),y 2950:      lda  #> erc4
2400:      sta  (cim),y 2960:      jmp  error
2410:      lda  #55     2970:      err5  lda  #< erc5
2420:      sta  #01     2980:      sta  $22
2430:      cli          2990:      lda  #> erc5
2440:      lda  cim     3000:      jmp  error
2450:      sec          3010:      elrak  lda  umut
2460:      sbc  #01     3020:      sta  e1
2470:      sta  cim     3030:      lda  umut+1
2480:      bcs  loop9   3040:      sta  e1+1
2490:      dec  cim+1   3050:      rts
2500:      loop9  inx          3060:      vrak  lda  e1
2510:      cpx  $fc     3070:      sta  umut
2520:      bne  loop10  3080:      lda  e1+1
2530:      rts          3090:      sta  umut+1
2540:      loop10 jsr  vmnov   3100:      rts
2550:      jmp  kiir     3110:      intell lda  intflag
2560:      vmnov  inc  vmut  3120:      cmp  ##90
2570:      bne  loop11  3130:      bne  loop14
2580:      inc  vmut+1  3140:      lda  ##02
2590:      loop11 lda  vmut  3150:      ldy  ##01
2600:      cmp  ##00    3160:      jmp  loop15
2610:      bne  loop12  3170:      loop14 lda  ##05
2620:      lda  vmut+1  3180:      ldy  ##04
2630:      cmp  ##c0    3190:      loop15 sta  $fc
2640:      bne  loop12  3200:      sty  $fb
2650:      jsr  ugrasfel 3210:      rts
2660:      loop12 lda  vmut  3220:      erc1  .asc "string not example"
2670:      cmp  ##00    3230:      erc2  .asc "stack full"
2680:      bne  loop13  3240:      erc3  .asc "type mismatch"
2690:      lda  vmut+1  3250:      erc4  .asc "stack empty"
2700:      cmp  ##00    3260:      erc5  .asc "no initialiseD"
    
```

2110—2250: Betölti a veremből a típust, ellenőrzi, hogy megegyezik-e a változó típusával. Ha nem, akkor a megfelelő hibarutinra ugrik ("TYPE MISMATCH").

2260—2330: Meghívja az INTELL rutint, majd \$fb értékét hozzáadja a változó címéhez. Erre azért van szükség, mert a változót a verembe alulról felfelé írtuk be, és mivel a veremből mindent fordítva kapunk vissza, felülről lefelé kell visszamásolni.

2340—2550: A másoló ciklus. A PUSH rutinnál leírthoz hasonlóan működik, csak a veremmutatót növeljük, a változó címét pedig csökkentjük.

2560—2730: A veremmutató értékét növelő szubrutin. Ellenőrzi a BASIC felső határt és a verem kiürülését.

2740—2780: Ha elérjük a BASIC felső határt, akkor a KERNAL aljára állítja a veremmutatót.

2790—3000: A hibaüzenetek kiírása.

3010—3050: Az ELRAK szubrutin. A veremmutató értékét a rutinok végrehajtásának idejére az EL címkejű tárcímre másolja, így hiba esetén a veremtartalom nemvész el.

3060—3100: A VRAC szubrutin. Hiba esetén visszamásolja az EL címkejű veremmutatót.

3110—3210: Az INTELL szubrutin. Beállítja a másolandó bajtok számát és egy segédváltozót a visszamásolás kezdőcímének meghatározásához. Ha a változó egész, akkor a \$FC címre kettőt, a \$FB címre egyet, egyébként ötöt és négyet tesz. A \$FC cím a ciklusváltozót ellenőrzi, a \$FB pedig a POP rutinnál a változó címének növeléséhez kell.

3220—3260: A hibaüzenetek szövege. A szöveg utolsó betűjét SHIFT-tel vigyük be!

GNÄDIG PÉTER

1969-ben jelentette meg a CODASYL rendszerbizottság híres kiadványát, a „Feature Analysis”-t (képeségelemzés). Tucatsny szakember írta le az adatbankrendszerek kívánatos és a létező kezelők tényleges képességeit. A mű a kiadás pillanatára elavult. Új adatbázis-elméletek születtek, és az elméleteken túlmutató gyakorlati kezelők kerültek piacra.

Ha a rugalmatlanabb nagygépek esetén ilyen volt a helyzet, akkor merjek-e szólni a mikrogépes adatbázis-kezelésről? Amit mondok, esetleg már tegnap sem volt igaz! Mivel azonban a téma sokakat érdekel, vállalkozom egyfajta összegzésre. Azzal a kéréssel, hogy az olvasó értse meg egyszerűen „bizottságom” elvi és gyakorlati korlátait, amelyek annak ellenére léteznek, hogy mintegy 5—600 cikket, kiadványt, tájékoztatót, alkalmazási beszámolót, uram bocsá’: reklámot olvastam el ebben a témában.

Lesz szó képességekről, hatékonyságról, nyelvekről és kezelési módokról, fizikai és logikai adatszerkezeztől, ahogy illik. Egyelőre azonban a legáltalánosabb elveket tekintem át. Létezhetnek-e, vannak-e adatbázis-kezelők a mikroszámítógépeken? Ezt a kérdést az adatbázisok legfontosabb ismérveivel szemlélve vizsgálom meg.

Összetett adatszerkezetek

Az adatbázisok abban különböznek az egyéb módon szervezett adatállományoktól, hogy bennük a különböző jelenségeket tükröző adatok között is szoros, adatokon alapuló kapcsolat van. Ez az összefüggés megteremthető összetett fizikai adatszerkezettel (indexek, láncok, mutatók segítségével), de létrehozható összetett logikai adatszerkezettel is úgy, hogy az összefüggéseket közös adattételek valósítják meg. Az összetett szerkezetek egyik motívuma az adatok felesleges fizikai és logikai átfedésének (redundanciájának) kiküszöbölése, miközben gondosan ügyelünk a szükséges átfedések megteremtésére.

A kiadványokban, melyeket átnéztem, az adatbázisként megjelölt termék az esetek 85—90%-ában(!) egyetlen adatállomány igen korlátozott kezelésére volt képes. Egyes eladók nem átalítottak egyszerű lekérdőzöt, táblázatkezelőt, sőt rendezőrutint adatbázis-kezelőnek nevezni!

Találkoztam viszont biztató jelekkel is. Itt van — a hálós adatbázisokra példaként — az MDDBS (mikro adatbázis-kezelő rendszer), amely a CODASYL-javaslatokon is túlmenő szerkezetek (M:N-es viszonyok, visszamutatások) kezelésére képes. A témát kedvelők közül pedig ki ne hallott volna a dBASE III kezelőről, amit relációsak titu-

Általános áttekintés

lálnak? Hasonlít a relációsra, de nem az. A következőkben ezt látni fogjuk. De ettől nem kell megijedni, igen prima kis szerzőszám az a dBASE III! Több adatállomány kapcsolt kezelésére alkalmas, és ezzel kimeríti az adatbázisok első ismervét. Vagyis: léteznek, nemcsak létezhetnek mikrogépes adatbázis-kezelők.

Még várni kell az igaziakra. A dBASE III és relációs követői (rBASE, Knowledgebase stb.) eljárási úton teremtik meg a logikai összefüggéseket. Ha azt mondom: SET RELATION TO . . . , akkor van kapcsolat. Ha nem mondom, akkor nincs. Vagyis ez a képesség csak félutat jelent a hagyományos MERGE (összeválogató) rutintól a logikai szintű adatkezelés felé. Félutat, de jó utat.

Adatfüggetlenség

Az adat-program-függetlenség elve azt jelenti, hogy az adatszerkezetben, tágabb értelemben pedig a program környezetében bekövetkező változások nem okozzák szükség szerint a program módosítási igényét. Ez az ismerv igen összetett. Beszélhetünk logikai adatfüggetlenségről, amikor a logikai *adatszerkezetben* lévő változás hagyja változatlanul a programot. Ismeretes a fizikai adatfüggetlenség, amikor a tárolási-reprezentálási *adatszerkezetben* végrehajtott módosítás hagyja hidegen a programot. De milyen függetlenségnek nevezzük azt az elvet, hogy például ne soroljuk fel az ellenőrzendő kódokat a programban, mert holnap bővíthet készletük, programváltozást okozva?

A függetlenségnek nincs gyakorlati mércéje. Elméleti már van. Az ISO ún. „100%-os elv”-e kimondja: a program csak eljárást tartalmazzon. Az adatokra, a program működési környezetére, végrehajtási feltételeire stb. vonatkozó környezeti információk száz százalékig a programtól független leírásokban kell hogy megtestesüljenek. Tájékoztatóul megemlítem, hogy egy hagyományos COBOL programnál a függetlenség mértéke mintegy 10%-os. A CODASYL típusú, nagygépes adatkezelőknél alig haladja meg a 20%-ot.

Bátor vállalkozás lenne becslésekbe bocsátkoznom. Megkockáztatom azonban, hogy ezt a 20%-os mércét a mikrogépes rendszerek is teljesítik. Az MDDBS-ben a teljes CODASYL sémarendszer érvényesül. A dBASE III-ban viszont a tárváltozók kijelölésénél, a kommunikációban elég sok az ábrázolási megkötés. Az MDDBS fizikai mutatókkal operál, vagyis fizikai függő. A dBASE logikai kapcsolatokra épít, látszólag tehát független. Vagyis: az adatbázisok második fontos kritériuma alapján is

azt kell mondanom, hogy nemcsak létezhetnek, de valóban léteznek is mikrogépes adatbázis-kezelők.

No, nem tökéletesek. Mert — például az SQL/DS-szel, a relációs nagygépi IBM rendszerrel szemben — dBASE III-ban azt kell mondanom, hogy SET INDEX TO . . . , ha index alapján akarok keresni, és nevésegesen fontos az állományok megnyitási sorrendje. Kiskorúságból fakadó hibák, kényelmetlenségek. Igen biztató kezdet után kitűnő jövő áll a mikrogépes adatbázisok előtt.

Osztott hozzáférés

Nem tévesztendő össze a fizikai távolságra utaló elosztott (distributed) kifejezéssel. Elosztott adatbázis még nagygépeken sincs. Ha valaki mást állít, az nem ért a témához.

Az osztott hozzáférés azt jelenti, hogy ugyanazt az adatdarabkát több felhasználó (látszólag) egyidejűleg is kezelni tudja. Azért csak látszólag, mert a tényleges kezelés mindig adott sorrendű, de gyorsasága miatt ezt a felhasználó nem érzékeli. Nos, ezen a téren van a legtöbb lemaradás a mikrók esetében. Nem értek az alapszoftverekhez, ezért lehet, hogy csacsiságot mondok. Én úgy érzékelem, hogy e szoftverek hierarchiája, egymás közötti kommunikációjuk megoldási módja, mindehhez pedig a tárbeli elrendezés megfelelő támogatása még hiányzik, illetve tökéletlen a nagygépekkel való összehasonlításban.

Ez nem véletlen, elvégre eredetileg személyi használatú gépekről volt szó. Szorosan ide kapcsolódik a következő ismerv is, de annak elemzése előtt néhány példát említek. Az MDDBS többfelhasználós. Létezik már a dBASE III-nak is ilyen változata. De milyen áron! Ha már ketten használjuk a dBASE-t, akkor a feldolgozási idő háromszorosára (egy konkrét mérés szerint 293%-ára) nő.

Mindez azt mutatja, hogy harmadik ismervünk terén nagyobb és elméletileg is jelentősebb a mikrogépes adatbázisok lemaradása. De beszélünk az osztott felhasználás lehetőségeiről. Vannak első és ígéretes próbálkozások. Vagyis: ebből a szempontból is azt kell mondanom, hogy létezhetnek, és — az elmélet dogmájának szelidítésével értékelve — léteznek is adatbázis-kezelők a mikrókon. Fenntartásomat jelzi a következő kérdéskör.

Általánosított kezelőrendszer

Egyelőre úgy kell fogalmaznom, hogy számos olyan mikrogépes rendszer létezik, amely „mímeli” az adatbázis-kezelést. Az

„igazi” adatbázis-kezelő nemcsak nyelv, nemcsak rutinok gyűjteménye. A valódi adatbázis-kezelőknek van egy „adatbázis-vezérlő” magjuk, amit tekinthetünk logikai szintű operációs rendszernek is. E mag feladata az ütemezés, a kizárás, a helyreállítás, a sorbaállítás, a sémakezelés, a rutinhívások összhangjának megteremtése stb.

Sajnálatos tény, hogy az egyáltalán nem mellékes biztonsági, helyreállítási, hozzáférés-védelmi funkciók terén a mikrogépes adatkezelők igen elmaradtak. Ez részben már a konfigurációs problémáiból is következik. Vagy lenne-e bárkinek kedve kimenteni egy mindössze 20 Mbájtos rögzített lemezt diszkettekre?

Sokan úgy vélik, hogy a mikrogépes adatkezelők 500–2000 dolláros ára pusztán reklámár. Tévedés! Ezek a rendszerek ennyit tudnak. Az általánosított kezelőrendszer funkcióival jól ellátott MDDBS ára meghaladja a 30 ezer dollárt. Nem véletlenül. Elvégre egy operációs rendszer szintű termék fejlesztése nem bagóba kerül.

Ugyanakkor az MDDBS-példa is mutatja, hogy létezhetnek mikrókon adatbázis-kezelő *rendszerek* is, nemcsak korlátozott adatbázis-kezelő *funkciók*. Remélem, az olvasó érti a különbséget.

Egy félreértésről

Hallottam már olyan kitétel, hogy a mikrókon nem lehetnek adatbázisok, mert ahhoz túlzottan kicsik és lassúak. Nos, a mikrók nem kicsik. A nagy IBM-en 750 kbájtos központi egység van, az előttem lévő IBM PC AT-n lehet akár 3 Mbáj is. Pár éve még összetettük volna a kezünket annyi háttértár láttán, ami egy AT-re kapcsolható. A félreértés azonban még ennél is súlyosabb.

Az adatbázis nem attól az, mert nagy. Új fogalmat akkor alkotunk, ha új minőséggel nézünk szembe. Az állománykezelést az általam felsorolt, de egyáltalán nem általam kitalált, fenti kritériumok alapján kell megítélni. Vagyis: igenis létezhetnek adatbázisok mikrókon. Vannak is. De erről később.

* * *

A folytatásban sorra fogom venni az adatkezelők legfontosabb kritériumait, példákkal illusztrálva a mondanivalót. Aki némi csalódást érez az eddigi véleménnyel kapcsolatban, az elfelejti, hogy egy oldalon állunk. Szeretnénk minél jobb, minél szolgálatkézsőbb adatkezelőt kis barátunkon, a mikrogépen. Ha tehát maximalista vagyok, akkor a jövőre is nézek, nemcsak a sokakat máris boldogító jelenre.

Kérem az olvasókat, hogy bátran tegyék fel elvi és konkrét kérdéseiket. Ha tudok, válaszolok. Örülnék, ha párbeszéd lenne a monológból.

COMMODORE 64

Tömörítő rutin

A C-64-hez használt floppy meghajtók kapacitása elég szűkös, ennek ellenére a lemezen a numerikus adatok tárolása karakteres formában történik. Ezért készítettem egy assembly rutint (1. lista), amely a numerikus sztringet pakkolt formába tömöríti. Ez minden további nélkül felírható a lemezre. A 2. listán látható rutin a pakkolt formátumot visszaalakítja karakteressé. E két rutin segítségével 30-45 százalékkal lehet növelni egy lemez kapacitását, a kiírandó numerikus adatok átlagos hosszától függően.

Összehasonlításképpen 1-től 1000-ig kiírtam a lemezre az összes számot, a rutinok segítségével tömörített formában és hagyományos módon is. A alábbi adatokat mértem:

	Hagyományos	Rutin segítségével	
Írás a lemezre [ms]:	1013	1137	112%
Olvasás a lemezről [ms]:	1048	914	87%
A fájl mérete blokkban:	272	193	70%

Ha valamilyen adatot nem közöltem, vagy a forrásprogram nem elég áttekinthető, további felvilágosítást, magyarázatot is szívesen adok.

MAROFKA FERENC

```

1000 100 ;
1000 110 ; EGY KARAKTERES VALTOZO TOMORITESE
1000 120 ;
1000 130 ; DONAZOTT ALAKRA FORMALAS
1000 140 ;
1000 150 ; *****
1000 160 ;
1000 170 ; HIVASA = SYS 50000,A#
1000 180 ;
1000 190 ; AHOL A# - EGY NUMERIKUS ADAT
1000 191 ;
1000 192 ; FIGYELEM ! AZ ELSO HIVAS ELOTT AZ A#-NEK
1000 193 ; ADJUNK KEZDO ERTEKET,AMI EGY
1000 194 ; LEGALABB 10 HOSSZU STRING LEGYEN
1000 200 ;
1000 210 ; *****
1000 220 ;
005B 230 ADDRESS =#005E ; RENDSZER RUTINOK
0073 234 CHRGET =#73 ;
AB1C 240 LINPUT =#AB1E ;
005F 250 TCIM =#5F ; A VALTOZO LEIRO BLOKK KEZDO CIME
005B 260 STR1 =#5B ; A VALTOZO KEZDOCIME
005D 270 HOSZ =#5D ; A VALTOZO HOSSZA
0061 275 OCIM =#61 ;
0057 280 STR2 =#57 ;
1000 290 ;
C000 300 A=4915E
C000 310 ;
C000 4C 06 C0 312 JMP TOMOR ; TOMORITES
C000 4C 7A C0 314 JMP SZET ; SZETHUZAS
C006 20 73 00 320 TOMOR JSR CHRGET ; A TERMINATOR BEOLVASASA
C009 20 8B B0 330 JSR ADDRESS ; A CIM KERESES
C00C A0 02 340 LDY #2
C00E A9 00 341 LDA #0
C010 8D 24 C1 342 STA #2
C013 B1 5F 350 LDA (TCIM),Y ; VALTOZO LEIRO TOMBOL A HOSSZ OLVASAS#
C015 85 5D 360 STA HOSZ ; A VALTOZO HOSZMENTES
C017 C8 370 INY
C019 B1 5F 380 LDA (TCIM),Y ; AZ ADAT KEZDOCIMENEK A MENTESE
C01A 95 5E 390 STA STR1
C01C C8 400 INY
C01D B1 5F 410 LDA (TCIM),Y
C017 85 5C 420 STA STR1+1
C021 430 ;
C021 A0 00 440 LDY #0
C023 8C 26 C1 445 STY B4 ; A BYTE SZAMLALO NULLAZASA
C026 B1 2B 450 CIKL LDA (STR1),Y ; A VALTOZO KOVETKEZO BYTEJENEK A BEOL
VASASA
C028 20 FC C0 460 JSR VALD
C02E 18 465 CLC
C02C 0A 470 ASL A ; LEPTETES A FELSO TETRADRA
C02D 0A 480 ASL A
C02E 0A 490 ASL A
C02F 0A 500 ASL A
C030 8D 23 C1 510 STA B1 ; MENTES
C033 C8 520 INY
C034 C4 5D 525 COPY HOSZ ; VAN-E MEG VIZSGALANDO BYTE
C036 F8 27 530 BEQ VEG1 ; NINCIS VEGE A FELDOLGOZASNA
C038 B1 5B 540 LDA (STR1),Y ; A KOVETKEZO BYTE BEOLVASASA
C03A 20 FC C0 550 JSR VALD
C03D 18 555 CLC
C03E 6D 23 C1 560 ADC B1
C041 8C 25 C1 564 STY B3
C044 AC 26 C1 566 LDY B4
C047 C9 00 567 CNP #000
    
```

```

C049 F0 2A 565 BEQ V4
C046 31 5B 570 V7 STA (STR1),Y
C04D C8 580 INY
C04E 9C 26 C1 594 STY B4
C051 AC 25 C1 598 LDY B3
C054 CE 24 C1 600 INC B2
C057 C8 610 VV1 INY
C058 C4 5D 640 COPY HOSZ
C05A F0 11 650 BEQ VEG2 ; NINCIS TOMB VIZSGALANDO BYTE
C05C 4C 26 C0 660 JMP CIKL
C05F A9 AF 670 VEG1 LDA #15 ; CSAK A FELSO BYTE-RA JUTOTT TETRAD MIVEL
C061 18 675 CLC ; FARATLAN HOSSZUSAGU AZ INPUT STRING
C062 6C 23 C1 680 ADC B1
C065 AC 26 C1 685 LDY B4
C068 31 5B 690 STA (STR1),Y
C06A EE 24 C1 69E INC B2
C06D 700 ;
C06D AD 24 C1 710 VEG2 LDA B2
C07C A0 02 720 LDY #2
C072 91 5F 730 STA (TCIM),Y
C074 60 740 RTS
C075 741 ;
C075 A9 0C 742 V4 LDA #12
C077 4C 4B C0 744 JMP V7
C07A 75E ;
C07A 76E ;
C07A 770 ; SZETHUZAS - PAKOLTBOL - DECIMALIS
C07A 775 ; HIVASA SYS 49155,B#A#
C07A 776 ; AHOL B# = AZ EREDMENY VALTOZO
C07A 777 ; AHOL A# = AZ INPUT VALTOZO
C07A 780 ;
C07A 790 ;
C07A 20 73 00 800 SZET JSR CHRGET ; A VESSZO
C07D 20 8B B0 810 JSR ADDRESS ; A CIM KERES
C080 A0 03 820 LDY #3
C082 B1 5F 830 LDA (TCIM),Y ; SZOVEG KEZDO CIME
C084 95 5B 840 STA STR1
C085 C8 850 INY
C087 B1 5F 860 LDA (TCIM),Y
C088 35 5C 870 STA STR1+1
C08A A5 5F 880 LDA TCIM ; AZ OUTPUTCIM MENTESE
C08D 85 61 890 STA OCIM
C08F A5 60 900 LDA TCIM+1
C091 85 62 910 STA OCIM+1
C093 920 ;
C093 20 73 00 930 JSR CHRGET ; VESSZO OLVASAS
C096 20 8B B0 940 JSR ADDRESS ; A CIM KERES
C099 A0 02 950 LDY #2
C09B B1 5F 960 LDA (TCIM),Y ; AZ INPUT HOSSZA
C09D 85 5D 970 STA HOSZ ; TOMORITETT
C09F 980 ;
C09F C8 990 INY
C0A0 B1 5F 1000 LDA (TCIM),Y ; KEZDO CIM MENTESE
C0A2 85 57 1010 STA STR2
C0A4 C8 1020 INY
C0A7 B1 5F 1030 LDA (TCIM),Y
C0A7 85 58 1040 STA STR2+1
C0A9 1050 ;
C0A9 A0 00 1060 LDY #0
C0AB 3C 26 C1 1070 STY B4
C0AE 1080 ;
C0AE B1 57 1090 CE LDA (STR2),Y ; BYTE OLVASA
C0B0 23 F0 1100 AND #FF0
C0B2 18 1110 CLC
C0B3 9A 1120 ROR A
C0B4 6A 1130 ROR A
C0B5 6A 1140 ROR A
C0B6 6A 1150 ROR A
C0B7 20 0F C1 1160 JSR SZV
C0BA 8C 23 C1 1170 STY B1
C0BD AC 26 C1 1180 LDY B4
C0C0 91 5F 1190 STA (STR1),Y
C0C2 EE 2E C1 1200 INC B4
C0C5 1210 ;
C0C5 AC 23 C1 1220 LDY B1
C0C6 91 57 1230 LDA (STR1),Y
C0C8 C9 0C 123E CNP #12
C0C9 F0 03 1234 BEQ V5
C0CC 4C D3 C0 1236 JMP V6
C0D1 A9 50 1238 V5 LDA #0
C0D3 23 0F 1240 V6 AND #0F
C0D5 18 1245 CLC
C0DE C9 0F 1250 CNP #0F
C0E0 F0 1A 1260 BEQ VEG3
C0DA 1E 1270 CLC
C0DE 20 0F C1 1280 JSR SZV
C0E0 3C 23 C1 1290 STY B1
C0E1 AC 26 C1 1300 LDY B4
C0E4 91 5B 1310 STA (STR1),Y
C0E6 EE 26 C1 1320 INC B4
C0E9 1330 ;
C0E9 AC 23 C1 1340 LDY B1
C0EC C6 1345 INY
C0ED C4 5D 1350 COPY HOSZ
C0EF F8 06 1360 BEQ VEG3
C0F1 4C AE C0 1360 JMP C2
C0F4 1370 ;
C0F4 AD 26 C1 1400 VEG3 LDA B4 ; A HOSZ MENTESE
C0F7 A0 02 1410 LDY #2
C0F8 91 51 1420 STA (OCIM),Y
C0FB 60 1430 RTS
C0FC 1440 ;
C0FC 1450 ; VALOGATAS
C0FC 1451 ; A MINUSZ JEJ ES A TIZEDES PONT VIZSGALATA
C0FC 1452 ; MIVEL EZ IS JEJOLVE VAN A PAKOLT SZAMBAN
C0FC 1453 ; HEX 10 = MINUSZ JEJ
C0FC 1454 ; HEX 11 = TIZEDES PONT
C0FC 1455 ;
C0FC 1460 ;
C0FC CD 27 C1 1470 VALD CNP B5 ; MINUSZ
C0FF F0 09 1475 BEQ VAL1
C101 C3 25 C1 1480 CNP B5+1
C104 F0 06 1490 BEQ VAL2 ; TIZEDES PONT
C106 23 0F 1500 AND #0F
C108 80 1510 RTS
C109 1520 ;
C109 A3 0A 1530 VAL1 LDA #10
C10B 80 1540 RTS
C10C 1550 ;
C10C A9 0E 1560 VAL2 LDA #11
C10E 60 1570 RTS
C10F 1580 ;
C10F 1590 ;
C10F 1600 ; A PAKOLT SZAM ELLENORZESE
C10F 1610 ;
C10F C9 0A 1620 SZV CNP #10 ; MINUSZ
C111 F0 08 1630 BEQ SZV01
C113 C9 0E 1640 CNP #11
    
```

```

FO2                                     SCITE14
C115 F0 C3      1650      BE0 SZV02  )TIDEDES PONT
C117 19      1660      CLC
C119 33 30      1670      ADC #F02
C11A 60      1675      RTS
C11D      1680      )
C11B AD 27 C1  1685 SZV01  LDA B5
C11E 60      1700      RTS
C11F      1710      )
C11F AD 33 C1  1720 SZV02  LDA B3+1
C122 60      1730      RTS
C123      1740      )
C125 00      3000 B1      .BYTE 0
C124 00      3310 B2      .BYTE 0
C125 00      3920 B3      .BYTE 0
C125 00      4330 B4      .BYTE 0
C127 20 2E      3940 B5      .BYTE #20,#2E
C127      65535      .END

ZETLEN:209  SYMBO:1101  FEHLER:0

ADRCS=B028 B1 =C123 B2 =C124 B3 =C125 B4 =C126 B5 =C127
L2 =C04E CAPHET=0073 C1KL =C026 HG22 =305D L1NOUT=AB1E OCIM =0061
DTR1 =005E STR8 =0057 SZET =C07A SZV =C10F SZV01 =C115 SZV02 =C11F
TCIM =005F TONIR AC006 VA =C075 V5 =C001 V6 =C003 V7 =C048
VAL1 =C109 VAL2 =C10C VAL3 =C0FC VEG1 =005F VEG2 =C06D VEG3 =C0F4
VVI =0027

```

1. lista
2. lista

```

1 REM *****
2 REM *
3 REM * NUMERIKUS STRING ES PAKOLT SZAM KONVERZIO *
4 REM *
5 REM * BASIC BETOLTO PROGRAM
6 REM * HIVASOK : SYS 49152,A# - AHOL -
7 REM * A# = INPUT,OUTPUT
8 REM * SYS 49155,B#,A# AHOL
9 REM * A# = INPUT
10 REM* B# = OUTPUT
11 REM*
12 REM* MEZOTUR 1986.08 --- MAROKKA FERENC *
13 REM*
14 REM*****
15 :
19 A=0:FOR I=49152 TO 49452
20 READ B:POKE I,B:A=A+B:NEXT I
30 IF A<34927 THEN PRINT "ADAT HIBA !!":STOP
100 DATA 76, 6,192,76,122,192,32
110 DATA 115, 0,32,139,176,160,2
120 DATA 169, 0,141,36,193,177,95
130 DATA 133,93,200,177,95,133,91
140 DATA 200,177,95,133,92,160,0
150 DATA 140,38,193,177,91,32,252
160 DATA 192,24,10,10,10,10,141
170 DATA 35,193,200,196,93,240,39
180 DATA 177,91,32,252,192,24,109
190 DATA 35,193,140,37,193,172,38
200 DATA 193,201,0,240,42,145,91
210 DATA 200,140,38,193,172,37,193
220 DATA 238,36,193,200,196,93,240
230 DATA 17,76,38,192,169,15,24
240 DATA 109,35,193,172,38,193,145
250 DATA 91,238,36,193,173,36,193
260 DATA 160,2,145,95,96,169,12
270 DATA 76,75,192,32,115,0,32
280 DATA 139,176,160,3,177,95,133
290 DATA 91,200,177,95,133,92,165
300 DATA 95,133,97,165,96,133,98
310 DATA 32,115,0,32,139,176,160
320 DATA 2,177,95,133,93,200,177
330 DATA 95,133,87,200,177,95,133
340 DATA 88,160,0,140,38,193,177
350 DATA 67,41,240,24,106,106,106
360 DATA 106,32,15,193,140,35,133
370 DATA 172,38,193,145,91,238,38
380 DATA 193,172,35,193,177,87,201
390 DATA 12,240,3,76,211,192,169
400 DATA 0,41,15,24,201,15,240
410 DATA 26,24,32,15,193,140,35
420 DATA 193,172,38,193,145,91,238
430 DATA 38,193,172,35,193,200,196
440 DATA 93,240,3,76,174,192,173
450 DATA 38,193,160,2,145,97,96
460 DATA 205,39,193,240,8,205,40
470 DATA 193,240,6,41,15,96,169
480 DATA 10,96,169,11,96,201,10
490 DATA 240,8,201,11,240,8,24
500 DATA 105,48,96,173,39,193,96
510 DATA 173,48,193,96,0,0,0
520 DATA 0,45,46,255,255,255,255
READY.

```

VC 20

FOLTERVEZŐ

Aki nem szeret bináris számokra átváltani, használhatja az alábbi programot, amellyel karaktereket lehet tervezni.

A program működése

- 10-90 a képernyő előkészítése, grafikabetöltés
- 100-210 változók beállítása, képernyőgrafika
- 220-350 főprogram

(működése egyszerű, logikus, könnyen érthető az értelmezésben segítenek a változók:)

- A - a villogó karakter helyét számítja, tartalmazza
- X - a vízszintes mozgás változója
- E - az adott cím értékét tartalmazza
- D tömb - az adott cím értékét tárolja
- T - az adatkiírás helye
- C - a címet számolja (7168-7175)

400-420 elraktározza a „nagyított” karaktert

430-460 mozgatja a karaktert

470-500 kimásolja a karaktert, visszatér a főprogramba.

A kurzort jelképező négyzet villogását lassíthatjuk, ha a főprogramba REM sorokat írunk, amelyekbe grafikai jeleket töltünk.

A 240-es és 300-as sorokat rövidítve kell begépelni.

A 130-as sorban RVS ON után C=billentyű+N, RVS OFF, 8 db A betű, RVS ON, C=billentyű+H áll.

HAJNAL CSABA

```

0 rem #folt-tervezo#
10 Print"Clrhd":Poke36869,255:Poke36879
122:Poke55,255:Poke56,23
20fora=7208to7679:POa,0:next
30 fora=7175to7207:ready:Pokea,y:next
40data0,0,0,0,0,24,24,0
50 data255,255,255,255,255,231,231,255
60 data0,60,126,126,126,126,60,0
70 data255,195,129,129,129,129,195,255
80 Poke650,128:Poke657,128:Poke788,194
90fora=7168to7175:Poket,0:next
100 clr:dink(63):c=7168:t=54:e=128
110 Print"Shft+clrh"<rvson><?#cnsr Jobb>
COMMODORE VC20"
120 Print"<cnsr Jobb><rvs9n>-----"
130 forn=0to7:Print"<rvson><rvsoff>
AAAAAAA<rvson>";d(n):next
140 Print"<cnsr Jobb><rvson>-----"
150 Print"<cnsr le><5#cnsr Jobb><rvson>
FOLT TERVEZO"
160 Print"<5#cnsr Jobb><rvson>-----"
170 Print"E-fel C-toletes"
180 Print"X-le V-torles"
190 Print"D-Jobbra B-mozgas"
200 Print"S-balra N-start"
210 Print"Clrhd"<tab(171)";ifv=1then
return
220 geta$:a=7725+22#y+x
230 ifa$="5"andx=0thenx=x-1:e=2#e
240 ifa$="C"andPeek(A)<3thenPokea,3:
d(y)=d(y)+e:Pokec,d(y):Print"Clrhd"
tab(t)
Print"Clrhd"<tab(t)><rvson>;d(y)
250 Pokea,Peek(a)+1
260ifa$="D"andx<7thenx=x+1:e=e/2
270 ifa$="B"then90sub400
280 Pokea,Peek(a)-1
290 ifa$="E"andx>0thenx=y-1:c=c-1:t=t-22
300 ifa$="V"andPeek(a)<1thenPokea,1
:d(y)=d(y)+e:Pokec,d(y):Print"Clrhd"
tab(t)
Print"Clrhd"<tab(t)><rvson>;d(y)
310 Pokea,Peek(a)+1
320 ifa$="X"andx<7thenx=y+1:c=c+1:t=t+22
330 ifa$="N"then90
340 Pokea,Peek(a)-1
350 goto220
400 g=0
410 fori=7725to7887step22
420 forz=i+1+7:k(9)=Peek(z):g=g+1:
nextz,1
430 Print"Shft+clrh"<tab(225)><rvson>
FOLT-TERVEZO"
440 forn=0to2#<P1>stepP<P1>/90:9a=int(11+
8#cos(n)):9b=int(11+8#sin(n)):9k:
k=7680+22#9b
450 Pokek+30720,0:Pokek,0:ifv<kthenPoke
u,160
460 next:form=0to500:next:v=1:90sub110
v=g
470 g=0
480 fori=7725to7887step22
490 forz=i+1+7:Pokez,k(9):g=g+1:nextz,1
500 return

```

BASIC és gépi kód

Legutóbb megismerkedtünk az A regiszter és az indexregiszterek közötti adatátvitelt lebonyolító utasításokkal, néhány címzési móddal, továbbá egy hasznos gépi kódú programmal és annak használatával. Most ennek a programnak a működését nézzük meg, és szó lesz egy véletlen felfedezésről.

A SAVE program működése

Az itt következő leírásban az előző számban közölt assembly (pontosabban disassembly) listák utasításcímeire fogok hivatkozni. A két változat — mint említettem — csak a hívott ROM-rutinok címeiben különbözik.

A végén kezdjük, a \$02F7 címen kezdődő szubrutinnal. Ezt a főprogramból kétszer hívjuk meg, a SYS utasítás egy-egy numerikus paraméterét olvassa be a BASIC sorból, és helyezi el a LINNUM rendszer-változóban.

A \$02F7-ről hívott CHKCOM rutinnal már korábban találkoztunk, ez a paramétereket elválasztó vessző jelenlétét vizsgálja.

\$02FA-ról az FRMEVL rutint hívjuk. Ez a BASIC programsorban található aritmetikai vagy karakterlánc-kifejezést értékeli ki, a szövegmutató (TXTPTR) által mutatott helytől a kifejezés feltételezett végéig, és közben a mutató értékét is módosítja. A kifejezés típusának megfelelően egy jelzőt helyez el a \$0D címen, \$00-t, ha a kifejezés numerikus, \$FF-t, ha karakterlánc. Aritmetikai kifejezés esetén a kiértékelés utáni végeredmény a lebegőpontos akkumulátorba (FAC) kerül.

A következő utasítás feltétel nélküli vezérlésátadás a GETADR rutinnal, melynek végrehajtása után a program futása a JSR \$02F7 utáni utasítással folytatódik. A GETADR a FAC-ban talált számot 16 bites előjel nélküli egészszé alakítja, a LINNUM rendszerváltozóba teszi, a \$14... \$15 címekre.

Lássuk ezután a főprogramot:

\$02C8: a CHKCOM-mal ellenőrizzük az első paraméter (a fájlnev) előtti vesszőt.

\$02CB: a FRMEVL rutinnal feldolgozzuk a fájlnevet tartalmazó karakterlánc-kifejezést.

\$02CE: meghívjuk a karakterlánc-kifejezés eredményének a paramétereit feldolgozó rutint. Ez a karakterlánc kezdőcímét a \$22... \$23 címeken levő rendszerváltozóba teszi, a hossza pedig az A regiszterbe kerül. Ennél az utasításnál egy kis pontatlanságot követtem el, melynek magyarázatára később még visszatérek.

\$02D1... \$02D5: a SETNAM KERNAL rutin előkészítése és hívása. A programnév kezdőcímét a LINNUM-ból az X és Y regiszterbe töltjük, a név hossza az A regiszterben már benne van.

\$02D8... \$02DD: a fájl paramétereit beállító SETLFS KERNAL rutin előkészítése és hívása. Az X regiszterbe közvetlen címzési módban betöltjük a fizikai egység-számot, az A regiszterbe a fájl logikai száma kerül, az Y-ba a másodlagos cím. Az egyszerűség kedvéért ez utóbbi kettő megegyezik egymással. A másodlagos cím lemezegység használata esetén a csatornaszámot jelenti (2 és 14 között bármi lehetne), mágnesszalagos tároló esetén a megnyitási módot. Itt kötelező a 2 használata, ami kivételre való megnyitást jelent, szalagvégjel felírásával.

\$02E0... \$02E9: a kimentendő program kezdőcímének feldolgozása. A szubrutinnal beolvassuk ezt a kezdőcímet a LINNUM-ba, majd onnan a \$FB... \$FC címekre másoljuk.

\$02EB... \$02F2: a szubrutinnal beolvassuk a kimentendő program vége utáni bájt címét. Ezt a LINNUM-ból az X/Y regiszterpárba tesszük, A-ba közvetlen címzési móddal beírjuk annak a bájt párnak a címét, ahol a SAVE KERNAL rutin a mentendő program kezdőcímét találja.

\$02F4: az előkészítés után a SAVE KERNAL rutinnal ugrunk, melynek lefutása után visszakerülünk a BASIC rendszerbe. Az itt szereplő KERNAL rutinok használatáról „Az ismeretlen C16” című sorozatnak az 1986/9. számban megjelent részében írtam bővebben.

Egy véletlen felfedezés

Néhány nappal az előző rész kéziratának leadása után C64-essel és mágnesszalagos egységgel dolgoztam. Egy gépi kódú programot figyelmetlenségből az előírtas forma helyett egyszerű LOAD paranccsal töltöttem a gépbe. Nagyon meglepődtem, mert a program az eredeti helyére töltődött. Bár tudtam, hogy a LOAD KERNAL rutin kazettáról betöltő része felismeri a gépi kódú programokat, de BASIC-ből eddig nem próbálkoztam ilyesmivel. VC-20-ossal éppen ellenkező tapasztalatom volt, mert ott a BASIC LOAD parancsa még az 1-es másodlagos címet sem hajlandó felismerni. Nem tudom, hogy ez a jelenség általános-e a C64-eseken, vagy csak egyes sorozataira jellemző. A rendelkezésemre álló irodalomban eddig nem olvastam róla.

BARNA LÁSZLÓ

Társlapunk, a Számítástechnika 1984. októberi számában cikk jelent meg Mikroprocesszoros memóriakártya Franciaországban (és Magyarországon?) címmel. A cikk végigkísérte ennek az új, személyi használatú mikroelektronikai eszköznek a történetét a találmánytól a megvalósításig, és utalt a hazai alkalmazás lehetőségeire.

Nézzük meg most kérdés-felelet formájában — az eszköz rövid ismertetése után —, mi történt azóta a világban és nálunk, milyen tervek merültek fel az „okos kártyával” kapcsolatban?

A fejlett iparú, fogyasztói társadalmi szerkezetű országokban egyre nagyobb gondot okoz a készpénz növekvő forgásával együtt járó időrabló és költséges adminisztratív tevékenység. Ehhez járul a pénz előállításának magas költsége, továbbá a hamisítással, lopással és egyéb visszaélésekkel kapcsolatos veszteségek nagysága is. Ezek a problémák alapvetően nem segítettek a széles körben elterjedt készpénzkímélő eszközök sem, mint a csekk, a hitelkártya vagy annak korszerűbb változata, a mágnesszalagos hitelkártya.

A gondok súlyosbodásával egy időben indult meg a mikroelektronika forradalmi fejlődése. Az egyre többet tudó mikroprocesszorok és az egyre nagyobb tárolókapacitású memóriák, a RAM-ok, ROM-ok és azok legkorszerűbb változata, az elektromosan törölhető és újraprogramozható, az információt tápfeszültség nélkül megtartó EPROM-ok ára egyre csökkent, méreteik pedig zsugorodtak.

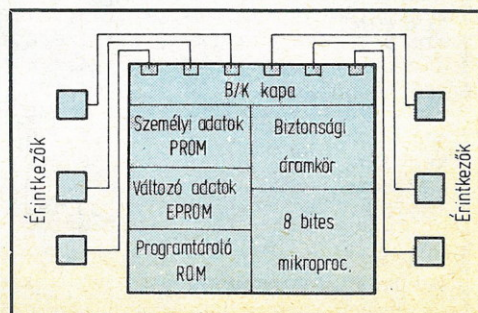
E két körülmény találkozása adta a gondolatot egy francia újságírónak, Roland Morenónak, hogy egy sor szabadságot nyújtson be a minden eddiginél biztonságosabb hitelkártyára, francia nevével a „carte à mémoire”-ra.

Mi az okos kártya?

A mikroprocesszoros memóriakártya olyan személyes használatú fizetőeszköz, amely a hagyományos hitelkártyák szabványos formátumában készül, és amelybe külső táplálású mikroszámítógép chip van beépítve.

Az okos kártyának, intelligens kártyának vagy aktív memóriakártyának nevezett eszköz 86 mm hosszú, 54 mm széles és 0,76 mm vastag műanyag kártya, amely egy 8 bites mikroprocesszort, be/kimeneti (B/K) áramkört, többféle memóriát (RAM, ROM, EPROM) tartalmaz 20 mm²-es felületen a megfelelő összeköttetésekkel és kivezeté-

Egychipes okos kártya vázlatja

ÁRTYÁK

sekkel, az ábrán látható vázlat szerint. Csatlakozója, amelyen a táplálás és adatáramlás történik, 8 aranyozott érintkezőből áll. (Ezekből 6 van kihasználva.)

Hogyan használják?

A kártyát a bankban töltik fel a tulajdonos betétjéből. A feltöltés a bankos és a tulajdonos titkos kódjának együttes alkalmazásával történik.

Vásárlásnál a tulajdonos — miután kártyáját bedugta a pénztárgép külön vevői modulján — bebillentyűzi titkos kódját, a kereskedő a pénztárgép megjelenítőjén ellenőrzi a kártya érvényességét és pénztartalmát (a folyamat automatikus), majd beüti a vásárolni kívánt termék árát. A vevő jóváhagyását modulján a megfelelő gomb lenyomásával jelzi. Ekkor a memóriakártya tartalmából a pénztárgép memóriájába és a kártyába is beíródik az összeg, a dátum, a termék kódja. A kártyában aritmetikai művelet képezi az új egyenleget, a pénztárgép blokkot ad, ezzel a vásárlás megtörtént.

Az ellopott vagy elvesztett kártyát illetéktelen személy nem tudja felhasználni, mert a tulajdonos kódja titkos, és háromszori téves kódbevitel után a kártyába beépített program reteszeli a kimenetet. Ezenkívül a bejelentett ellopott vagy elvesztett kártya száma a kiadó bank útján felkerül a pénztárgép tárolójában levő feketelistára, és minden vásárlásnál automatikus ellenőrzés történik.

Az üzlet zárása után a kereskedő titkos kódjának felhasználásával számol el a banknál a napi bevittel.

Mire való?

Az okos kártya egyszerűbb, nem titkosított változata meghatározott összegtartalommal érme nélküli telefonálásra, metró-, buszjegy helyett és parkoláskor, fizető autópályákon, benzinkutaknál készpénzfizetés helyett használható. Mint előre fizetett kártya, trafikokban, postán, bankfiókokban, szállodákban kapható, és mivel újra nem tölthető, kimerülés után eldobható. Ezek mikroprocesszor és EPROM nélküli, huzalozott logikájú chippekkel ellátott, olcsóbb kártyák.

A fejlett mikroprocesszoros, EPROM-os változat a már ismert bolti felhasználáson kívül a fenti egyszerűbb funkciókat is ellátja, azonkívül távfizetésre is felhasználható. Kábeltéves otthoni készülékkel otthonról fizethetők a közüzemi díjak, a televízió megjelenített áruházi katalógusból kiválasztott termék ára, rendelhető színház-, koncert-, vasúti és repülőjegy, amit távfizetés után házhoz szállítanak. Ugyanígy fizethető a videoműsor és az adatbank-hozzáférés díja is.

A kártya felhasználható az egészségügyben betegkartonként, krónikus betegségekben (szív-, vese-, cukorbeteg) szenvedőknél a betegségre vonatkozó információk tároljaként, kórházakban pedig a vizsgálati eredményeket tárolhatják.

Az adminisztrációban a papírmunkát csökkentheti: gyári belépőként, a rugalmas

Az okos kártya vásárláskor készpénz helyett használható

munkaidő nyilvántartásra, gépkocsi-nyilvántartására, egyetemeken leckeönyv helyett, konferenciákon, rendezvényeken akkreditálókártyaként, igazolvány helyett használható.

Műszaki területen mikrogéptároló-bővítőként, műszerdiagnosztikai kártyaként, robotprogramkártyaként történő felhasználása jöhet számításba.

Mindebből látható, hogy a többcélú okos kártya felhasználási lehetősége szinte beláthatatlan.

Milyen előnyei vannak?

Az okos kártya megbízható, papír- és munkaidő-takarékos, egyszerűen, gyorsan kezelhető, off-line működésre alkalmas, csak a bank és a postafiók között igényel on-line kapcsolatot, kizárja a hamisítás és a csalás lehetőségét, széles körben felhasználható, viszonylag olcsó, gazdaságos.

Mennyibe kerül?

A mikroprocesszoros EPROM-os okos kártya ára ez év végére 30 francia frankra (kb. 3 dollár) csökken. Ekkorra fut fel az évi többmillió darabszámú tömeggyártás. A kereskedői terminál ára 10–15 ezer frank, bérleti díja pedig 150–200 frank havonta.

Milyen nemzetközi eredmények születtek eddig?

Franciaországban Blois-ban, Caenban és Lyonban 50–50 ezer db kártyával és 200–200 kereskedői terminállal lefolytatott másfél éves sikeres kísérlet után a bankok 1988-ig terjedő időszakra 1,2 milliárd frankot ruháztak be az okos kártya széles körű elterjesztésébe. 1986-tól már havi 300 ezer kártyát gyártanak. Ez év végéig négy nagy francia tartományban vezetik be 2,5 millió kártyatulajdonossal, akik eddig Carte Bleue (francia VISA) és Credit Agricole hitelkártyával rendelkeztek. 1988 végére egész Franciaországban áttérnek az okos kártyára, melyet mágnescsikkal is ellátnak,

hogy a régi pénztárgépeken is használható legyen. Ez 10–12 millió kártyatulajdonost jelent.

Még 1981-ben megalakult a Nemzetközi Memóriakártya Társaság (INTAMIC), amelynek a nyugat-európai és az észak-amerikai országok a tagjai. A szervezet az egységesítést, szabványosítást tűzte ki céljává. Az USA-ban vállalat alakult a kártyának és termináljának a francia Bull cég licence alapján történő gyártására.

Az amerikai Master-card és American Express hitelkártya-társaság kísérletet folytat az okos kártyára történő áttérésre. Norvégiában, Olaszországban, Spanyolországban szintén kísérlet indult, Bull-vezetéssel. Az NSZK-ban saját okos kártyát gyártanak (Computer-in-Scheckkarte = CIS). A japánok ugyancsak elkezdtek az okos kártyák gyártását, méghozzá a japán technikára jellemzően, mindjárt dupla kapacitással.

Mi a helyzet nálunk?

1980-ban kaptuk az első hírt az okos kártyáról. 1981-ben a franciák háromnapos előadás-sorozaton és bemutaton ismertették a magyar szakemberekkel. 1983-ban OMFB-elemzőtanulmány készült a pénzkimélő eszközökről, köztük az okos kártyáról. 1984 októberében megalakult az Aktív Memóriakártya Gazdasági Társaság (AMK GT) 21 tagintézménnyel, az Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár gesztorálásával. A társaság célja az okos kártya hazai elterjesztése, aminek első kísérletei remélhetőleg még az idén elkezdődnek a Skáka Metró Áruházban. (A társaság taglétszáma idén 26-ra bővült.)

Mi várható?

Az okos kártya alkalmazása világszerte gyorsuló ütemben terjed, kapacitása nő: a japánok a 4 kb-ajos után a 8, sőt a 16 kb-ajos EPROM-ot is megcélozták.

Ha az AMK GT jól dolgozik, ha felsőbb szintről is megkapja a támogatást, és ha sikerül a terminálok kooperációs gyártását beindítani, az okos kártya nálunk is nyerő lehet.

RÓNAI TIBOR

OLVASTUNK...

persze most is, de az alábbiak nem kötődnek közvetlenül olvasmányélményhez. A szerző eredeti elképzelése az volt, hogy egy feladat megoldásának *folymatába* avatja be az olvasót, de ahogy a cikket írta és ahogy a megoldásban előrehaladva át-meg átírta, rájött, hogy ami a végén megszületett, az inkább a majdnem kész megoldás utólagos magyarázata, bemutatása lett. Ugy járt ő is, mint sokan mások: rájött, hogy az „alkotás” folyamatainak bemutatása még egy egyszerű feladatnál sem fér bele egy cikk keretébe. A tapasztalat és a tisztesség mondatja: az „alkotás folyamatát” bemutatni szándékozó jószándékú kísérletek többségének ez a vége: egyenes útként, vagy világos alternatívák közötti választásként mutatják be azt, ami valójában nem volt az. Az ilyen megközelítés amennyire jószándékú, annyira félrevezető is. A szerző tehát bevallja, hogy ami az alábbiakban következik, nem több, mint egy egyszerű, jól definiált feladat, egy lehetséges szakterület (a sakkozás) szempontjából valószínűleg nem is a legjobb, de egy — maximum két — cikk kereteibe éppen beférő megoldásának bemutatása. Sokak számára ez is tanulságos lehet.

Emlékeztetjük az olvasót: az „ÉLET”-ben a feladat világos megfogalmazása gyakran nehezebb, mint a megoldása. Mi tehát egyszerűsített helyzetből indulunk ki.

A FELADAT:

a számítógép sakkozik a gép kezelőjével — az ellenféllel. Végjátékot játszanak: a gépnek királya és egy bástyája van. Az ellenfélnek csak királya van. A kiinduló állás az alábbi (lásd az 1. ábrát):
a gép (saját) királya f3
bástyája a1
a kezelő (az ellenfél) királya c5
az ellenfél lép először.

Olyan programot kell készíteni, mellyel a gép az ellenfélnek mattot ad.

(A játékot max. 30 lépésre korlátozzuk.) Néhány kérdést a megoldási folyamat elején célszerűnek látszott megválaszolni:

1. Milyen programozási nyelvet választunk a probléma megoldásához?
2. Milyen legyen a program vezérlési struktúrája?
3. Hogyan ábrázoljuk az adatokat (a saktáblát, a „parti” állását, a három figura pozícióját a táblán stb.)?
4. A gép hogyan határozza meg a soron következő lépést?
(Ebben van az egész program lényege.)
5. Milyen legyen az állás ábrázolása a képernyőn, általában milyen legyen az ember—gép kapcsolat?

(1) A szerző az első kérdésre könnyen válaszolt: kedvenc programozási nyelvét — a PASCAL-t — választotta, mert úgy tapasztalta, hogy ezen a nyelven könnyű jól strukturált, jól olvasható programot írni, és mert ez a nyelv a mikrogepet programozók körében is rohamosan terjed.

(2) A program vázát (vezérlési struktúráját) több kísérlet után (melynek ismertetésétől itt most eltekintünk) az alábbiakban határozta meg:
(*Ide jön a bevezető szöveg — kommentár*)

PROGRAM végjáték (input, output);
(*Ide jönnek a típus-, változó- és proceduradeklarációk*)

VAR újból, felad, vége: BOOLEAN;
válasz: CHAR;
1:0..30; (*A lépésszámláló*)
(*stb.*)

BEGIN

REPEAT (*Amíg az ellenfél új

„parti” kíván kezdeni*)

főcím; (*Procedura:
a program bejelentkezik,
ismerteti a játékot*)

inicializál; (*Procedura:
a kezdeti értékek be-
állítás*)

1:=1; (*A lépésszámláló
kezdeti értéke*)

REPEAT (*Amíg nincs vége
a „parti”-nak*)

kijelzés; (*Procedura:
kijelzi a „parti” állását*)

kérdez; (*Procedura:
az ellenfelet kérdezi a gép*)

IF NOT felad THEN
lépésen;

(*Procedura: itt a
program lényege.
„generálja”
a gép következő
lépését*)
vége:=(matt fel-
ad)

UNTIL vége;

kérdez2; (*Procedura: azt
kérdézi, hogy új partit
kezdjenek-e*)

UNTIL NOT újból; (Amíg az
ellenfél már
nem kívánja
újból kezdeni*)

elköszön (*Procedura*)

(3) Az adatok jó ábrázolása fontos: szoros összefüggés van ugyanis az adatstruktúra és az algoritmus között. Jól megválasztott adatstruktúra általában egyszerűbb, áttekinthetőbb algoritmust eredményez. Az egyik lehetséges kiindulás, hogy a saktáblát ábrázoljuk a gépen, például így:

TYPE

figura=(üres, saját király,
saját bástya, ellenkirály);

VAR

saktábla: ARRAY ['a'..'h', '1'..'8']
OF figura;

A saktábla tehát ebben a megközelítésben egy kétdimenziós tömb lett volna, melynek mezői részben üresek, részben a három figurát tartalmazzák.

Mivel összesen csak három figura van a táblán, nem kell a tábla valamennyi (mind a 64) mezejét figyelni, ezért a szerző inkább az alábbi adatábrázolást választotta:

TYPE

koordinátatípus=(x,y);
pozíció=ARRAY [koordinátatípus]
OF CHAR;

figura=(saját király,
saját bástya, ellenkirály);

VAR

állás: ARRAY [figura] OF pozíció;

Az, hogy a pozíció *karaktereket* tartalmazó tömb, lehetővé teszi, hogy egy-egy figura pozícióját a szokásos módon adjuk meg. Például így: e2. Ez a választás azonban az-

zal is jár, hogy a lépés a saját királlyal („y”) irányban előre így néz ki:

állás [saját király, y]=SUCC(állás[saját király, y]);

Ha a pozíciót így definiáltuk volna:

TYPE

pozíció=ARRAY [koordinátatípus]
OF INTEGER;

akkor úgy léphettünk volna;

állás [saját király, y]=

állás[saját király, y]+1;

Mindkét választásnak vannak előnyei és hátrányai. Ennek taglalásától most eltekintünk. A SUCC és a PRED a PASCAL két „beépített” függvénye, melyről itt elég annyit tudni, hogy az argumentumként megadott karakter után következő, illetőleg előtte lévő karaktert adja vissza.

(4) A program lényege a gép soron következő lépésének meghatározása: a lépés generátorprocedura (szubrutin). A gép minden állásban választhat, hogy a királlyal, vagy a bástyájával lépjen-e. Lépése természetesen az állástól függ. A királlyal elvileg megtehető lépések száma max. 8, a bástyával megtehető max. 14. A két figurával elvileg megtehető lépések száma egy-egy állásban így $14+8=22$. A ténylegesen megtehető lépések száma azonban ennél általában kevesebb, mert például — a bástya nem „ütheti” saját királyát és viszont;

— egyik figura sem léphet le a tábláról;

— a király nem adhat sakkot a másik királynak stb.

(4.1) Egyfajta játékstratégia lehetne a gép számára az, hogy minden állásban generálja mind a 22 darab elvileg lehetséges lépést, majd ezekből

— kiszűri a lehetetleneket,

— kiszűri a „pattveszélyes” lépéseket, és
— a megmaradókból kiválasztja a legjobb-
bat.

A legjobb az a lépés lenne a megmaradókból, melynél az ellenfél királyának mozgásterét legjobban csökkenne.

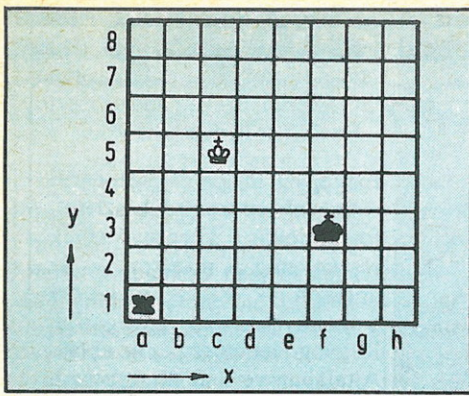
(4.2) Megfontolandó lehetne egy olyan megközelítés is, mely nemcsak a soron következő lépést fontolgatja egy-egy állásban és legfeljebb a „pattveszély” miatt ügyel a következő állásra, hanem a 22 elvileg lehetséges irányban elindulva, több lépésre „előre gondolkodva” választaná ki a *kereső-fa* alapján, valamilyen visszalépéses algoritmus szerint a legcélszerűbb lépést. Csak hogy ilyen megközelítésnél például akár csak három lépésre előre gondolkodni több mint tízezer lehetőség megvizsgálását vonná maga után.

(4.3.) *A szerző egy primitívebb, harmadik utat választott:* a bástyát választotta viszonyítási alapul, és annak alapján, hogy a két király hogyan helyezkedik el a táblán a bástyához képest, minden lépésben mintegy 40-50 különböző állást különböztet meg, és minden egyes álláshoz „beprogramozta” a gép lépését.

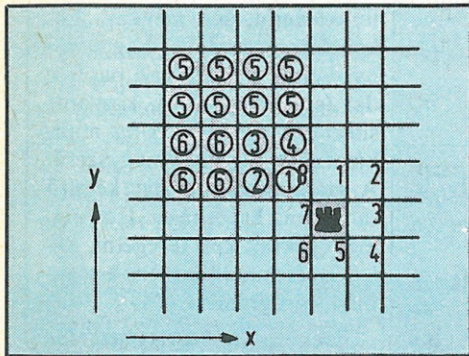
(lásd a 2. ábrát)

Az ábrán a bekarikázott számok az ellenfél királyának, a bekarikázatlanok a gép saját királyának a bástyához viszonyított helyzetét jelölik.

A feladat megoldásának a kulcsa nyilván abban van, hogy a gép hogyan határozza meg saját lépéseit. Ez nem elsősorban számítástechnikai-programozási, hanem sakkjátéktechnikai probléma. Mindjárt az elején fontos kérdés, hogy van-e a feladatnak egyáltalán megoldása? A szerző nem sakkjátékos, de amatőr tapasztalatból tudja,

1. ábra. A kiinduló állás

2. ábra. A két király relatív helyzete a bástyákhoz képest, ahogy a „program látja”

hogyan van megoldás, ha a saját királyával és bástyájával a tábla valamelyik sarkába tudja szorítani az ellenfél királyát úgy, hogy közben nem hoz létre olyan helyzetet, melyben az ellenfél királya nincs sakkban, de az ő lépése következne, és az ellenfél már nem tudna hová lépni, mert minden lehetséges helyen a gép bástyájának vagy ki-

rályának ütésébe kerülne. (Ez az ún. „patt-helyzet”, mely döntetlennek számít. A cél viszont: matt.)

(5) A cikk elején feltett utolsó kérdésre: (Milyen legyen az ember—gép kapcsolat?) nem lehet a konkrét géptől függetlenül megadni a jó választ. Olyan gépeken, melyekhez grafikus terminál tartozik, nyilván ki kellene rajzoltatni az egész sakktablát, rajta a figurákkal, ki kellene jelezni a következő lépés sorszámát, jelezni kellene, ha a gép sakkot ad, jelezni kellene a mattot stb. Bár jó programnál az ember—gép kommunikáció nagyon fontos, a bemutatott programnál — többek között hely hiányában — a kapcsolatot leegyszerűsítettük: a gép szövegesen kijelzi az állást, lehetőséget ad az ellenfélnek, hogy feladja a játszmát, vagy a király új pozíciójának beadásával lépjen. A program érdekes része az a procedúra, mely azt ellenőrzi, hogy az ellenfél lépése megfelelt-e a sakkjáték szabályainak. Az ellenőrzést a szerző a programba úgy építette be, hogy ezt a procedúrát a „kérdez” procedúra hívja.

A sok előzetes megfontolás után — mert ennyi éppen befér a cikk kereteibe — lássuk ezt a mintegy 60 sornyi „ellenőriz” nevű procedúrát, mely az „XP”, és „YP” karaktertípusú változóban (paraméterben) fogadja az ellenfél királyának lépését: azt a két koordinátát, amit az ellenfél megadott, és az „elfogad” nevű boolean típusú változó paraméterében megadja a hívó procedúrának, hogy az adott állásban az ellenfél lépése elfogadható-e. Az „állás” a program egészére deklarált ún. globális változó, melyhez természetesen az „ellenőriz” procedúra is hozzáfér.

A procedúra sorban a következőket vizsgálja:

— az ellenfél olyan koordinátákat

adott-e meg, melyek a sakktabla koordinátái (például a procedúra nem fogadja el a „w9” koordinátapárt);

— az ellenfél ellépett-e a helyéről (azaz a beadott koordinátapár különbözik-e az ellenfél királyának beadás előtti koordinátáitól);

— lépése megfelel-e a királyra vonatkozó lépésszabályoknak (nem akart-e valamelyik irányban egymezőnyinél többet mozdulni);

— nem lép-e a gép bástyájának ütésébe (itt a gép azt is vizsgálja, hogy a gép királya nem takarja-e a bástya ütés-vonalát);

— nem lép-e a másik király ütésébe.

A program felépítése olyan, hogy ha az egyik feltétel nem teljesül, akkor a gép a többi feltételt már nem vizsgálja.

A választott adatábrázolási mód természetesen kihatott az ellenőrzések módjára. A procedúra elején SET-típusú változókat deklarálunk, melyeket az ellenőrzés megkezdése előtt az állás alapján feltöltünk. Például azt, hogy az ellenfél betartotta-e a királyra vonatkozó lépésszabályokat, a procedúra úgy vizsgálja, hogy feltölti az „EKXS” és az „EKYS” változót az ellenfél királyának „környezetével” és akkor fogadja el az ellenfél lépését, ha a megadott koordinátát „benne vannak” ebben a „környezetben”;

Így:

elfogad = [elfogad AND (Xp IN ekxs) AND (yp IN ekys)];

A továbbiakban nem megyünk bele a részletekbe, jó fejtörést kívánunk.

(Megjegyzés: a géphez kapcsolt nyomtató csak nagybetűkkel tudott írni.)
(folytatjuk)

—KE—

```

(*****
(*A "VEGJATEK" NEVU PPROGRAM-BAN A GEP KIRALLYAL ES BASTYAVAL JATSZIK
AZ ELLENFEL KIRALYA ELLEN*)
(*****
(*****
PROGRAM VEGJATEK(INPUT,OUTPUT);
(*****
(*****
TYPE KOORDT=(X,Y);(*A SAKK-TABLA KÉT KOORDINATAJA*)
XSETTIP=SET OF 'Q'..'A';(*X TARTOMÁNYA *)
YSETTIP=SET OF '1'..'8';(*Y TARTOMÁNYA *)
NBETUT=SET OF 'A'..'H';(*A KEZELES "BARÁTSÁGOSABBA" TÉTELÉHEZ*)
LEPEST=0..30;(*A LÉPÉS-SZÁM-VÁLTOZÓ TÍPUSA *)
POZT=ARRAY[KOORDT] OF CHAR;
(* EGY-EGY FIGURA HELYÉT TARTALMAZÓ KOORDINÁTA-PÁR TÍPUSA *)
FIGURAT=(SK,SB,IK);(*A HÁROM FIGURA:SAJÁT KIRÁLY ÉS BASTYA,PEG
AZ ELLENFEL KIRÁLYA*)
ALLAST=ARRAY[FIGURAT] OF POZT;(*A HÁROM FIGURA ÁLLÁSA*)
SMPNT=(SAKK,PATT,PATT,NORMAL);
(*****
VAR L:LEPEST;(*A LÉPÉS-SZÁMLÁLÓ*)
XSET:XSETTIP; YSET:YSETTIP;
NSET:NBETUT;
KS,BS,KE:POZT;(*A HÁROM FIGURA POZÍCIÓJA*)
SMPNV:SMPNT;(*EZ A VÁLTOZÓ TARTALMAZZA, HOGY SAKK,...VAN-E*)
ALLAS:ALLAST;(*AZ ALLAS-T TARTALMAZÓ VÁLTOZÓ*)
JATEK:ARRAY[LEPEST] OF ALLAST;(*A JÁTÉK EGÉSZ MENETE,
AZAZ AZ EGYMÁST KÖVETŐ ALLASOK*)
VEGE:BOOLEAN;(*VEGE A "PARTI"-NAK:FELADTA,MATT *)
FELAD:BOOLEAN;(*A JATEKOS FELADJA-E A JATEKOT*)
UJBDL:BOOLEAN;(*A JATEKOS KÍVÁN-E ÚJABB "PARTI" JÁTSZANI*)
VALASZ:CHAR;(*SEGÉD-VÁLTOZÓ A DIALOGUSHOZ*)
(*****
PROCEDURE ELLENORIZ(XP,YP:CHAR;VAR ELFOGAD:BOOLEAN);
(*EZ A PROCEDURA "XP" ES "YP"-BEN FOGADJA AZ ELLENFEL KIRÁLYNAK
LÉPÉSÉT ES AZ "ELFOGAD" VÁLTOZÓBAN
KÖZLI,HOGY AZ ELLENFEL LÉPÉSE ELFOGADHATÓ-E *)
VAR EKXS:XSETTIP; EKYS:YSETTIP;
SKXS:XSETTIP; SKYS:YSETTIP;
SEKS:XSETTIP; SBYS:YSETTIP;
XE,XS,XB:'A'..'H'; YE,YS,YB:'1'..'8';
TAKARX,TAKARY:BOOLEAN;
BEGIN
EKXS:=[]; EKYS:=[];
SKXS:=[]; SKYS:=[];
SEKS:=[]; SBYS:=[];
XE:=ALLAS[EK,X]; YE:=ALLAS[EK,Y];
XS:=ALLAS[SK,X]; YS:=ALLAS[SK,Y];
XB:=ALLAS[SB,X]; YB:=ALLAS[SB,Y];
(* INNEN KEZDVE SORBAN VIZSGÁLOM A FELTÉTELEKET *)
ELFOGAD:=(XP IN XSET) AND (YP IN YSET);
(* AZ ELLENFEL NEM AKART LELEPNI A TÁBLARÓL *)
IF ELFOGAD THEN BEGIN
(*EGYÉBKÉNT NEM VIZSGÁLOM TOVÁBB A FELTÉTELEKET*)
ELFOGAD:=(ELFOGAD AND ((XE<>XP) OR (YE<>YP)));
(* AZ ELLENFEL ELLÉPETT A HELYÉRŐL *)
IF ELFOGAD THEN BEGIN
(*EGYÉBKÉNT NEM VIZSGÁLOM TOVÁBB A FELTÉTELEKET*)
(*FELTÖLTÖM AZ "EKXS(ET)" ES "EKYS(ET)" VÁLTOZÓT *)
IF (XE > 'Q') THEN EKXS:=EKXS+CPRED(XE);
EKXS:=EKXS+XE;
IF (XE < 'A') THEN EKXS:=EKXS+SUCC(XE);
IF (YE > '1') THEN EKYS:=EKYS+CPRED(YE);
EKYS:=EKYS+YE;
IF (YE < '8') THEN EKYS:=EKYS+SUCC(YE);
ELFOGAD:=(ELFOGAD AND (XP IN EKXS) AND (YP IN EKYS));
(*LÉPÉSE MEGFLELT A KIRÁLYRA VONATKOZÓ LÉPÉS-SZABÁLYNAK*)
IF ELFOGAD THEN BEGIN
(*EGYÉBKÉNT NEM VIZSGÁLOM TOVÁBB A FELTÉTELEKET*)
IF ((XS<XD) AND (YS=YD)) THEN TAKARX:=TRUE
ELSE TAKARX:=FALSE;
IF ((YS>YB) AND (XS=XB)) THEN TAKARY:=TRUE
ELSE TAKARY:=FALSE;
(* A SAJÁT KIRÁLY NEM TAKARJA-E A BASTYA ÜTESVONALÁT *)
IF ((XP=XB) AND (NOT TAKARY)) THEN ELFOGAD:=FALSE;
IF ((YP=YB) AND (NOT TAKARX)) THEN ELFOGAD:=FALSE;
(* AZ ELLENFEL NEM LÉP-E A BASTYA ÜTES-VONALABA *)
IF ELFOGAD THEN BEGIN
(*EGYÉBKÉNT NEM VIZSGÁLOM TOVÁBB A FELTÉTELEKET*)
(*FELTÖLTÖM AZ "SKXS(ET)" ES "SKYS(ET)" VÁLTOZÓT *)
IF (XS > 'Q') THEN SKXS:=SKXS+CPRED(XS);
EKXS:=EKXS+XE;
IF (XS < 'A') THEN SKXS:=SKXS+SUCC(XS);
IF (YS > '1') THEN SKYS:=SKYS+CPRED(YS);
SKYS:=SKYS+YS;
IF (YS < '8') THEN SKYS:=SKYS+SUCC(YS);
ELFOGAD:=(ELFOGAD AND NOT((XP IN SKXS) AND (YP IN SKYS)));
(*AZ ELLENFEL NEM LÉPETT A GEP KIRÁLYNAK ÜTÉSÉBE *)
IF ELFOGAD THEN BEGIN WRITELN(' ')
END ELSE WRITELN('A KIRÁLY CSAK VALAMELYIK SZOMSZEDŐSÉGEZRE LÉPHE')
END ELSE WRITELN('NEM LÉPETT EL A HELYÉRŐL')
END ELSE WRITELN('LE AKAR LEPNI A TÁBLARÓL');
IF (XP IN L[A'..'H']) THEN
WRITELN('VAGY,NAGY BETŰVEL ADTA MEG A LÉPÉST. KIS BETŰVEL KELL');
END; (*ELLENŐRIZ *)

```

(Mottó: A felesleges munka kis híján egyenlő a restséggel. — Abraham Lincoln)

Picit hosszabb feldolgozást futtatok. Tudom, de mégis türelmetlenül dobolok ujjaimmal az asztalon. Most kicsit hangosabb kotyogást érzek — jön az eredmény. Kotyogás? A szerelő szerint ez baj. Nyugi, öregem, nincs itt baj. Látod a szaporább fényt? A vincszerter most keményebben dolgozik — ezt tudom. Ezért érzem a picivel erősebb vibrálást: jön az eredmény.

Furcsállják, hogy barátunknak miért a külsejét mutattam be először? Több okom is van rá. Nem távoli nagygépről van szó, hanem mindennapi eszközünkről. Ha kényelmetlen a szék, az asztal, akkor nem jól dolgozunk. A fal színe sem közömbös. Pont barátunk külseje ne számítana? És vajon tartós barátságaink nem a külső jegeken alapuló szimpátiából születtek egykor, miközben a „pusztán” lelkirokkal nehezen találjuk meg a hangot, mert valamely külső vonását nehezen fogadjuk el? Ezelőtt 20 évvel mutattak nekem egy számítógépet és annak Autocode nevű (óh, borzalom!) programozási kézikönyvét. Annak látása előtt akár még programozói jövő is állhatott volna előttem...

Most viszont a kulcsin helyett a belbecsre fogok koncentrálni. Néhány tipikusnak mondható példán keresztül megnézzük, hogy általában mire való, miként működnek együtt „testrészei”, és mikor célszerű a számítógép használata.

Mikor használjuk jól kis barátunkat, és mikor nem?

Az „értelmes” írógép

Kis hazánkban sajnálatos tapasztalat, hogy a számítógépet igen sokan író gépnek tekintik. Ki ne hallott volna még az x példányos tablók tonnairól(!), amelyek y számú vetületben készülnek? Közüzemi szolgáltató vállalatunk számítóközpontjában jó tíz éve azért tervezték át egy rendszert, mert sok papírt fogyasztott. A dicséretes példával milliókat takarítottak meg. Ez azonban még nem általános. Számítógépeink ontják a „tablókat”. Pedig tudni illenék, hogy:

— Ha valahol tablókat gyártanak, akkor ott igen ala-

Barátunk, a számítógép

Miért is tartalak?

csony fokúan dolgozzák fel az adatokat. Géppel. Majd emberek hadai próbálják meg kivenni a tablókból a lényegét. Bármely hárompéldányosnál több példányos tabló bűn a számítógép és az emberiség ellen. Számítástechnikai bontott csirke, amit még a felhasználónak kell megsütnie — ha tudja.

— A rendezés és listázás a legprimitívebb feladat, amit egy számítógépre lehet bízni. Működnek a háttértárak, kikészül a nyomtató. Barátunk agyát, a központi egységet lefoglaljuk ezzel a primitív feladattal. Ha tehethetné, sűrű ásitásokat nyomna el ilyesfajta feldolgozások közben.

— Kis barátunk, a mikro egyik sebezhető pontja a rendezés. Bár léteznek már viszonylag gyors rendezőrutinok is, mikrón csak ténylegesen végső szükség esetén illik nagy adattömegeket rendezgetni. A mikróhoz kapcsolt nyomtatók többsége pedig nem a többpéldányos, nagy tömegű adatkijelzésekhez készült.

Furcsa. Ha valamelyik barátom többet nyújt, mint amit várok, és másként, amint megszoktam, akkor haragszom rá. Vannak, akik azért idegenkednek a személyi számítógépektől, mert azokon nem lehet végtelenül és boldogan „tablózni”. No, igen! Egy tabló felett el lehet mélázni azon, hogy tulajdonképpen milyen információt is kellene, lehetne kihámozni belőle. Ha nincs tabló — de van azonnali lekérdezhetőség —, akkor előre tudni kellene információink szerkezetét. Annál pedig nincs sértőbb, amikor az embert barátja akarja jó útra téríteni.

Beszélgetőpartner

Korlátos — nem korlátolt — írásbeli kijelzési képességei miatt a mikrók igazi barátjaivá azok váltak, akik szeretik a párbeszédet. Lám, valamit közölök kis barátommal, és ő azonnal reagál. Nem kell papírra várnom. Nem kell a gépterembe leadnom a „dzsobot”. Beütök valamit, mire barátom a

háttértáron levő vagy az onnan a központi egységbe töltött ismereteken eligazodva válaszol a képernyőn. „On-line”, „interaktív”, „dialógus”. Remek lehetőség ez, de... Illenék tudni, hogy:

— Barátunk azonnali válaszai sok esetben olyanok, mint egy esti, borközi állapotban lefolytatott beszélgetések esetén adott baráti tanácsok. Igen jóindulatúak, de mélységben nem mindig átgondoltak. Nem feltétlenül a követendő utat jelentik. Fellelkesülve a személyes kapcsolattól, elnézést a kifejezésért, sokszor magunk is hülyeséget válaszolunk. Olyasmit, amit levélben sohasem írtunk volna le. Ami félrevezeti a „beszélgetés” fonálát. Tudnunk kellene tehát mérsékelnünk magunkat. Arra gondolnunk, hogy ott van a nyomtató. Majd a reggeli napfénynél, friss fejjel átgondoljuk a hirtelen tanácsokat.

— Barátunk olyan, mint számos személyes barátunk. Kérdés, válasz, párbeszéd. Lám, eltelt egy este és mégsem váltottunk okos szót! Mindketten ismételtük magunkat. A mikrogépek látványosságának hatékonyságának bővületébe estünk. Mert ő szószátyár. Közli velem, hogy itt tart, azt csinálja, legyek nyugodt... Fél perc eltelik, mire eredményt kapok, de közben elszállt az idő, mintha régi kedvesünkkel idéztük volna fel a múltat. Ezalatt egy nagygepen harminc hasonló feldolgozást, tranzakciót, műveletet végezhetünk volna. Nagy ámitó ám barátunk! Felhasználójának igen cél tudatosan és okosan kell beosztani idejét. Mintha nagygepen dolgozna.

A fejszámoló

Vess fel bonyolult számítási problémákat kis barátunknak, és találkozol Patakival! Milyen jó, hogy valamely problémánk megoldására a feldolgozás közben a képernyőn „ablakot” nyithatunk, és azon számítási műveleteket végezhetünk el.

Ezt tegyék meg a nagygépesek!

Szóval listázom a készletinformációkat a képernyő egyik részén, míg a másikon — az ablakon — összeszorozhatom a mennyiséget az egységárral. Ragyogó lehetőség ez az ablak. Általában véve az ún. „spreadsheet” lehetőség. Magyar szó erre még nincs. Látsz valami információt, ami megkap. Ekkor kitergegeted — hagyományosan — a lepedőnyi papírod (spread = kitárni, kinyitni; sheet = ív, lepedő), és ott munkálatokba fogsz. Ez nagyszerű. A számodra rendszert készítő talentuma kevésbé az. Ha valamit gyakran kell teregetni, akkor miért nem készül el a megfelelő program?

Ezekben az esetekben kis barátunk agya látszólag szorgalmasan dolgozik, miközben egyéb „tagjai” ernyedten pihennek. Nem mozgatjuk meg háttértárát, bemeneti és kimeneti egységeit. Ha csak így használnánk, akkor előbb-utóbb félresportolt egyén válna belőle. Erős karizmokkal és satnya lábakkal, vagy fordítva.

A felesleges munka

Mint látható, barátunk alkalmazása sok felesleges munkát okozhat számunkra. Hogyan? Ha nem íratnék ki x példányos tablót y számú vetületben, akkor emberek tucatjainak nem kellene emésztieniük az adatokat és közben emésztődniük. Jó lenne a párbeszéd. Beszélgetek a számítógéppel? Jó élmény. Annyira, hogy észre sem veszem: eltelt az idő. Kis barátunk nem kényszerít előre megfontolt párbeszédre. Készséggel válaszol minden kérdésre. Csak éppen az idő rohan közben. Neki, a zseniális fejszámolóknak, bármikor összetett számítási feladatokat adhatok. Türelmes: ha ugyan azt a feladatot hússzor adom, annyiszor oldja meg. De jó nekem ez? Csúnyán fogalmazva (nagyon csúnyán): nem lettem palira véve?

Csak az hiszi, hogy a számítógéppel, az újdonsült mikróval időt és energiát takaríthat meg, aki nem ismeri a barátok természetét. (Vagy a barátság lényegét, amelynek nem feltétlen és elsőrangú jellemzője a

minél huzamosabb együttlét. Sőt!) Kis barátunk valójában nem ideális partner. Nem olyan, mint egy jó feleség, a szó mély értelmében vett barát. Az indokoltnál türelmesebb. Elhiszi, hogy vele közölt érdekeink valódiak: nem kérdezi, nem lenne-e jobb, ha... Felesleges munkáktól nem óv meg. Az pedig egyenlő a lustasággal. Haszontalan.

Egyensúly

Nem áruolom el, hogy a számomra ma is legdrágább lény megpillantásakor mi ragadt meg engem. Más férfi máshová pillantott volna. Jellemző ránk, emberekre, hogy egyetlen lényeg felé próbálunk figyelni. Pontosabban: lényegnek tartott dolog felé.

Így előfordulhat, hogy veszünk, alkalmazunk egy számítógépet úgy, hogy annak egyes tagjai — használat híján — elzsibadnak. Miközben túlterheljük egyik egységét feladatokkal, a többi — képességeihez mérten — kihasználatlan marad. Valójában kis barátunk akkor éri meg a pénzét, ha moderálatlan értelmes írógépként, józanul korlátozott beszélgetőpartnereként, és nem ismétlődő csodás fejszámológépként egyidejűleg alkalmazzuk. Természetesen adott környezetben valamelyik feladat dominálhat. Remélhetőleg ott megfelelő konfigurációt, testelrendezést alkalmaznak. A tipikus alkalmazási környezetben azonban a számítógép egységeinek kellőképpen egyenlő szintű terhelésére van szükség. Ehhez még nem szoktunk. Az esetleg távoli idegen, a nagyszámítógép, rossz társas szokásokat generált bennünk. A közelebbi, bár kisebb baráthoz sokan még a másként szokott módon próbálunk közelíteni. Nem találva az egyensúlyt.

Zárszóként. Egyszer volt egy előkelő, nagy hatalmú idegen — a számítógép —, „aki” csak kevesek barátjává vált. Most pedig itt van a kezes jó barát, a mikro. Fantáziadús ifjú. Sokra képes. De az érett felhasználónak kell megtalálnia, felnőttként, a megfelelő egyensúlyt, a baráti összhangot. E téren fontos az úgynevezett „szakma” szerepe. De erről majd legközelebb.

DR. HALASSY BÉLA

Hasznos tanácsok floppy-tulajdonosoknak

A floppyról általában

Vizsgálatunk tárgyául az 5 1/4"-os minifloppyt választottuk, mert ez ma a legelterjedtebb. Az új tervezésű rendszerek 96 sáv/inch és dupla sűrűségű felvételt is lehetővé tesznek, de a piac nagyobb részét ma még a 48 sáv/inch meghajtók foglalják el.

A tervezők sokat foglalkoznak a kompatibilitási probléma megoldásával, amely az új, nagy jelsűrűségű lemezek működtetésére épült meghajtók alacsony jelsűrűségű lemezekkel történő használatakor merül fel. Ezeknél az új lemezegeknél a kezelő „szoftvert” közvetlenül a meghajtó elektronikája mellé építik be, és segítségével a rendszer automatikusan felismeri a különböző jelsűrűségű lemezeket.

Mindenekelőtt nézzük meg röviden, hogyan működik a floppy. Az adatok mágneses úton kerülnek a hordozó alanyagra. A rögzítés elve bizonyos mértékig hasonló a mágnesszalagos egységeknél megszokottakhoz, eltekintve a nyilvánvaló mechanikai különbségektől. A kör alakú mágnesezhető lemez forog, ami a szalag mozgásának felel meg. Az író/olvasó fej pedig sugárirányban „szabadon” mozog.

Az adatok a mágneslemezen koncentrikus körökön helyezkednek el, melyek bármelyikét könnyen el lehet érni. Nézzük egy pillanatra a hordozót (1. ábra). Ez egy vékony, hajlékony, mágneses bevonattal ellátott műanyag lemez, amely szintén hajlé-

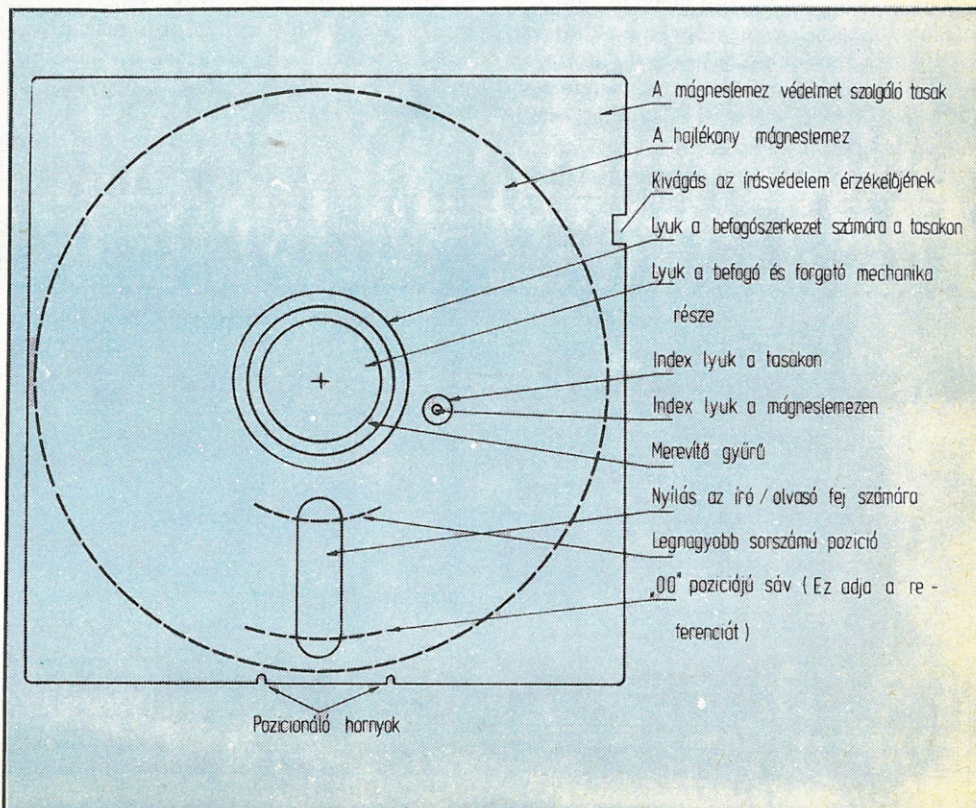
Ha megszavaztatnánk a mikroszámítógép-felhasználókat, valószínűnek majdnem mindenki a floppyt tartaná a legjobb háttértárolónak, mert elég gyors, olcsó és megbízható.

Az olcsó magnókazettás rendszerek túl lassúak, szolgáltatásaik nem érik el a leggyorsabb lemezes egységekét sem, és általában nem eléggé megbízhatóak. A merevlemez egységek (Winchester) nagy mennyiségű adat tárolására alkalmasak és gyorsak is, de természetesen nem tekinthetők olcsó megoldásnak. Ez a magyarázata annak, hogy a mikrogepek területén a hajlékony mágneslemezes tárolóknak kitüntetett szerepük van.

Néhány szakértő szerint az olyan mikrogepek, amelynek csak kazettás egysége van, idejének nagy részét „várakozással” tölti; arra vár, hogy floppyt illesszenek hozzá. Természetesen van néhány olyan alkalmazási terület, ahol a floppy csak luxus, de az esetek többségében „tisztességes” számításkor, adatkezelések csak akkor végezhetők el, ha legalább egy, de inkább két floppy is működik a rendszerben. Sajnos a hazai mikrogepek és a hozzájuk illesztett floppyk esetén az ár lehet elriasztó tényező is, és üzemeltetésük sem problémamentes.

A továbbiakban igyekszünk rávilágítani néhány üzemelési probléma forrására, és javaslatot teszünk a hibák elhárítására.

1. ábra

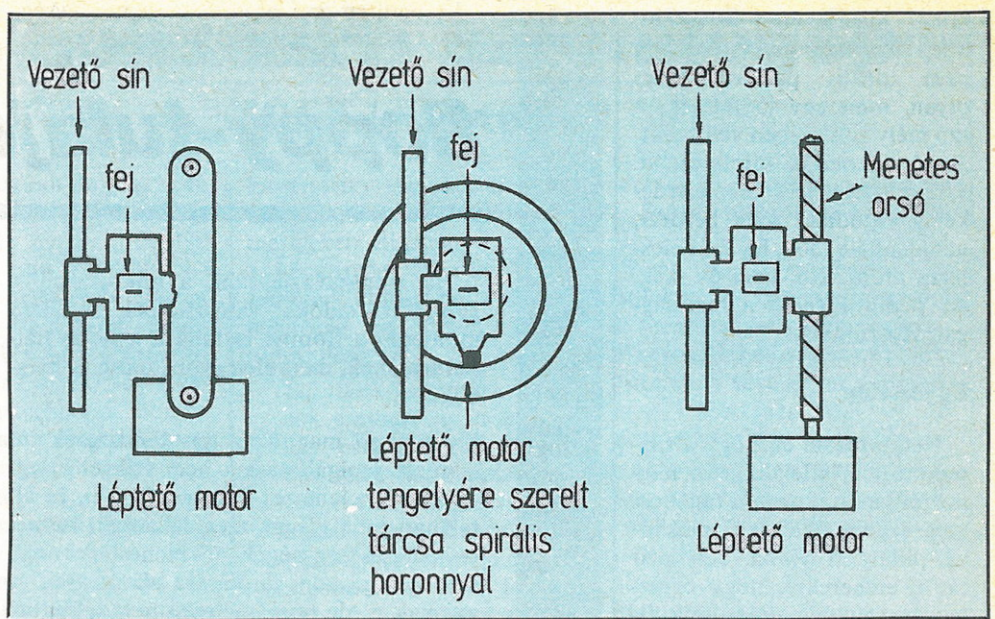
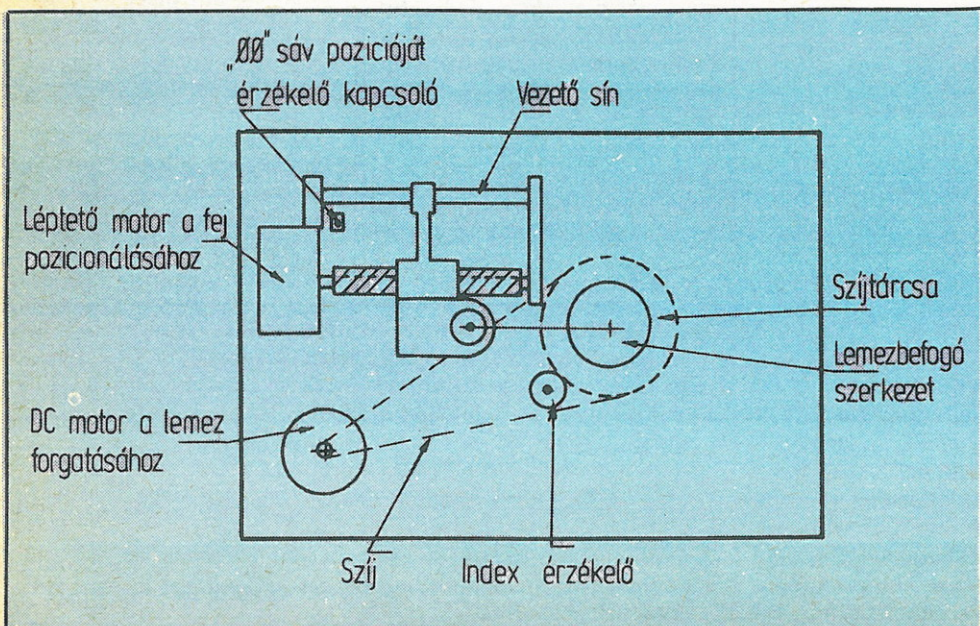
kony tasakban foglal helyet. A lemez alatt és felett kb. 0,2 mm vastag műanyag „szivacsap” van, ami a könnyebb futást segíti elő. A lemez vastagsága gyártótól függően 0,1–0,15 mm. A tasakon néhány nyílás látható, amelyeken keresztül a lemezre írt információ elérhető. Egy kapcsolómechanizmus a középső nagyméretű kör alakú nyíláson át fogja meg és rögzíti a tengelyhez a lemezt. Ez a kapcsolómechanizmus forgatja a lemezt a tasakban 300 ford/perc, 8” lemeznél 360 ford/perc sebességgel. Nem is olyan egyszerű dolog ez! Próbáljuk meg a kézben tartott lemezt megforgatni a tokban. Érezhetően nehezen mozdul! Ám a piciny motor a megfelelő kialakítású befogószerkezet segítségével könnyedén viszi, pörgeti a lemezt a tasakban.

A leggyakoribb mechanikai hibák

Itt adódik az első probléma, a megfelelően pontos, centrikus, gyűrődésmentes lemezbefogás. Mialatt a vékony műanyag lemez, amelyen kb. 10–30 mikron vastagságú „mágneses fóliaréteg” van, forog a tasakban, egy kemény, keramikus fejet hozunk vele érintkezésbe, amely a jeleket a felületre felírja, illetve leolvassa. Az író/olvasó fej kb. 2-3 gramm súlynak megfelelő erővel nehezedik a forgó lemezre. VC-1541-nél az érték 5 gramm. Az egyoldalas kialakításnál a fejjel szemben, a lemez másik oldalán egy filckorong támasztja meg a lemezt. A kétoldalas kialakításnál azonos felépítésű fej van a másik oldalán is. A fej, illetve filc és a lemez között jelentős a súrlódás, ami a mágneses bevonat kopását eredményezi, és a fej elszennyeződik. A támasztófilcet időnként cserélni kell.

A floppyk, tekintet nélkül származási helyükre, lényegében azonos felépítésűek. Egy tipikus kialakítású floppyt láthatunk a 2. ábrán. A lemezt rögzítő mechanizmust az olcsóbb megoldású egységeknél lapos szíj hajtja meg a sarokban elhelyezett motor segítségével. Ez ma már nem tekinthető korszerű megoldásnak. A szíj kilazulhat, csúsz-

2. ábra

3. ábra

hat, nem megfelelő anyag esetén sztatikus feltöltődés forrása lehet. Ez a hiba néhány korai modellnél jelentkezett. Ezek a problémák általában csak huzamos használat után jönnek elő, és a szíjszakadás is viszonylag ritka.

A meghajtó motor forgása vagy a hálózati frekvenciához van szinkronizálva, vagy egy külön fordulatszám-szabályozó biztosítja az állandó sebességet. A fordulatszám stroboszkóppal ellenőrizhető. A strobotárcsát rendszerint a motor tengelyére rögzítik. A néhány százalékkal lassúbb vagy gyorsabb forgás ritkán okoz problémát, mert a jelfelismerő áramkörök bizonyos mértékig sebességtoleránsak. Sokkal több probléma származik a gyors sebességváltozásokból, az egyenetlen forgásból. Az eredmény hibás olvasás lesz, ennek ellenére vizsgálatkor az olvasó elektronikát hibátlanul találjuk. A hiba oka lehet például az elszennyeződött szíj, a fordulatszám-szabályozó elektronika lengései, a megkopott motorcsapágyak, a hibás tápegység, IC vagy egyenirányító.

Az új típusú, lapos profilú, kefe nélküli, DC motorral közvetlenül meghajtott, ún. direct-drive egységeknél már elmaradnak a szíj által okozott problémák, egyenletesebb a futás, kevesebb a csapágy, nincs szíjtárcsa stb. A mechanikus alkatrészek számának jelentős csökkentése nagyobb megbízhatóságot eredményez jobb helykihasználás mellett. Mindezek mellé speciálisan tervezett IC-k, berendezésorientált áramkörök kerültek, és így a vezérlő elektronika is egyszerűbb, megbízhatóbb lett, a startidő lecsökkent kb. 0,5 másodpercre.

Az író/olvasó fejet egy műanyagból vagy lemezből kialakított hordozókar tartja, amely egy vagy két vezetősín által meghatározott pálya mentén, a lemezsugár irányában szabadon elmozdulhat. A csúszómechanika könnyen bepiszkolódik, ami a fejhordozó kar megszorulásához vezethet, hibás léptetést (fejpozicionálást) eredményezhet. A probléma megoldása a csúszósínek alapos tisztítása. Ügyeljünk arra, hogy a tisztítószövetből szálak ne maradjanak vissza a sínen. Néha célszerű lehet a tisztításhoz néhány csepp alkoholt is használni.

Gyártmánytól függ, hogy a sínek kenésére kenőanyagot használjunk-e. Ez ugyanis további szennyezéseket gyűjt, ha lehet mondani, még többet és gyorsabban. Ha a kenőanyag használata a megfelelő működés érdekében elkerülhetetlen, bánjunk nagyon takarékosan vele, hogy csak oda kerüljön, ahová feltétlenül szükséges. A csúszósín kenésére jól alkalmazható a fehér vazelin, de számoljunk azzal, hogy gyakori tisztításra van szükség. További kenési helyek lehetnek a motorok csapágyai. Itt könnyű műszerolajat kell használni, de semmiképp ne használjunk sprayt. Az elszennyezi azokat a helyeket is, ahol az olaj egyáltalán nem kívánatos.

A 3. ábrán három gyakran használt fejpozicionálási módszert mutatunk be. Mindhárom jól működik a gyakorlatban. A legpontosabbnak és legmegbízhatóbbnak a csavarmentes mozgatót tartják. A csigavonalas pozicionálónak van néhány problémája, amiről érdemes tudni. A csiga-

vonali pályáról a vezető kiugorhat, ha a lemezegységet rázkódás éri, például szállításkor, vagy hibás vezérléssel a fej könnyen kifuthat a spirálpálya végén. Gyakran nincs más mód a javításra, mint kinyitni és visszatenni a helyére a pozicionálót. Normális esetben a pozicionáló tárcsát néhányszor körbeforgatva, a pozicionálókar önmagától visszatér a helyére.

Újabb kivitelű lemezeknél, amikor a meghajtó éppen nincs használatban, az író/olvasó fej nincs a lemezhez szorítva, így a lemezt forgató motor néhány másodperces késleltetés után leáll, ezzel a mágneses adathordozó anyag kopása is csökkenthető. A vezérlő elektronika biztosítja, hogy intenzív lemezhasználat esetén a motor nem áll le, és várakozással nem tölt sok időt a rendszer.

Az író/olvasó fej le- és felemelését biztosító elektromágnes és a hozzá tartozó feszítőrugók egy sor problémát okozhatnak. A leégett tekerces nyilvánvalóan nem működik, de egy erősebben meghúzott feszítőrugó mellett a rendszer hibátlanul ír/olvas, mialatt jelentősen koptatja az információt hordozó mágneses anyagot. Ha túlságosan laza a rugó, a fej el-elhagyja a lemezt, és így ingadozó jelszintet eredményez, ami természetesen hibás működéshez vezet.

Az egyoldalas lemez meghajtó egységeknél a szennyeződés és kopás miatt rendszeresen cserélni kell a fejjel szemben lévő oldalon a támasztófilcet.

A kétoldalas meghajtók különösen érzékenyek a rugófeszítő erőre. Ha ugyanis túlságosan erős a rugó, akkor a két fej egyszerre olyan erővel üti meg a lemezt, hogy a mágneses réget megsérülhet. Néhány régebbi megoldásnál állandó kontaktus van a fej és a forgó, mágneses adathordozó között.

Az index/szektor-érzékelés LED-fotodióda kialakítású. Ezt az impulzust sokféle módon használhatja a vezérlő elektronika. Az indexérzékelő legfontosabb szerepe, hogy az információt hordozó sáv kezdetét jelzi az író/olvasó elektronika számára. A szoftvszektoros diszkeknél egy indexlyuk van a lemezen. Az indexpulzus érzékelőjének hibája vagy elpiszkolódása DRIVE NOT READY hibajelzést eredményez.

Az írásvédelem minden lemezegységen megtalálható. Az újabb kialakításoknál szinte mindenütt led-fotodióda kombinációt használnak. Ennek hibája vagy szennyeződése írási problémát okoz.

Hasonlóan a kazettás magnóhoz, a fejbeállítás szintén nagyon fontos, ugyanis a legtöbb probléma abból adódik, hogy a fej nem ott van, ahol kellene.

Gyakori hiba, hogy a fej nem pontosan radiális irányban mozog a mágneslemezen. A hiba úgy jelentkezik, hogy mindig kb. azonos sorszámú sávnál áll le olvasási hibával a lemezegység. A pozicionáló szerkezet esetleges sérülése, a műanyag megöregedéséből adódó deformáció a fej elfordulását eredményezi. Ez az eltérés rontja a frekvenciamenetet és a jel amplitúdóját is. Az eredmény hibás olvasás lesz. Az előbbi hibákat a 4. ábra szemlélteti.

Az említett két esetben a lemezegység „saját” lemezeit elfogadhatóan kezeli, de nem lesz „kompatibilis” a többivel.

A beállításokkal együtt meg kell keresni a jelmaximumot is az egyes sávokon. Ez rendszerint a léptetőmotor házának néhány fokos elfordításával elvégezhető, mialatt oszcilloszkóppal vizsgáljuk a jelszintet az író/olvasó erősítő kimenetén. Az elfordítást óvatosan végezzük, mert általában kevesebb, mint 0,2 mm fejelmozdulás szükséges.

A három beállítást egymás után kell elvégezni, néhányszor ismételve. Sok gyártmánynál nem állítható mindhárom lehetőség, a gyári beállítást véglegesnek kell tekinteni. Ez azonban sajnos nem jelenti azt, hogy nem állítható el. Ilyenkor az egész egységet egy gyárilag beállított újjal kell kicserélni.

Az elmondottakból természetesen nem következik, hogy a beállításokra hetente vagy havonta van szükség. Ezt mindenkor a gyakorlat mutatja meg.

Végül még egy nagyon fontos karbantartási feladat a fej tisztítása. Hasonlóan a magnóhoz, a fej elpiszkolódása a jel gyengüléséhez, az átvitel romlásához vezet. Célzerű rendszeresen tisztítani. Néhány nagyon makacs szennyeződés a tisztítólemezzel sem távolítható el. Ilyenkor jó szolgálatot tesz az alkoholos vatta, műanyag vagy hurkapálcán. Fémszerszámokkal óvatosan bánjunk a lemezegységek szerelésénél, a

„életre kel”. Csak akkor kezdjük a mechanikai utánállításhoz, ha a tisztításoknak nincs kielégítő eredményük.

Az író/olvasó fej kialakításától nagymértékben függ a lemez „szennyezéstűrő képessége”. A régebbi megoldásoknál alkalmazott „lencse” profilú fej mintegy belekeni a szennyezést a lemez felületébe, és így meg is sérülhet a mágneses réteg. A modern meghajtóknál a megfelelően kiképzett fej nem gyúri maga alá a szennyeződést.

Gondoljuk meg, hogy az író/olvasó fej 300 ford/percnél kb. 20 km/óra sebességgel halad át a szennyezett felületen, és fokozatosan tovább mélyíti a kialakult „barázdát”. Egy sokat használt mágneslemez felületét nagytító alatt vizsgálva jól felismerhetők a porszemcsék által „vágott” barázdák. A mágneses hordozó mechanikai sérülése a felvitt adatokat is olvashatatlaná teheti. A sérült lemezekről az adatok és programok rekonstruálása csak speciálisan erre a célra írt programokkal valósítható meg.

Elektromos hibák

Ezek közül leggyakoribb a készülék túlmelegedéséből adódó probléma. A tápegységgel egybeépített gépeknél gyakori a hűtőnyílások elzárása. A trafó túlmelegedéséből és az IC-s tápegység nem megfelelő hűtéséből adódó meleg nem használ a mágneses adathordozónak sem, de a teljes berendezés élettartamát is kedvezőtlenül befolyásolja. Mindig vizsgáljuk meg a tápegységek pufferkondenzátorait, nem vesztek-e kapacitásukból. A veszteség akár 50% is lehet. A trafó melege (normál hőmérséklete 40–50°C) adódhat az egyenirányító hibájából, amit szintén célszerű megvizsgálni.

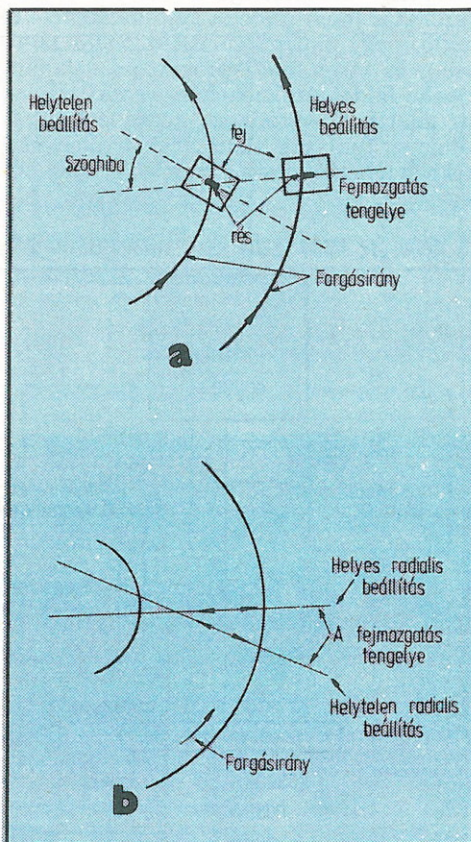
Nem túl gyakori hiba, de előfordul, hogy a táp melegedése után lekapcsol. Vizsgáljuk meg a hőkontaktust, esetleg cseréljük ki az IC-t. 35–45°C a táp IC-k hőmérsékletére normális lehet. Ha a hűtőborda „hideg” és az IC vagy dióda „meleg”, az rossz hőkontaktusra enged következtetni.

A Commodore lemezegységeknél gyakori hiba, hogy a fájlkeresés megindul, de további információ nem jön, és a rendszer „lefagy”. A problémát korábbi gyártmányoknál sokszor a 74LS14-es IC hibája okozza. Ez az IC könnyen meghibásodik, ha a készüléket bekapcsolt állapotban csatlakoztatjuk a központi egységhez. Ügyeljünk arra, hogy a perifériákat, botkormányt csak kikapcsolt készülékhez csatlakoztassuk!

A +12 V feszültség szabályozó IC is gyakran meghibásodik a nem megfelelő hűtés miatt. Ügyeljünk arra, hogy ne zárjuk el a szellőzőnyílásokat. Rossz hűtés következménye lehet a mikroprocesszor meghibásodása is. Gyakran fellép a 74LS14-es mellett a 7406-os IC hibája is.

Az elektronika hibakeresése és javítása nem egyszerű feladat, kellő ismeretet és műszerezettséget kíván. Mindig tartsuk szem előtt, hogy a helytelen javítás nagyobb kárt okozhat a berendezésben, mint amekkora eredetileg volt.

GALINA FERENC

4. ábra

fejhez soha ne nyúlunk vele! A tisztítandó felületről nagytító alatt vizsgálva távolítsuk el a szennyeződést. A legtöbb esetben az olvasási hiba eltűnik, és a rendszer minden mechanikai utánállítás vagy csere nélkül

Az IBM helyi hálózatai

Az alábbiakban néhány megvalósított helyi hálózat ismertetésével illusztrálom az eddig elmondottakat. A szakirodalom nagyszámú helyi hálózati rendszerről tudósít, főleg nyugati típusokról, melyeket vagy irodaautomatizálási, vagy ipari folyamatvezérlési feladatkörben használnak. A helyi hálózatok terén is meghatározó eseménynek számított, amikor 1984-ben az IBM is megjelent a piacon személyi számítógépes (PC) helyi hálózatával. Ennek hatása valószínűleg meghatározza a helyi hálózatokkal kapcsolatos fejlesztések további irányát. Az újabb fejlesztések jelentős része várhatóan az IBM vonalát fogja követni mind a hardver, mind az alkalmazásfejlesztések tekintetében. Ezért a felhasználók és a tájékozódni kívánók érdeklődésére is elsősorban az IBM hálózatok tarthatnak számot.

A mai napig az IBM két irodaautomatizálási feladatkörre ajánlott hálózatot jelentett be: a Sytec-vel közös fejlesztés keretében kialakított „széles sávú” rendszerű helyi hálózatot — ez jelenleg is kapható a (nyugati) kereskedelemben —, valamint a „token ring” rendszerű helyi hálózatot, mely az előrejelzések szerint ez év végén jelenik meg a piacon.

Az IBM széles sávú helyi hálózata

A koprodukciónban kifejlesztett termékkel az IBM PC, XT, AT és „hordozható” PC gépeit lehet helyi hálózattá összekapcsolni. A hálózat 2 Mbps sebességű, vele alapkiépítésben 9, maximális kiépítésben 72 munkaállomás kapcsolható rendszerbe. A logikailag busz-, fizikailag fastruktúrájú rendszer 1 km-es, 75 ohmos koaxiális kábelen CSMA/CD hálózatalérelléssel működik. A „széles sávú” megjelölés a rendszer frekvenciathelyezéssel működésére utal, azaz a forgalmazni kívánó munkaállomás az 50,75 MHz-es sávban forgalmaz; ezt a jelet a hálózat frekvenciaváltó egysége 219 MHz-re „helyezi át” (vételi csatorna), és a hálózat vételkész munkaállomásai az így vett adatcsomagokat a már ismertetett módon kezelik le (címvizsgálat, címfelismerés esetén a csomag adatrészeinek beolvasása, nyugtázása stb.).

A rendszer adási és vételi irányban ugyanazt az adatutatót (kábel) használja, csak más-más frekvenciasávban. A megoldás előnye, hogy rendszertechnikailag magában hordozza az adatátvitellel egyidőben folytatható hang, videotex és képátvitel lehetőségét, bár jelenleg az IBM ez utóbbihoz még nem ajánl hardvert (csatolóegység), hanem ehelyett a Syteckel való közvetlen kapcsolatfelvételt javasolja. A helyi hálózati hardvert ugyanis a Sytec fejlesztette ki.

A hálózat MS-DOS 3.1 operációs rendszer alatt működik. A rendszerben fájlok és üzenetek továbbíthatók a hálózat egyes gépei között, és lehetőség van a konkurens módon történő osztott lemez- és nyomtatókezelésre is.

Részegységek

A széles sávú helyi hálózat az alábbi részegységekből áll:

- IBM PC Network Adapter (hálózati csatolóegység),
- IBM PC Network Cable Kit (kábelzési elemkészlet),
- IBM PC Network Translator Unit (frekvenciaváltó egység).

A hálózat felépítését, az egyes hálózati részegységek szerepét és egymással való kapcsolatát az 1. ábra szemlélteti. A kábelzési elemkészletbe tartozik a 8 állomásos kábelcsatlakozó, melynek segítségével max. 8 db PC kapcsolható rendszerbe. A maximális telepítési távolság alapkiépítés esetén 200 láb. A bővített kiépítésű rendszerben az egyes munkaállomások a frekvenciaváltótól 1, 400, illetve 800 láb távolságra telepíthetők a választható kábelhossztól (rövid, közepes vagy hosszú kábelszakasz) függően. A fenti konfigurációban a PC-k közötti távolság tehát szélső esetben 1000 láb is lehet.

A csatolóegység

A széles sávú hálózati csatolóegység egykártyás nyomtatott áramköri kivitelben készül, nagy integráltságú áramköri elemeket tartalmaz (mikroprocesszor, adatátvitel-vezérlő, nagy kapacitású RAM/ROM táruk stb.), és tárolt mikroprogramja, valamint önálló feldolgozókapacitása révén — főleg az adatátvitel-vezérléssel közvetlenül kapcsolatos funkciók ellátásával — nagymértékben tehermentesíti a csatolt PC központi egységét.

A csatolóegység fizikailag a PC belső sínrendszerét képező rendszerinterfész és a helyi hálózati koaxiális kábel közé kapcsolódik és a PC-be kell bedugaszolni. Blokkvázlatát a 2. ábra szemlélteti.

A csatolóegység feladatai:

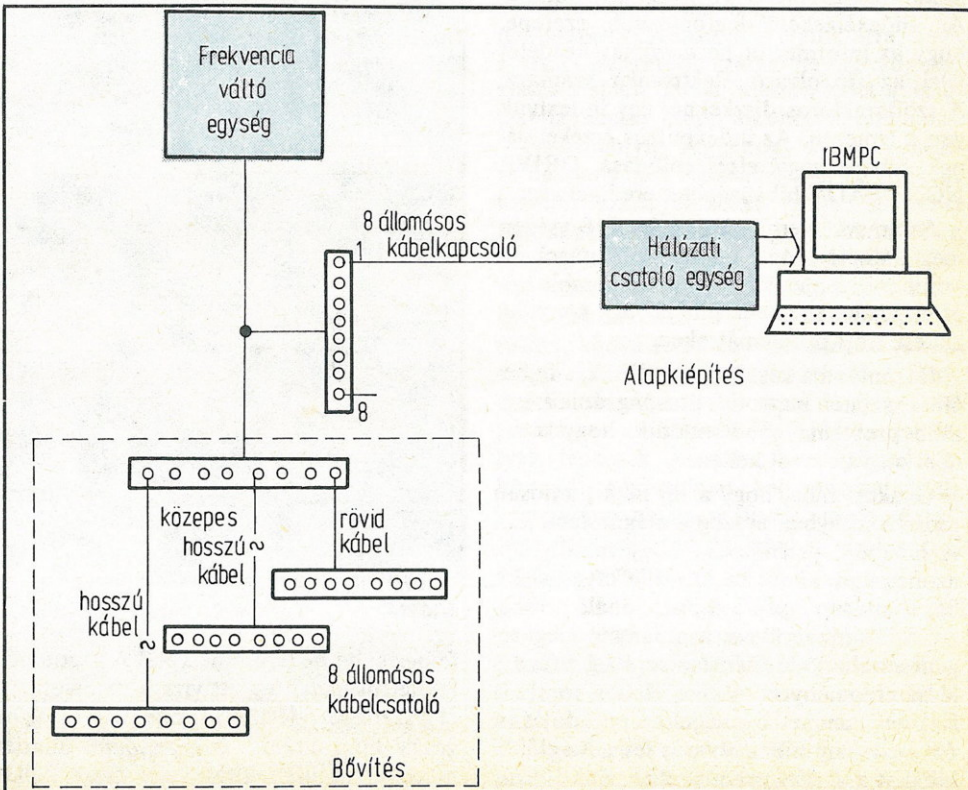
- adatok „csomagokká” szervezése (kiegészítő információk hozzákapcsolása, például cím),
- vonalfoglaltság és csomagütközés figyelése,
- adatcsomagok továbbítása az 50,75 MHz-es csatornán,
- adatcsomagok vétele 219 MHz-en, címfigyelés, adatrészt beolvasása,
- adatpufferelés,
- DMA-kezelés.

Az adatátvitel szervezése

A csatolóegység a kártyára épített hardver, illetve az ott ROM-ban tárolt mikroprogramok segítségével az OSI nyílt adatátviteli architektúra két rétegéből ötöt valósít meg. Ezzel olyan alkalmazói interfészt hoz létre, amely mentesíti az alkalmazásfejlesztőket az adatátvitel szabályainak részletes ismeretétől — mint ahogy a telefonáló sem „tudja”, hogyan működik a telefonközpont.

A csatoló az operációs rendszertől (MS-DOS, CP/M 86, XENIX, UNIX stb.) nagymértékű függetlenséget biztosít. A csatolóegységbe beépítették a rádiófrekvenciás modemet is, amely megvalósítja az 50,75 MHz-en való adást és a 219 MHz-en történő vételt. Az Intel 82586-os adatátvitel-vezérlő és a Sytec soros interfészvezérlő áramkörei valósítják meg az OSI architektúra fizikai és adatkapcsolati rétegfunkcióit

1. ábra. Az IBM széles sávú hálózatának felépítése és részegységei

(adatsomagok ütközésének figyelése, rádiófrekvenciás alapsávú digitális jelátalakítás, adatok csomagokká szervezése stb.), a további rétegfunkciót (hálózati, szállítási viszony) az Intel 80188 processzor és a kártyán tárolt mikroprogramok segítségével szoftverben valósították meg.

A csatolóegység és a PC közötti rendszerinterfész forgalmát a PC interfészvezérlő áramkör és a hálózati be/kivitel vezérlő programjai (NETBIOS) vezérlik DMA (direkt memóriáhozáférés) segítségével.

A hálózat címkezelési rendszere rugalmas. Az egyes állomásoknak kétféle címük van: egy állandó, ROM-ban tárolt fizikai és egy 1-től 6-ig terjedő logikai címük, amit a csatolón RAM-ban tárolnak. E címzési rendszerrel, a csoportcím megadásával az üzenet egyetlen lépésben akár több állomásra is elküldhető.

A hálózatra vonatkozó programozási előírásokat az IBM Network Technical Reference Manual tartalmazza. A kézikönyvhöz lemezen mellékelt mintaprogramok és listák segítségével a rendszer kezelése könnyen és gyorsan elsajátítható.

A hálózatvezérléshez 21 parancs áll rendelkezésre. Programozásuk egyszerű, és nagyfokú rugalmasságot biztosítanak a felhasználónak. A hálózatkezeléssel kapcsolatos

összes többi feladatot: a puffer- és DMA vezérlést, a protokollvezérlést stb. a NETBIOS (hálózatos be-kiviteli rendszer) végzi el. Többek között lehetőség van arra is, hogy a PC az adatátviteli utasítás végrehajtása alatt a csatolóegységgel párhuzamosan más feldolgozást végeztesen.

Teljesítménynövelés

A vizsgálatok azt mutatták, hogy a széles sávú hálózat egyébként is jelentős adatátviteli teljesítménye a csomaghosszak növelésével, a csatoló pufferméretének növelésével, a műveletvégzésnek, a lemezkezelésnek és a hálózatvezérlésnek egymással párhuzamosra szervezésével tovább növelhető.

A token ring rendszerű helyi hálózat

Az IBM 1986-ban jelentette be második PC alapú helyi hálózatát, amely 4 Mbps sebességű, vezérelt jelzéses (token passing) hálózat-hozzáféréssel működő, alapsávú rendszerű hálózat. Az alkalmazott kábeltípustól függően 72, illetve 260 munkaállomást tud rendszerbe kapcsolni kétutas sodrott érpáru kábel (4 vezeték) segítségével.

A hálózat topológiája logikai gyűrű, fizikailag csillagelrendezés. A token ring hálózatot MS-DOS operációs rendszer mű-

ködteti. Ettől a hálózattól és a benne alkalmazott megoldásoktól azt várják, hogy azokat más IBM-termékekhez hasonlóan az ipar „de facto” szabványként fogja elfogadni, és hogy a szoftverfejlesztők jelentős része erre a hálózatra készíti új alkalmazásait.

Hardverrészegységek:

- IBM Token Ring Network PC adapter (token ring hálózati csatoló),
- Calling System (kábelezési rendszer),
- IBM Token Ring Network Multistation Access Unit (koncentrátor).

Szoftverrészegységek:

- IBM Token Ring – IBM PC Network Interconnect Program (IBM hálózati közti kommunikációs program),
- IBM Asynchronous Communication Server Program (aszinkron adatátvitel-vezérlő program),
- IBM Token Ring Network PC Adapter Hardware Maintenance and Service (diagnosztikai program).

Hálózati csatolóegység

A csatolóegység segítségével IBM PC-k vagy velük kompatibilis személyi számítógépek kapcsolhatók össze számítógépes hálózattá. A csatoló egykártyás kivitelű, speciális, a Texas TMS 380 áramkört készlet nagy integráltságú elemeiből épül fel. A különböző hálózatvezérlési, hiba-ellenőrzési és diagnosztizálási funkciókat beépített mikroprogramjai segítségével valósítja meg. A csatolóval megvalósított fizikai és adatkapcsolati funkciók kielégítik az IEEE 802 szabvány előírásait. A csatoló diagnosztikai programja forgalmazás közben ellenőrzi a csatoló működését és az adatutak (kábel) állapotát.

A kábelezési rendszer

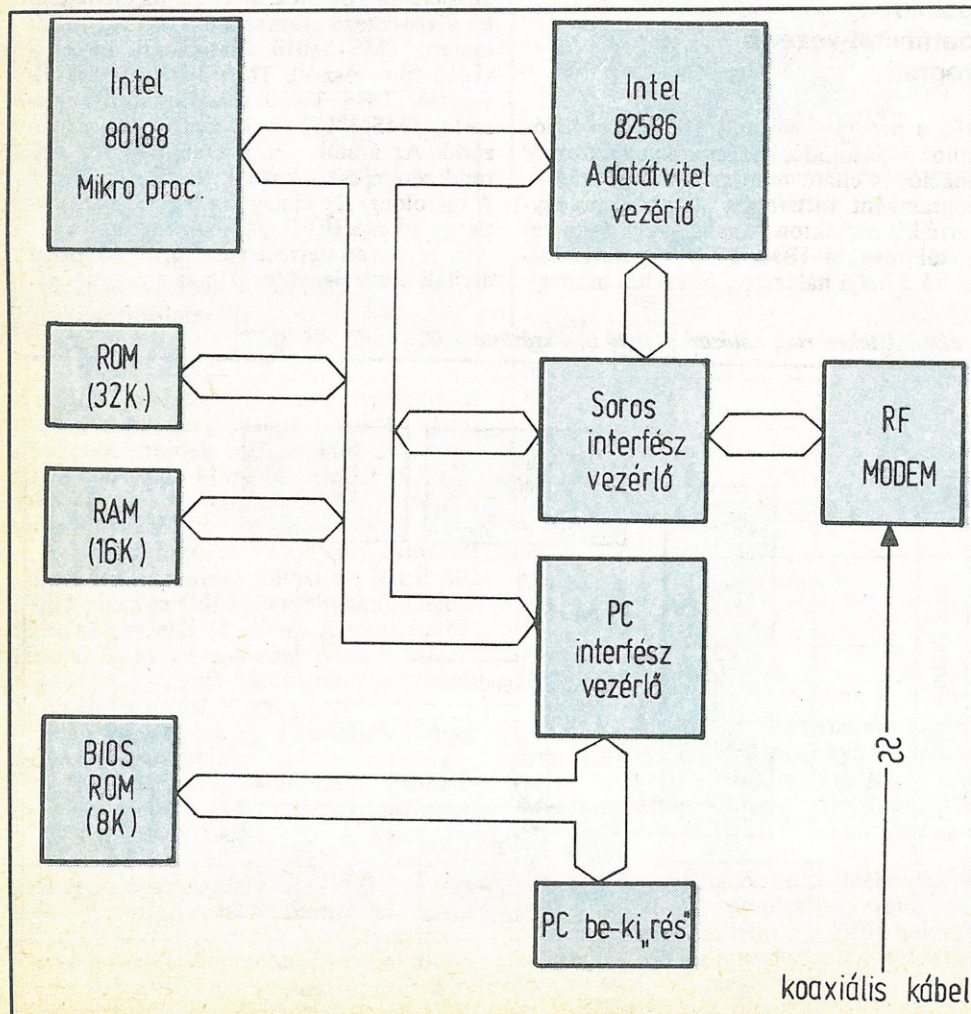
A token ring-hálózat logikai szinten gyűrű-, fizikai szinten csillagtopológiát valósít meg. A „kombinált” megoldás kialakítására azért volt szükség, hogy ezáltal a hálózat megbízhatóságát növeljék, azaz kiküszöböljék a gyűrűs hálózatoknál azt a hiányosságot, hogy a hálózat bármelyik munkaállomásának meghibásodása működésképtelenné teheti a teljes hálózatot. Ez azért fordulhat elő, mert a gyűrű topológiájú hálózatban a kábelre az egyes munkaállomások sorosan kapcsolódnak vonali adóvevőkkel, és ezáltal szakaszokra bontják a kábelt, ami végső soron csökkenti a rendszer megbízhatóságát a sín topológiájú hálózatokhoz képest.

A token ring-hálózat kétféle kábeltípussal működtethető: egy olcsóbb, négyeres, sodrott érpáru, árnyékolatlan kivitelű telefonkábelrel, mellyel max. 72, jobbra egy épületen belül telepített munkaállomás kapcsolható rendszerbe, valamint egy drágább, kimondottan adatátviteli célokra készült, sodrott érpáru kábellel, mellyel max. 260 munkaállomás kapcsolható össze.

A token ring-hálózat adatútvonalai egyirányúak, azaz a hálózatban külön van az adás irányú és külön a vétel irányú adatút. Ezért van szükség a négyeres kábelre.

A kábelezési rendszer részegységei az

2. ábra. A helyi hálózati csatolóegység blokkvázlata

adatátviteli kábel, a csatlakozók, az elosztók, a fali szerelvények stb. A PC és a koncentrátor közötti kábelszakasz négyféle: 2,4 m, 9,1 m, 22,9 m és 45,7 m hosszúságban készül.

A koncentrátor

A token ring-hálózat koncentrátora paszszív egység, amely a munkaállomásokat dugaszolással csatlakoztatja a kábelgyűrűhöz. A koncentrátor alkalmazásával létrehozott vegyes topológiával sikerült a gyűrűs hálózat már említett hiányosságát kiküszöbölni.

A megoldás azzal az előnnyel is jár, hogy ha egy gazdasági egység munkaállomásait ugyanazon koncentrátoron keresztül kapcsolják a hálózatra, annak forgalma csak kismértékben „terheli” a gyűrű forgalmát.

Egy koncentrátorral maximum 8 PC csatlakoztatható a kábelgyűrűre. Több kábelcsatlakozó összekapcsolásával nagyobb állomásszámú hálózatok is kialakíthatók.

A koncentrátor működési elvét, munkaállomás és kábelgyűrű-kapcsolatát a 3. ábra szemlélteti.

A koncentrátorban az egyes munkaállomásoknak a gyűrűre való rákapcsolását jelfogókkal valósítják meg. Ezek alaphelyzetükben, amikor nem kapcsolódik a munkaállomás a gyűrűre, zárt állapotukkal biztosítják a gyűrű ohmikus folytonosságát. Ha a munkaállomást kábeldugaszolással rákapcsolják a koncentrátorra, a zárt jelfogó bont és sorosan beiktatja a munkaállomást a gyűrűbe. Ezt úgy valósították meg, hogy minden csatolóegységben van egy jelfogómeghajtó áramkör, amely a munkaállomás koncentrátorra való csatlakoztatása esetén automatikusan meghúzza a „saját” jelfogóját, és ezáltal mintegy rákapcsolja önmagát a gyűrűre, illetve nem húzza meg azt, ha a készülék hibás vagy nincs bekapcsolva. Ilyenkor a munkaállomás automatikusan lekapcsolódik a gyűrűről.

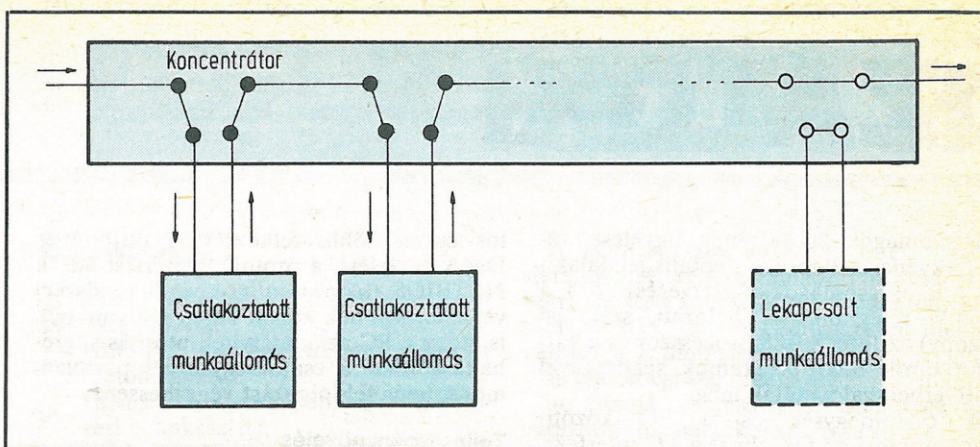
Az interfészek

A token ring-hálózatban kétféle hálózati interfész létezik: az Advanced Program to Program Communication (APPC), valamint a NETBIOS (Network Basic Input-Output System) interfész. A token ring hálózat a széles sávú hálózatban megvalósított alapszintű kommunikációs szolgáltatásoknál magasabb szintű szolgáltatásokat nyújt a felhasználónak. Ezek az APPC interfészen keresztül érhetők el, míg az alapszintű szolgáltatások mindkét interfészen keresztül elérhetők. A magas szintű szolgáltatások azt jelentik, hogy a hálózat különböző gépein futó tranzakció-kezelő alkalmazói programok adatkapcsolatot teremthetnek egymással.

A token ring hálózat munkaállomásai a hálózati erőforrásokat a NETBIOS alkalmazói programozási interfészen keresztül, konkurens módon érhetik el.

A hálózatban a NETBIOS interfészen keresztül kommunikáló alkalmazói programok mind a token ring-, mind a széles sávú hálózatban, az APPC/PC interfészen keresztül forgalmazó alkalmazások viszont csak a token ring-hálózatban futtathatók.

Azok az alkalmazói programok, melyek a széles sávú hálózat fájl- és nyomtatószervert szolgáltatásait használják, a token ring-hálózatban is igénybe vehetik ugyanezeket a szolgáltatásokat.

3. ábra. A koncentrátor-munkaállomás-kábelgyűrű kapcsolat elvi vázlata

IBM hálózatközi adatátvitel-vezérlő program

A program segítségével egy széles sávú és egy token ring típusú IBM helyi hálózat kapcsolható össze olyan céllal, hogy a különböző hálózatokhoz tartozó munkaállomások párbeszédessé kapcsolatot létesíthessenek egymással. Maga a program a két hálózat számára közös IBM PC-n fut, a hálózatokkal való kapcsolat a PC-be dugaszolt két különböző hálózati csatolón keresztül valósul meg.

A hálózatközi adatátvitel-vezérlő program segítségével megvalósított adatkapcsolat feltétele, hogy az alkalmazói programok NETBIOS interfészen keresztül működjenek.

Aszinkron adatátvitel-vezérlő program

Ez a program bármely IBM helyi hálózathoz kapcsolódó, kommunikációs szerver funkciót is ellátó munkaállomáson háttérprogramként futtatható. A program egyszerre két aszinkron vonalat kezel, rajta keresztül további IBM PC-k kapcsolódhatnak rá a helyi hálózatra, és ezáltal mintegy

a helyi hálózat külső munkaállomásaivá válnak. A kapcsolat a nyilvános távbeszélő-hálózaton keresztül is kiépíthető.

Diagnosztikai program

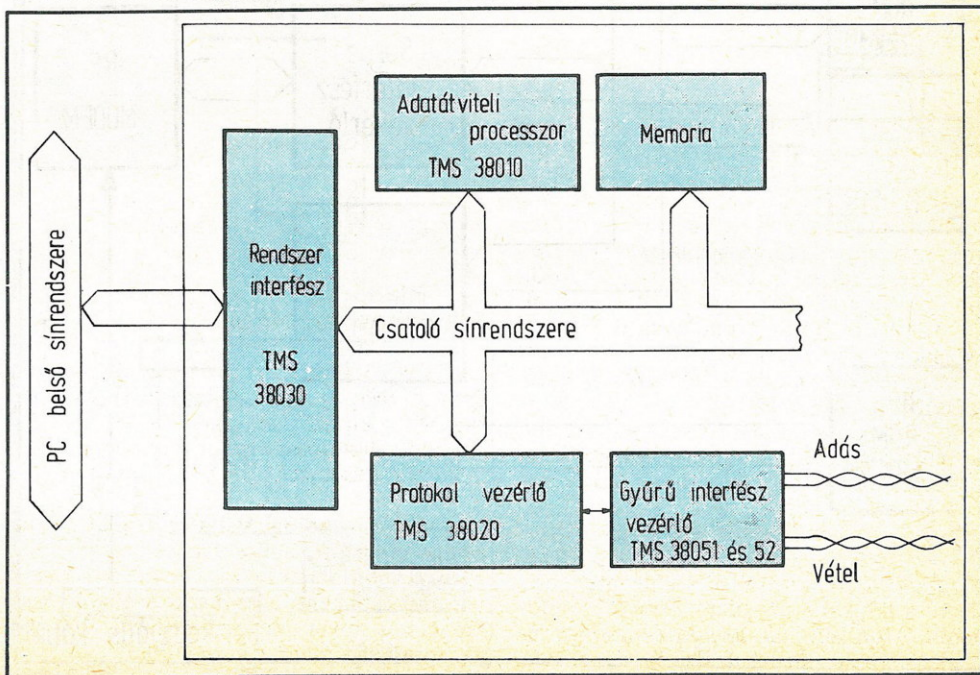
A hálózati csatolóegység és a hálózati gyűrű hibáinak pontosabb diagnosztizálását segíti elő ez, a csatolóegységben tárolt program. Az átvitel közbeni diagnosztizálást végző, ROM-okban tárolt programnál magasabb szintű hibabehatárolást tesz lehetővé.

A hálózati csatolóegység megvalósítása

Az IBM token ring-hálózat csatolóegységét a Texas Instruments TMS 380 elemkészletéből építették meg. Ez az elemkészlet a következő áramköri egységeket tartalmazza: TMS 38010 adatátviteli műveletvégző (processzor), TMS 38020 protokoll-vezérlő, TMS 38030 rendszerinterfész-vezérlő, TMS 38051 és 52 gyűrűinterfész-vezérlő. Az áramkörök a csatolóegység sínrendszerére csatlakoznak (lásd a 4. ábrát). A csatolóegység kielégíti a helyi hálózatokra vonatkozó IEEE 802 előírásokat.

A rendszerinterfész-vezérlő 40 Mbps-os átviteli sebességgel forgalmaz a csatolóegy-

4. ábra. A token ring hálózati csatoló blokkvázlata

ség és a csatolt PC közötti rendszerinterfészen keresztül (DMA-átvitel). Az átvitel magas szintű parancsok segítségével hajtható végre.

A Texas token ring típusú helyi hálózat elemkészlete

A Texas Instruments az IBM felkérésére fejlesztette ki az IBM PC-ket token ring (vezérelt jelzéses) típusú, gyűrű elrendezésű, helyi hálózatú összekapcsoló speciális áramkörkészletét. Az áramkörkészlet típusjele: TMS 380. Az IBM helyi hálózat sodrott érpáron vagy optikai kábelben, 4 Mbps átviteli sebességgel működik.

A TMS 380 elemkészletből megépített helyi hálózati csatlóegység „tudja” az IBM PC-k és velük kompatibilis gépek helyi hálózatban való működtetéséhez szükséges összes funkciót, valamint a rendszer megbízhatóságát növelendő, a csatlóegység és az adatutak működését „menet közben” ellenőrző diagnosztikai funkciókat is.

Integrált architektúra

A csatlóegység felépítését tekintve, IBM PC-be — XT vagy AT — dugaszolható egykártyás kivitelű egység, amely a PC belső sinrendszere (rendszerinterfész), valamint a sodrott érpáru helyi hálózati kábel közé kapcsolódik (1. ábra).

A TMS 380 áramkörkészlet az alábbi funkcionális egységekből áll:

Megnevezés	Típusjel	A tok lábszáma
Rendszerinterfész-vezérlő (DMA)	TMS 38030	100
Kommunikációs processzor és átmeneti tároló (RAM)	TMS 38010	48
Protokollvezérlő és vezérlő-program-tároló (ROM)	TMS 38020	48
Kábelgyűrű-interfész adó-vevők	TMS 38051	22
Kábelgyűrű-interfészvezérlő	TMS 38052	20

Az áramkörkészlet NMOS technológiával készült nagy integráltságú tokokat (VLSI) tartalmaz, aminek legfőbb előnye a nagy teljesítményű (4 Mbps) adatátvitel, a kevés tokból megépített csatlóegység kis mérete, valamint a kis teljesítményfelvétel.

Az áramkörkészlet által megvalósított adatátviteli struktúra követi az IEEE 802 előírásait és az OSI nyílt architektúra hétréteges szerkezetét (2. ábra). A struktúrából látható, hogy az alsó négy réteg a hálózat működését, a felső három réteg a hálózat használatát határozza meg.

Az egyes rétegek és a hozzájuk tartozó funkciók az alábbiak:

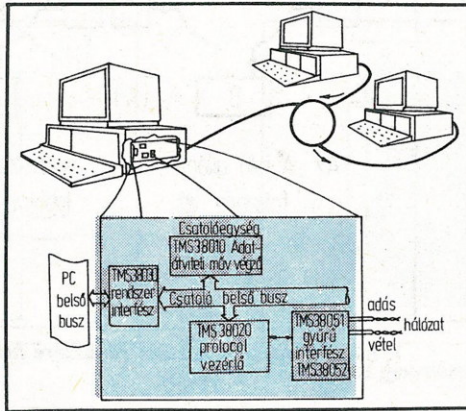
— A fizikai réteg határozza meg a hálózat elektromos és fizikai csatlakoztatását.

— Az adatkapcsolati réteg határozza meg a hálózat adatformátumát és a hálózathoz való hozzáférés módját (token passing = vezérelt jelzéses). Az adatkapcsolati réteg két alrétetre oszlik, a hálózatelérési, illetve a logikai kapcsolatot vezérlő alrétetekre. A funkcióknak az adatkapcsolati rétegen belüli megoszlását és a szabványokkal való kapcsolatát a 3. ábra szemlélteti.

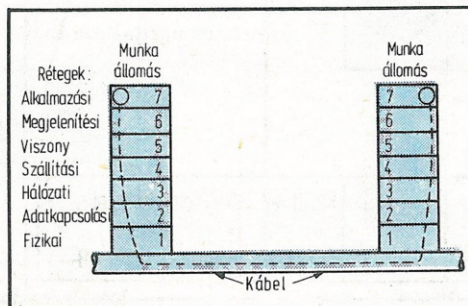
nyokkal való kapcsolatát a 3. ábra szemlélteti.

— A hálózati réteg határozza meg az adatút felépítésének módját, illetve az adatok hálózatok közötti átirányítását (több helyi hálózat összekapcsolásával létrehozott számítógépes hálózati rendszerek).

Az ábra jól szemlélteti az IEEE 802 szabvány egyes alpontjainak kapcsolatát egyrészt az adatkapcsolati rétegszerkezet alréteteivel, másrészt a különböző hálózatelérési eljárásokkal, illetve topológiákkal (hálózati elrendezés). Az ábrából látható, hogy például az IEEE 802.3 a sintopológiára és a CSMA/CD hálózatelérési eljárásra, a 802.4 a sintopológiára és a vezérelt jelzéses hálózatelérési eljárásra, a 802.5 pedig csillagban kapcsolt gyűrűtopológiára és a vezérelt jelzéses hálózatelérési eljárásra vonatkozik (ezt valósítja meg a TMS 380 elemkészlet is). A szállítási réteg gondoskodik az adatsomagok „feladásáról” és ellenőrzi azoknak a célállomásra való sikeres „megérkezését” (nyugtázás). A viszonyréteg határozza meg a hálózattal való felhasználói interfészt és vezérli az adatátvitel „párbeszédességét”. A megjelenítésréteg határozza meg az alkalmazói program adatstruktúráját a viszonyréteg felé. Az alkalmazási réteg teszi hozzáférhetővé a hálózat szolgáltatásait az alkalmazói programok számára.

1. ábra. A TMS 380 elemkészlet

2. ábra. Az OSI referenciamodell

A hálózati topológia

A TMS 380 elemkészlet tehát egy ún. vegyes topológiájú (logikailag gyűrű, fizikailag csillag elrendezésű), vezérelt jelzéses eljárással működő hálózatot valósít meg. Ennek működését az IEEE 802.5 pontja rögzíti.

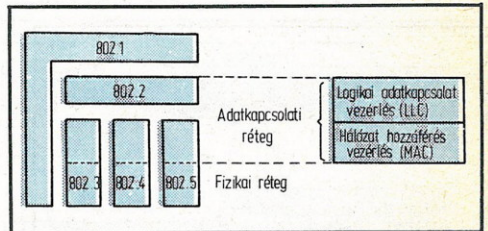
A vegyes topológiával a csillaghálózatok pont-pontközti kapcsolatában rejlő előnyöket sikerült átültetni a gyűrűs hálózatba, ami csökkenti a rendszer karbantartási igényét és növeli megbízhatóságát. A hálózat topológiája a 4. ábrán látható.

A hálózati munkaállomások a hálózati csatlóegységen és egy nyúlványkábelben keresztül kapcsolódnak a hálózati gyűrűre. A kapcsolatot fizikailag egy passzív áramkört egység, a koncentrátor valósítja meg. Ennek elvi felépítését az 5. ábra szemlélteti.

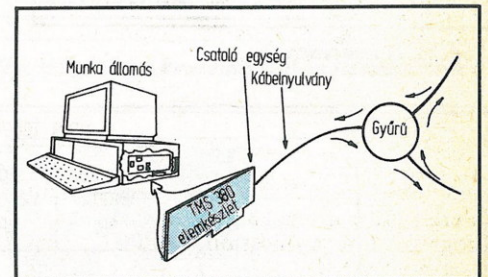
Egy koncentrátor maximum 8 jelfogót tartalmaz. A hálózatba több koncentrátor is bekapcsolható. Minden hálózati állomáshoz — legyen az akár munkaállomás, akár valamilyen szerver funkciót ellátó állomás — a koncentrátorban egy jelfogó tartozik. A jelfogók alapállapotukban, ha nincs bedugaszolva a nyúlványkábel a koncentrátorba, vagy nem ad ki jelfogó-meghúzatójelet az állomás csatlóegysége, kiiktatják az állomásokat a hálózatból; meghúzott állapotukban, ha az állomások nyúlványkábeli be vannak dugaszolva a koncentrátorba, illetve a csatlóegység üzemképes és kiad egy meghúzatójelet, rákapcsolják az állomásokat a hálózati gyűrűre. Ezzel a megoldással kizárólag ki a tervezők, hogy az esetlegesen meghibásodó állomás üzemképtelenné tegye a hálózatot.

A vezérelt jelzéses hálózatelérési módszer

Az egyes állomások hálózaton belüli forgalmazási jogosultságát a hálózatelérési

3. ábra. Az IEEE 802 helyi hálózati szabvány

4. ábra. A csillagkábelezésű gyűrűs hálózati elrendezés

protokoll vezérli. Az angol megnevezésben (token passing) szereplő token olyan hálózat-hozzáférési jogot biztosító üzenetet jelent, amely a gyűrűben állomásról állomásra körbejár. A token passing protokoll jellemzője, hogy egy adott időpillanatban csak egyetlen hálózati állomás számára biztosít forgalmazási jogot, ezzel kerülve el a két vagy több állomás egyidejű forgalmazásából adódó üzenetütközést. A forgalmazási jog csak egy adott ideig tart, ezalatt forgalmazhat az állomás, ha akar. Ha nem, tovább kell adnia ezt a jogot — a token — a sorrendben őt követő állomásnak.

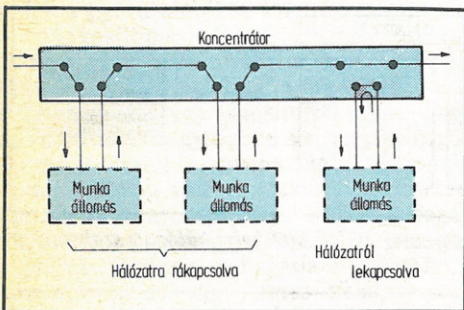
Ha a forgalmazni kívánó állomás megkapta a szabad tokent, foglaltra állítja azt, és belepakolja az előzőleg összeállított üzenetét. Az üzenet elküldése után az egyes állomások a gyűrűre való rákapcsolódásuk sorrendjében megvizsgálják azt: nekik címezték-e, és ha igen, beolvassák annak adatait csatlóegység átmeneti tárolójába, a vételi pufferba, majd nyugtázzák a vételt

(pozitív nyugta = sikeres vétel, negatív nyugta = sikertelen vétel, azaz a forgalmazást meg kell ismétetni) az üzenet megfelelő bitjeinek beállításával. Az így nyugtává módosított üzenet ezt követően tovább halad a hálózatban, az állomások felismerik és továbbengedik, végül a forgalmazó állomás a nyugta jellegétől függően vagy kiemeli a hálózatból és helyébe egy üres tokenet helyez pozitív nyugta vétele esetén, vagy negatív nyugta vétele esetén megismétli a forgalmazást. Így érhető el, hogy egyszerre mindig csupán egyetlen üres token legyen a hálózatban. A megoldás nagy előnye, hogy a hálózatban a gépi válaszidők hossza garantált, ami különösen valós idejű rendszerekben való alkalmazás esetén előnyös.

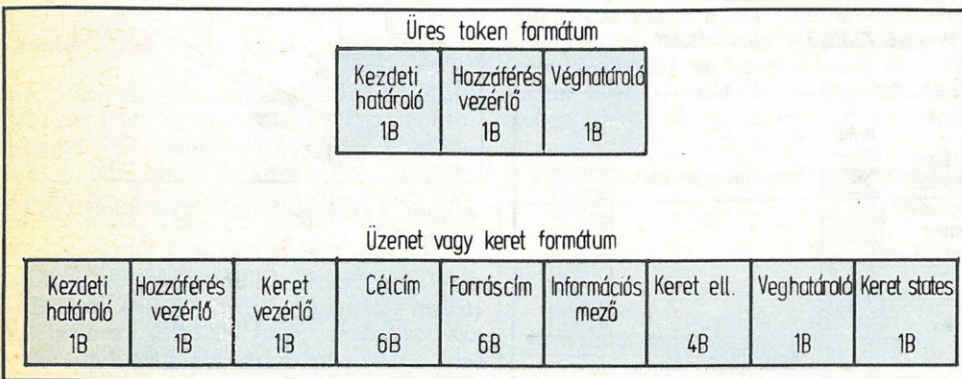
A tokennek kétféle formátuma létezik: az üres formátumú token 3 bájt hosszú, az üzenet vagy keret formátumú token pedig 21 bájt + adatrész hosszúságú (6. ábra). A token passing hálózati elérésű rendszer működésének elvi vázlatát a 7. ábra szemlélteti.

A helyi hálózati vezérlés korlátai

Korábban főleg olyan helyi hálózati architektúrákat valósítottak meg, amelyek-

5. ábra. A koncentrátor

6. ábra. Tokenformátumok

ben a hálózatvezérléssel kapcsolatos összes funkciót a hálózati állomások központi műveletvégző egységei látták el. Napjainkban már szinte kizárólag olyan rendszerek készülnek, melyek beépített intelligenciával (mikroprocesszor, tárolt programok stb.) rendelkeznek, és főleg a közvetlen hálózatvezérléssel kapcsolatos funkciók ellátásával nagymértékben tehermentesítik az egyes állomások műveletvégző egységeit.

Ez az irányzat különösen nehéz feladat elé állította a helyi hálózati csatolóártervezőket, mivel kis felületen sok IC-tokot kellett elhelyezniük. Ezen a területen hozott forradalmi változást a TMS 380 áramkörkészlet megjelenése.

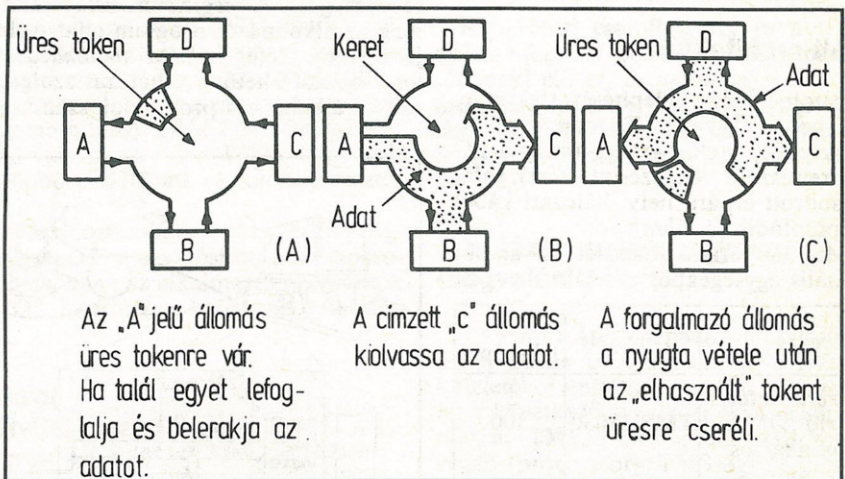
Az említett elvek szerint tervezett helyi hálózati csatoló az alábbi főbb funkcionális részegységet tartalmazza:

- általános célú mikroprocesszort,
- az adatok átmeneti tárolására szolgáló írható-olvasható típusú tárolót (RAM),
- hálózatvezérlési és diagnosztikai funkciókat ellátó programtárolót (ROM),
- a PC rendszerinterfészét és a helyi hálózati interfészt vezérlő áramköröket.

A ilyen csatoló blokkvázlatából — lásd a 8. ábrán — könnyen belátható, hogy annak nem speciális, nagy integráltságú áramkörökből való megépítése elhelyezési nehézségeken túl további problémákat is felvet, nevezetesen a meglehetősen nagy disszipációt.

Az integrált architektúra előnyei

A TMS 380 áramkör család NMOS, illetve bipoláris technológiával készült, és az előzőekben említett funkciókat összesen öt VLSI tokkal és néhány kiegészítő áramkörrel valósítja meg, egyetlen PC-be dugaszol-

7. ábra. A vezérelt jelzéses rendszerű helyi hálózat működési elve

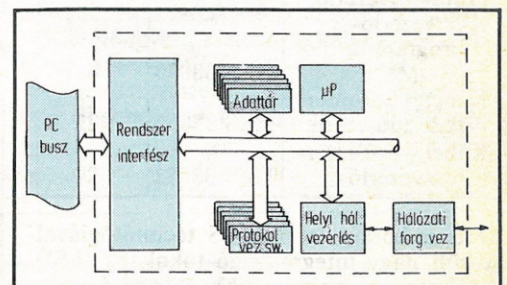
Az elemkészlet funkcionális egységei (IC-tokok)

Rendszerinterfész-vezérlő

Típusjele: TMS 38030. Az interfészen megvalósított átviteli teljesítmény 40 Mbps. A csatolóegység 8, 16 és 32 bites iA PX 86, valamint a 32000 sorozatú mikroprocesszorokat, illetve a 16 és 32 bites 68000 sorozatú mikroprocesszorokat tartalmazó gépekhez csatlakoztatható. Az átvitel magas szintű utasításokkal (TRANSMIT, RECEIVE stb.) vezérelhető. A címtartomány 24 bites. DMA átvittel, összefűzéssel nem folytonos címtartományú memóriaterületek is átvihetők. Lehetőség van „ömlesztett” átvételű vagy cikluslopásos üzemmódban való működtetésre is.

Az adatátvitel-vezérlő processzor

Típusjele: TMS 38010. 16 bites műveletvégzőt és vele közös tokba épített 2,75 kbájt írható-olvasható tárat (RAM) tartalmaz.

8. ábra. A hálózati csatoló blokkvázlata

ható kártyán. A csatolóegység blokkvázlata a 9. ábrán látható.

Az elemkészlettel rugalmas DMA (Direct Memory Access = közvetlen memóriáhozáférésű) rendszerinterfészt valósítottak meg a PC belső sínrendszere felé, beleértve a dugaszolhatóságot is. A TMS 380 elemkészletből felépített csatolóegység alkalmazása több előnnyel jár: a hálózati állomásokhoz dugaszolásszintű csatlakoztathóság valósult meg; a munkaállomásokat tehermentesítették a hálózatvezérléssel kapcsolatos funkciók ellátása alól, amittől nagymértékben megnőtt a helyi hálózatnak mint számítógépes rendszernek a teljesítménye; és igen kedvező az alacsony ár.

A tároló az üzenetek adás és vétel irányú átmeneti tárolására szolgál. A processzor működését a TMS 38020 típusjelű hálózatvezérlőben tárolt program vezérli.

A RAM tárhelykapacitás bővíthető, a maximális memóriabővítési lehetőség 42 kbájt. A memória teljes egészében paritásellenőrzött.

A hálózathoz férést vezérlő egység

Típusjele: TMS 38020. Feladata a helyi hálózati adatforgalom IEEE 802.5 szerint történő, 4 Mbps-os sebességű vezérlése. A processzor működését vezérlő ún. protokollvezérlő programot a tok 16 kbájtos ROM-jába égették be.

A protokollvezérlő program funkciói: a hálózati gyűrű forgalomvezérlése, ezen belül üzenetek címvizsgálata, üres token figyelése, üzenetek forgalmazása és fogadása, átmeneti tárvezérlés, a tokenprioritás ellenőrzése, valamint a hálózatdiagnosztikai funkciók.

A hálózati gyűrű és a csatolóegység átmeneti tárolója közötti nagy sebességű adatátvitelt két adási és két vételirányú DMA csatorna alkalmazásával valósították meg. Az adás-, illetve vételirányú adatátvitel CRC (ciklikus redundancia-ellenőrzés) ellenőrzött, a belső adatutak és a regiszterek paritás-ellenőrzöttek.

A hálózati gyűrű oldali interfészvezérlő

Típusjele: TMS 38051 és TMS 38052. Funkciói: a gyűrű interfészillesztése (adás- és vételirányban analóg-digitális jelátalakítás), a gyűrű forgalomvezérlése, a gyűrűrajel-előállítás, adatdetektálás, a koncentrátor jelfogómeghajtása, adatút-visszahurkolás (diagnosztikai funkció) és a kábel hibellenőrzése.

Diagnosztika

A helyi hálózati csatolóegység működő-

A hibafelfedő rendszer biztosítja, hogy a csatolóegységben, illetve a kábelnyúlványban előforduló bármilyen hiba esetén a hibás egység automatikusan lekapcsolódjon a kábelgyűrűről, így biztosítva a hálózat többi állomása számára a rendszer működésképeséget.

A felfedett hiba automatikusan indítja egyrészt a hálózatról való lekapcsolódást, másrészt a diagnosztikai programot, amely ellenőrzi a részegységek működését. Ha nem talál hibát, a csatoló újból rákapcsolódik a gyűrűre. Ha azonban a diagnosztikai program észleli a hibát, akkor jelzi a hibaállapotot a munkaállomás képernyőjén.

Hibabehatárolás

A csatolóegység a rendszer javítható hibáit automatikusan küszöböli ki, ha tudja, miközben erről értesítést küld a hálózatfelügyelőnek. Kemény hibák esetén automatikusan elvégzi a diagnosztika a hibahely behatárolását, de mivel ennek kiküszöbölése már kezelői beavatkozást igényel, lekapcsolódik a hálózati gyűrűről, és jelzést küld a szóban forgó állomás, illetve a hálózatfelügyelői készülék képernyőjére.

A hálózatos szolgáltatások szabványosítása tette lehetővé, hogy a hálózatos alkalmazásokat fejlesztők rendszereiket a hard-

MAC keretek segítségével paraméterezhetőek át a hálózat egyes egységei is.

Teljesítmény

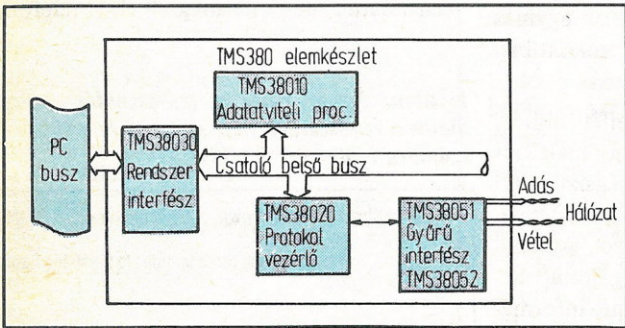
A helyi hálózat gépi válaszidőben mért teljesítményét döntően négy tényező határozza meg: az adatátviteli sebesség, a hálózateltérési protokoll által „okozott” késleltetés, a helyi hálózat és a munkaállomás közötti adatátvitel ideje és a munkaállomás protokollvezérlő szoftverének hatékonysága.

A vezérelt jelzés protokoll

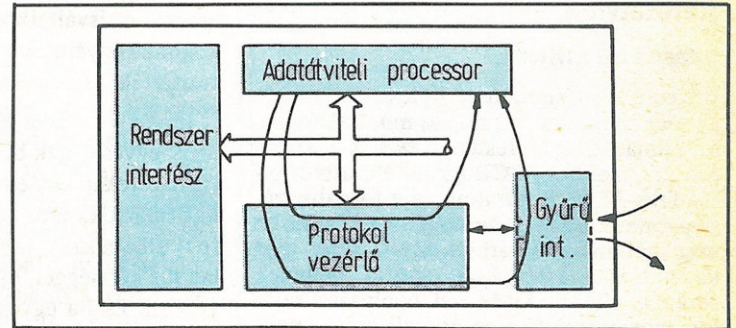
A protokoll biztosítja, hogy a rendszer gépi válaszidője alig függjön a hálózati terheléstől és a forgalom változásától, ami jelentősen eltér az ütköztetés rendszerű protokolloktól (például CSMA). A TMS 380 elemkészletnek köszönhető az is, hogy a rendszerben az egyes hálózati állomások csak minimális, állomásonként kb. 2,5 bit tokenkésleltetést okoznak a gyűrűn.

A munkaállomás és a gyűrű közötti adattovábbítás

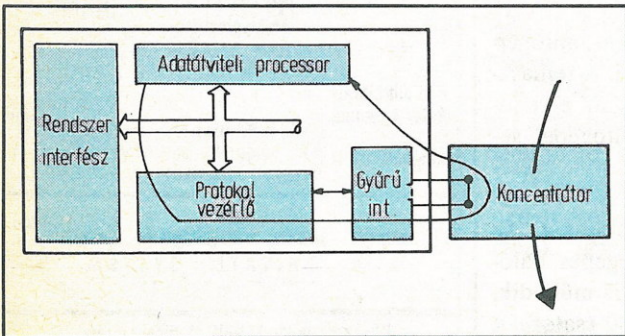
A munkaállomás és a hálózat között a csatoló 4-4 Mbps-os sebességgel teljes dup-

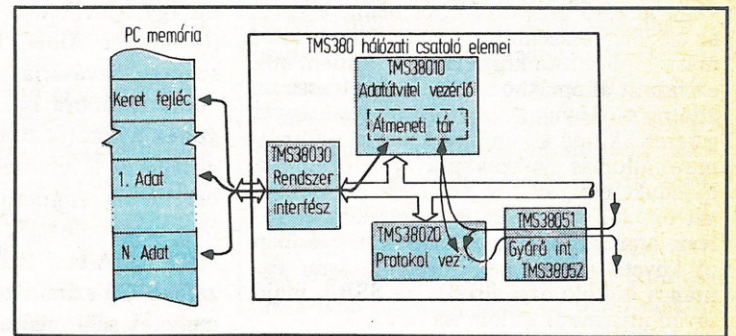
9. ábra. Az integrált architektúra

11. ábra. A gyűrűinterfész vizsgálata a koncentrátorban visszahurkolva

10. ábra. A gyűrűinterfész vizsgálata belső visszahurkolással

12. ábra. A csatoló adatújtjai

képességét az alábbi hibellenőrzések és vizsgálatok biztosítják:

- belső adatutak paritásellenőrzése,
- címellenőrzés,
- CRC áramkörök vizsgálata,
- gyűrűinterfészen belüli visszahurkolásos vizsgálat (elvi vázlatát lásd a 10. ábrán),
- a kábelnyúlvány vizsgálata,
- a csatoló, a kábelnyúlvány és a koncentrátor együttes vizsgálata (elvi vázlatát lásd a 11. ábrán).

A csatoló működését azokkal a diagnosztikai programokkal ellenőrzik, melyeket a protokollvezérlő olvasható tárolójában helyeztek el (ROM).

vergyártóktól függetlenül fejleszthessék. Mivel ezeket a hálózatos szolgáltatásokat magában a csatolóegységben valósítják meg, a felhasználók meglévő alkalmazói rendszereiket erre alapozva bővíthetik.

A TMS 380 elemkészlet a hálózatos szolgáltatásokat speciális utasítások — ún. MAC keretek — segítségével hajtja végre. A MAC kereteket az IEEE 802.5 definiálja. A TMS 380 rendszer a helyi hálózati gyűrű forgalomvezérlését 27 MAC keret segítségével valósítja meg. Ezek segítségével gyűjti össze például a hálózati munkaállomások csatolóegységeiben keletkező hibajelzéseket, figyelési és szükség szerint módosítja a helyi hálózat konfigurációját. Ugyancsak

lex átvitelt valósít meg mind adási, mind vételi irányban. A csatolóegység belső sínjének átviteli sebessége 48 Mbps (csatolón belüli átvitel), illetve 40 Mbps a csatoló belső sínje és a munkaállomás periferiainterfésze között (DMA átvitel).

A munkaállomás-protokollvezérlő szoftver hatékonysága

A protokollvezérlés hatékonysága nagymértékben növelhető a TMS 380 elemkészlet alkalmazásával.

Számítógépes adatbankok mindenkinek

A csatolóegység az alábbi üzemmódokban működtethető:

- cikluslopásos,
- programozott „ömlesztett” átvitel,
- magas szintű parancsokkal vezérelhető „összefűzött lista”,
- lekérdező, illetve megszakításos rendszerű működésmód,
- listafüggésztetés,
- nem folyamatos címerületen tárolt adatblokkos DMA átvitel.

A munkaállomás és a hálózat közötti adatátvitel csatolóegységen belüli útját a 12. ábra szemlélteti.

A rendszerinterfész paraméterezése

A munkaállomásnak a hálózatra történő rákapcsolása előtt kell elvégezni a csatolóegység interfészének a munkaállomás-rendszerinterfészhez való illesztését. Maga az illesztés a munkaállomásról hajtható végre. Ennek keretében kell megadni egyes paramétereket: megszakítási állapotok, vételi csatornák, tárbővítés, címbeállítás stb. A munkaállomás és a csatolóegység közötti átvitelt a rendszerparancs- és állapotblokkok segítségével hajtja végre. Ilyen blokkok a rendszerparancsblokk = System Command Block (SCB) és a rendszerállapotblokk = System Status Block (SSB).

Keretátvitel

Adásirányú átvitel

Keretek adásirányú átvitele a következőképpen hajtódik végre. A munkaállomás forgalmazási szándékát jelezve megszakítást kér, majd egy SCB-t küld a csatolóegység felé. Az SCB tartalmazza a forgalmazási parancskódját és az átvendő adatblokk munkaállomási főtárbeli kezdőcímét. Ezt követi maga a tényleges átvitel, melynek során a csatoló DMA-val beolvassa saját átmeneti tárolójába az átviteli listát, majd ebből összeállítja az átvinni kívánt adatokat tartalmazó keretet. A csatoló ezután kivárja az első üres tokent, és benne elküldi az előzőleg összeállított keretet, amely állomásról állomásra körbejár a gyűrűben, míg a címzett állomáshoz érve, az beolvassa az adatrészt és nyugtázza a sikeres vétel tényét a keretet küldő állomás felé. Ha ez a forgalmazó állomás „visszakapta” a hálózatból a nyugtakeretet, sikeres vétel esetén kiemeli azt onnan, és helyére egy üres keretet helyez, amit azonnal továbbad a sorrendben őt követő állomásnak forgalmazásra. Ezután a csatoló aktualizálja az SSB-t, majd továbbítja munkaállomása felé.

Vételirányú átvitel

A hálózatból érkező keretek fogadása a forgalmazáshoz hasonlóan történik. Ilyenkor az SCB a hálózatból érkező adatblokk munkaállomásbeli tárkezdőcímét tartalmazza. A keret vételét követően a csatoló lekérdezi a munkaállomásától a tárolás kezdőcímét (vételi lista), és ennek megfelelően tölti be a vett és előtárolt adatblokkot a megadott főtárcímre, végül aktualizálja az SSB-t.

A TMS 380 elemkészletet az IBM token ring hálózat számára készítették, kereskedelmi beszerezhetőségéről nincs tudomásunk. A vele kapcsolatos információkat a Texas a szocialista országok irányában jelenleg érvényben levő COCOM előírásoknak megfelelően kezeli.

CSEH KÁLMÁN

A személyi számítógépek elterjedése, használatuk mindennapivá válása megteremtette a maga sajátos, elektronikus világát. A korábban csak nagyobb cégek számára elérhető számítógépes adathálózatok az egyszerű nyugati polgár számára is hozzáférhetővé váltak. Mindennapos lett az információ áramlása városok és kontinensek között az adathálózatokon és a postai telefonvonalakon keresztül — és ebből a PC-k sem maradhattak ki.

A nagy adatközpontok mellett először a számítógépes amatőrök köreiben, majd a hivatásos felhasználóknál is — mint ahogy a CB-rádió vált fokozatosan munkaeszközzé is — megjelentek a kisszámítógépekre vagy PC-kre épített automatikus miniadatbankok, elektronikus levelesládák. Kezdetben szerepük is a CB-vel volt rokon: az emberek egymás közötti kommunikációját, az egyén, a kisvállalkozók, vállalatok egymás közötti kényelmes és gyors kapcsolatát biztosították.

Innen már csak egy lépés kellett ahhoz, hogy egyes cégek belássák: az így kialakult rendszereket érdemes közönségszolgálati információk, termékkatalógus közzétételére is alkalmazni, vagy éppen ezzel, viszonylag kis költséggel, új fizető szolgáltatást bevezetni. És ha egyes cégek termékinformációs rendszert tartanak fenn, akkor érdemes azt rendelési lehetőséggel is kiegészíteni. Így ismerkedett meg a világ a CASH (Computer Aided Shopping = számítógép segítette bevásárlás) fogalmával. A felhasználók továbbra is kihasználják az e rendszerek nyújtotta előnyt: a számítógépek segítségével levelezhetnek egymással, csereberélhetik programjaikat, és írásos formában megvitathatják közös hobbijukat. Az egyik USA-beli fizető számítógépes hálózatban CB-szimulátorprogram is működik, melynek segítségével jelenleg 40 csatornán folyhat a információcsere, és azonos csatornán belül mindenki mindent hall, lát a PC képernyőjén, és bele is tud szólni, azaz írni.

Természetesen a folyóiratok is éltek ezzel a lehetőséggel, mert így olvasóikkal nemcsak közvetlen kapcsolatot tudnak tartani, hanem friss hírekkel is elláthatják őket. Az egyik legismertebb ilyen ingyenes rendszert az NSZK-ban a Microcomputer Zeitschrift c. folyóirat kiadója tartja fenn. A TEDAS — így nevezik e rendszert — adatbankul is szolgál: sok egyéb hasznos információ mellett a laphon megjelent egyes cikkek visszakereséséhez ad segítséget.

Ezeket, a Nyugat-Európában és Észak-Amerikában egyre mindennapibbá váló rendszereket CBBS (Computer Bulletin Board System) vagy még rövidebben BBS rendszereknek nevezik. Mivel a nagy nyilvánosságnak is szólnak, a könnyű elérhetőség kedvéért általában a nyilvános telefonhálózatot használják fel az otthoni PC és a rendszer közötti kommunikációra. Sőt némelyik BBS több adatátviteli hálózaton keresztül is elérhető. Nyugaton egyes cégek azzal is megkönnyítik e rendszerek használatát, hogy még a hívó telefonköltségét is magukra vállalják.

Igaz, hogy a hazai felhasználók szempontjából csak az ingyenes rendszerek jöhetnek számításba, de mivel ilyen is sok van, érdemes alaposabban foglalkozni a BBS-ekkel. E rendszerek jó része telefonon hazánkban is felhívható, bár rendszeres használatuk igencsak megnöveli a telefon-

1. ábra. Fizető BBS új felhasználómenüje, alatta a rendszerben már szereplő felhasználó számára kiadott menüoldal

User Validation will be ready within 24 hours for LLUMC Staff & Physicians.
Thank you. You have less than three Minutes to finish the Card.
— Medical Library

Checking correspondence
No correspondence for you at present.

LOMA LINDA UNIVERSITY MEDICAL CENTER
Online Medical Library
== MAIN MENU ==

F ill out Library Card
A lter Terminal Display
E xit from the Library

Command:

YOU HAVE LOGGED — ON
A PRIVATE SYSTEM

Welcome to the LLUMC Medical Library!
A TBBS at 300/1200

I am Paul, your Medical Librarian!

Normal Hours are: 5 p.m. - 7 a.m. (Mon-Thru)
and 24 hours Fridays 3 p.m.
until the following Monday at 7 a.m.

----- System up daytimes -----
-- when not in use by Library --

Call voice ext.6260 other times
or Beeper #4082

First Name?

01/10/85 13:49:39
0000 BAUD CALL FROM: PAUL LLUMC MEDICAL LIBRARY
Type P to Pause, S to Stop listing

Hello, I am your Reference
Medical Librarian.
How may I help you?

I nter-Library Loan Request Form.
M edline Request Form.
C all Online for the Librarian
T houghts from the Library
E nough of this.

Command:

LOMA LINDA UNIVERSITY MEDICAL CENTER

Online Medical Library

MAIN MENU

H ousekeeping on the Board
B rowse the Library
L ibrary Computer Files M emos, Private
R eference Desk N ew User Library Card
P atron List C onference Room
A lter Terminal Display E xit from the Library
V iew All the Boards
H ousekeeping on the Board

Medical Library's
Conference Room

For Public Messages

P hysicians Only—Private Conference Room
R ead the Public Discussions
C heck Conversation Topics
W rite your Public Comments

E nough of Messages

Command:

Physicians Only—a Private Conference
area for LLUMC & Related Facility
Medical Professionals

R ead the Comments of your Colleagues
C heck currently Discussed Topics
W rite your Comments to your Colleagues

E nough of this

Command:

Library News Files

M edical Staff Alert
P apers and Misc. Information
N ews Bytes
H am Radio News
@ Medical Library Manual, part 1
I Medical Library Manual, part 2
E xit Browsing

2. ábra. Típusos menük a Loma Linda University BBS rendszerében

számlát. A telefonvonalon történő kommunikáció akár 1200 baud sebességgel is képes elfogadható kapcsolatot létrehozni. (1 baud azt jelenti, hogy 1 másodperc alatt 1 bitnyi információt viszünk át. Baud, e mértekegység névadója, dolgozta ki a rádió-

géptáviró adásoknál mai napig használt Baud-távirókódot.)

Ahhoz, hogy a számítógép igen-nem jeleit a hang továbbítására alkalmas telefonvonalon továbbítani lehessen, át kell alakítani hangjelekké. Ezt a feladatot a modem (modulátor—demodulátor) látja el. A postai szabványok határozzák meg, milyen frekvencia felelhet meg az 1 és melyik a 0 állapotnak. Az átvitel sebességét is szabványosították. A leggyakoribb a 300 baudos átvitel, de emellett előfordul az 1200 baudos, valamint a CEPT és a Prestel rendszerekben az 1200 baudos küldő- és 75 baudos adósebesség. Jelölése 1200/75. E rendszerek nem ASCII, hanem speciális adatátviteli kóddal dolgoznak. Használatukhoz külön dekóder kell. Ha jó a telefonhálózat, akkor az 1200 baud az a sebesség, amelyet éppen megfelelően visz át, és a leginkább elterjedt C64-es gép maximális adatátviteli sebessége is éppen ennyi. Ennél nagyobb átviteli sebességek a gyakorlatban csak adatátviteli hálózatokon és gép-gép közötti kommunikációs kapcsolatokban fordulnak elő.

A BBS-ek és a felhasználói PC hálózatok általában az ún. ASCII (American Standard Code for Information Interchange) kódot használják világszerte. Itt az egyes betűket, számokat, jeleket decimális számokkal jelölik. A 0—32-ig terjedő tartományban az utasítások, 33—47-ig a jelek, 48—57-ig a számok, majd 58—64 között ismét a jelek helyezkednek el. Ezután 65—90-ig a nagybetűs ábécé, majd néhány jel után, 97—122-ig a kisbetűs ábécé, és végül ismét jelek és utasítások következnek. Az ASCII kódot később 255-ig kibővítették. Ez a pótlás főleg különleges betűket és félgrafikus karaktereket tartalmaz, és gépenként, hálózatonként eltér.

A PC-ken az ASCII kód egyszerű utasítással hívható, és az adatátviteli sebesség is beállítható. De itt problémát jelent, hogy a továbbított adatformátumra is több egymás mellett élő, de nem kompatibilis szabvány létezik. Igaz, vannak olyan BBS-ek, ame-

3. ábra. HAM-rádió indítómenüje a Loma Linda University BBS rendszerében

ATTENTION!
HAM RADIO OPERATORS
New Ham Section In Browse
Courtesy of two local boards

Loma Linda U. Medical Center
Employees & Physicians
The Entire MS-DOS Public Domain
Library is available at \$.50 ea.
Inland Empire Computer Group
Watch for Meeting Time
CP/M and Apple CP/M also avail.

Checking correspondence
No correspondence for you at present.

Command:

C-64 Bulletin Board System

SYSOP: Mike Dunton

Log In At 1026h

Your First Name? Asher
Your Last Name? Fitzgerald

Standby...

VERY WELL ASHER FITZGERALD,
Is This Your First Time On The System?
yes

City/State? (30 chrs max) Stover, MO

Please supply a 6 character USER CODE
>AUSTIN

Name: ASHER FITZGERALD

City: STOVER, MO

Code: AUSTIN

Is the Information Correct? yes

Standby, Logging You In...

00:04:10 (Time Elapsed) Command > 0
Type 'S' to stop the listing.
Once stopped, 'S' will restart,
'A' will abort.

Msg # : 564 - Ref 6543
From : BOB BURKE
To : JIM HANSEN
Subject: New C-64 game programs

Msg # : 563 - Ref 6542
From : BOB CRAMER
To : SUE MARRIOTT
Subject: Help with assembly language

Msg # : 562 - Ref 6541
From : PAT DAVIS
To : MARVIN VOGT
Subject: Political elections

4. ábra. Első bejelentkezés egy nem fizető USA BBS rendszerbe, és a rendszerben lévő üzenetek tartalomjegyzéke

lyek alkalmazkodnak a mi adásmódunkhoz. Ezt egy-két karakter, majd a CR billentyű lenyomása után határozza meg a rendszer. Legtöbbször azonban a számítógépünkben futó emulátorprogram megfelelő megválasztásával nekünk kell ehhez alkalmazkodni. Általában hétbites szót használnak egy stopbittel, egyenlő paritással, de lehet nyolcbites szó, paritásbit nélkül, egy stopbittel. Ezeket az adatokat ugyanonnan szerezhetjük be, ahonnan megtudhatjuk a BBS telefonszámát: az illető szakfolyóirat impresszumában, összefoglaló táblázatban, vagy egy hirdetésben olvashatjuk.

A BBS és a hívó számítógép közötti kapcsolatot a modemek biztosítják. A hívó oldalán ezek általában akusztikus modemek, melyek a telefonkagyló hallgatóját és mikrofonját használják fel. Ezek annál is inkább elterjedtek, mert egyes postaigazgatóságok a vonalra történő elektromos csatlakoztatást büntetik, illetve engedélyhez kötik. Így tesz a Magyar Posta is, azzal a súlyosbítással, hogy elvben a telefon adatátvitelre történő használatát is engedélyeztetni kell a Posta Központi Táviró Hivatalnál. Ez utóbbi rendelkezés a gyakorlatban csak részben tartható be, mert nagyon sokszor voltam magam is tanúja annak, hogy a ha-

C-64 Bulletin Board System

SYSOP: Mike Dunton
Log In At 1026h
Your First Name? Asher
Your Last Name? Fitzgerald
Standby...
Please enter your USER CODE
>AUSTIN
Name: ASHER FITZGERALD
Code: AUSTIN
Is the Information Correct? yes
WELCOME ASHER FITZGERALD OF STOVER,MO
Standby, Logging You In...

00:06:25 (Time Elapsed) Command > LIST
Type 'S' to stop the listing.
Once stopped, 'S' will restart,
'A' will abort.

P SIMON GEORGE ANDERSON
P CHECKBOOK DONNA WHITE
P FASTCOPY GEORGE STANS
P PRINTFORMAT ROBERT SIMS

00:07:37 (Time Elapsed) Command > LOAD

Enter file name of program: FASTCOPY

5. ábra. Ismételt bejelentkezés egy klub BBS-be, majd program áttöltése abból a saját gépbe. A rendszer a fájl áttöltésének befejeződését a "FILE TRANSFER COMPLETE" rendszerüzenettel jelzi

zánkban élő nyugati üzletember személyi számítógépe és a szállodai telefon segítségével lépett kapcsolatba cégével.

Egyes BBS rendszerek esetében ún. ring-back system üzemmódban, kétszer kell a kapcsolat létrehozásánál felhívni az állomást. Amikor először hívjuk, úgy halljuk, mintha kicsöngés után valaki felvonná a hallgatót, esetleg egy magnó arra kér, hívjuk újra. Ekkor kapcsolódik be a számítógép. Három-öt percen belüli, másodszori hívásnál már a modem sípoló hangját halljuk: a rendszer kapcsolatra készen áll.

A BBS-ek bázisát általában valamilyen nagyszámítógép nyilvános fájlja vagy valamilyen „komolyabb” PC képezi, de lehet bő utalást találni a szakirodalomban C64 alapúakra is. A BBS rendszer működését speciális programcsomag és modem biztosítja az adatbank oldaláról. A hívónak elegendő egy modem és a megfelelő emulátor-programmal ellátott személyi számítógép használata.

A BBS-ek felhasználás szerint lehetnek nyíltak, ez esetben bárki felhívhatja, használhatja őket. Ezek azok a rendszerek, amelyek számba jöhetnek a hazai PC-amatőrök számára is. A másik, és sajnos egyre terebélyesedő csoportjuk, a fizető BBS rendszerek, amelyek szolgáltatásai inkább hasonlítanak a nagy adatbankokéhoz. A használatukhoz szükséges jelszót (password) fizetés ellenében lehet megkapni az üzemeltetőtől, és az általa nyújtott szolgáltatásokért is fizetni kell. E rendszerek harmadik típusánál általában egy nagy rendszer valamely nyilvános részével állunk szemben. Használatához szintén jelszó szükséges, de ezt a BBS adataival együtt nyilvánosságra hozzák. Elég gyakori az ún. típusjelszó használata: például angol rendszereknél a „public”, amerikaiaknál a „guest”, vagy az IBM-kluboknál az „IBMPC” alkalmazása. Ettől akkor térnek el, ha a felhasználói kört szűkíteni akarják.

Egyes nyugati fizető rendszerek érdekesége, hogy hitelkártyát is elfogadnak. Ilyenkor a hívó az első bejelentkezéskor közli hitelkártyája számát, majd miután a rendszer ellenőrizte hitelképességét, néhány perccel későbbi, második bejelentkezésekor megkapja az érdemi használathoz szükséges személyes kulcsszót.

A BBS rendszerekben általánosan használt jelszók

ID	Jelszó
system	master
visitor	visitor
guest	guest
service	service
—	publik
INF	rendszernév IBMPC (IBM PC kluboknál)
USA vállalati	
információs fájlok	
esetében	vállalatnév (betűszó)

A BBS-ek általánosan használt utasításai

List	Tartalomjegyzék, illetve a lehetséges programok listája.
Load	Program betöltése a BBS-ből a saját gépbe.
Save	Program áttöltése saját gépből a BBS-be.
A	Az érdeklődőnek szóló összes üzenet lekérése (amennyiben a BBS-en keresztül, elektronikus postafiókként használva levelez másokkal).
E	Üzenet elküldése a BBS másik használójának.
O	A BBS-ben lévő üzenetek áttekintése.
P	Az utoljára olvasott üzenetet kérjük ismételni.
S	Az összes üzenet téma szerinti tartalomjegyzéke.
Help vagy H	Bővebb szöveges magyarázat-kérés a rendszer sajátosságairól általában, illetve egy adott kérdés után arra a szituációra.
Bye vagy logoff	Kilépés a rendszerből.
SYSOP	A rendszer üzemben tartója.
CTRL S	Az éppen folyó átvitel leáll.
CTRL Q	A leállítástól folytatja az adatátvitelt.
CTRL X	Visszatérés a rendszer fő menüjéhez (csak CTRL S után adható ki).

A CTRL billentyűt a Commodorokon a C-billentyű helyettesíti!

Az 1., 2 és 3. ábra egy ilyen fizető rendszer protokollját és néhány menüjét mutatja be. Mint ezekből is látható, a BBS-ek utasításkészlete, különösen a közönségszolgálati és klubrendszereké, „barátságos”. Arra készítették őket, hogy számítógépes alapismeretekkel nem rendelkező felhasználók is képesek legyenek kommunikálni velük. Innen ered a BBS-ek azon sajátossága is, hogy általában a működtető ország nyelvén küldik rendszerüzeneteiket. Utasításkészletük is a könnyebb használatot célozza, ezért sok esetben eltér a kialakult számítógépes gyakorlattól, sőt attól is függhet, milyen programrendszer fut a gépen. Ezért e rendszerek tervezői és készítői, gondolván e káoszra, legalább a HELP utasítást meghagyták egységesnek. Segítségével bő szöveges információt kaphatunk egy-egy rendszer sajátosságairól, speciális utasításkészletéről.

A klubrendszerek gyakran még olyan szolgáltatást is nyújtanak, hogy programot áttöltenek saját személyi számítógépünkbe vagy saját programunkat tudjuk így másoknak elküldeni. A bejelentkezés általában ezekben a többnyire ingyenes rendszerekbe szintén meghatározott protokoll szerint történik. Első kapcsolatunk alkalmával a rendszer megkérdezi a címünket, néhány adatunkat, majd megkapjuk azt a jelszót, amellyel a későbbiekben e műveletet egyszerűsíthetjük. (Ugyanolyan illetlenség e kérdésekre hamis adatokkal válaszolni, mint névtelen levélben fenyegetni valakit.) Egy ilyen példát láthatunk a 4. és az 5. ábrán, egy C64 klub BBS rendszerének protokolljaként.

A BBS rendszerek a számítástechnika mindennapokba való bevonulását jelzi. És alighogy általánossá váltak a fejlett országokban, megjelent két testvérük is. Az egyik a HAM-rádió, amely tulajdonképpen CB-n keresztül történő adatátvitel, a másik a felhasználók számára a rádióamatőri hullámsávokon keresztül elérhető műholdas adatátvitel, amely szintén közelebb hozza egymáshoz a közös érdeklődésű embereket.

Hazánkban a nyugati BBS-ek felhasználása például szakirodalmi információk szerzéséhez, piackutatáshoz vagy egyszerűen emberi kapcsolatok kialakításához, most van kialakulóban. Hazai elterjedésük csak akkor várható, ha már általánosan ismertek lesznek, és alkalmazásuk olyan gyakorlattá vált, mint az, hogy az ember felhívja telefonon külföldi barátait. A HAM-rádióval megindultak az első kutatások a BME Központi Rádióklubjában, dr. Gschwind András vezetésével, és e cikk írója is megtehetette a telefonon elérhető BBS-ek hasznosítása felé vezető út első lépéseit a KSH—SZÜV Budapesti Számítóközpontjában, dr. Majtényi György igazgató és lelkes munkatársainak támogatásával.

KIS JÁNOS

Fiatalok! Figyelem!

Rejtvénypályázatunk utolsó fordulójához értünk.

3. feladat

Készíts programot egy digitális óra szimulálására!

A követelmények:

- A program indításakor a hónap, a nap, az óra, a perc és a másodperc megadható legyen (célszerű megoldás: hónap, nap egyetlen négykarakteres sztring, óra, perc, másodperc egyetlen hatkarakteres sztring).

- A megjelenítés a képernyő bal felső sarkában történjen, az egyes adatok között egy betűköz kihagyásával (a számok előtt álló értéktelen nulla jegyek kiírása nem szükséges).

- A február mindig 28 napos.

- Egy tetszőleges billentyű lenyomására az alap helyzetben óraként működő program váltson át a dátum kijelzésére, ismételt billentyűzés hatására térjen vissza óraüzemmódba stb.

A program értékelésénél a tárterület-lefoglalás is szempont: a program max. 500 bájtt helyet foglalhat el a tárban. Törekedj rövid programra!

A beküldési határidő:

1986. december 20.

A megoldásokat írásban kérjük szerkesztőségünk címére:

Mikroszámítógép Magazin Szerkesztősége,

Budapest, Fő u. 68. IV. em. 452. 1027.

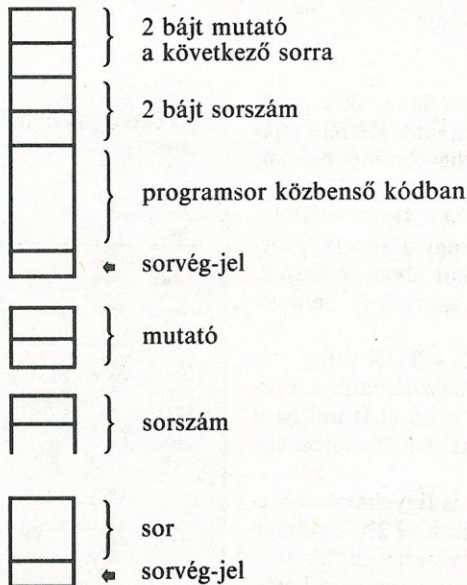
**A borítékra írjátok rá:
DIGITÁL rejtvénypályázat.**

A helyes megfejtéseket és a nyertes nevét a jövő év elején közöljük.

A szerkesztőség

List — Microsoft BASIC-nél

Pontosabban: list-bolondítás. A sokak számára már unalmas programsorok tárolása:

EOF (End of File) =
= programvég-jel

Mi van akkor, ha egy mutató nem a következő, hanem például az előző sorra mutat? A kérdés izgatott, kipróbáltam. Az eredmény végtelen listázási ciklus lett. Primón és HT-n már megcsináltam. Íme egy horozható példa Primóra, HT-ra, Commodore-ra:

```
10 X$= ""
20 PO=PEEK(VarPTR(X$)+1)
   +256*PEEK(VarPTR
   (X$)+2)
30 H=INT((PO-8)/256):POKE PO+2
   PO-8-256*H,H:LIST
```

A vapti ide mutat

3	0	88	0	242	67
↑			↑		
típus		név	hossz		tárolási
(\$)		(X\$)			cím

szabó lászló

Adatbevitel-egyszerűsítő

Sok programozónak gondot okoz az adatok kényelmetlen bevitele az INPUT BASIC utasítás hiányosságai miatt. Ezért írtam ezt a programot, amely szubrutinként bármely programban felhasználható, és minden adatbevitelkor meghívható.

A meghívás előtt az O változóban kell megadni a beviteli mező oszlopszámát, az S változóban a sorszámát, a HO változóban pedig a kért adat hosszát. A szubrutin meghívása után a kért adatot az IN\$ változóban kapjuk meg. A kurzor helyetti karakter az eredeti pozíciónál nem megy jobban vissza.

COMMODORE 64

A programban felhasznált változók:

- O — oszlopszám
- S — sorszám
- HO — a beviteli mező maximális hossza
- K — számláló
- IN\$ — a bevitt adat
- X\$ — az éppen bevitt adat
- FI — oszlopfelügyelő
- j — ciklusváltozó
- AS — a lenyomott billentyű ASCII kódja

A tényleges rutin a 20 000-es sortól kezdődik.

HEGEDŰS GÁBOR

```
7 DIM IN$(15):REM AZ ADATOK MAXIMALIS HOSSZA
10 REM BEMUTATÓ 10
20 S=10:O=28:HO=6:PRINT"#####KEREM A MAI DATUMOT ? "
25 S=10:O=28:HO=6:PRINT"#####EEHHNN"
30 GOSUB20000:DA$=IN$:IF LEN(IN$)<6 THEN 20
40 PRINT"#####JO A DATUM ? (I/N)"
50 GET T$:IF T$="" THEN 50
60 IF T$="I" THEN 90
70 IF T$="N" THEN 20
80 GOTO 50
90 PRINT"#####A MAI DATUM : ";DA$
100 END
110 :
120 :
130 :
140 :
19000 REM ***** INPUT RUTIN *****
19010 :
20000 K=1:IN$="":X$="":FI=0:FOR J=1 TO 15:IN$(J)="" :NEXT
20010 POKE214,S:POKE211,0:SYS58732:PRINTCHR$(122):REM A KURZOR HELYETTI KARAKTER
20020 GETX$:IFX$="" THEN20020
20023 AS=ASC(X$)
20024 IF AS=20 AND O=FI THEN O=O+1:K=K+1
20025 IF AS=20 THEN K=K-1:POKE214,S:POKE211,0:SYS58732:PRINT" " :O=O-1:GOTO 20010
20030 POKE214,S:POKE211,0:SYS58732:PRINTX$
20040 IFAS=13THENPOKE214,S:POKE211,0:SYS58732:PRINT" " :GOSUB21000:RETURN
20050 IN$(K)=X$:K=K+1
20055 IF K=HO+1 THEN :GOSUB21000:RETURN
20060 X$="" :O=O+1:GOTO20010
21000 FOR J=1 TO K-1:IN$=IN$+IN$(J):NEXT:RETURN:REM ***** OSSZEGZO RUTIN *****
```

COMMODORE 64

Egy menüprogram

A menütechnikát alkalmazó programoknál találkozunk a program egymás utáni betöltéséből adódó problémákkal. Kétféle eljárást szoktak alkalmazni: a billentyűzetpufferbe történő beírást, vagy a behívandó program első sorában állítják be a BASIC-program vége mutatót — POKE45, PEEK(174): POKE46, PEEK(175):CLR. Az első módszer hátránya, hogy a képernyőformátumot elrontja, a másodikat pedig csak akkor alkalmazhatjuk, ha már pontosan tudjuk, mely programokat akarjuk a menüvel hívni.

Erre ad nagyon egyszerű megoldást a LOAD+RUN rutin, melyet akár parancs, akár program üzemmódban használhatunk. Formátuma megegyezik a LOAD utasításával. A rutin el is indítja a betöltött programot. Ha erre nincs szükség, akkor a 36. sorba egy RTS utasítást kell írni.

A hanghatás rutinnal a felhasználót hanggal is figyelmeztetni lehet valamely tevékenységre. A hang hosszúságát a 49 279-es címen állíthatjuk be.

Hosszabb számítások, lemezműveletek esetére hasznos a keretszínező rutin, amely a megszakítást használja ki a színváltoztatásokra.

A kurzor pozicionálására már több program is megjelent. Ez annyival tud többet, hogy vizsgálja a határokat is, és hogy a kiírandó szöveget nem kell megadni. A szöveg egyébként a PRINT utasításnak felel meg.

A DATA BECKER könyvben megjelent rutin átírt változatával max. 255 karakter hosszúságú füzér olvasható be, miután megnyitottuk a megfelelő csatornát. Mivel egy GET sorozattal történik a beolvasás, előtte a megfelelő helyre pozicionálni kell.

RUBORIK BÉLA

```

LOAD+RUN.....PAGE 0001

LINE# LOC CODE LINE

00001 0000 ; LOAD+RUN
00002 0000 ;
00003 0000 ;HIVASA:SYS704"NEV" E.EGYSEGJ
00004 0000 ;CSAK BASIC PROGRAMRA ALKALMAZZA.
00005 0000 ;MASODLAGOS PARAMETERT NE ADJON!
00006 0000 ;
00007 0000 LKAPCS =#A
00008 0000 RUNMOD =#9D
00009 0000 NEWPRG =#A533
00010 0000 INTERP =#A7AE
00011 0000 ERROR =#E0F9
00012 0000 CLR =#A659
00013 0000 LOAD =#FFD5
00014 0000 STATUS =#FFB7
00015 0000 PARAM =#E1D4
00016 0000 ERRPRI =#A437
00017 0000 ;*#704
00018 02C0 A9 00 LDA #0
00019 02C2 85 9D STA RUNMOD ;PARANCs UZEMMOD
00020 02C4 85 0A STA LKAPCS ;LOAD KAPCSOLO
00021 02C6 20 D4 E1 JSR PARAM ;LOAD PARAMETEREK
00022 02C9 A5 0A LDA LKAPCS
00023 02CB A6 28 LDY #2B ;BASIC KEZDOCIM
00024 02CD A4 2C LDY #2C ;BEALLITASA
00025 02CF 20 D5 FF JSR LOAD ;LOAD RUTIN
00026 02D2 B0 19 BCS HIBA ;HIBAS TOLTES?
00027 02D4 20 B7 FF JSR STATUS ;STATUS OLVASASA
00028 02D7 29 BF AND #BF ;EOF BIT TORLESE
00029 02D9 F0 05 BEQ OKE ;A VEGE RENDBEN?
00030 02DB A2 19 LDY #1D ;'LOAD ERROR'
00031 02DD 4C 37 A4 JMP ERRPRI ;KIIRATASA
00032 02E0 86 2D OKE STX #2D ;PROGRAM VEGENEK
00033 02E2 84 2E STY #2E ;BEALLITASA
00034 02E4 20 59 A6 JSR CLR ;CHRGET ES CLR
00035 02E7 20 33 A5 JSR NEWPRG ;PROGRAM OSSZELANCOLAS
00036 02EA 4C AE A7 JMP INTERP ;INTERPRETER
00037 02ED 4C F9 E0 HIBA JMP ERROR ;I/O HIBA
00038 02F0 .END

ERRORS = 00000

SYMBOL TABLE

SYMBOL VALUE
CLR A659 ERROR E0F9 ERRPRI A437 HIBA 02ED
INTERP A7AE LKAPCS 000A LOAD FFD5 NEWPRG A533
OKE 02E0 PARAM E1D4 RUNMOD 009D STATUS FFB7

END OF ASSEMBLY
    
```

```

SOUND.....PAGE 0001

LINE# LOC CODE LINE

00001 0000 ; HANGHATAS
00002 0000 ;
00003 0000 ;HIVASA:SYS49260
00004 0000 ;
00005 0000 AF = #D400
00006 0000 HE = AF+24
00007 0000 HA = AF+4
00008 0000 FL = AF+5
00009 0000 MF = AF+1
00010 0000 HF = AF+6
00011 0000 ;*#49260
00012 00C 78 SEI
00013 00C0 A9 00 LDA #0
00014 00C6 A2 00 LDY #0
00015 0071 9D 00 D4 ZERO STA AF,X
00016 0074 E8 INX
00017 0075 E0 19 CPY #19
00018 0077 00 F8 BNE ZERO
00019 0079 A9 0F LDA #F
00020 007B 9D 18 D4 STA HE
00021 007E A6 19 LDY #19
00022 0080 A2 FF LDY #FF
00023 0082 A9 40 FOR FOR1 LDA #40
00024 0084 9D 06 D4 STA HF
00025 0087 A9 21 LDA #21
00026 0089 9D 04 D4 STA HA
00027 008C A9 80 LDA #80
00028 008E 9D 05 D4 STA FL
00029 0091 A9 24 LDA #24
00030 0093 9D 01 D4 STA MF
00031 0096 A9 A9 LDA #A9
00032 0098 9D 00 D4 STA AF
00033 009B CA DEX
00034 009C E0 00 CPY #0
00035 009E D0 E2 BNE FOR1
00036 00A0 88 DEY
00037 00A1 C0 00 CPY #0
00038 00A3 D0 DB BNE FOR
00039 00A5 8E 04 D4 STX HA
00040 00A8 8E 05 D4 STX FL
00041 00AB 58 CLI
00042 00AC 60 RTS
00043 00AD .END

ERRORS = 00000

SYMBOL TABLE

SYMBOL VALUE
AF D400 FL D405 FOR C080 FOR1 C082
HA D404 HE D418 HF D406 MF D401
ZERO C071

END OF ASSEMBLY

KERETSZINEK.....PAGE 0001

LINE# LOC CODE LINE

00001 0000 ; 6VORS KERETSZIN VALTASOK
00002 0000 ;BEKAPCSOLAS:SYS820
00003 0000 ;KIKAPCSOLAS:SYS820+29
00004 0000 ;
00005 0000 IROVEC =#314
00006 0000 IRO =#EA31
00007 0000 BORDER =#0B20
00008 0000 ;*#820
00009 0334 A9 45 LDA #UJCIM ;SAJAT RUTINUNK
00010 0336 A0 03 LDY #UJCIM ;CIMENEK BETOLTESE
00011 0338 8D 14 03 STA IROVEC ;A MEGSZAKITAS
00012 033B 8C 15 03 STY IROVEC+1 ;VEKTORABA
00013 033E 8D 20 D0 LDA BORDER ;EREDETI KERETSZIN
00014 0341 8D 63 03 STA TAROLO ;ELMENTESE
00015 0344 60 RTS
00016 0345 AD 62 03 UJCIM LDA MUNKA ;A KERET SZINENEK
00017 0348 8D 20 D0 STA BORDER ;EGGYEL VALO
00018 034B EE 62 03 INC MUNKA ;NOVELESE
00019 034E 4C 31 EA JMP IRO ;VISSZA A MEGSZAKITASBA
00020 0351 A9 31 KIKAPC LDA #IRO ;A MEGSZAKITAS
00021 0353 A0 EA LDY #IRO ;VEKTORANNAK
00022 0355 8D 14 03 STA IROVEC ;VISSZALLITASA
00023 0358 8C 15 03 STY IROVEC+1
00024 035B AD 63 03 LDA TAROLO ;KERETSZIN
00025 035E 8D 20 D0 STA BORDER ;VISSZALLITASA
00026 0361 60 RTS
00027 0362 00 MUNKA .BYTE 0
00028 0363 00 TAROLO .BYTE 0
00029 0364 .END

ERRORS = 00000
    
```

SYMBOL TABLE

SYMBOL	VALUE	IRQ	EA31	IRQVEC	0314	KIKAPC	0351
BORDER	0020	IRQ	EA31	IRQVEC	0314	KIKAPC	0351
MUNKR	0362	TAROLO	0363	UJCIM	0345		

END OF ASSEMBLY

CURSOR.....PAGE 0001

LINE#	LOC	CODE	LINE
00001	0000		; CURSOR POZICIONALAS
00002	0000		
00003	0000		;HIVASA:SYSSZ0,X,YD,....J
00004	0000		
00005	0000		CHKCOM =#AEFD
00006	0000		GETBYT =#B79E
00007	0000		CURSOR =#FFF0
00008	0000		ILLEG =#B248
00009	0000		CHRGOT =#79
00010	0000		PRINT =#AAA4
00011	0000		*=870
00012	0366	20 FD RE	JSR CHKCOM
00013	0369	20 9E B7	JSR GETBYT ;X PARAMETER
00014	036C	8A	TXA
00015	036D	C9 28	CMP ##28
00016	036F	10 1D	BPL ERROR ;HA X>39
00017	0371	48	PHA
00018	0372	20 FD RE	JSR CHKCOM
00019	0375	20 9E B7	JSR GETBYT ;Y PARAMETER
00020	0378	E0 19	CPX ##19
00021	037A	10 12	BPL ERROR ;HA Y>24
00022	037C	68	FLA
00023	037D	A8	TAY
00024	037E	18	CLC ;POZICIONALAS
00025	037F	20 F0 FF	JSR CURSOR
00026	0382	20 79 00	JSR CHRGOT
00027	0385	F0 06	BEQ KILEP ;HA NINCS TOBB
00028	0387	20 FD RE	JSR CHKCOM
00029	038A	4C A4 AA	JMP PRINT ;PRINT-RE UGRAS
00030	038D	60	KILEP RTS
00031	038E	4C 48 B2	ERROR JMP ILLEG ;ILLEGEL QUANTITY
00032	0391		.END

ERRORS = 00000

SYMBOL TABLE

SYMBOL	VALUE	CHKCOM	AEFD	CHRGOT	0079	CURSOR	FFF0	ERROR	038E
GETBYT	B79E	ILLEG	B248	KILEP	038D	PRINT	AAA4		

END OF ASSEMBLY

INPUT.....PAGE 0001

LINE#	LOC	CODE	LINE
00001	0000		; INPUT
00002	0000		
00003	0000		;HIVASA:
00004	0000		;SYSSZ8,CSATORNA,HOSSZ,VALTOZO
00005	0000		
00006	0000		CHKCOM =#AEFD
00007	0000		FNDVAR =#B08B
00008	0000		FRESTR =#B6A3
00009	0000		VARADR =#49
00010	0000		STRRES =#B475
00011	0000		PARA =#61
00012	0000		BASIN =#E112
00013	0000		CLRCH =#FFCC
00014	0000		GETBYT =#B79E
00015	0000		CHKIN =#E11E
00016	0000		*=828
00017	033C	20 FD RE	JSR CHKCOM ;CSATORNA
00018	033F	20 9E B7	JSR GETBYT
00019	0342	20 1E E1	JSR CHKIN
00020	0345	20 FD RE	JSR CHKCOM
00021	0348	20 9E B7	JSR GETBYT ;HOSSZ
00022	034B	8A	TXA ;ELMENTESE
00023	034C	48	PHA
00024	034D	20 FD RE	JSR CHKCOM
00025	0350	20 8B B0	JSR FNDVAR ;VALTOZO KERESESE
00026	0353	95 49	STA VARADR
00027	0355	84 4A	STY VARADR+1
00028	0357	20 A3 B6	JSR FRESTR
00029	035A	68	FLA
00030	035B	20 75 B4	JSR STRRES ;TERULET FOGLALAS
00031	035E	A0 02	LDA #2
00032	0360	B9 61 00	STORE LDA PARA,Y ;KARAKTEREK BEOLVASASA
00033	0363	91 49	STA (VARADR),Y
00034	0365	88	DEY
00035	0366	10 F8	BPL STORE
00036	0368	C8	INY
00037	0369	20 12 E1	FETCH STR BASIN
00038	036C	91 62	STA (PARA+1),Y
00039	036E	C8	INY
00040	036F	C4 61	CPY PARA
00041	0371	D0 F6	BNE FETCH
00042	0373	20 CC FF	JSR CLRCH
00043	0376	60	RTS
00044	0377		.END

ERRORS = 00000

SYMBOL TABLE

SYMBOL	VALUE	BASIN	E112	CHKCOM	AEFD	CHKIN	E11E	CLRCH	FFCC
FETCH	0369	BASIN	E112	CHKCOM	AEFD	CHKIN	E11E	CLRCH	FFCC
VARADR	0061	FNDVAR	B08B	STRRES	B475	VARADR	0049		

END OF ASSEMBLY

SYMBOL TABLE

SYMBOL	VALUE	PARA	0061	STORE	0360	STRRES	B475	VARADR	0049
GETBYT	B79E	ILLEG	B248	KILEP	038D	PRINT	AAA4		

END OF ASSEMBLY

```

10 rem loadtrun
100 fori=704to749:readx:PoKei,x:s=s+x:next
110 ifs<>5182thenPrint"hiba a data sorokban!"
1000 data 169,0,133,157,133,10,32,212
1010 data 225,165,10,166,43,164,44,32
1020 data 213,255,176,25,32,183,255,41
1030 data 191,240,5,162,29,76,55,164
1040 data 134,45,132,46,32,89,166,32
1050 data 51,165,76,174,167,76

```

ready.

```

10 rem sound
100 fori=49260to49324:readx:PoKei,x:s=s+x:next
110 ifs<>8492thenPrint"hiba a data sorokban!"
1000 data 120,169,0,162,0,157,0,212
1010 data 232,224,25,208,248,169,15,141
1020 data 24,212,160,25,162,255,169,64
1030 data 141,6,212,169,33,141,4,212
1040 data 169,128,141,5,212,169,36,141
1050 data 1,212,169,169,141,0,212,202
1060 data 224,0,208,225,136,192,0,208
1070 data 219,142,4,212,142,5,212,88
1080 data 96

```

ready.

```

10 rem Keretszinezes
100 fori=820to867:readx:PoKei,x:s=s+x:next
110 ifs<>4526thenPrint"hiba a data sorokban!"
1000 data 169,69,160,3,141,20,3,140
1010 data 21,3,173,32,208,141,99,3
1020 data 96,173,98,3,141,32,208,238
1030 data 98,3,76,49,234,169,49,160
1040 data 234,141,20,3,140,21,3,173
1050 data 99,3,141,32,208,96,0,0

```

ready.

```

10 rem cursor Pozicionalas
100 fori=870to910:readx:PoKei,x:s=s+x:next
110 ifs<>4706thenPrint"hiba a data sorokban!"
1000 data 32,253,174,32,158,183,138,201
1010 data 40,16,29,72,32,253,174,32
1020 data 158,183,224,25,16,18,104,168
1030 data 24,32,240,255,32,121,0,240
1040 data 6,32,253,174,76,164,170,96
1050 data 76

```

ready.

```

10 rem inPut
100 fori=828to886:readx:PoKei,x:s=s+x:next
110 ifs<>7503thenPrint"hiba a data sorokban!"
1000 data 32,253,174,32,158,183,32,30
1010 data 225,32,253,174,32,158,183,138
1020 data 72,32,253,174,32,139,176,133
1030 data 73,132,74,32,163,182,104,32
1040 data 117,180,160,2,185,97,0,145
1050 data 73,136,16,248,200,32,18,225
1060 data 145,98,200,196,97,208,246,32
1070 data 204,255,96

```

ready.

Programozható karakterek előállításí módjáról több szakkönyvben és e lap korábbi számaiban is olvashatunk. De az e témában kevésbé járatosoknak nem kis feladatot jelent egy ilyen program megírása.

Az orosz nyelvű szövegek számítógépes felhasználásához elengedhetetlen a cirillbetűs írás. A listán látható program a nagybetűs latin karakterek mellett a cirill nagybetűs írásra is lehetőséget nyújt.

A program felépítése

Minden egyes karaktert egy 8x8-as pontrács határoz meg. Egy-egy karaktert 8 egymást követő ROM-beli címen definiálnak azért, hogy az egyes bitek ki- vagy bekapcsolt állapotban vannak-e. Új karakterhez csak valamely régi megváltoztatása útján juthatunk. A ROM-beli címek bitjeit megváltoztatni nem tudjuk, csak átmásolni a RAM területére, ahol a módosítás megvalósítható.

10-100 Képernyőtörítés, színbeállítás, feliratok.

110 A megszakítások letiltása.

120 A B/K regiszterek kikapcsolása, a ROM karakterek bekapcsolása.

130-160 A 8192-10239 címekre átmásoljuk a ROM 53248-55295 tartalmát.

170-180 A B/K visszakapcsolása és a megszakítások engedélyezése.

190 Ahhoz, hogy a továbbiakban a karakterjeleket a 8192-es címtől olvassa ki a számítógép, a karaktergenerátor kezdetét be kell állítani. Ezután már lehetőségünk van az új karakterek előállítására.

200-400 A DATA sorok kiolvasásával rendre előállnak a megfelelő új betűk. A RESTORE utáni rész az inverz előállításokat végzi.

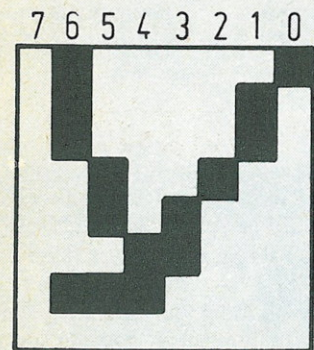
A DATA sorok készítése módját az *ábráról* leolvashatjuk. Amely pontokat ki akarjuk gyűjteni, azok oszlopsorszám szerinti kettőhatványait összeadjuk. Így az ábra első értékét 64+1 alapján kaptuk.

Ha most egy NEW parancsot kiadunk, a programunk ugyan elvész, de az új karaktereket a továbbiakban is használni tudjuk. Futtathatunk új programot is, de hogy a nyert karaktereinket el ne rontsuk, a BASIC-terület kezdetét át kell állítani a 490-500-as sorok utasítása szerint.

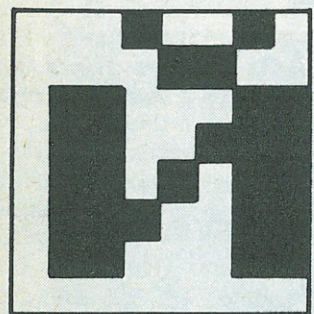
Az új karaktereket a RUN-STOP/RESTORE billentyűzettel törölni tudjuk. Ha a számítógépet kiindulási helyzetbe akarjuk hozni kikapcsolás nélkül, akkor parancsban írjuk be: POKE 43,1 : POKE 44,8 : POKE 53272,21.

Minden cirillbetűt a SHIFT és a latin megfelelőjének billentyűzetével írhatunk a képernyőre. Amelyiknek nincs latin megfelelője, azt ugyancsak a SHIFT és az alábbi táblázat alapján kapjuk:

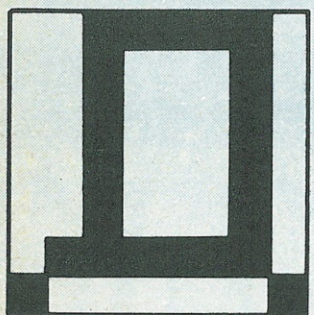
+	Щ
-	Ь
*	Ч
:	Ъ
:	Ы
:	Ю
.	Я
Q	Ё
W	Е
E	Э
Y	С
X	Ж

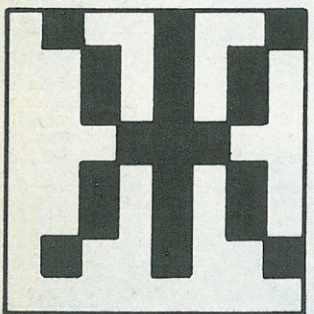
65
66
66
36
40
24
112
0

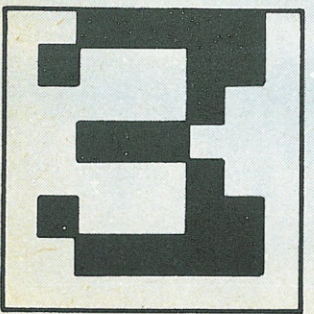
18
12
99
103
107
115
99
0

60
36
36
36
36
126
129

73
42
42
28
42
42
73
0

62
70
4
56
4
70
62
0

```

10 POKE 3200,1:POKE 53281,7
20 REM *****
30 REM 1
40 REM * CIRILL BETUK *
50 REM *
60 REM *****
70 PRINT CHR$(147)CHR$(17)CHR$(17)
90 PRINTTAB(14)"CIRIL BETUK"
90 PRINT:PRINT:PRINT
100 PRINT "VARJON EGY PERCET"
110 POKE 5334,PEEK(5334) AND 254
120 POKE 1,PEEK(1) AND 251
130 FOR I=0 TO 255
140 FOR J=0 TO 7
150 POKE8192+I*8+J,PEEK(53248+I*8+J)
160 NEXTJ:NEXTI
170 POKE1,PEEK(1) OR 4
180 POKE5334,PEEK(5334) OR 1
190 POKE53272,(PEEK(53272) AND 240)+8
200 FOR C=60 TO 93
210 FOR BY=0 TO 7
220 READ N:
230 POKE 8192+(8*C)+BY,N
240 NEXTBY:NEXTC
250 FOR A=27 TO 29 STEP 2
260 FOR B=0 TO 7
270 READ N:
280 POKE 8192+8*A+B,N
290 NEXT B:NEXT A
300 RESTORE
310 FOR C=60+128TO 93+128
320 FOR BY=0 TO 7
330 READ N:
340 POKE8192+(8*C)+BY,255-N
350 NEXTBY:NEXTC
360 FOR A=27 TO 29 STEP 2
370 FOR B=0 TO 7
380 READ N:
390 POKE 8192+8*(128+A)+B,255-N
400 NEXTB:NEXTA
410 PRINT:PRINT
420 PRINT"A KARAKTEREK MODOSITASA KESZ"
430 PRINT
440 PRINT
450 PRINT"A BASIC KEZDO CIMENEK ":
460 PRINT"ATALLITASA CELJA- BOL IRJA":
470 PRINT"BE PARANCSBA ":
480 PRINT:PRINT
490 PRINTCHR$(19)" POKE43,1: POKE44,8":
500 PRINTCHR$(19)" POKE10240,0:NEW "
510 END
520 DATA 68,78,81,113,81,74,68,0
530 REM < JU
540 DATA 0,127,127,0,127,127,0,0:REM =
550 DATA 126,70,70,126,38,70,134,0
560 REM > JA
570 DATA 60,34,6,12,24,0,24,0:REM ?
580 DATA 102,102,102,102,62,6,6,0
590 DATA 8,28,20,54,34,127,65,0:REM A
600 DATA 127,97,96,126,99,99,126,0:REM B
610 DATA 70,70,70,70,70,70,126,1:REM C
620 DATA 60,36,36,36,36,36,126,129:REM D
630 DATA 60,6,6,30,6,6,60,0:REM E
640 DATA 8,62,107,73,107,62,8,0:REM F
650 DATA 127,97,96,96,96,96,96,0:REM G
660 DATA 99,54,20,8,8,54,99,0:REM H
670 DATA 0,71,75,75,83,83,99,0:REM I
680 DATA 18,12,99,103,107,115,99,0
690 REM J
700 DATA 99, 100,104,112,104,100,99,0
710 REM K
720 DATA 31,19,19,19,35,35,99,0:REM L
730 DATA 99,119,119,107, 99, 99, 99,0
740 REM M
750 DATA 99,99,99,127,99,99,99,0:REM N
760 DATA 62, 99, 99, 99, 99, 99,62,0
770 REM O
780 DATA 127,99,99,99,99,99,99,0:REM P
790 DATA 10,10,62,48,60,48,62,0:REM Q
800 DATA 126,97,97,124,96,96,96,0:REM R
810 DATA 73, 73, 73, 73, 73, 73,127,0
820 REM S
830 DATA 126,126,24,24,24,24,24,0:REM T
840 DATA 67, 67, 67,102,108,28,240,0
850 REM U
860 DATA 126,97,97,124,97,97,126,0:REM V
870 DATA 127,97,96,126,96,97,127,0
875 REM JE H
880 DATA 73,42,42,28,42,42,73,0:REM ZS X
890 DATA 62,99,96,96,96,99,62,0:REM SZ Y
900 DATA 62,70,4,56,4,70,62,0:REM Z
910 DATA 146,146,146,146,146,146,254,1
920 REM SCSA +
930 DATA 65,65,65,121,69,69,121,0:REM UE
940 DATA 64,64,64,120,69,69,120,0
950 REM LAGY JEL -
960 DATA 224,130,32,47,49,49,54,0
970 REM KEMENY JEL
980 DATA 65,65,65,121,69,69,121,0
990 REM UE
    
```

READY.

Néhány képernyő-kezelő rutin

A program először helyet biztosít a gépi kód számára, majd az öt rutint elhelyezi a 6639-es címtől kezdődően. A rutinok feladata sorrendben a következők:

1. EXT 0 utasítás: a teljes képernyő tartalmát jobbra lépteti.
2. EXT 1 utasítás: a teljes képernyő tartalmát balra lépteti.
3. EXT 2 utasítás: a teljes képernyő tartalmát felfelé lépteti.
4. EXT 3 utasítás: a teljes képernyő tartalmát lefelé lépteti.
5. EXT 4 utasítás: a papír és a tinta színét állítja be. A rutinok az ötödik kivételével a botkormány mozgatóval aktivizálódnak.

A függőleges mozgató egyszerű blokkáthelyezés. Ebből következik, hogy a mozgató gyorsítható.

Felfelé léptetés gyorsítása: a H regiszterpár tartalmának növelése 64-gyel vagy többszörösével, a BC regiszterpár tartalmának csökkentése ugyanannyival.

Lefelé léptetés gyorsítása: a HL és BC regiszterpár tartalmának csökkentése 64-gyel vagy többszörösével.

Az ötödik rutinban a 100-as, illetve 101-es portcímekre más adatok írásával a papír, illetve a tinta színe megváltozik.

A gép mellé kapott segédletekből kiderül, hogy a memória 80 kb-át méretű lehet. Emiatt a VIDEO RAM-ot gépi kódban be kell „lapozni”. Erre szolgál a DATA sorok elején szereplő 62,80,211,2 kódsorozat. Magyarul: a 2-es portcímre 80-at kell beírni.

A rutinok könnyen átírhatók úgy, hogy a képernyőtartalomnak csak egyes részei mozduljanak el.

GULYÁS KIS PÉTER

```

10 LOMEM 6800
20 GRAPHICS 2
30 GOSUB 500
35 REM USRTAB táblázat feltöltése
40 POKE 33,239:POKE 34,25
50 POKE 35,8:POKE 36,26
60 POKE 37,33:POKE 38,26
70 POKE 39,51:POKE 40,26
80 POKE 41,69:POKE 42,26
85 REM Gépi kód betöltése
90 FOR A=0 TO 96
100 READ B
110 POKE 6639+A,B
120 NEXT A
130 DATA
243,62,80,211,2,33,255,127,6,240,14,64,35,
203,30,13,32,250,55,63,5,32,243,251,201
140 DATA
243,62,80,211,2,33,0,192,6,255,14,64,43,203,
22,13,32,250,55,63,5,32,243,251,201
150 DATA
243,62,80,211,2,33,64,128,17,0,128,1,192,63,
237,176,251,201
160 DATA
243,62,80,211,2,33,191,191,17,255,191,1,
192,63,237,184,251,201
170 DATA 243,62,5,211,100,62,8,211,101,251,201
180 SET DELAY 1:SET RATE 1
190 EXT 4
195 REM Billentyűzetfigyelés
200 A$=INKEY$
210 IF A$=CHR$(4) THEN EXT 0
220 IF A$=CHR$(19) THEN EXT 1
230 IF A$=CHR$(5) THEN EXT 2
240 IF A$=CHR$(24) THEN EXT 3
250 IF A$="v" THEN SET DELAY 30:SET RATE
3:END
260 GOTO 200
500 PLOT
300,300;300,700;700,700;700,300;300,300:PL-
OT,
304,304,PAINT
510 RETURN

```

ZX-Spectrum

A Beta basic és alkalmazása I.

A cikksorozat azt mutatja be, hogy a Beta basic 1.8 felhasználói program segítségével hogyan írhat magának bárki olyan hasznos programot, amely segítségével lehet a nyelvtanulásban vagy feljegyzések tárolásában, és amelyet a Beta basic nélkül csak gépi kódban tudna megírni. A program egy szótár. A beírt — tetszőleges hosszúságú, de max. 255 karakteres — szavak hosszától függően kb. 1000-1200 szót képes gyorsan visszakereshető módon tárolni.

A megtanult szavak egyenként kitörölhető, helyet szabadítva fel az új ismeretlen szavak számára. A mindenkori szóállomány a programból magnóra menthető és onnan bármikor visszatölthető.

A Beta basic

A Beta basic az angliai Betasoft Ltd. fejlesztésének eredménye. Több változata terjedt el. Én most csak az 1.8 verzióval foglalkozom, mivel programot ezen írtam.

A Beta basic 1.8 34 új utasításszót és 19 új függvényt tesz hozzá a gép BASIC-jéhez. A kulcsszavak grafikus üzemmódban 1 billentyű lenyomására, a függvények az FN // segítségével érhetőek el. Shift nélküli kulcsszó az EDIT, ami akkor íródik ki, ha Enter után nyomjuk meg a 0-t. (A program írói úgy okoskodtak, hogy 0-val kezdődő sor nem létezik.)

A Beta betöltése: LOAD "" ENTER. Ekkor betöltődik a háromsoros BASIC-betöltő és a 9,5 kb-át terjedelmű gépi kódú rész. Ha a betöltés sikeres volt, megjelenik a "Beta basic 1.8 c Betasoft 1984" felirat.

A BASIC-betöltő 0-dik sora tartalmazza az új függvényeket; ez a programban marad, és LIST 0 parancsra láthatóvá válik. Az első sor a Beta esetleges másolását segíti, a második tölti be a gépi kódot, meghívja, és kitörli az első sort és saját magát.

A Betában írt BASIC-programok magnóra mentésével viszik magukkal a 0-dik sort is, így visszatöltésnél használható a LOAD. Ha egy már meglévő Spectrum BASIC-ben írt programot akarunk átalakítani Betára, akkor ezt MERGE utasítással töltsük be, különben elveszítjük a függvényeket.

A Beta basicban írt programok betöltése előtt be kell küldeni a Betát is, különben listázásnál az új kulcsszavak helyén csak magányos grafikus karaktereket találunk, és futtatásnál a program "C Nonsense in BASIC" üzenettel leáll.

Az 1.8-as verzió csak 48 k-s gépen futtatható. A gépi kódú rész az 55801-es címnél kezdődik és 65367-ig tart. Tehát az UDG terület használható. Ilyenkor azonban ki kell kapcsolnunk a Betát KEYWORDS 0 utasítással ("G" kurzor, 8). Ekkor minden grafikus karaktert használhatunk, kivéve a 8. billentyűn lévő, amelyre a visszatéréshez

van szükség, hogy kiadhassuk a KEYWORDS 1 utasítást.

Mivel a Beta basic leírása kb. 35 gépele oldal, csak a szótárprogramban lévő utasításokat és függvényeket magyarázom el. Előbb azonban még egy ötlet. Ha már van egy Beta basicben írt programunk, amit sűrűn szeretnénk használni, de fárasztónak tartjuk, hogy a Betát előtte mindig külön szalagról be kell tölteni, megtehetjük a következőket. Betöltjük a gépbe a Betát és a programot. Programunkat kiegészíthetjük az alábbi sorokkal:

```

1 CLEAR 55800 : LOAD "beta" CODE :
RANDOMIZE USR 58419.
2 CLS : DELETE 1 TO 2
Ezután fogunk egy kazettát, és kimentjük rá programunkat:
SAVE "program" LINE 1
Most kiadjuk a RANDOMIZE USR 59904 parancsot, és közvetlenül a program után kimentjük kazettánkra a Beta gépi kódját is:

```

```

SAVE "beta" CODE 55801,9567
Így ha legközelebb használni akarjuk programunkat, nincs más dolgunk, csak a kazettát betenni a magnóba és kiadni a LOAD "" parancsot. Ekkor betöltődik a program, 0-dik sora viszi magával az új függvényeket, és autostarttal elindul. Első sora beállítja a RAMTOP-ot 55800-ra, betölti a Beta basicet és aktivizálja (RAND USR 58419).

```

A második sor letörli a copyright feliratot, majd kitörli a programból az első sort és saját magát (DELETE 1 TO 2). Ezután már zavartalanul futhat a program, de csak abban az esetben, ha a futás közben semmilyen hibaüzenet vagy hibakezelés nem fordul elő. Mert ha igen, akkor a Beta végre szóhoz juthat, és boldogan követelheti a copyright üzenet után neki kijáró ENTER-t. Ilyenkor a program nem hibaüzenettel, hanem villogó "K" kurzorral áll le, és egy RUN parancs után már normálisan fut tovább. Ezért ha programunkban számítottunk valamilyen hibaüzenetre, jobban teszünk, ha a lista elején később kitörölődő sorok valamelyikébe beírunk egy STOP utasítást.

A RAND USR 59904 lényegében teljesen kikapcsolja a Beta basicet. Csak annyi köze lesz a gépnek, hogy benne van a memóriában. A Beta akkor is kimenthető, ha nem adjuk ki ezt a parancsot, de VERIFY esetén még hibátlan felvételnél is "R Tape loading error" üzenetet kapunk. Gondolom, a Betasoft emberei ezzel is az illegális programmásolók életét akarták keseríteni.

Utasítások

DELETE ("G" 7)

Alakja DELETE sorszám TO sorszám.

Az adott határok közötti programszakasz valamennyi sorát törli. Ha magát az utasítást is törölni akarjuk, akkor a DELETE legyen a törölni kívánt blokk utolsó utasítása. Például:

```
DELETE TO 60 ; A 0-dik sort kivéve, 60-ig
mindent töröl
DELETE 60 TO 80; 60 és 80 között
mindent töröl
DELETE 80 TO ; 80 felett
mindent töröl
```

DO ("G" D), EXIT IF ("G" I), LOOP ("G" L)

Egy a FOR—NEXT-nél rugalmasabban használható ciklusszerkezet. A ciklus kezdőpontja a DO, végpontja a LOOP. Tesztelhető az elején (DO WHILE, DO UNTIL), a végén (LOOP WHILE, LOOP UNTIL), vagy elhagyható a közepéről (EXIT IF, ha egy feltétel igazgá válik). Ha a ciklusszerkezetből a LOOP hiányzik, "S Missing LOOP", ha a DO, "T LOOP without DO" hibaüzenetet kapunk.

GET ("G" G)

Az INKEY\$-hez hasonlóan ENTER lenyomása nélkül vihetünk be adatot a billentyűről. A különbség az, hogy a program mindaddig várakozik, míg valamilyen billentyűt le nem nyomtunk. Sztringváltozót használva egy egykarakteres sztinget, numerikus változónál pedig a billentyűre írt számnak megfelelő értéket kapunk. Betűk lenyomásakor A=10, B=11 stb.

ON ("G" O)

A listaszerűen felsorolt sorszámok valamelyikére enged meg GOTO vagy GOSUB jellegű ugrást, aszerint, hogy az utána álló numerikus változó értéke mekkora. Például INPUT opció: GOTO ON opció; 100, 30, 52, 200 stb.

PLOT (a szokott helyen) (Plot x,y; a\$. X,y= az első betű bal felső sarka)

Beta basicben lehetőségünk van arra, hogy PLOT utasítással egy tetszőleges szöveget (táblázat, diagram, alsó, felső index stb.) kiírassunk a képernyőre.

Próbáljuk ki a következőt:

```
LET a$="szöveg":FOR n=210 TO 0
STEP-1:PLOT n,88;a$:NEXT n
```

POKE (a szokott helyen) (POKE cím, a\$)

Egyetlen POKE utasítással egy egész sztringet vihetünk a memóriába, az adott címtől kezdődően. Az INSTRING és MEMORY\$ függvényekkel kombinálva, ez lehetővé teszi az egész memória villámgyors átmozgatását, vizsgálatát. Így lehet például képállományokat létrehozni és azokat változtatni a képernyőn (LDIR kiváltás).

POP ("G" Q)

A programban egy 2 bájtnagyságú címet távolít el a GOSUB verem tetejéről, megakadályozva annak túlcsoordulását.

DEF PROC ("G" 1), PROC ("G" 2), END PROC ("G" 3)

Procedure (eljárás): vagyis lehetőség nyílik különböző eljárások definiálására és ezek meghívására a program tetszőleges helyéről. Az eljárás vehető egy névvel ellátott szubrutinnak is. Előnye, hogy nem kell törölni azzal, hogy a program rá ne fusson. Az eljárás elejét a DEF PROC jelzi. Ez az adott sor első utasítása kell hogy legyen. Az elnevezés bármilyen lehet, használhatunk egy már meglévő változónevet is.

```
10 CLEAR
15 ON ERROR 15
20 PRINT AT 1,10;"S Z O T A R"
25 PRINT AT 2,2:"
-----
30 PRINT AT 5,7;"1. Beiras";
AT 7,7;"2. Kereses";AT 9,7;"3.
Kimentes";AT 11,7;"4. Betol
tes";AT 13,7;"5. Szo torlese";
AT 15,7;"6. File torles";AT 17
,7;"7. Informacio"
35 PRINT AT 20,2:"
-----
40 PRINT )0,AT 0,11;" 1986":
GET a
45 CLS : GO TO ON a;100,200,3
00,400,800,55,700
50 GO TO 10
55 PRINT )0,AT 1,1;"Torleshez
nyomd meg az ENTER-t!": PAUSE 0
60 LET r$=INKEY$: IF r$<>CHR$
13 THEN GO TO 70
75 CLEAR : GO SUB 500: PRINT A
T 19,8;"FILE TOROLVE!": GO TO 15
70 GO TO 10
100 INPUT AT 0,0;" BEIRAS:";TAB
16;" Visszateres:0";AT 2,0; LIN
E b$
105 IF b$="0" THEN GO TO 10
110 PROC beiras
115 PRINT b$
120 GO TO 100
200 INPUT AT 1,0;" KERESSES:";AT
1,16;" Visszateres:0";AT 3,0; L
INE k$
205 IF k$="0" THEN GO TO 10
210 PRINT PAPER 0; INK 7;k$
215 ON ERROR 200: PROC kereses
220 POP : GO TO 200
300 INPUT AT 0,0;" KIMENTES:";T
AB 15;"Filenev:";AT 2,0;m$
305 GO SUB 600
310 SAVE m$CODE 28700,cim-28700
315 ON ERROR 300
320 INPUT " VERIFY? (i/n)";v$
325 IF v$="n" THEN GO TO 10
330 VERIFY m$CODE
335 GO TO 10
400 GO SUB 600: IF cim<>28700 T
HEN PRINT AT 10,1;"Betoltes el
ott a szoallomanytorlesehez h
asznald a menu 6.":TAB 12;"opc
ojat.": PRINT )0,AT 1,3;"Nyomj m
eg egy billentyut!": PAUSE 0: GO
TO 10
405 INPUT AT 0,0;" BETOLTES : ";
TAB 15;"Filenev:";AT 2,0;m$
410 ON ERROR 400
415 LOAD m$CODE
420 GO TO 10
500 RANDOMIZE USR 55783
505 RETURN
600 LET cim=INSTRING(28700,MEMO
RY$( ),CHR$ 0)
605 RETURN
700 GO SUB 600: CLS : PRINT AT
1,6;"I N F O R M A C I O";AT 5,1
;"A tar merete";TAB 20;"27060
byte";AT 7,1;"Felhasznalva : ";TA
B 20;cim-28700;" byte";AT 9,1;"S
zabad.":TAB 20;55760-cim;" byte"
```

Egyetlen kikötés, hogy az első karakter betű legyen. Az eljárás tetszőleges hosszúságú lehet, a végét az END PROC jelzi. Meghívása: PROC.

Az eljárás közepéből a szubrutinhoz hasonlóan nem illik kiugrani. Ha mégis meg tesszük, adjunk utána POP utasítást, hogy a visszatérési címet kitöröljük a GOSUB veremből. Hibák: PROC hívás definiálás nélkül vagy END PROC DEF PROC nélkül: W Missing DEF PROC.

```
705 PLOT 0,50: DRAW 255,0: DRAW
0,5: DRAW -255,0: DRAW 0,-5
710 PLOT 0,50: DRAW 0,-4: PLOT
128,50: DRAW 0,-3: PLOT 255,50:
DRAW 0,-4
715 PLOT 0,52: DRAW (cim-28700)
/108,0: DRAW 0,1: DRAW -(cim-287
00)/108,0
720 PLOT 0,40;"28700": PLOT 215
,40;"55760"
725 LET a=USR 55760: PRINT AT 1
1,1;"Beirva:";TAB 20;a;" szopar"
730 ON ERROR 200
735 PRINT )0,AT 1,3;"Nyomj meg
egy billentyut!": PAUSE 0: GO TO
10
800 INPUT AT 1,0;" SZOTORLES:";
TAB 16;"Visszateres:0";AT 3,0; L
INE k$
805 IF k$="0" THEN GO TO 10
810 PRINT INVERSE 1;k$: ON ERR
OR 800: PROC szotorles
815 POP : GO TO 800
1000 DEF PROC beiras
1005 GO SUB 600
1010 IF 55759-cim<=LEN b$+1 THEN
PRINT "A szotar megtelt.": GO
TO 200
1015 POKE cim,42
1020 POKE cim+1,b$
1025 END PROC
1100 DEF PROC kereses
1105 LET c=INSTRING(28700,MEMORY
$( )( TO 55760),k$)
1110 IF c=0 THEN PRINT "Nem ism
erek ilyen szot.": LET h=0: GO T
O 1175
1115 LET h=1
1120 DO
1125 EXIT IF PEEK c=42
1130 LET c=c-1
1135 LOOP
1140 LET c1=c
1145 LET c2=INSTRING(c+1,MEMORY$
( )( TO 55760),CHR$ 42)
1150 IF c2=0 THEN GO SUB 600: L
ET c2=cim
1155 LET i$=MEMORY$(c1+1 TO c2
-1)
1160 PRINT i$: PAUSE 20
1165 LET c=INSTRING(c2,MEMORY$(
( TO 55760),k$)
1170 IF c<>0 THEN GO TO 1120
1175 END PROC
1200 DEF PROC szotorles
1205 PROC kereses: IF h=0 THEN
GO TO 1245
1210 PRINT )0,AT 1,3;"Az utolso
szo torlese: ""1""": GET a
1215 GO TO ON a;1225
1220 GO TO 1245
1225 GO SUB 600: POKE c1,STRING$
(LEN i$+1,CHR$ 0)
1230 POKE c1,MEMORY$(c2 TO cim
)
1235 GO SUB 600: POKE cim+1,STR
ING$(LEN i$,CHR$ 0)
1240 PRINT "Az utolso szo torolv
e!"
1245 END PROC
```

A Melbourne Draw

ON ERROR ("G" N)

Mikor ez az utasítás üzembe lép, a program szubrutinként ugrik az ON ERROR után megadott címre, ha egyébként valamilyen hibaüzenetet kapnánk. Itt aztán tesztelhetjük a hibát; erre rendelkezésünkre áll három változó, amelyeket karakterenként kell begépelni. A line és a stat változók annak a sornak és soron belül az utasításnak a számát tartalmazzák, ahol a hiba bekövetkezett. Az error változó a hiba típusát jelzi. Az 1–8 hibáknál értéke 1–8, A-tól kezdve pedig 10, 11 stb.

A hibakezelő szubrutinból visszatérés RETURN vagy POP utasítással történik. Így minden hiba kezelhető, kivéve a 0, OK és a 9 STOP.

A leírás szerint kerülendő az olyan eljárás, amelyet én a programban alkalmaztam: vagyis a hiba nincs szigorúan definiálva, és a hibakezelés szubrutinra téve. A GOSUB verem lassan, de biztosan telítődne, ha nem törölné minden menühöz való visszatérésnél teljesen a 10 CLEAR sor, valamint címenként a 220 és a 815 POP sorok. Ezzel a módszerrel tudtam elérni, hogy keresésnél a scroll?—BREAK válaszra ne álljon le a program. Ez a megoldás azért veszélyes, mert nem vesszünk észre egy esetleges hibát, vagyis a gép nem tud üzenni. Ezért az ON ERROR és POP utasításokat csak akkor írhatjuk be, ha már látjuk, hogy a program hibátlanul működik. A hibakezelés ON ERROR 0 utasítással kikapcsolható.

Függvények

INSTRING FN i (start, string A, string B)

A start címtől kezdve átvizsgálja A sztringet, hogy megtalálható-e benne B sztring. Értéke B sztring első karakterének címe, ha megvan, és 0, ha nem találta. Az A sztring hossza tetszőleges, a B sztringé max. 255 karakter. Így működik a szótár keresése.

MEMORY\$ FN m\$ //

A memória egészét sztringként adja vissza. Szakaszolható is: MEMORY\$ // (28700 TO). Most már nincs más dolgunk, mint hogy az INSTRING-gel keresgéljünk benne.

LET k\$ = "fogad"

LET c = INSTRING (28700, MEMORY\$ // [TO 55760], k\$)

Ekkor c értéke a fogad f betűjének címe lesz.

STRING\$ FN s\$ (szám, sztring)

Eredménye: a sztringnek számszori ismétlődése.

STRING\$ (32, "x") = 32 db x

STRING\$ (2, "ha") = haha

Jól használható adott memóriaterületek azonos karakterekkel való gyors feltöltésére. Például fájl törlése: STRING\$ (3500, CHR\$ 0) = 3500 db nulla. Ehhez viszont helyet kell biztosítani a RAMTOP alatt.

A szótárprogram a fenti utasítások és függvények segítségével működik, használatát a következő részben ismertetjük.

LITAUSZKY GYÖRGY

A már klasszikusnak számító ZX-Spectrum programok egyike a Melbourne House szoftvercég Melbourne Draw (M draw) nevű terméke, mely színes képek készítésére, átrajzolására, átszínezésére, feliratozására, javítására és UDG karakterek szerkesztésére alkalmas. Lehetőséget ad a meglévő képernyőfájlok betöltésére, módosítására, javítására, feliratozására, majd szalagra mentésére.

A Spectrum-kedvelők nagy része különböző módokon jut programjaihoz — jobb esetben az eredeti angol vagy más idegen nyelvű leírással együtt, de legtöbbször egymás közötti csere útján. Ilyenkor gondokat okoz a program használata, mert próbálkozással legtrikább esetben derül ki minden kezelési fogás és lehetőség. Ezen a problémán kívánok segíteni az M draw ismertetésével.

A program egy BASIC (1796 bájt) és egy gépi kódú (6600 bájt) részből áll. Közvetlenül a betöltés után a képernyőn az 1. ábra szerinti alapválaszték (menü) jelenik meg, amelyből a kiválasztott feladatot a hozzá tartozó kezdőbetűvel lehet indítani. A jelölések: p — rajzolszerkesztés; e — visszatérés BASIC-be; s — képkimentés szalagra; l — képbetöltés szalagról; v — képkimentés ellenőrzése; S — UDG betűk kimentése; L — UDG betűk betöltése; V — UDG betűk kimentésének ellenőrzése.

A P billentyű megnyomása után a képernyőn a kimentéskor használt papírszínnek megfelelő 32 x 22 karakter méretű üres mező jelenik meg, melynek közepén egy alig látható kurzor villog. A két alsó sorban a 2. ábra szerinti felirat látható. Ez azt jelenti, hogy SCREEN MOD-ban, SKIP állásban vagyunk, a kurzor X és Y koordinátái 127 és 87, a P mellett a papírszín, az I mellett a tintaszín látszik, a nagy kocka pedig az „irányjelző”, amely a későbbiekben ismertetett módon jelzi, hogy a képnek melyik része lett kinagyítva. A felirat SYMBOL SHIFT és 9 billentyűkkel a felső két sorba helyezhető, újabb megnyomásra visszaáll az alsó részre.

Képek, ábrák rajzolása

A G billentyű megnyomása után szürke-fehér, karakter méretű sakktabla jelenik meg, ami a rajzolásához nyújt segítséget. A kurzort mozgó billentyűk az S betűt fogják körül (W — fel; X — le; A — balra; D — jobbra; Q — balra fel; Z — balra le; E — jobbra fel; C — jobbra le).

A SPACE billentyű lenyomására SKIF állapot lép fel. Ekkor a kurzor a mozgó-gombokkal úgy mozgatható, hogy *nem húz vonalat*. Az ENTER billentyű lenyomására SET állapot lép fel, és a kurzor *vonalat húz*. Az O billentyű lenyomása után a már berajzolt vonalat törölni lehet. Az I billentyű lenyomása INVERT hatású, azaz, ahol vonal volt, ott töröl, ahol nem volt, ott vonalát húz.

Az M billentyű hatására a kép a kurzor-állás közelében kinagyítódik, a billentyűt

```

Main Menu :
[EP] > edit picture
[ES] > exit program
[ES] > save picture to tape
[EL] > load picture from tape
[EW] > verify picture on tape
[ES] > save UDG area to tape
[EL] > load UDG area from tape
[EU] > verify UDG area on tape

Press the key in the brackets
for the desired command.
    
```

1. ábra

```

MODE SKIP. SCREEN
X = 127 Y = 87
    
```

2. ábra

újra lenyomva, tovább nagyítódik. Ez színeskép állapotra is vonatkozik. A visszaki-csinyítás az N billentyű egyszerez, illetve kétszeri lenyomásával történik.

A G billentyű újbóli lenyomásakor a kép papírszínű alapon tintaszínnel fog látszani. A papírszín SYMBOL SHIFT és számok billentyűkkel (0–7-ig), a tintaszín csak 0–7 billentyűkkel állítható.

A K billentyű hatására a rajzolat a kurzormozgó billentyűkkel 8 irányba mozgatható (SCROLL) — a színek nem!

A T billentyű lenyomására egy belül üres nyíl jelenik meg, és ettől a pozíciótól a nyíl irányába karaktereket (UDG-t is) lehet beírni. A beírandó betűnek megfelelő billentyű megnyomása nagybetűt, a CAPS SHIFT és betűbillentyű megnyomása kisbetűt eredményez. A CAPS SHIFT és SYMBOL SHIFT billentyűk egyidejű lenyomására az addig belül üres nyíl fekete színűre változik, és a CAPS SHIFT és 5; 6; 7; 8 billentyűkkel a nyíl más irányba fordítható. Ezután a nyíl belül újra üres lesz, és a feliratozás az új irányba folytatható. Ebből az üzemmódból való kilépés rövid BREAK-kel történik. A betűkre ékezet SET módban, a rajzolásra vonatkozó eljárás szerint készíthető.

A B billentyű után ugyancsak lenyomjuk a keret kívánt színének megfelelő billentyűt, és a keret azonnal erre a színre vált.

UDG karakterek szerkesztése

A G billentyűvel a háttérteret szürke-fehér sakktablaállásba kell hozni, majd a kurzort beállítjuk valamelyik háttérkocka *bal felső* sarkába, és a SKIP és SET állások használatával (SPACE és ENTER billentyűkkel) — kinagyítva könnyebb! — a kockába beírandó a 8 x 8-as UDG karakter. Ez után az U billentyű lenyomására a gép megkérdezi: „Melyik betű legyen?” Beírjuk a kiválasztottat. Ekkor a gép erre definiálja, alulra pedig kirírja a DATA-t. Az így megszerkesztett karakterek szalagra kimenthetők és szalagról betölthetők.

Rajzok méretének változtatása

A SYMBOL SHIFT és 8 billentyűk egyidejű lenyomására MOD SCALE állapotba kerülünk, és egy választék (menü) jelenik meg a képernyőn.

Az E billentyű lenyomására a program visszatér MOD SCREEN állapotba. A D billentyű hatására a kép X–Y irányban

összebb megy, ismételt SYMBOL SHIFT és 8, valamint D lenyomására tovább zsu-gorodik a kép. Az I billentyűvel X—Y irányba növelhető a rajz, de *részekre szakad!*

Attributumok módosítása

A program az attributumok módosításá-ra is alkalmas. A „H” billentyű lenyomásá-val kerülhetünk ebbe az állapotba; alul a felirat ekkor MOD SKIP ATTR vagy MOD SET ATTR lesz.

A SPACE billentyű hatására SKIP álla-pot lép fel; egy karakter méretű színes kur-zor mozgatható a képen, de *nem hagy nyo-mot*. Az ENTER billentyű hatására a ka-rakter méretű kurzor *nyomot hagy* a koráb-ban beállított papír és tinta színeivel. A pa-pír azonnal látszik, a tinta csak ott, ahol a fekete-fehér üzemmódban látható rajz van.

A SYMBOL SHIFT és V billentyűk egy-idejű lenyomásával villogó karakter (FLASH), a SYMBOL SHIFT és B billen-tyűk egyidejű lenyomásával dupla fényes (BRIGHT) karakter állítható be. Kilépés ezek ismételt lenyomásával lehetséges. A SET és SKIP állapot itt is az ENTER és SPACE billentyűkkel állítható.

A K gombbal a színek (ATTR) mozgat-hatók (SCROLL) a rajzolat változatlanul hagyása mellett.

Minden zárt alakzat tintaszínnel kitölt-hető. A kitöltéshez a kurzort SKIP állapot-ban (a SPACE billentyű lenyomása után) be kell vinni a zárt alakzat belsejébe, majd SYMBOL SHIFT és F billentyűk egyidejű lenyomására az alakzat kitöltődik.

A SIMBOL SHIFT és L billentyűk egy-idejű lenyomására a rajz áttükröződik, is-mételt lenyomásra visszaáll az eredeti álla-potba.

A rajz átszínezése, törlése

A SYMBOL SHIFT és R billentyűk egy-idejű lenyomására az alábbi választék jele-nik meg:

CLEAR PAPER (P) — a papírszín módosítása
 INK (I) — a tintaszín módosítása
 BOTH (B) — mindkét szín módosítása
 SCREEN (S) — a rajz törlése
 ALL (A) — teljes törlés
 (N) — kilépés ebből az üzemmódból

A program BREAK-kel (CAPS SHIFT és SPACE) megszakítható, például kazettá-ra való kimentés előtt, amikor a fő válasz-tékhoz akarunk visszatérni. Az M draw program BASIC-ből GO TO 30-cal újrain-dítható.

A program gépi kódú része a tárban a 40960 memóriacím-től kezdődően helyezke-dik el. A szalagra kimentett rajzolat, mivel ez a 32768-39680 memóriacímen helyez-kezik el, más programban való felhasználás esetén betöltéskor csak akkor fog azonnal látszani, ha LOAD "név" CODE 16384,6912 vagy LOAD "név" SCREEN\$ utasítással olvassuk be.

VADÁSZ LÁSZLÓ

ZX-SPECTRUM

Programgyorsító

A μMagazin legutóbbi számait olvasva több olyan gépi kódú programmal találko-zunk, amely a Spectrum képernyőjét kezeli. Mi két olyan, ebben a témában gyakran al-kalmazható rutint mutatunk be, amelyek könnyebbé és gyorsabbá teszik a progra-mozást. Véleményünk szerint rutinjaink a lehető leggyorsabbra és legrövidebbre sike-rültek.

A memóriamutatók 000xH értéke mind-kettő esetében természetesen fiktív, csak a programlépések relatív elhelyezkedésének bemutatására szolgál. Egyik szubrutin sem vizsgálja, hogy a kiszámított cím a képer-nyőre esik-e, ezt a felhasználónak kell fi-gyelnie.

Az UP szubrutin

Kiszámítja a HL regiszterpár által meg-adott képernyőbájt feletti képbájt címét és betölti a HL regiszterpárba. A használt re-giszterek: A és HL. Hossza: 15 bájt. V. i: 1. 46 T áll.; 2. 65 T áll.; 3. 26 T áll.

Bemenet: HL — kezdőcím. Kimenet: HL — HL_{bem} feletti cím.

A Spectrum képernyőtérképe:

4000	4001	...	401F
4100	4101	...	411F
.	.	.	.
4700	4701	...	471F
4020	4021	...	403F
.	.	.	.
4720	4721	...	473F
.	.	.	.
40E0	40E1	...	40FF
.	.	.	.
47E0	47E1	...	47FF
4800	4801	...	481F
.	.	.	.
4F00	4F01	...	4F1F
.	.	.	.
48F0	48E1	...	48FF
.	.	.	.
4FE0	4FE1	...	4FFF
5000	5001	...	501F
.	.	.	.
5700	5701	...	571F
.	.	.	.
50E0	50E1	...	50FF
.	.	.	.
57E0	57E1	...	57FF

A szubrutin alapesetei

1. A nyolckarakteres részek határánál (a képernyőharmadoknál)
2. Karakterek határánál, a fenti esetek kivételével
3. Egyéb esetben, azaz nem karakterek határátmeneténél

A teendők szétválasztása

Eset	H	L	Művelet
1.	xxxxx000	< 32	H = H - 1; L = L + 224.
2.	xxxxx000	≥ 32	H = H + 7; L = L + 224.
3.	nem xxxxx000 alakú	bármilyen	H = H - 1

Egy végrehajtott DEC H után

Eset	H	L	Művelet
1.	xxxxx111	< 32	L = L + 224.
2.	xxxxx111	≥ 32	H = H + 8; L = L + 224.
3.	nem xxxxx111 alakú	bármilyen	nincs

(x jelentése: a bit értéke akármi)

Memória	OP kód	Címke	Mnemonik
0000	: 7C	UP:	LD A,H
0001	: 25		DEC H
0002	: E6 07		AND 7
0004	: C0		RET NZ
0005	: 7D		LD A,L
0006	: C6 E0		ADD 224
0008	: 6F		LD L,A
0009	: DO		RET NC
000A	: 7C		LD A,H
000B	: C6 08		ADD 8
000D	: 67		LD H,A
000E	: C9		RET

Magyarázat

A H regiszter A-ba töltése és H csökkentése. Az eredeti H érték legelső három bitjéből legalább 1 zérus: visszatérés (3. eset). Az L regiszter értékének A-ba töltése, az A növelése 224-gyel és az eredmény vissza-töltése L-be. Ha L < 32 volt: visszatérés (1. eset). A H regiszter értékének A-ba töltése, az A növelése 8-cal és az eredmény vissza-töltése H-ba. Visszatérés a hívóhoz (2. eset).

A DOWN szubrutin

Kiszámítja a HL regiszterpár által meg-adott képernyőbájt alatti képbájt címét és betölti a HL regiszterpárba. A használt re-

rutinok

giszterek: A és HL. Hossza 15 bájtt. V. i.: 1. 46 T áll.; 2. 65 T áll.; 26 T. áll.
Bemenet: HL — kezdőcím. Kimenet: HL — HL_{mem} alatti cím.

A szubrutin alapesetei

1. A nyolckarakteres részek határánál (a képernyőharmadoknál).
2. Karakterek határánál, a fenti esetek kivételével.
3. Egyéb esetben, azaz nem karakterek határátmeneténél.

A teendők szétválasztása

Eset	H	L	Művelet
1.	xxxxx111	≥ 224	H = H + 1; L = L - 224.
2.	xxxxx111	< 224	H = H - 7; L = L - 224.
nem			
3.	xxxxx111 alakú	bármilyen	H = H + 1.

Egy végrehajtott INC H után

Eset	H	L	Művelet
1.	xxxxx000	≥ 224	L = L - 224.
2.	xxxxx000	< 224	H = H - 8; L = L - 224.
nem			
3.	xxxxx000 alakú	bármilyen	nincs

(x jelentése: a bit értéke akármi)

Memória	OP kód	Címke	Mnemonik
0000	: 24	DOWN:	INC H
0001	: 7C		LD A,H
0002	: E6 07		AND 7
0004	: C0		RET NZ
0005	: 7D		LD A,L
0006	: D6 E0		SUB 224
0008	: 6F		LD L,A
0009	: D0		RET NC
000A	: 7C		LD A,H
000B	: D6 08		SUB 8
000D	: 67		LD H,A
000E	: C9		RET

Magyarázat

A H regiszter értékének növelése. H legalsó három bitjének vizsgálata; ha legalább egy zérustól különböző: visszatérés (3. eset). Az L regiszter értékének A-ba töltése, 224 kivonása A-ból és az eredmény visszatöltése L-be. Ha L ≥ 0: visszatérés (1. eset). A H regiszter értékének A-ba töltése, A csökkentése 8-cal és az eredmény visszatöltése H-ba. Visszatérés a hívóhoz (2. eset).

CENTGRAF TAMÁS—
GYETVAI ÁRPÁD

256 × 192-es grafika

Sinclair Spectrum számítógépen, BASIC-ben dolgozva, a PLOT utasítással általában csak a felső 176 pontsört érhetjük el; csak óda rajzolhatunk, a fennmaradó, alsó 16 sorba nem. Az alábbi rutin segítségével a teljes, 6 kbájtos képernyőt telerajzolhatjuk.

```
PLOT LD BC,/COORDS/; koordináták
                           betöltése
LD A,191;                 belépünk a
                           címszámító
CALL 22ACH;               rutinba, de
                           nem az elején
JP 0D4DH;                 befejezés a
                           színek beállítá-
                           sával
```

Azok számára, akik nem annyira érteni, mint inkább használni akarják a rutint, közlöm a betöltőprogramot is, egy kis demonstrációs résszel. Ez utóbbi kirajzolja a

A képernyő invertálása

Sokszor lehet szükség valamilyen figyelemfelkeltő műveletre. Ha máshol nem, játékprogramokban biztosan elkél egy olyan rutin, mely a képernyőt invertálja, még hozzá igen nagy sebességgel.

A legegyszerűbb eljárás az lenne, ha a képernyő bittérkép-területét, annak minden egyes bájttját komplementására fordítanánk. Kellemes megoldás, csak kissé lassú, még gépi kódban is. Ha azonban nem itt, hanem az attributumoknál ügyködünk, már felgyorsulnak az események.

Az alábbi program minden egyes karakterhelyen felcseréli a tinta és a papír színét.

```
INVERT LD HL,22528
```

```
LD BC,704
CIKL LD A,/HL/
LD D,A
AND 7
SLA A
SLA A
SLA A
LD E,A
LD A,D
AND 56
SRL A
SRL A
SRL A
OR E
LD E,A
LD A,D
AND 192
```

ZX-SPECTRUM

képernyőre a lehetséges legnagyobb ellipszist, s egyben bemutatja a rutin használatát.

```
10 DATA 237,75,125,92,62,191,205,
172,34,205,236,34,195,77,13
20 CLEAR 65509: FOR X=65510 TO
65524: READ A: POKE X,A: NEXT
X
30 REM ----- DEMO -----
40 FOR Z=0 TO 2*PI STEP .01: LET
Y=96+95*SIN Z: LET X=128+
+127*COS Z: POKE 23677,X: POKE
23678,Y: RANDOMIZE USR 65510:
NEXT Z
50 PAUSE 0
```

Megjegyzés: az Y koordináta a rutin használatkor 0 és 191 közötti nagyságú lehet. 191-nél nagyobb vagy 0-nál kisebb értékre a szokásos módon reagál a gép. 0-nál kisebb értéknél már a POKE utasítással is gondjaink lesznek.

```
OR E
LD /HL/,A
INC HL
DEC BC
LD A,B
OR C
JR NZ,CIKL
RET
```

A BASIC betöltő:

```
10 DATA 33,0,88,1,192,2,126,87,230,7,203,
39,203,39,203,39
20 DATA 95,122,230,56,203,63,203,63,203,
63,179,95,122,230
30 DATA 192,179,119,35,11,120,177,32,
223,201
40 CLEAR 65299: FOR X=65300 TO
65339: READ A: POKE X,A:
NEXT X
```

Látványosságáról a következő sor hozzáírásával győződhetünk meg:
50 LIST: LIST: LIST: FOR X=0 TO 40:
RANDOMIZE USR 65300: PA
USE 1: NEXT X

A program a tárban bárhová áthelyezhető.

Megjegyzés. Így ebben a formában csak a képernyő felső 22 karaktorsora invertálódik. Ha ebbe az alsó kettőt is bele kívánjuk vonni, a 10-es DATA-sorban javítsuk ki az ötödik számot 255-re.

JÁKSÓ LÁSZLÓ

Rajzoló

Ezzel a gépi kódú programmal a képernyőre lehet rajzolni, törölve rajzolni, le lehet törölni a képernyőt, a képernyő tartalmát elmenteni, az elmentett képet a képernyőre vinni, ott megnézni, majd ezután vissza lehet térni a BASIC-be. Az elraktározott kép láthatóvá tételéhez azt használok ki, hogy az OUT-nál a 0-63-mas portoknál a negyedik bit magasra állításával a képernyőt 8 kbájtal alacsonyabb címre lehet hozni.

A program csak A32-es gépen működik. Az assembler listában az aláhúzott bájtokhoz A48 esetében 64-et, A64 esetében 128-at kell hozzáadni.

A parancsok:

"A" fel
"Y" le

RAJZOLO

```

1 4700 IN A,(35H)
2 4702 AND 01H
3 4704 JR Z,4709H ; CLS LENYOMOTT
4 4706 CALL 01C9H ; KEP TORLES
5 4709 IN A,(20H)
6 470B AND 01H
7 470D JR Z,4713H ; N LENYOMOTT
8 470F LD A,80H
9 4711 OUT (00H),A
10 4713 IN A,(14H)
11 4715 AND 01H
12 4717 JR Z,471DH ; R LENYOMOTT
13 4719 LD A,88H
14 471B OUT (00H),A
15 471D IN A,(04H)
16 471F AND 01H
17 4721 JR Z,4730H ; E LENYOMOTT
18 4723 LD A,68H
19 4725 LD (47F5H),A
20 4728 LD A,48H
21 472A LD (47F8H),A
22 472D CALL 47F2H
23 4730 IN A,(20H)
24 4732 AND 01H
25 4734 JR Z,4743H ; K LENYOMOTT
26 4736 LD A,48H
27 4738 LD (47F5H),A
28 473B LD A,68H
29 473D LD (47F8H),A
30 4740 CALL 47F2H
31 4743 IN A,(10H)
32 4745 AND 01H
33 4747 JR Z,474AH ; B LENYOMOTT
34 4749 RET
35 474B LD BC,0F00H ; RAJZOLASI
36 474D DEC BC ; SEBESSEG
37 474F LD A,B
38 474F OR C
39 4750 JR NZ,474DH
    
```

PRIMO

"<" balra
"ú" jobbra
"SPACE" lenyomás esetén nem rajzol, hanem töröl
"K" képátöltés egy másik memóriaterületre (2. lista)
"E" visszatöltés
"N" az elraktározott kép elővétele
"R" visszakapcsolás
"CLS" képernyőtörlés
"B" billentyűvel lehet a BASIC-be menni; ekkor hangjelzés után három funkció van:
"S" kimentí a képernyő tartalmát
"V" vége a programnak
"U" visszatérés a rajzoláshoz.

HORVÁTH ISTVÁN

```

40 4752 IN A,(33H)
41 4754 AND 01H
42 4756 JR Z,4759H ; U LENYOMOTT
43 4758 INC DE
44 4759 IN A,(27H)
45 475B AND 01H
46 475D JR Z,4760H ; < LENYOMOTT
47 475F DEC DE
48 4760 IN A,(00H)
49 4762 AND 01H
50 4764 JR Z,4767H ; Y LENYOMOTT
51 4766 INC D
52 4767 IN A,(0EH)
53 4769 AND 01H
54 476B JR Z,476EH ; A LENYOMOTT
55 476D DEC D
56 476E IN A,(19H)
57 4770 AND 01H
58 4772 JR Z,477BH ; SPACE LENYOMOTT
59 4774 CALL 3F18H ; PONT TORLES
60 4777 NOP
61 4778 JP 4700H
62 477B CALL 3EFAH ; PONT RAJZOLAS
63 477E JP 4700H
    
```

1. lista

2. lista

```

1 47F2 PUSH DE
2 47F3 LD DE,6800H
3 47F6 LD HL,4A00H
4 47F9 LD BC,1800H
5 47FC LDIR
6 47FE POP DE
7 47FF RET
    
```

ADOK — VESZEK CSERÉLEK

Ebben a rovatban rövid, szöveges, a mikroszámítógépekkel kapcsolatos hirdetéseket közlünk. A díjszabás: közületeknek gépelt soronként (60 karakter) 100,— Ft, magánszemélyeknek az első sor 50,— Ft, minden további sor 20,— Ft. Az NJSZT tagjainak az első három sor ingyenes. Hirdetéseiket a szerkesztőség címére várjuk.

■ Játékprogramokat cserélek és a következő programokat: FORTH, LOGO.BIN, G-Pascal 2049, PROFI ASS 64, beszédgenerátor és feltölthető szótár és nyelveteszt-program. Commodore 64 gépre, kazettás egységre valók. Cserébe játékprogramokat kérek, játéklistával együtt. Kovács Sándor, Bp. Fűredi u. 64-66. VI. 75. 1144.

■ Commodore 64-re készült játékprogramokat cserélek. Kiss János, Hódmezővásárhely, Árpád u. 2. 6800.

■ C64-re keresek „Sz-mon” című programot! Csere! Pinczési István, Dunaujváros, Szorád út 46. 2400. Telefon: 171-87.

■ Commodore 64-re készült játékprogramokat cserélek. A választék listával kérem. Czako Zsolt, Lábatlan, Kun Béla tp. 5/3. 2541.

■ C64-es játékprogramokat cserélnék és keresem a TURBO COPY II-t. Németh Norbert, Szombathely, Kun Béla u. 47. III. 27. 9700.

■ Commodore VC-20-as programok eladása. Assembler, disassembler, karaktermódosító finomgrafika, zene stb. 100-300 Ft/db.. Kérjen tájékoztatást! Levélcím: Juhász György, Salgótarján, Pf. 157. 3100.

■ Replést szimuláló programot keresek C16-ra (szalagra). Nagy Gyula, Kálvin u. 44. 5700.

■ ZX-Spectrumra játékprogramokat cserélek. Cím: Szentendre, Kossuth u. 12. 2000. Telefon: 06-26-11 648.

■ VC-20 számítógép, Commodore magnóval, dokumentációval 12 000 forintért eladó. Czene István, Abony, Szelei út 60. 2740.

■ ZX-Spectrum 16 k-s személyi számítógép 8000 forintért eladó. Kovács Levente, Mezőberény, Árpád u. 35. 5650. Telefon: 66/51-159.

■ ZX-Spectrum + számítógépet eladnám vagy elcserélném videokimenettel, 200 felhasználói- és játékprogrammal, felhasználói kézikönyvekkel C64-re megállapodás szerint, lehet hibás is. Vásárolnék hibás C64-et és Commodore floppyt.

Kiss Tamás, Szeged, Ipoly sor 7/A. 6724. T.: 06-62/28-124

■ „C 64-hez játék és egyéb programokat cserélek.

VC 20-hoz játék eladó.

Cartridge

Micsik Zoltán, Szeged, 6720 Szent Miklós u. 3. 3/3.

Szerkesztőségünk bővülő feladataihoz

munkatársakat keres

Jelentkezés

— telefonon: 154-090

— személyesen: Bp. II., Fő u. 68. IV. em. 452.

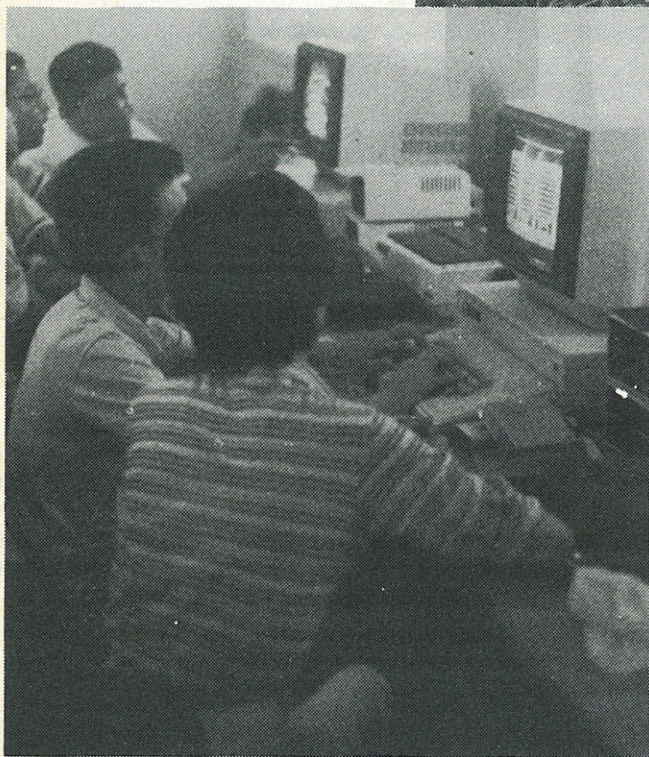
— írásban: 1027 Bp., Fő u. 68.

Pagodák között

Kína az ellentétek országa. Már érkezésünkkor, a vonat ablakából való első ismerkedésünk ezt mutatta: szemünk látára nőttek a mongol határ környéki sárkunyhók előbb a több évezredes, monumentális Nagy Fallá, majd a még intenzíven épülő pekingi felhőkarcolókká. És magában Peking-

Számítástechnikai eszközöket árusító üzlet

Számítástechnikai oktatókabinet

ben is, a kerékpárosok sokezeres hada (a tízmillió városban csaknem hatmillió kerékpár van) karikázik a széles utcákon a számítógépüzletek előtt. Az ezek melletti szűk közbe befordulva, a tenyérnyi lakásokból a lakók fele az utcára kiszorulva, a bejárat előtt — a keskeny sikátort félig eltorlaszolva — éppen ebédel.

Ezek az ellentétek azonban az óriási léptékű fejlődési ütem természetes velejárói. A gazdasági élet láthatóan pezsgő. Tág teret kaptak például a kisvállalkozások, a magánétekdéktől kezdve a számítógépüzletekig. Az utóbbiakból az utcai séták közben is sok tucatot láttunk, a távoli külvárosban is. Ez még magyar szemmel is feltűnt, nemhogy a többi kelet-európai országból érkezett kollégáknak.

Házi- és iskolaszámítógépek

A kirakatokban ritkán látunk kis teljesítményű, háztartási tévéhez és magnóhoz csatlakoztatható mikroszámítógépeket. Közülük csak japán gyártmányú, MSX szabványú gépekkel találkoztunk az üzletben, 800 jüanos áron. (1 jüan = kb. 13 forint, az átlagfizetés csupán 80-100 jüan.)

Hivatalos források szerint Kínában jelenleg 23 vállalat állít elő házi számítógépeket. Az 1985-ben gyártott mennyiség 150 ezer, 1986-ra pedig 200 ezer darabot terveznek. Jelenleg kétféle házi számítógépet gyártanak. Áruk 1985-ben még 1000 jüan felett volt, most már a hivatalos források szerint 300 jüan körülre csökkent.

Az iskolaszámítógép-prog-

ram a szakosított tantervű iskolákkal indult; ma már valamennyi ilyen iskolában van legalább egy mikroszámítógép. A nagyvárosok iskoláiban is gyorsan terjedtek a mikrogépek. Például a pekingi iskolák 80-90 százalékának van már iskolaszámítógépe. Vidéken, a kisebb településeken azonban még ritka jelenség a mikroszámítógép.

Professzionális mikroszámítógépek

Az utcákon látott üzletek többsége csak ezzel a kategóriával foglalkozik. Szemmel láthatóan nem csupán értékesítésről van szó, hanem a komplex szolgáltatások felé törekednek. Az üzletekben ugyanis több helyen láttunk hardverjavítást, szakirodalom- és szoftverértékesítést (az utóbbit természetesen bemutatóval illusztrálva), és a feliratok szerint szoftverfejlesztési tevékenységre való vállalkozási készséget is.

A kisebb, a házi számítógéppel való átmenetet képező, professzionális gépnek tekinthető Apple II eredeti gép ára 6500 jüan, de tízezres sorozatnagysággal már kínai gyártása is beindult, Zijin II. néven. Sok iskola is kapott már ebből a típusból.

A számítástechnikai szaküzletek többsége szinte kizárólag

az IBM PC-vel kompatibilis gépek forgalmazásával foglalkozik. Elsősorban a kínai gyártmányú Nagy Fal típust láthattuk a kirakatokban. Ára 520 kbájtos operatív tárral, egy hajlékonylemezes tárolóval 9500 jüan, Winchester-tárral és 2 db hajlékonylemezes tárolóval pedig 26-30 ezer jüan. A bőséges kínálat annak az eredménye, hogy e típust jelenleg már évi tízezres nagyságrendben gyártják, és a tervek szerint a sorozatnagyságot 1988-ra 100 ezerre kívánják bővíteni.

A hazai gyártású mikrogépek száma 1985 végén Kínában meghaladta a 200 ezer darabot. Ezenkívül több tízezer, elsősorban japán és hongkongi eredetű külföldi mikroszámítógépet értékesítettek már az országban.

Nagy teljesítményű számítógépek

1984-ben fejezte be az Észak-Kínai Számítástechnikai Kutatóintézet a 32 bites, 2780 típusú miniszámítógép fejlesztését, melynek bevizsgálása 1985 közepére ért véget. Ez a típus, mint megnevezése is sejteti, a VAX 11/780-nal kompatibilis. Műveletvégzési sebessége egymillió művelet másodpercenként.

Egy évvel korábban, 1983 májusában Dél-Kínában, a

A lemezmeghajtó egység számának beállítása

A Commodore lemezmeghajtó egységeknek 8-as a gyári egység számuk, de beépített lehetőség van az egység szám hardveres — áramköri — beállítására is. A beállítás módját a gépkönyvek többnyire tartalmazzák, csupán a német vagy angol gépkönyv mint nyelvi akadály jelent nehézséget. A hardveres egység szám-változtatás maga után vonja a garancia elvesztését is, ezért csakis garancián túl ajánlható.

E módszerrel az egység szám 8-9-10-11-re állítható be, míg a szoftveres átszámzással 8—15 között választhatunk. Az egység számot a meghajtó egység 6522 vagy 65 C 22 integrált áramkör két kivezetésének földre — testpontra — való kötésének variációi adják; 8-at mindkét kivezetés földre kötése, 11-et pedig mindkettő felszabadítása jelenti. A közbeesők a két kivezetés felváltott 0—1, illetve 1—0 változatával érhetőek el.

A gyakorlatban a lemezegység — VC—1541 vagy VC—1570-es meghajtót feltételezve — felső burkolatát kell leemelniünk az alsó rész négy sarkán hozzáférhető csavar kivételével. Ekkor elénk tárul a fémvázra erősített tápegység és az elektronikát tartalmazó áramköri lap, mely alatt a meghajtó mechanika rejtőzik a hozzá tartozó szabályozó áramkörökkel. A fémvázat további hat csavar rögzíti az alsó műanyag burkolathoz, melyek kicsavarása és a zöld LED vezetékének a panelről való oldása után a váz az egész egységgel, a lemezbekövető műanyag burkolattal együtt kiemelhető.

A LED-ek, az elektronika és mechanika közötti elektromos kapcsolatot a panelre forrasztott tűskesorok és a rájuk illeszkedő, gyengéd húzással eltávolítható csatlakozósávok jelentik. További bontás a leírt munkához nem szükséges, de célszerű a csatlakozók széthúzása előtt helyzetüket, sorrendjüket feljegyezni, a csatlakozókat és a panelt szín- és helyzetjelöléssel összekapcsolni.

Előre nézni, ráérezni, csinálni

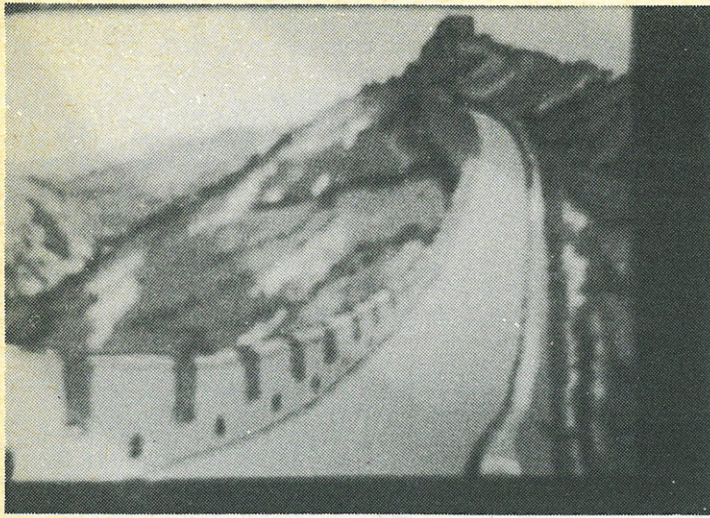
Pécsett szerencsére sok a vállalkozó szellemű ember. Iskolakísérelt? Legyen! És lett belőle olyan intézményrendszer, amit ma az Általános Nevelési Központok közé elsőként sorolhatnak. 3-3 bölcsődéje, óvodája, általános iskolája, valamint művelődési háza, könyvtára, sportkombinátja, diákotthona mellé az 1986-os tanévtől még gimnáziuma is belép.

Tudtuk, hogy a mi nagy lehetőségünk az, hogy integrálhatjuk a nevelési, a tanítási és a közművelődési folyamatokat — és erre gondoltunk, amikor még 1984 szeptemberében beindítottuk az általános iskolások részére a fakultatív számí-

tástechnikai oktatást. Hamar jött a feladat: meg kell szervezni a terem kihasználását úgy, hogy például egy hatodikos gyerek is ismerkedhessen a gépekkel, és a felnőtteknek is legyen módjuk tanulni.

Ugyanakkor tudomásomra jutott, hogy létezik egy társaság, melynek tagjai — hontalanként e hobbiukban — egyikük lakását egy-egy estére megszállják, és csak az érdeklőket, hogy miképpen működnek saját és kölcsönként gépeik.

Hamar összefonódott a két szál, és megalakult az AGORA Computer CLUB, az Apáczai Nevelési Központ biztosította gépteremben, teljes eszköz-

A kínai „Nagy Fal” számítógépes képe

Changsha-i Honvédelmi Technológiai és Tudományegyetemen befejezték a Yinhe (tejút) nevű nagyszámítógép fejlesztését. Ezt fél évig vizsgáztatta egy állami bizottság, és utána megadták a sorozatgyártási engedélyt. 1984-ben már több mint 60 készült belőle. A Yinhe 100 millió műveletet végez másodpercenként. Meg kell jegyezni, hogy az európai szocialista országokban még nem készült ekkora teljesítményű gép. A KGST-országokban gyártott nagyszámítógépek közül ma a legnagyobb teljesítményt a szovjet ESZ-1045 képviseli, három nagyságrenddel kisebb, 880 000 művelet/másodperces sebességgel.

A Yinhe hatalmas teljesítményét például nagyon jól ki tudják használni a szeizmikus kutatásokat végző intézetben. Ennek feladata Kína legveszélyeztetettebb területein a földrengéseket kiváltó tényezők vizsgálata előrejelzési célból. A Yinhe alkalmazásba vétele új távlatokat nyitott meg a földrengések prognosztizálása terén.

Robotok

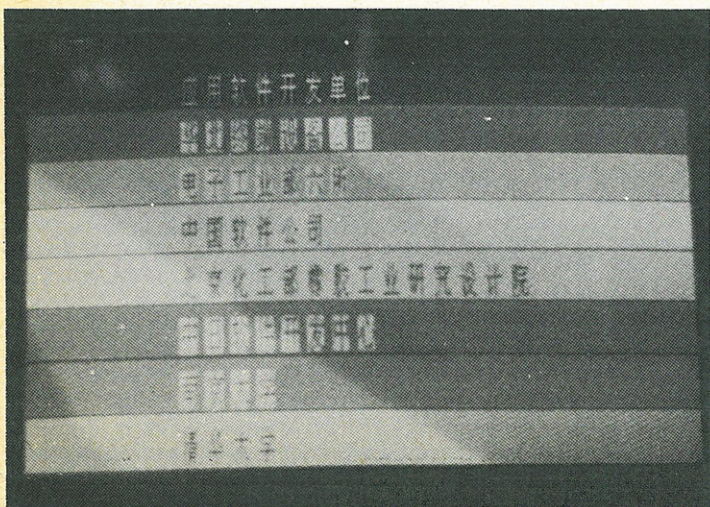
Az utóbbi években egyre több robot jelenik meg Kínában. Jelenleg körülbelül 100 robot és kétezer különféle tagolt kar használatos. A jelenlegiek többnyire első generációs robotok, melyeknek viszonylag egyszerű a működésük. A második generációs robotok még kísérleti fázisban vannak, nem használják őket a termelésben.

A fejlesztések során prioritást kapnak az olyan robotok, amelyek rossz körülmények között: magas hőmérsékleten, poros és zajos helyen, erős radioaktív sugárzásban, intenzív szeizmikus mozgások mellett is képesek dolgozni.

Az utóbbi két évben Kína számítástechnikai ipara egyre dinamikusabban fejlődik. Ebben az iparágban jelenleg több mint 90 ezer fő dolgozik, és nyolc kutatóintézet, 111 üzem, 40 szolgáltató egység működik. A számítógépgyártás kapacitásának bővülése várhatóan maga után vonja az alkalmazási kultúra, az alkalmazások színvonalának emelkedését is.

DR. BROCKÓ PÉTER

Kínai karakterek a képernyőn

Téves csatlakoztatás katasztrófát okozhat!

A lemezből készült fémváz hátsó síkján a hálózati biztosíték foglalata mellett egy viszonylag nagy méretű négyszögletes kivágás van, melyet a műanyag házzal célszerű összejelölni, mert az itt elhelyezendő kapcsoló részére a ház megfelelő helyén a szükséges nyílást ki kell majd vágnunk.

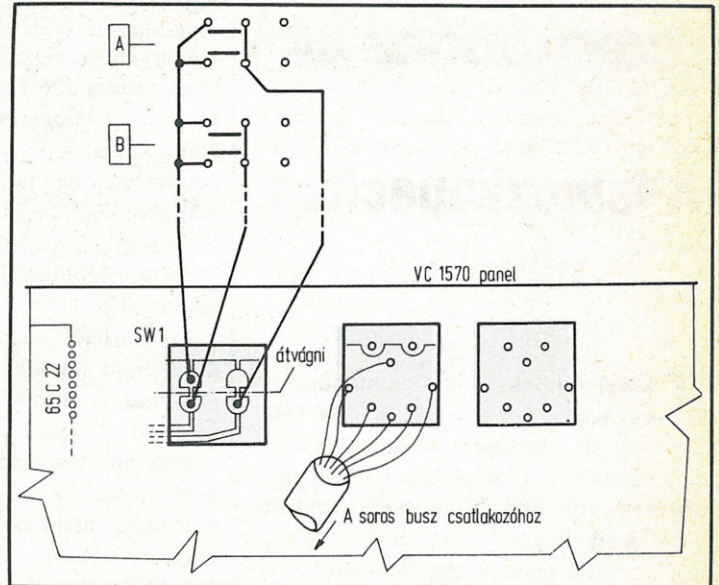
Kapcsolóként alkalmas a szaküzletekben kb. 20 forintért kapható ISOSTAT, mely több kivitelben is készül. Céljainknak az felel meg legjobban, amely egymás mellett két darab, egyenként 2 x 3 kivezetést tartalmaz, és a két kapcsoló egymástól függetlenül benyomott, illetve kiugratott helyzetében rögzíthető. Ha ilyet nem kapunk, kis munkával — mivel ezek mechanikája csaknem azonos — egymás mellé szerelhetünk két így működő kapcsolót.

A kapcsolósor fémhídjának végén egyenes furat szolgál rögzítésre, így a készülék fémvázán a házfedelek illeszkedési vonalában az ezeknek megfelelő 0,3 mm-es furatot elkészítjük. Fűráskor óvakodjunk az erőteljes rázástól és vigyázzunk, nehogy a fémszemcsék az elektronikára vagy a mechanikára szóródjanak!

A kapcsolók két-két áramkörét párhuzamosan kössük be úgy, hogy a felerősítés felé eső kivezetéseket válasszuk testpontnak, a középsőket pedig a váltandó „meleg”-pontnak. Ez a bekötés a kapcsolók kiugratott helyzetében jelenti majd az alaphelyzetet, azaz a 8-as egység számot, amit feltehetően leggyakrabban fogunk használni, viszont a rugók így nyugalmi helyzetben lesznek. A szükséges vezeték hosszát ezután kössük a kapcsolókivezetésekre, tehát egy test, 2-3 melegvezeték, majd rögzítsük a kapcsolót a fémvázra.

A kapcsolók nyomógombjának megfelelően a szükséges nyílást fúrjuk, illetve vágjuk ki a készülékházon is. Ezután a ház viszszerelhető az alsó dobozfedélbe.

Az elektronika paneljén keressük meg a fehér festékkel négyszög alakban körülhatárolt, „SW 1” feliratú áramköri részt. A VC—1541-es meghajtó esetében ez a panel kb. közepén, a VC—1570-esnél pedig a panel jobb oldali élének kb. közepén található (lásd a rajzot). A festékkereten belül két, egymás mellett elhelyezkedő, félkörökből álló fóliarész van. A félkörök átmérői

egymástól kb. 1 mm-es távolságban vannak, és középvonalukban egy-egy vékony fóliacsík köti össze őket. A félkörök közül egy-egy a panel szélén futó földpotenciállal, másik felük a 6522-es IC lábaihoz vezető fóliacsíkkal áll összeköttetésben. Ez utóbbiakhoz forrasszuk a két melegvezetékét, az előbbihez pedig a kapcsolók közös pontját.

A kapcsolókat kiugratott helyzetben hagyva, vágjuk át éles pengéjű késsel a félkörök átmérői között húzódo fóliahida(ka)t, és próbáljuk ki, jó munkát végeztünk-e.

A kapcsolók átváltását csak a készülék kikapcsolt állapotában végezzük, annál is inkább, mivel a 8-asként megszólított egység a továbbiakban akkor is a 8-asra „hallgat”, ha netán közben a kapcsolókat átállítottuk más szárra.

A kapcsoló fölé vagy mellé csinos piktogramot helyezünk el, hogy rajtunk kívül más is tudja, milyen kapcsolóállás milyen számot jelent.

LUKÁCS ATTILA

parkjának használatával. Mődunk van egymás tapasztalatainak, programjainak megismerésére és cseréjére: mit kívánhat még egy megszállott mikrogepes?

Sokat. És igaza van, ha egyre igényesebb! Márpedig a tagok egymásra hatása eddig leginkább éppen abban nyilvánult meg, hogy közösen keresték egymás számára a problémák megoldását; így a legjobb kristályosodott ki. Ezt nevezik „brain storming”-nak, ha nem tévedek. Aztán itt van a gépek kérdése. Egyik fő törekvésünk, hogy különböző géptípusokat ismerjünk meg. Összehasonlításokat teszünk, értékelünk (kinek mire kellene és javasolható-e stb.). Volt már itt ORIC, Atari, mindenféle Sinclair és Commodore, VIDEOTON TVC, Primo, legújabbán még Dragon is.

Hamis dolog lenne csak az AGORA CC-ről beszélnem, holott ez a terem főleg a gyere-

kekért van. 120 tanuló kap itt rendszeres fakultatív oktatást, rajtuk kívül még 40-50 más korú jön el többé-kevésbé rendszeresen a szerda és csütörtök esti nyílt klubokra. Sok ez vagy kevés? Nos, a feltétel nélküli lelkesedés kora — legalábbis nálunk — lejárt. Az 1600 felső tagozatos diákból így ez a létszám nemhogy nem rossz, hanem fölöttébb érdekes is! Nem vehető csodának, hogy az Országos Pedagógiai Intézet egyik kutatási témája is az itt folyó munkához kapcsolódik, amihez még sok C16-os géppel támogatást is nyújtott.

A készülékek üzemeltetésében sok tapasztalatunk gyűlt már össze. Sok a hibás C16-os gép: nem kezelik a soros buszon levő lemezegységet, printert, a gyári biztosítékok rendre megszakadnak stb. De próbált-e valaki 14 gépet egy teremben egyszerre működtetni? Interferenciás zavarok nélkül biztos nem sikerülhet. A meg-

oldás: alapsávi videojeleket kibocsátanak a gépek, csak a televíziókat kell átalakítani. Az eredmény megéri a fáradságot!

Az eszközök vásárlása persze nekünk sem könnyű. A számítástechnika bevezetése a rendszerbe kezdettől fogva az oktatástechnikai osztály feladata volt, csak hogy erre pénzt külön nem kaptunk. Sokat kellett várunk az első ZX81-es után az első VC20-ra, majd sok huzavona előzte meg a C64-es rendszer megvételét is. Amikor viszont a szaktanterem elkészült, már hozták a látogatókat ide is, mint ahogy a szomszédos televízióstúdióba.

Végül egy csemege. Egy hetedikes gyerek találmánya egy VC20-as gépre írt program, amelyet közreadok:

10 PRINT "♥ I LOVE YOU BASIC"

20 GOTO 10

Kérdésem: miért „szemérmes” a VC20?

MAKÁNY GYÖRGY

Megalakult a Békásmegyeri Sinclair Club (B.S.C.)

Címe: Budapest III., Vendel u. 5. Telefon: 802-509 (Kovács Miklós)
Az üzemeltetés magánjellegű.

A klub vezetői:

Willner H. Gábor szekcióvezető
Horváth Béla szakkörvezető
Mindketten elsős gimnazisták.

Csoportos oktatás
minden szombaton 9—12 óráig
hétfőn 18.30—20 óráig

A tagsági díj
gyerekeknek havi 30 Ft
felnőtteknek havi 70 Ft

A géppark: 2 db ZX-Spectrum, 1 db VC—20 számítógép. A gépek a tagok tulajdonában vannak, és csak a szakköri időre engedik át azokat.

A szakkörben eddig csak Spectrum Basic-et oktattunk: 18 szakköri foglalkozáson alap BASIC-tanfolyamot tartottunk, a végén pedig saját készítésű ellenőrző teszttel vizsgáztunk. Az eredménytől függően léphetnek a tagok a következő turnusra: 20 foglalkozáson keresztül a Spectrum felső felépítését ismertettjük, utána teszt.

A közeljövőben egy C-64 turnust is indítunk. Szeretnénk kapcsolatot teremteni más klubokkal.

Willner H. Gábor —
Horváth Béla

COMMODORE 64

A lemezkapacitás növelése

A közelmúltban egy Commodore 64 megbízás kapcsán szembekerültem a 1541-es floppy meglehetősen korlátozott tárolókapacitásával. A kezelendő adatmennyiség még olyan volt, hogy kísértést éreztem valami trükk alkalmazására, ami mégis megoldhatóvá teszi a szóban forgó feladatot.

Emlékeztem rá, hogy a Mikroszámítógép Magazinban láttam erre vonatkozóan egy cikket. Meg is találtam az 1985/3. számban. Problémám megoldásához figyelemre méltó ötletet adott. A közölt két megoldás közül az első — a 121-es számrendszerbe való konvertálás — látszott rugalmasabban alkalmazhatónak az én esetemben.

Első megközelítésben a konverziós rutint változtatás nélkül beépítettem a programomba. A működés során, az adatbeviteli fázisban, amiben 10-es számrendszerből 121-es számrendszerbe konvertáltam, nem is volt probléma. A lekérdezések, az adatfájlok rekordjainak feldolgozása során azonban, amikor az egyes mezőket 121-es számrendszerből 10-es számrendszerbe kellett egymás után, sorozatosan és tömegesen konvertálni, már jelentős időproblémák adódtak. Az adatbevitelnél ez a lassúság nem tűnt fel, mert elrejtendő volt az egyes adatok bevitele közé, és egyébként sem okozhatott „feszültséget” a manuális tevékenységek környezetében. A visszaalakítás lassúsága azonban veszélyeztette a probléma jó gyakorlati megoldását, és erősen lehitte első örömetem.

A megbízást már elfogadtam, így nem volt más kiút, mint valahogy növelni a eredményteljesebbnek hitt konverziós rutinok sebességét. Az elemzés során — amikor a közölt konverziós rutinokat elhelyeztem egy kis programkörnyezetben, ami adatokat kér be és kiírja a konvertálásra fordított időket — kiderült, hogy az eredeti megoldás a problémás visszaalakításnál 6-7 pozíciós számok esetén ~ 1 s-os idővel fut.

Ezután megnéztem, hogy a 121-es számrendszer karakterei (alaki értékei), illetve ezek sorrendje milyen összefüggésben van az ASCII kódtáblázattal? Kiderült, hogy lényegében semmi összefüggés nincs. Itt a sorrendet egyedül csak a billentyűzeten való elhelyezkedés sorrendje motiválta (?).

Átalakítottam tehát a konverziós rutinokat úgy, hogy az ASCII kódtáblázatból kiválasztottam 126 egymást követő (két szakaszban, 1. program) értéket, és az ASCII kód alapján egy egyszerű számítással határoztam meg egy adott pozíció értékét. Így már nem kellett a sztringeket külön letárolni és sztringműveletek sorozatát elvégezni. Ezzel a megoldással a sebesség kb. 10-szeresére nőtt.

6-7 pozíciós decimális számoknál 0,1 s körüli idők adódtak, ami már a gyakorlati alkalmazás során is elfogadható futási időket eredményezett.

Elkészítettem a 126-os—10-es konverziót gépi kódban is. A rutin SYS 49152, BB\$,SZ utasítással hívható, ahol a BB\$-be kell elhelyezni a 126-os számrendszerbeli formát, és az SZ változóban kapjuk vissza a deci-

mális megfelelőt. Így további sebességnövekedést értem el. Ez már az eredeti programhoz képes 30-40-szer volt gyorsabb (!).

A 2. program a gépi kódú rutin BASIC betöltési formáját mutatja.

Természetesen ezeket a programokat is lehetne tovább tökéletesíteni.

Az elvileg lehetséges kódkészletből — a cikk által sugallt óvatosságból — csak egy részt használtam fel; ki lehetne próbálni a 0—255-ig terjedő egész tartományt (256-os számrendszer), mert az csak vizuális megjelenítés esetén okozhat problémát, de erre a tényleges működés során nincs szükség.

Gépi kódú megoldás esetén a jelenlegi számítási eljárás helyett a tömörített decimális ábrázolási formát feltehetően egyszerűbben lehetne megvalósítani.

MAGAS LÁSZLÓ

```

265 REM *****
270 REM ***KONVERTALAS 10-ESBOL 126-OSBA ***
280 REM ***HIVAS:GOSUB300 ***
290 REM ***SZ:DECIMHALIS SZAM:BB$:ERETIMENY***
295 REM *****
300 A=S/:BB$=""
310 F=INT(A/126):M=A-E*126
320 M=M+34:IF M>127 THEN M=M+34
330 BB$=CHR$(M)+BB$
340 IF E<>0 THEN A=E:GOTO310
350 RETURN
355 REM *****
360 REM ***KONVERTALAS 126-OSROL 10-ESBE ***
370 REM ***HIVAS:GOSUB400 ***
380 REM ***BB$:126-OS RENDSZERU SZAM:SZ:ERETIMENY ***
390 REM ***H(0)=1:H(1)=126:H(2)=126*126:H(3)=H(2)*126***
395 REM *****
400 S7=0:N=LEN(BB$)
410 FOR I=1 TO N
420 C$=MID$(BB$,I,1)
430 K=ASC(C$):IF K>127 THEN K=K-33
440 K=K-33
450 S7=S7+H(N-I)*K
460 NEXT I
470 RETURN
    
```

1. program

2. program

```

500 DATA 32,115,0,32,139,176,133,167,132,168,32,115,0,32,139,176,133,176,132,177
510 DATA 160,0,177,167,170,32,94,192,168,32,162,179,166,176,164,177,32,215,187
520 DATA 160,0,177,167,170,202,240,46,32,122,192,32,147,192,160,0,177,167,170
530 DATA 202,202,240,31,32,122,192,32,132,192,32,147,192,160,0,177,167,170,202
540 DATA 202,202,240,12,32,122,192,32,132,192,32,132,192,32,147,192,96,160,1,177
550 DATA 167,133,164,160,2,177,167,133,165,138,168,136,177,164,201,128,144,3,56
560 DATA 233,33,56,233,33,96,32,94,192,168,32,162,179,32,15,188,160,126,32,162
570 DATA 179,32,168,192,32,48,186,32,15,188,96,165,176,164,177,32,162,187,32,168
580 DATA 192,32,106,184,166,176,164,177,32,215,187,96,165,102,69,110,133,111,165
590 DATA 97,96
600 S=0:FOR I=49152TO49328:READA:S=S+A:POKEI,A:NEXTI
610 IFS<>22599THENPRINT"HIBA A DATA SOROKBAN":STOP
620 PRINT"RENDENI:"
    
```

ZX-SPECTRUM

Szövegkereső

Ez a rutin a K\$ változóban lévő szöveget keresi meg a memóriában. Ha megtalálta, akkor az OK, 0:0 üzenettel leáll, és a megtalálási címet 23 550—23 551 címre teszi. A megtalálás helye:

PEEK 23 550+256*PEEK 23 551
Amennyiben nem talált ilyen sztringet, a „8 END OF FILE” üzenetet írja ki. Ha a

K\$ változó nem létezik, akkor a „2 VARIABLE NOT FOUND” üzenetet kapjuk.

A gépi kódú rutin a memória bármely részére betölthető; a javasolt hely valamely REM sor. Hossza 124 bájtt, a keresést a RAMTOP-tól kezdi, és az UDG-nál fejezi be.

SZILÁGYI GYÖRGY

ISM	LD HL, (23627)	INC HL	DEC BC
	LD A, (HL)	LD D, (HL)	LD A, B
	CP 128	INC HL	OR C
	JR Z, RET	ADD HL, DE	JR NZ, BELSO
	AND 224	JR ISM	POP BC
	CP 64	LD A, (HL)	JR EZAZ
	JR Z, MEGVAN	AND 31	PUSH IX
NEMK\$	CP 96	CP 11	POP DE
	JR NZ, NEMSZM	JR NZ, NORMAL	INC HL
PLUSZ	LD DE, 6	INC HL	PUSH HL
	ADD HL, DE	LD C, (HL)	UDG
	JR ISM	INC HL	LD BC, (23675)
NEMSZM	CP 160	LD B, (HL)	SBC HL, BC
	JR NZ, NEMHN	INC HL	JR NC, NINCS
UTOLSO	INC HL	PUSH HL	POP HL
	BIT 7, (HL)	POP DE	POP BC
	JR Z, UTOLSO	PUSH DE	JR KULSO
	JR PLUSZ	POP IX	NINCS
NEMHN	CP 224	LD HL, (23730)	LD (IY), 7
	JR NZ, NORMAL	KULSO PUSH BC	POP HL
	LD DE, 19	BELSO LD A, (DE)	POP BC
	ADD HL, DE	CP (HL)	RET
	JR ISM	JR NZ, NEMAZ	EZAZ
NORMAL	INC HL	INC HL	SBC HL, BC
	LD E, (HL)	INC DE	LD (23550), HL
			RET
			LD (IY), 1
			RET

Amerikai előzetes

Júliusban három hetet töltöttem az Egyesült Államokban. Az út célja az általunk kifejlesztett különleges botkormányok bemutatása volt. Ezek közül az egyik az eddig botkormányt használni nem tudó óvodáskorúak számára készült, itthon az SzmSzm kiállításon bemutatott típus volt, melyről azt is megállapították, hogy egészségkárosultak gyógyításában is jól használható lenne. A másik típus a tíz év körülieket bűvölte el. A botkormányok bemutatása mellett klubokat is felkerestem, és kapcsolatot vettem fel néhány újjal.

Mindezek miatt az út rohanás volt. Erre jellemző, hogy 20 nap alatt 21 alkalommal repültem! Ennek csak részben volt a program zsúfoltsága az oka. A másik okot a Northwest Orient légitársaság szencációnan kedvező feltételű bérlete szolgáltatta. Ezzel a bérlettel 45 napig akárhányszor, akárhova lehetett utazni az Egyesült Államokon belül e légitársaság járatain, 450 dollárért. Az árra jellemző adat, hogy ha 45 napig továbbra is napi egy utat tehettem volna meg, úgy az ár utanként 10 dollár lett volna, ami kb. öt szendvics vagy két repülőtéri busz-

jegy ára, és természetesen magába foglalja a repülőgépen kapott ételeket és italokat is! Persze ez csábít sok utazásra, de a sok utazás oka részben az is volt, hogy a légitársaság legtöbb járata Minneapolisból indul; így én ötször voltam ebben a városban, de ebből négyszer csak a repülőtéren, mint ott átszálló utas.

Igyekeztem persze minél többet látni, amihez csak az egyik lehetőség volt a repülés. Volt olyan napom, amikor 800 kilométert autóztunk egyetlen városon belül, végiglátogatva jónéhány klubtagot és azokat a boltokat, ahol a klubtagok vásárolni szoktak. Meg kell jegyeznem azt is, hogy a város két vége közötti távolság kb. annyi volt, mint Budapesttől Székesfehérvárig. Amikor erre lehetőségem volt, gyalogoltam. Ez ott, részben a távolságok miatt, teljesen szokatlan. Így lehet azonban csak ott megállni, ahol akarok, abba a boltba bemeni, ahova akarok. Na nem vásárolni, mert ehhez pénz is kell, de meg lehet tudni, hogy mi mennyiért kapható, ki lehet próbálni a gépeket, programokat a jövőbeni vásárlás reményében.

Az úton szerzett ismeretek feldolgozása még tart. Itt most jórészt csak azt említem meg, hogy miről fogok írni: egy újfajta üzletrendszerről (afféle mindent egy helyen a számítástechnikában), az istenített-kételkedéssel fogadott, egykártyán-megvalósított-merevlemezegezésről, ismertetni fogok különböző programokat (Commodore 64-re, IBM PC kompatibilis gépekre, TRS 80 Co-Co-ra írtakat), az oktatással kapcsolatban megismerteket (néhány oktatószoftvert gyártó cég tapasztalatairól, egy főiskolán tett látogatásról). Közölni fogom a szoftvergyártás egy vezető szakemberének kizárólag számunkra adott interjúját, egy neves oktatási szakember cikkét. És természetesen írni fogok arról, hogy mi újat láttam a klubokban.

Említettem, hogy hányszor töltöttem el órákat az egyik repülőtéren. Igyekeztem ezt az időt is kihasználni, és mert a repülőtéren volt egy játéktér, egyik alkalommal ezt tanulmányoztam. Mielőtt még valaki azt hinné, hogy játékszenvedélyem kielégítése volt céloim, megmondom, hogy egyetlenegy játékkal sem játszottam, viszont figyeltem a

Sztringkereső

játékokat és a játékosokat. A játékeremben 33 játékautomata vola. Mindegyiket a nagyméretű képernyő, a Commodore 64—Atari 800 szintű grafikánál nagyobb felbontású, szebb színű kép jellemezte. Keves japán kivételről eltekintve, a különböző automaták Atari gyártmányúak voltak.

A céllövöldénél puskával, pisztollyal lehetett a képernyőn megjelenő dolgokat lelőni. A jutalom játékidő volt. A közlekedési játékok között az ismert autóversenyen kívül volt olyan, amelynél egy motorkerékpárt kellett utcákon végigvezetni. A lövöldözős játékoknál különböző, visszalőni tudó objektumokat kellett lelőni, anélkül, hogy minket eltalálnának. A harci játékoknál a lövöldözésen kívül verekedni és akadályt mászni kellett. *Motorkerékpárvezetés:* egy valóságos motorkerékpár modellre ráülve kellett vezetni, a képernyőn látszott az útvonal és a játékos. Voltak még *félkarú banditák* és *golffjáték* is.

A játékerem iránt ottlétemkor meglehetősen csekély érdeklődés nyilvánult meg. Néhány bámészkodón kívül mindössze 17 játékos volt másfél óra alatt. Szerencsémre ketten végigjárták az összes játékot. A legtöbb a lövöldözős-verekezős automatákkal játszottak.

Mivel itthon továbbra is vita folyik a milyen-számítógépet-az-iskolákba témakörben, talán érdemes megismerni, amit az ottani helyzetről az IBM több oktatási tanácsadójától hallottam, és amit mindkét oktatási szoftvert gyártó cégnél megerősítettek. Ez egy statisztika volt az iskolákban használt gépekről (a felsőoktatás kivételével). Eszerint a géppark mintegy 60 százaléka Apple-gyártmány (csaknem teljesen Apple II), 10—10 százaléka Commodore (szinte kizárólag 64, újabban 128 és elvéve még néhány VIC—20), Tandy (szinte kizárólag TRS 80 Color), IBM (szinte kizárólag PC vagy XT) gyártmány, 5 százalék Atari és a maradékon több cég osztozik. Az IBM igyekszik ezen a helyzeten változtatni, de ez valószínűleg nehezen fog sikerülni, mert a többiek — ha kevesebbet tudó gépekkel is, de — alacsonyabb árakkal dolgoznak, és az iskoláknak ha nem is annyira, de ott is meg kell gondolniuk, hogy mire és mennyit költsenek.

Az oktatászoftverek a géppark elosztásának megfelelő képet mutatnak. Apple II-re szinte minden van, míg a többiek jórészt az ezekről átírt programokat használják. Az IBM ezen kíván változtatni, és ezzel kívánja sikerét biztosítani.

Végül ismertetem több ottani klub javaslatát. *Létre kellene hozni a klubok nemzetközi szervezetét, amely lapo(ka)t adna ki, időnként kiállításokat, vásárokat, konferenciákat tartana, és összefogná a jelenleg teljesen szervezetlen klubokat. Azt is javasolták, hogy mi legyünk a kezdeményezők.* Ennek okául azt mondták, hogy egyrészt mi példát mutatunk a jó helyi szervezésből, másrészt, hogy ha valamelyik nagy amerikai klub lenne a szervező, akkor ezt a többi nagy klub nem fogadná örömmel.

Azt hiszem, hogy ez nagyon jó gondolat! *Kérem ezért mindazoknak a kluboknak a vezetőit, amelyek ezzel egyetértenek, keressenek meg, és kezdjék el!*

DR. SIMONYI ENDRE

Sok esetben szükség lehet arra, hogy a memóriában szövegeket gyorsan megkeressünk. A feladat BASIC-nyelven is megoldható, de nagyon lassan. Az assembler program ezt a lassúságot szünteti meg.

A program a Homelab—3-mal használatos EDITOR ASSEMBLER segítségével készült, amely a gép alapszintű tudásához tartozik. A program három részből áll. Az első rész a keresett szöveget kéri be, amit a 4400H címre tárol. A keresett adat minimális hossza két betű. A program második része a tulajdonképpeni kereső rutin. Az itt megadott adatok 28 kb-át vizsgálatát teszik lehetővé, de természetesen a számláló átirásával nagyobb területet is vizsgálhatunk.

A rutin 40EDH-től 5 bájtot rendszerváltozó részére tart fenn. A program harmadik része egy értékelő rutin, amely kiírja a megtalált sztring címét hexa kódban, és csipogással jelzi a keresés eredményét.

A program négy belső rutint használ fel. Az egyik a sztringet gyűjti be a billentyűzetről (CALL 0546H), a másik táblázatból szöveget ír ki (CALL 0188H), a harmadik egy hangot képez (CALL 18 EIH), a negyedik pedig kiírja a DE regiszter tartalmát hexadecimalis formában.

A program továbbfejlesztése már a memóriában található adatok formátumától függ.

BALOGH TIBOR

```

1
2
3
4
5
6
7
8 40F2 FF4D4547 AKAD: DB 0FFH, 'MEGVAN', 0A0H
9 40F6 56414EA0 NKAD: DB 'NINCS', 0A0H
9 40FA 4E494E43 NKAD: DB 'NINCS', 0A0H
9 40FE 53A0
10
11
12
13 4100 3E0C ; LD A,0CH
14 4102 EF ; RST 40 ;KEPERNYO TORLES
15 4103 CD4605 ; CALL 0546H ;SORBEVEVO RUTIN
16 4106 21FF43 ; LD HL,43FFH;PUFFER ELOTTI CIM
17 4109 06FE ; LD B,0FEH ; SZAMLALO
18 410B 77 ; ISM: LD (HL),A
19 410C 04 ; INC B
20 410D D7 ; RST 16
21 410E 23 ; INC HL
22 410F A7 ; AND A
23 4110 20F9 ; JR NZ,ISM
24
25 ; KERESES RUTIN
26
27 4112 210044 ; LD HL,4400H;PUFFER ELEJE
28 4115 22ED40 ; LD (RVALT),HL
29 4118 21EF40 ; LD HL,RVALT+2
30 411B 70 ; LD (HL),B
31 411C 210045 ; LD HL,KC
32 411F 01FF6F ; LD BC,VC
33 4122 ED5BED40 CR1: ; LD DE,(RVALT);KERESETT SZOV. CIME
34 4126 1A ; LD A,(DE)
35 4127 EDB1 ; CPIR
36 4129 E24C41 ; JP PO,NEM ;NEM TALAL
37 412C A7 ; AND A
38 412D E5 ; PUSH HL
39 412E C5 ; PUSH BC
40 412F ED4BEE40 ; LD BC,(RVALT+1);STRING HOSSZA RV.
41 4133 05 ; CIKL: DEC B
42 4134 13 ; INC DE
43 4135 1A ; LD A,(DE)
44 4136 EDA1 ; CPI ;UJABB BETU
45 4138 201C ; JR NZ,UJRA;A KOV. BETU NEM EGYEZIK
46 413A 78 ; LD A,B
47 413B C5 ; PUSH BC
48 413C 0600 ; LD B,00H
49 413E B8 ; CP B
50 413F C1 ; POP BC
51 4140 2803 ; JR Z,CR2
52 4142 C33341 ; JP CIKL
53 4145 C1 ; CR2: POP BC
54 4146 E1 ; POP HL
55 4147 3EFF ; LD A,255 ;MEGVAN
56 4149 C34E41 ; JP VEGE
57 414C 3E80 ; NEM: LD A,128 ;NINCS
58 414E 2B ; VEGE: DEC HL
59 414F 22F040 ; LD (RVALT+3),HL;VEGCIM
60 4152 CD5B41 ; CALL KIIRO
61 4155 C9 ; RET
62 4156 C1 ; UJRA: POP BC
63 4157 E1 ; POP HL

```

COMMODORE 64

Eredeti karakterek négyszeres nagyításban

Munkám során többször előfordult, hogy nagyobb méretű karaktereket kellett volna megjeleníteni a képernyőn, komolyabb szoftvertámogatás nélkül. Erre a célra fejlesztettem ki egy gépi kódú szubrutint, amely az eredeti karaktereket négyszeres nagyításban jeleníti meg.

Minden jel 4*4, azaz 16 karakter helyet foglal el a képernyőn, így négy sorban maximum 10 karakter fér el. A megjelenítendő karakterek színe egyenként beállítható. A betöltőprogram lefuttatása után a szubrutint SYS utasítással hívható. A paraméterek megadási formája az alábbi mintaprogramban megtalálható. SPÁNYIK JÁNOS

```

64 4155 C32241      JP CR1
65
66      : ERTEKELES
67
68 4156 FEFF      KIIRO: CP 0FFH
69 415D CA7F41     JP 2,U1
70 4160 0602      LD B,2
71 4162 0E00      BEF: LD C,0
72 4164 F5        PUSH AF
73 4165 3E0D      LD A,0DH
74 4167 EF        RST 40
75 4168 F1        POP AF
76 4169 ED5BF040  LD DE,(RVALT+3)
77 416D CDA001     CALL 01A0H ; KIIRJA A KERESETT SZOVEG HELYET
78 4170 3E20      LD A,20H
79 4172 EF        RST 40
80 4173 21F240     LD HL,AKAD
81 4176 CD8801     CALL 0188H ;TABLAZAT KIIRO
82 4177 0E30      LD C,30H ; HANG HOSSZ
83 4178 CDE118     CALL 18E1H ;BEEP
84 417E C9        RET
85 417F 0601      U1: LD B,1
86 4181 C32241     JP BEF
87      END
    
```

AKAD	40F2 BEF	4162 CR1	4122 CIKL	4133
CR2	4145 ISM	410B KC	4500 KIIRO	4156
NKAD	40FA NEM	4140 RVALT	40ED UJRA	4156
U1	417F VC	6FFF VEGE	414E	

```

:40ED FF 00 FF 00 FF FF 40 45 47 56 41 4E A0 4E 49 4E
:40FD 43 53 A0 3E 0C EF CD 46 05 21 FF 43 06 FE 77 04
:410D D7 23 A7 20 F9 21 00 44 22 ED 40 21 EF 40 70 21
:411D 00 45 01 FF 6F ED 5B ED 40 1A ED 81 E2 4C 41 A7
:412D E5 C5 ED 4B EE 40 05 13 1A ED A1 20 1C 78 C5 06
:413D 00 80 C1 28 03 C3 33 41 C1 E1 3E FF C3 4E 41 3E
:414D 00 2B 22 F0 40 CD 5B 41 C9 C1 E1 C3 22 41 FE FF
:415D CA 7F 41 06 02 0E 00 F5 3E 0D EF F1 ED 5B F0 40
:416D CD A0 01 3E 20 EF 21 F2 40 CD 88 01 0E 3B CD E1
:417D 13 C9 06 01 C3 62 41 00 00 00 00 00 00 00 00
:418D 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
:419D 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
:41AD 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
:41BD 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
:41CD 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
:41DD 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00 00
:40ED RST7
:40EE NOP
:40EF RST7
:40F0 NOP
:40F1 RST7
:40F2 RST7
:40F3 LD C,L
:40F4 LD B,L
:40F5 LD B,A
:40F6 LD D,(HL)
:40F7 LD B,C
:40F8 LD C,(HL)
:40F9 AND B
:40FA LD C,(HL)
:40FB LD C,C
:40FC LD C,(HL)
:40FD LD B,E
:40FE LD D,E
:40FF AND B
:4100 LD A,#0C
:4102 RST5
:4103 CALL #0546
:4104 MV HL,#43FF
:4105 LD B,#FE
:4106 LD (HL),A
:410C INC B
:410E RST2
:410F INC HL
:4110 AND A
:4111 JRNZ #410B
:4112 MV HL,#4400
:4113 MV (#40ED),HL
:4114 MV HL,#40EF
:4115 LD (HL),B
:4116 MV HL,#4500
:4117 MV BC,#6FFF
:4118 MV DE,(#40ED)
:4126 LD A,(DE)
:4127 CP#R
:4129 JP#0 #414C
:412C AND A
:412D PUSH HL
:412E PUSH BC
:412F MV BC,(#40EE)
:4133 DEC B
:4134 INC DE
:4135 LD A,(DE)
:4136 CPI
:4137 JRNZ #4136
:413A LD A,B
:413B PUSH BC
:413C LD B,#00
:413E CP B
:413F POP BC
:4140 JZ #4145
:4141 JP #4133
:4142 POP BC
:4143 POP HL
:4144 LD A,#FF
:4145 CR #414E
:4146 LD A,#00
:414E DEC HL
:414F MV (#4070),HL
:4157 CALL #415B
:4158 RET
:4159 POP BC
:415A POP HL
:415B JP #4122
:415C CP #FF
:415D JZ #417F
:415E LD B,#02
:415F LD C,#00
:4160 LD A,#0D
:4161 PUSH AF
:4162 LD A,#0D
:4163 RST5
:4164 POP AF
:4165 MV DE,(#40F0)
:4166 CALL #0140
:4167 LD A,#20
:4172 RST5
:4173 MV HL,#40F2
:4174 CALL #0138
:4175 LD C,#30
:4176 CALL #10E1
:4177 RET
:4178 LD B,#01
:4181 JP #4162
:4184 NOP
    
```

```

100 REM BETULTO PROGRAM
110 REM
120 PRINT "SREAGP"
130 READA: IFA#""*6010240
140 L=LEN(IFA): TEL#2801020
150 A=ASC(A#)-48:A#A#7*(A#9)
160 IFA#ODR#15010220
170 B=ASC(RIGHT(A,L))-40:B#B#7*(B#9)
180 IFR#ODR#15010220
190 PRINT "P:C=16*A+B:POKEP,C"
200 B#C+C#P#1:5010130
210 REM
220 PRINT"ADAT HIBA A":A=53
230 PRINTPEEK(A)+256*PEEK(A+1)"SORBAN!"
240 PRINT"CIM:"P" - ADAT: "A:#END
250 REM
260 READA: IFA#STHENEND
270 PRINT"ELLENERZO OSSZEG HIBA":END
280 REM
290 REM BEPI KOD
300 REM
310 REM #D000-FC14E (49152-49519)
320 REM
330 DATA 49152
340 DATA 20,FD,AE,20,9E,B7,E0,16,B0,AE
350 DATA BE,48,C1,20,FD,AE,20,9E,B7,E0
360 DATA 75,B0,61,BE,49,C1,BA,AB,AF,4E
370 DATA C1,18,20,F0,FF,20,79,00,00,01
380 DATA 60,20,FD,AE,20,9E,AD,20,85,BA
390 DATA C9,08,B0,42,8D,4A,C1,04,0A,18
400 DATA 6D,49,C1,C9,29,80,35,85,22,85
410 DATA FD,85,23,89,FE,8B,86,02,60,09
420 DATA 59,4C,C1,8B,10,FA,20,79,00,10
430 DATA 20,20,FD,AE,20,9E,AD,20,85,BA
440 DATA 6B,FD,14,8B,CD,0A,70,02,60,09
450 DATA B1,22,99,4C,C1,8B,10,FB,30,03
460 DATA 4C,4B,52,AE,4A,C1,00,2F,85,01
470 DATA 85,FB,85,D3,18,69,04,85,FC,60
480 DATA 00,8C,4B,C1,81,FD,20,80,CO,20
490 DATA FE,00,CE,4A,C1,0F,12,EE,4B,C1
500 DATA AC,4B,C1,AD,47,C1,3B,E9,7B,8D
510 DATA 49,C1,4C,20,CO,60,C9,80,30,05
520 DATA 29,7F,4C,C7,CO,C9,40,30,0A,3B
530 DATA E9,20,C9,40,10,03,3B,E9,20,2A
540 DATA 2A,2A,48,29,FB,85,22,6B,2A,29
550 DATA 07,09,0B,85,23,AD,0E,CD,29,FE
560 DATA 80,0E,DC,65,01,29,FB,85,01,80
570 DATA 07,81,22,99,57,C1,8B,10,FB,85
580 DATA 01,09,04,85,01,AD,0E,DC,09,01
590 DATA 8D,0E,DC,60,AC,49,C1,82,00,8E
600 DATA 56,C1,A2,03,8A,4B,AE,56,C1,69
610 DATA 00,1E,57,C1,2A,1F,57,C1,2A,1F
620 DATA 5B,C1,2A,1E,5B,C1,2A,AA,8D,5F
630 DATA C1,91,01,AE,4B,C1,8D,4C,C1,91
640 DATA FB,FB,6B,AA,CA,10,05,AE,5A,C1
650 DATA E0,06,F0,0A,EB,EB,9B,1B,69,24
660 DATA AB,4C,03,C1,8C,49,C1,60,00,00
670 DATA 00,00,2E,2E,2E,2E,2E,2E,2E,2E
680 DATA 2E,2E,00,2E,2E,2E,2E,2E,2E,2E
690 DATA 2E,20,6C,7B,62,7E,E1,FF,FE,7E
700 DATA 7F,61,FC,E2,FB,ED,80,0B
710 DATA #,43146
100 REM BETULTO PROGRAM A SZABVOLTAN
110 REM HANGHATASOK
120 REM
130 REM HANGSZEVEZESNYR D,0,0,0
140 REM
150 REM
160 REM
170 REM 1-27 HANG BETULTO (A, B, C, D)
180 REM HANGSZEVEZESNYR (0-24)
190 REM 0-6Z HANG BETULTO (A, B, C, D)
200 REM HANGSZEVEZESNYR (0-39)
210 REM 14-4 HANGSZEVEZESNYR (0-39)
220 REM (MAX. 10 HANG)
230 REM 0-4 HANGSZEVEZESNYR (0-39)
240 REM STINE (MAX. 10 HANG)
250 REM
260 PRINT"STINE"
270 PRINT"STINE"
280 PRINT"STINE"
290 PRINT"STINE"
300 PRINT"STINE"
310 PRINT"STINE"
320 PRINT"STINE"
330 PRINT"STINE"
340 PRINT"STINE"
350 PRINT"STINE"
360 PRINT"STINE"
370 PRINT"STINE"
380 PRINT"STINE"
390 PRINT"STINE"
400 PRINT"STINE"
410 PRINT"STINE"
420 PRINT"STINE"
430 PRINT"STINE"
440 PRINT"STINE"
450 PRINT"STINE"
460 PRINT"STINE"
470 PRINT"STINE"
480 PRINT"STINE"
490 PRINT"STINE"
500 PRINT"STINE"
510 PRINT"STINE"
520 PRINT"STINE"
530 PRINT"STINE"
540 PRINT"STINE"
550 PRINT"STINE"
560 PRINT"STINE"
570 PRINT"STINE"
580 PRINT"STINE"
590 PRINT"STINE"
600 PRINT"STINE"
610 PRINT"STINE"
620 PRINT"STINE"
630 PRINT"STINE"
640 PRINT"STINE"
650 PRINT"STINE"
660 PRINT"STINE"
670 PRINT"STINE"
680 PRINT"STINE"
690 PRINT"STINE"
700 PRINT"STINE"
710 PRINT"STINE"
    
```

PRIMO

Kör és egyenes rajzolása

BASIC-ből a következő módon lehet meghívni a rajzolórutinokat.

Kör rajzolása esetén (1. program)

POKE CIM + 247, X, Y, R

A = CALL (CIM)

ahol CIM a rutin kezdőcíme, X és Y a kör középpontja, R a rádiusz.

Egyenes rajzoláskor (2. program)

POKE CIM + 137, X1, Y1, X2, Y2

A = CALL (CIM)

ahol CIM a rutin kezdőcíme, X1 és Y1 az egyenes kezdőpontja, X2 és Y2 pedig a végpontja.

Gépi kódú programból a TB, illetve TBL címekre kell a paramétereket megadni. Az assembler program operandusai hexadecimálisak.

HOSSZÚ LAJOS

1. program

1	LD HL, TB+2	78	LD B, H
2	XOR A	79	LD L, (Y-4)
3	CP (HL)	80	LD H, A
4	RET 2	81	ADD HL, HL
5	INC HL	82	POP DE
6	LD (HL), A	83	ADD HL, DE
7	INC HL	84	DEC HL
8	LD (HL), A	85	LD (Y+2), L
9	INC HL	86	LD (Y+3), H
10	LD (HL), A	87	ADD HL, BC
11	LD IY, TB+6	88	XOR A
12	K1:LD A, (Y-6)	89	SBC HL, DE
13	LD B, (Y-5)	90	LD (Y+4), L
14	LD H, (Y-4)	91	LD (Y+5), H

15	LD L, (Y-3)	92	BIT 7, B
16	PUSH AF	93	JR Z, K6
17	ADD A, H	94	XOR A
18	JR C, K2	95	LD L, A
19	LD E, A	96	LD H, A
20	LD A, B	97	SBC HL, BC
21	ADD A, L	98	LD C, L
22	LD D, A	99	LD B, H
23	CALL NC, 83	100	K6:LD E, 1
24	LD A, B	101	LD D, A
25	SUB L	102	K7:PUSH DE
26	LD D, A	103	SLA E
27	CALL NC, 83	104	LD D, 0
28	K2:POP AF	105	LD HL, TB+6
29	PUSH AF	106	ADD HL, DE
30	SUB H	107	LD E, (HL)
31	JR C, K3	108	INC HL
32	LD E, A	109	LD D, (HL)
33	LD A, B	110	BIT 7, D
34	ADD A, L	111	JR Z, K8
35	LD D, A	112	XOR A
36	CALL NC, 83	113	LD L, A
37	LD A, B	114	LD H, A
38	SUB L	115	SBC HL, DE
39	LD D, A	116	EX DE, HL
40	CALL NC, 83	117	K8:EX DE, HL
41	K3:POP AF	118	POP DE
42	PUSH AF	119	XOR A
43	ADD A, L	120	SBC HL, BC
44	JR C, K4	121	JR NC, K9
45	LD E, A	122	LD D, E
46	LD A, B	123	ADD HL, BC
47	ADD A, H	124	LD C, L
48	LD D, A	125	LD B, H
49	CALL NC, 83	126	K9:LD A, E
50	LD A, B	127	CP 2
51	SUB H	128	JR Z, K10
52	LD D, A	129	INC E
53	CALL NC, 83	130	JR K7
54	K4:POP AF	131	K10:LD A, D
55	SUB L	132	LD E, D
56	JR C, K5	133	SLA E
57	LD E, A	134	LD D, 0
58	LD A, B	135	LD HL, TB+6
59	ADD A, H	136	ADD HL, DE
60	LD D, A	137	LD E, (HL)
61	CALL NC, 83	138	INC HL
62	LD A, B	139	LD D, (HL)
63	SUB H	140	LD (Y-2), E
64	LD D, A	141	LD (Y-1), D
65	CALL NC, 83	142	CP 0
66	K5:XOR A	143	JR Z, K12
67	LD H, A	144	CP 1
68	ADD HL, HL	145	JR Z, K11
69	INC HL	146	INC (Y-3)
70	EX DE, HL	147	K11:DEC (Y-4)
71	LD L, (Y-2)	148	JR K13
72	LD H, (Y-1)	149	K12:INC (Y-5)
73	PUSH HL	150	K13:LD A, (Y-4)
74	SBC HL, DE	151	CP (Y-3)
75	LD (Y+0), L	152	JP NC, K1
76	LD (Y+1), H	153	RET
77	LD C, L	154	TB:DS 0C

2. program

1	LD HL, TBL	53	LD E, B
2	LD E, (HL)	54	SRL E
3	INC HL	55	LD D, 0
4	LD D, (HL)	56	PUSH DE
5	INC HL	57	EXX
6	LD B, (HL)	58	US:EXX
7	INC HL	59	LD H, 0
8	LD C, (HL)	60	LD L, C
9	LD A, B	61	POP DE
10	CP E	62	PUSH DE
11	JR NZ, U1	63	ADD HL, DE
12	LD A, C	64	LD D, 0
13	CP D	65	LD E, B
14	JP Z, 83	66	SBC HL, DE
15	U1:LD L, 1	67	JR C, U10
16	LD A, B	68	EX (SP), HL
17	SUB E	69	EXX
18	JR NC, U2	70	XOR A
19	LD A, E	71	CP C
20	SUB B	72	JR NZ, US
21	LD L, 0FF	73	LD A, D
22	U2:LD B, A	74	ADD A, H
23	JR NZ, U3	75	LD D, A
24	DEC L	76	JR U11
25	U3:LD H, 1	77	US:LD A, E
26	LD A, C	78	ADD A, L
27	SUB D	79	LD E, A
28	JR NC, U4	80	JR U11
29	LD A, D	81	U10:ADD HL, DE
30	SUB C	82	EX (SP), HL
31	LD H, 0FF	83	EXX
32	U4:LD C, A	84	U11:XOR A
33	JR NZ, U5	85	CP C
34	DEC H	86	JR NZ, U12
35	U5:PUSH BC	87	LD A, E
36	CALL 83	88	ADD A, L
37	POP BC	89	LD E, A
38	LD A, 0BF	90	JR U13
39	SUB D	91	U12:LD A, D
40	LD D, A	92	ADD A, H
41	LD A, B	93	LD D, A
42	CP C	94	U13:PUSH BC
43	JR C, U6	95	CALL 83
44	PUSH BC	96	POP BC
45	LD C, 0	97	LD A, 0BF
46	JR U7	98	SUB D
47	U6:LD B, C	99	LD D, A
48	LD C, A	100	DJNZ U8
49	PUSH BC	101	POP DE
50	LD C, 1	102	RET
51	U7:EXX	103	TBL:DS 4
52	POP BC		

Hardver, szoftver — vagy valami más?

A Magyar Szabványügyi Hivatal (MSZH) 1979 óta rendszeresen foglalkozik a számítástechnikai fogalmak egységesítésével. A nemzetközi előírások alapján készülő MSZ 7788 „Az adatfeldolgozás fogalmai” szabványsorozat eddig közel 1500 fogalom elnevezését és meghatározását (definióját) szabványosította. Az 1979-ben kidolgozott MSZ 7788/1 szabvány tartalmazza a számítástechnika két alapvető fogalmát is:

„**Hardver:** Az adatfeldolgozásban használt berendezések vagy azok részei, megkülönböztetve a számítógépi programoktól, eljárásoktól, szabványoktól és a hozzájuk tartozó dokumentációtól.”

„**Szoftver:** Számítógépi programok, eljárások, szabványok és az ezekhez kapcsolódó, az adatfeldolgozó rendszer működésére vonatkozó dokumentációk összessége.”

A két fogalom elnevezése széles körű vitát váltott ki, többen javasolták magyar nyelvű elnevezések bevezetését. Az eddig ismert javaslatok egyike sem tekinthető

minden szempontból megfelelőnek, ezért az olvasókhöz fordulunk, hogy e két fogalom elnevezésére vonatkozó javaslataikkal a lap megjelenésétől számított 1 hónapon belül küldjék meg a következő címre:

Magyar Szabványügyi Hivatal
villamossági osztály, számítástechnikai csoport

Budapest, Pf. 24. 1450

Útmutatásul a megfelelő javaslatok kidolgozásához közlünk néhány szempontot, amelyet célszerű figyelembe venni az elnevezésnél:

1. Az elnevezés (fogalomnév) legyen alkalmas a fogalom egyértelmű azonosítására. (A „hardver” helyettesítésére ebből a szempontból nem alkalmas a „gép”, „berendezés” stb., mert számos más fogalmat is felölel.)
2. A fogalomnév rövid legyen (két-három szótagonál lehetőleg nem hosszabb).
3. Összetett (több szóból álló) fogalomnév-nél kerülni kell a birtokos jelző alkalmazását (pl. „a számítástechnika berendezése”), helyette inkább melléknéves szerkezetet alkalmazunk (pl. „számítástechnikai berendezés”), amely könnyeb-

ben beilleszthető a különböző mondatokba.

4. A fogalomnév feleljen meg a magyar hangtani szabályoknak (kerülni kell a mássalhangzó-torlódást, a magas és mély magánhangzók egyidejű alkalmazását, a csak azonos, illetve hasonló magánhangzókat — pl. e és é — tartalmazó szavakat stb).
5. A fogalomnevek legyenek alkalmasak foglalkozást jelentő főnevek képzésére (pl. hardveres: hardverrel foglalkozó szakember; szoftveres: szoftverrel foglalkozó szakember).
6. A fogalomnevek legyenek alkalmasak melléknévek képzésére (pl. a hardvertermék, szoftverjegyzék stb. fogalmak helyettesítésére).

A különböző szempontokat még tovább is lehetne sorolni, de sajnos, aligha lehet majd olyan elnevezést találni, amelyek minden szempontból egyformán megfelelnek.

A beérkező javaslatok az MSZ 7788/1 soron következő korszerűsítésekor kerülnek megvitatásra.

GYÓRI JÁNOS

BITEK ÉS FIGURÁK

Állásértékelés VII. KIRÁLYTÁMADÁS ÉS KIRÁLYBIZTONSÁG

A következő játszma szép példa arra, hogyan támad világos a meggyengült királyállásra, hogyan fosztja meg világos és sötét királyállást a gyalogjaitól, és végül hogyan viszi döntőre támadását a védtelen sötét királlyal szemben. (Balla Z.—R. Spielmann, Budapest, 1928.)

1. Hf3, Hf6 2. c4, c6 3. Hc3, d5 4. d4, dc: 5. a4, e6 (Abban az időben e változatot még nem ismerték. Ma már mindenki tudja, hogy 5.—, Ff5 a legjobb.)

6. e3 (még erőteljesebbnek látszik a 6.e4)

6. —, Fb4 7. Fc4:0—0 8. 0—0, b6 9. Ve2, Fb7 10. Bdl, Hbd7 11. e4!, Vc8 12. e5, Hd5 13. He4, a5 (Világos centrális előrenyomulása a d6 pont megszerzésére irányul, de a Hf6 elűzése után királysárhányi támadás is lehetséges. Mindez a d4 és d5 pontok meggyengülése árán, amit azonban egyelőre nyugodtan el lehet viselni. Sötét utolsó lépése előkészíti a futó visszavonulását anélkül, hogy megengedné a d4—d5-öt.)

14. Vc2!, Fe7 15. Fg5!, f6 (Kényszer, mert a futócsere után a d6-ra kerülő huszár idegen test lenne sötét állásában.)

16. ef:gf: (Másképp az e5 pont válik támaszponttá a világos tiszték számára. A centrumharc következménye a sötét királyállás meggyengülése.)

17. Fh6, Bf7 18. Bac1, Hf8 19. Fb3, Vd7 20. Hg3, Hg6 21. Bel!, Ff8 22. Fd2, Be8.

23. Be4! (Fenyegét a bástya-kettőzéssel és Hf5-tel. Egyben a bástya a királysárhány felé is kacsint.) 23. —, c5 24. Bce1, Hc7 25. Bg4, Ff3: (Sötét isront egyet világos sáncállásán, és gyalogot nyer. Sötét gyengeségei azonban könnyebben hozzáférhetők.)

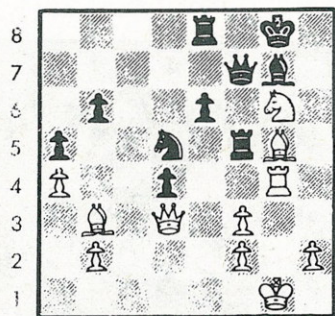
26. gf:fs 27. Bg5, cd: 28. Vd3, Fg7 29. Hh5, Kh8 (Hf6?-ra most, vagy előbb: Bg6:†!. Két tisztet nyer a bástya ellen.)

30. Bg3, f4? (Sötét helyzete nem könnyű. A tett lépéssel világos vezérfutóját akarja kizárni, de világos szellemes minőségáldozattal fokozza a támadás erejét.)

31. Bg6:, hg: 32. Hf4:, g5 (Jobb volt azonnal visszaáldozni a minőséget 32.—, Bf4:gyel és a kiegyenlítésért küzdeni.)

33. Hg6†, Kg8 34. Fg5:, Hd5 35. Be4!, Bf5 36. Bg4! (A bástya ugyanazon az úton, mint kollégája megérkezik a g-vonalra, a döntő események színterére.)

36. —, Vf7 (1. ábra!) 27. Fh6!†, Bf3? (Jobb lett volna az azonnali vezéráldozat, 37. —, Fh6: 38. He5†, Vg7 stb. A tett lépéssel világos hamarosan tisztelőnyre tesz szert.)

a b c d e f g h

A sötét király g8-on áll.

38. Vd1!, Bf2: (Most már nincs más!)

39. He5!, Bf1† (Kényszeráldozat.)

40. Vf1:, Vf1:† 41. Kf1:Kh7! 42. Bg7:† (Fg7:† nem jó He3† miatt.)

42. —, Kh6 43. Bg6†, Kh7 44. Fd5:, ed: 45. Bg5, Bc8 46. Hd3!, Bc4 47. Bd5:Ba4: 48. h4, Bc4 49. Ke2, a4 50. Bb5, Bc2† 51. Kf3, a3! 52. ba:, Bc3 53. Ke4, Ba3 54. Bb6:, Ba1 55. Hf4, Bh1 56. h5, Bh4 57. Bd6 sötét feladta.

Ahhoz, hogy az ellenséges király ellen eredményes támadást indítsunk, pontosan meg kell határozunk azt is, hogy saját királyunkat ezzel nem tesszük-e ki nagyobb veszélynek. Ezt a sakkozók a konkrét változatok számításán kívül nagy tapasztalatuk miatt intuitív módon megérik. A program számára ez nem járható út, mert csak konkrét mennyiségekkel tud számolni. A program kiszámítja az előbb említett módon a királytámadás mértékét, és valamilyen módon megállapítja a királybiztonság értékét. Ennek a két számnak az aránya mondja meg a programnak, hogy támadjon-e vagy védekezzen.

A királybiztonsági érték kiszámításánál a következő szempontokat kell figyelembe venni:

1. A királyt saját gyalogjainak és figuráinak a legerősebben kell védeniük.

2. A gyalogok biztonságosabb védelmet nyújtanak, mint a tiszték.

3. A védelmet minél jobban támogatjuk, annál biztonságosabb.

4. A védő figura minél közelebb van királyához, annál hatékonyabb a védelme.

Az előbbi szempontokat könnyen meghatározhatjuk a számítógép számára érthetően, kvantitatív módon.

A királyt védő minden figurára a királyvédelem értékét a következő képlettel érdemes meghatározni:

KIRÁLYVÉDELEM = SAJÁT FIGURA KÖZELSÉG MÓDOSÍTOTT FIGURAÉRTÉK

A SAJÁT FIGURA KÖZELSÉG értékét a 2. ábra alapján számítjuk: 8 a saját király melletti mezőkre, 4 az ezeket körülvevőkre, 2 a következő gyűrűre, 1 az utolsóra. Az ezeken a mezőkön túl lévők már túl távoliak a védekezés szempontjából, és ezért zérus a súlyozóértékük.

= figura értéke, ha a figura nincs megvédve;
= figura értéke. (n-1), ha a figurát n db saját figura védi, beleértve a gyalogosokat és a királyt is.

Ezt a képletet használva kiszámíthatjuk minden figurára a királyvédelem értékét, és ezeket összeadva megkapjuk a királybiztonsági mutatót. Ezt mind a világos, mind a sötét

királyra kiszámítva, a kettő arányából kikövetkeztethetjük, hogy melyik fél királyállása a gyengébb.

Ezeket az értékeket az előbb bemutatott játszmákra kiszámítva láthatjuk, hogy a bemutatott képlet híven tükrözi a valóságos királybiztonságot. Ezen felül ezt a képletet is lehet csiszolni, finomítani. Javíthatunk még az értékelésen, ha külön figyelembe vesszük az alábbiakat.

1. A király előtti gyalogállást és a következő táblázat szerinti pontokat adjuk hozzá az előbbieken alapján kiszámított királybiztonsági mutatóhoz.

Ha a gyalog a király melletti oszlopban helyezkedik el:

Gyalog elhelyezkedése a király előtt	Pont-érték
1. sorban	+2
2. sorban	-2
3. sorban	-4

Ha a gyalog a királlyal egy oszlopban helyezkedik el:

Gyalog elhelyezkedése a király előtt	Pont-érték
1. sorban	+4
2. sorban	-4
3. sorban	-6

2. Ha a királyunk vonalában nincsen ellenséges gyalog, akkor a kinyílt vonal miatt királyállásunk romlott, és ezért büntetőpontot kell levonni. Ennek értéke az előző pontokhoz viszonyítva a -4 és -8 közé kell hogy essen.

3. A királybiztonsági mutatónál is figyelembe vehetjük a sáncolási jog elvesztését, a következő pontozással:

— ha elsáncolt: +6
— sáncolási jogát elvesztette: -12.

4. A középjátékban a királyra ne számoljunk ki a centrumértékeket, mert ez csak lassítja a számítást, és a király lépéseit is felpontozza annak ellenére, hogy azok csak megtartják az állást, de nem javítják. Vagyis nagyobb az esély arra, hogy a program a kicsit bizonytalan de aktív lépés helyett a biztos királylépést választja.

5. Bizonyos lépésszám után vagy gyenge ellenséges haderőtámadás esetén, az alapsori matt elkerülése érdekében egy kis többletet adhatunk a pontszámhoz, ha az utolsó soron fenyegető matt elkerülése érdekében a királynak rendelkezésére áll egy kibúvó mező. Ez világos esetében rendszerint a h2 vagy g2, sötét esetében a h7 vagy g7.

GÉPI ELLENFELEINK

Mephistók a világ élvonalában

Cikksorozatunkban folyamatosan ismertetjük azokat a sakkszámítógépeket, amelyek elsősorban a nyugati országok üzleteiben, áruházaiiban kaphatók. Figyelemmel kísérjük az újonnan megjelenő típusokat, de szólunk azokról a régebbi készülékekről is, amelyek még nem avultak el, nem tűntek el a piacról.

Új üzleti stratégia

A legutóbbi egy-két esztendő tapasztalatai alapján kijelenthetjük, hogy a sakkszámítógépek öt-hat gyártójának versenyében a müncheni Hegener+Glaser cég tört az élre, s napjainkban a Mephisto készülékek — elsősorban Európában — vitathatatlanul a legnépszerűbbek. Ezt persze nem úgy kell érteni, hogy minden Mephisto típust minden szempontból — játéktudást, kivittelt, árat figyelembe véve — például az USA-beli Fidelity, vagy a hongkongi NOVAG készülékei fölé helyezünk. De úgy igen, hogy Hegener+Glasernek a legnagyobb a választéka, s nincs az a kategória, amelyben a sokféle igénytel fellelő vásárló ne tudná megtalálni a maga számára legmegfelelőbb készüléket.

Elégge egyedülálló, hogy a cég régebbi típusai, a Mephisto II és III még mindig piacképesek — az előbbinek „kortársai”, például Fidelity akkori Chess Challengei szinte mind elavultnak tekinthetők —, s ezért szükségesnek is tartottuk ismertetésüket, pedig az azóta eltelt mintegy három éven át Hegenerék tucatnál is több újabb típust hoztak forgalomba. A cég sikerét két tényezőnek köszönheti, amelyekkel vetélytársai sorából kiválik: a már említett moduláris rendszernek, s egy igen bátor és merőben új üzleti stratégiának. Ez abban áll, hogy 1983-ban — talán mert nem voltak mindenben elégedettek a Nitsche—Henne programozópár eredményeivel — megnyitották kapuikat a szó szoros értelmében minden programozó előtt. (A vezető világcégek gyakorlatában ez újítás volt, és ma is szinte egyedülálló; amint látni fogjuk, a többi „nagy”, az említett Fidelity és NOVAG vagy SciSys mind egyetlen programozó, illetve programozócsoport függvénye.) Senkivel sem kötötték kizárólagossági megállapodást. Ez a sakkprogramozók számára is tulajdonképpen igen kedvező, nem nehéz a céghez „bejutni”, csak épp élenjáró prog-

mészetesen ismét moduláris rendszerű, különbség csak kivitelükben van. A Modular $30 \times 35 \times 3,5$ cm, az Exclusive $41 \times 41 \times 4$ cm méretű táblából, hozzájuk tartozó báb-készletből, a fiókjukban elhelyezett — a régi Mephistóhoz hasonlatos —, nyomógombokkal ellátott programkassetából és négy betűs kijelzőből áll. A Modular-tábla és -figurák műanyagból, az Exclusive-nál ugyanezek szépen faragott fából készültek. A programkassetta cserélhető!

Harmadikként csatlakozott a két hardverhez 1985-ben a München. A cég ezzel újabb elit készüléket jelentetett meg, az ESB-hez hasonlót. Mérete csaknem pontosan ugyanakkora: a tábláé $50 \times 50 \times 6$ cm, 2

Richard Lang és Ossi Weiner a Mephisto Cologne-nyal

ram kell hozzá. Ez az információk a vásárló számára is sokatmondó, mert Hegenerék gyártási stratégiája fokozza készülékeik sokféleségét, színesíti választékukat. Az egyes programok legfőbb sajátosságaira a következőkben kitérünk.

Modular, Exclusive és München

Az igények növekedése szükségessé tette, hogy új típusú hardvereket is tervezzenek. Széles körben elterjedtek a „saktábla-számítógépek”, vagyis azok a készülékek, amelyek sakk-készlet formáját öltik, és a lépés megtételével a táblán a számítógép közvetlenül „beveszi” azt. A saktáblán lévő diódák kigyulladásra jelzi az ellenfél válaszlépéseit is. Vitathatatlanul ez a legkényelmesebb kezelési mód, s azokat a készülékeket, amelyekhez külön sakk-készletet kellett használni, nem fejlesztették tovább. Megszakadt a korábbi Mephisto-sorozat is, noha az ESB tábla jelezte a jövő fejlődés útját, de túl drága volt, és Mephisto IV program már nem született. Ehelyett 1983 végére kialakítottak két új sakk-készlet hardvert, a Mephisto Modulart és Mephisto Exclusive-ot. A kettő szerkezeti azonos, mágneses szenzorokkal működik, ter-

cm-rel alacsonyabb az ESB-nél. Ez érthető, hiszen ennek fiókjában a keskenyebb programkassetta foglal helyet, az ESB-be a régi „fekete doboz” kell beletenni. Bábjai is pontosan ugyanakkorák; a legnagyobb figura, a király 9 cm magas. Összehasonlításképpen: az Exclusive királyának mérete 7 cm.

Még a München megjelenése előtt — kísérleti jelleggel az 1983. évi budapesti vb-n, szériagyártásban a következő esztendőben — megjelent a Modulárnak és az Exclusive-nak „S” jellel ellátott verziója, majd természetesen a Münchené is. Ezek igen lényeges újítást tartalmaznak: a korábbi 6502-es vagy 1806-os típusú, 8 bites processzor helyett 68000-es, 16 bites processzor működteti őket. Ennek programozástechnikai jelentőségére talán szükségtelen rámutatnunk; a hardver az új processzorral jelentősen nagyobb működési sebességet is biztosított.

A programok

Nem térünk el nagyon a valóságtól, ha azt mondjuk, hogy mindhárom készülékbe bele lehet helyezni mindazokat a legsikerültebb programokat, amelyek a Mephisto III óta készültek. Szeretnénk azonban ennek lehetőségeiről az olvasót kissé pontos-

sabban tájékoztatni, nehogy azt higgyék: a Modular, Exclusive, illetve München elnevezés — „S” jellel vagy anélkül — fedi a készülék típusát. Egyébként a cég is, amikor egy-egy programmódosítással vagy új programmal kijött, igyekezett ennek mindig újabb megkülönböztető jelzést adni. Ezek szövevényében azonban nem könnyű kiismerni magunkat.

A Modular és az Exclusive eredetileg a Mephisto III programot tartalmazták, amely új köntöseiben némileg eredményesebben működhetett, mert a korábbi 6,1 helyett 8 MHz-en futott. Az „S” kivitelűek ugyancsak, de a programot Nitsche és Henne a nagy teljesítményű processzor lehető-

korábban sikeresen kísérletezett a 68000-es processzor alkalmazásával („PSION” programjai személyi számítógépekre kerültek forgalomba), megbízást kapott a Hegener + Glasertől, hogy készítsen új programot az Exclusive S és München S hardverekre. 12 MHz sebességűre gyorsította őket, és minden idők egyik legnagyobb számítógépes sakk sikerét könyvelte el: az új programjával ellátott három készülék az első három helyet foglalta el a szeptemberi

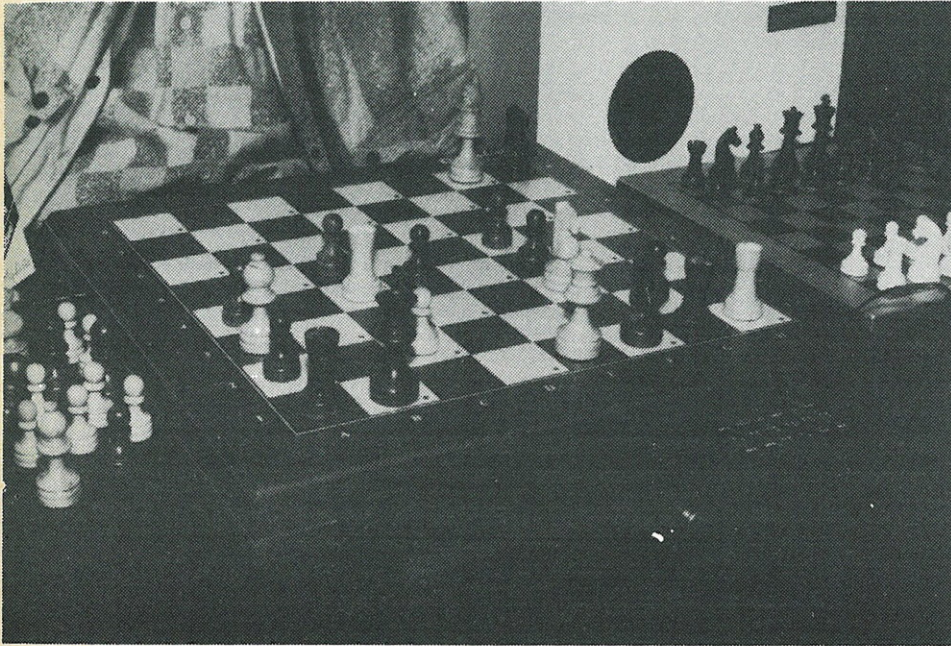
Más típusok, árak

Elsőként a Mephisto Mondialt említjük, amelynek programját a holland Frans Morsch készítette. Az amszterdami vb amatőrcsoportjában volt győztes a Nona, amelyet Manfred Hegener cégfőnök azon nyomban megvásárolt cége számára. A Mephisto Mirage érdekes módon a régi Mephisto II ESB program átalakított formáját rejt: processzora a korábbi 6,1 helyett szintén 8 MHz-en fut. A program a Mobil nevű zsebsakkba is beilleszthető. Nem hagyjuk ki a sorból a Teufelchent sem, amely a legolcsóbb Mephisto, kivitele igénytelen és tudása sem mondható kiemelkedőnek; David Levynek egy régebbi programját rejt.

Amikor e sorokat írjuk, előkészületben van az MM3. Programozója a holland Ed Schröder, aki Rebel programjával a közelmúltban zajlott kölni vb-n ért el kiváló eredményt. Ugyanannyi pontot szerzett, mint három másik kísérleti Mephisto-program: az amszterdaminak „Cologne” változata; a legújabb Plymate és Nona továbbfejlesztése, amelyet a Supermundialban látnunk viszont.

Minden jó sakkozónak is a legmelegebben ajánlhatjuk az MM2 típust, vagy akár a Modulart a III. programmal: áruk 760—800 nyugatnémet márka. Ugyanezek a programok az Exclusive-ben 100, a Münchenben 1500 márkába kerülnek. Az MM2 modul önmagában 350—400 márka; cseresetén kevesebb. A Mondial és a Mobil ára 350, a Mirage-é 500, a Teufelchené 150 márka. A világbajnokért borsos árat kell fizetni: az Exclusive-ben 3000, a Münchenben 3500 márkát, aminek az a magyarázata, hogy csak maga a modul — magas technikai paraméterei miatt — 2400 márkáért cserélheti gazdáját, sakkrajongóra a kereskedőt.

LINDNER LÁSZLÓ

Mephisto Exclusive és Modular

ségeit kihasználva, jelentősen továbbfejlesztették. Az Exclusive „S” a javított III programmal kiválóan szerepelt 1984-ben a glasgow-i vb-n: holtversenyben az első között végzett, és elnyerte a kereskedelmi forgalomban lévő legjobb készülék díját. A számítógép sikeresen mutatkozott be nálunk is: az egész világ szaksajtóját bejáró játszmában győzött egy, a KSH-ban rendezett mérkőzésen Bíró András fiatal mesterjelen ellen.

1985-ben a Mephistók óriási lendülettel, új és továbbfejlesztett programok egész sorával törtek az élre. Elsőként az ún. B+P (Blitz + Problem) modul jelent meg, amely mindhárom alapkészülékbe behelyezhető; ezzel jelent meg legelőször a München is. A program alkotója a svéd Ulf Rathsmann, aki korábban a „Conchess” típusú számítógépek programjait készítette, de ez a cég tönkrement. Utána Princhess, majd Plymate néven jelentkezett kitűnő programjaival, amelyek végül Hegeneréknél letek jó gazdára. Sokáig azonban ez a B+P modul nem maradt a piacon, mert felváltotta a Mephisto Modular II, amely a B+P-nek továbbfejlesztett változata, és azóta is a gyár egyik kiváló, standard terméke.

A nagy sláger azonban csak ezután következett. Az angol Richard Lang, aki már

amszterdami mikro vb-n! Kétségtelen, hogy a Mephisto Amsterdam bármely alapkészülékben jelenleg a világ legerősebben sakkozó mikroszámítógépe. Az 1983—1985 közötti időszakban további Mephisto készülékek is megjelentek.

Felajánlunk megvételre használt, üzemképes állapotban lévő számítástechnikai berendezéseket:

- 19 db DZM 180 típusú nyomtató
- 10 db VT 61400 GDN (modem)
- 7 db TAP—34 berendezés (képernyős display, floppyegység)
- 1 db Soemtron 415 típusú feliratos lyukkártyagép

DATORG

Érdeklődni lehet a Bp. V., Dorottya u. 6. szám alatti irodaházban, Ferenczi Sándor munkatársunknál.
Telefon: 177-403

COMMODORE 64

Ha nehéz a Quasimodo (avagy Hanch Back)

Úgy hírlik, hogy Magyarország és Jugoszlávia élen jár a programfejlesztésben. Nem nehéz megérteni, miért. A játékprogramok hasábjain ezentúl szívesen közlünk az alábbihoz hasonló programokat, amelyek megkönnyítik az olykor soha véget nem érő játékok végigjátzását.

A program a feliratok megjelenítése után betölti a Quasit, majd elvégzi a változtatásokat, és az I gomb megnyomása után elindítja a játékot. Ha valakinek kazettán van meg a programja, vagy más néven szerepel, az a 23-as sorban elvégezheti az átalakítást.

A működés elve. Egy gépi kódú programmal megkerestük a játék azon helyeit, ahol a sprite-sprite ütközést ellenőrzi, majd itt megfelelően átírjuk az utasítást. A kereszteseket nem sprite-okkal oldja meg, ezért őket továbbra is át kell ugrani (azért egy kis izgalom nem árt!)

ILLÉS PÉTER

```

1 REM *****
2 REM # QUASIMODO EASIER VERSION #
3 REM *****
4 REM *(C) PIPROG SYSTEM HOUSE , 1984*
5 REM *****
6 REM # WRITTEN BY #
7 REM # #
8 REM # FURSTNER JANOS & ILLES PETER #
9 REM *****
10 ON A GOTO 24
11 POKE 53280,9:POKE 53281,7:PRINT " ";
12 PRINT "  QUASIMODO (ALIAS HUNCH BACK) LOADER ";
13 PRINT " ";
14 PRINT "WRITTEN BY FURSTNER JANOS & ILLES PETER";
15 PRINT " ";
16 PRINT "  A PROGRAM UJ LEHETOSEGEI:"
17 PRINT "  -A TUZGOMBOK ES A NYILAK ATMENNEK AZ EMBERUNKON"
18 PRINT "  -A TOBBI SZABALY TOVABBRA IS ERVENYES"
19 PRINT "  TURELEM , DOLGOZOM !"
20 PRINT " ";
21 PRINT "  (C) PIPROG SYSTEM HOUSE , 1984 !"
22 PRINT " ";
23 IF A=0 THEN A=1:LOAD"QUASI",8,1
24 PRINT " " ELKESZULTEM A TOLTESSEL ! "
25 POKE22283,0:POKE22284,192
26 POKE22342,0:POKE22343,192
27 POKE22399,0:POKE22400,192
28 POKE49152,0
29 PRINT "  INDULHATUNK (I) ?";
30 GETA$:IFA#<"I"THEN 30
31 SYS 16384
    
```

VC 20

RÁZÓS ÚTON

A játékos a „Z” gombbal balra, a „/” gombbal jobbra, a „C”-vel le és „,”-vel felfelé irányíthatja karakterét. Négyyszer lehet akadályba ütközni, de falnak sosem! Vigyázat! Forduláskor ne ütközzünk saját nyomunkba!

A szerző csúcsteljesítménye: 60-as nehézségi fokon 276. Tesék túlszárnyalni!

PALOTAI PÉTER

```

1 Print"milyen nehéz pályát akarsz?"
  irányítás /: jobb z: bal c: le ,: fel"
2 inPutA:Print"shft+clrh":fort=1toa
3 x%=rnd(1)*21*22
4 k=7680:PoKEk+x%,81:PoKE36879,14
5 nextt
6 v=1:a=1:b=0
7 geta$:ifa$="/"then18
8 ifa$="z"then19
9 ifa$="c"then20
10 ifa$=","then21
11 x=x+a:y=y+b
12 ifx>21orx<0ory>22ory<0then25
13 ifPeek(k+x+22*y)=81
  orPeek(k+x+22*y)=90then22
14 fort=1to150:nextt
15 PoKEk+x+22*y,42:PoKEk+x-a+22*(y-b),90
  :PoKE38400+x-a+22*(y-b),7
16 Print tab(18)c:"clrh":c=c+1:
  PoKE36878,12:PoKE36876,220:
  PoKE36876,0
17 goto7
18 a=1:b=0:goto11
19 a=-1:b=0:goto11
20 a=0:b=1:goto11
21 a=0:b=-1:goto11
22 Print"clrhk A M I K A Z E"v:
  PoKE36877,135:PoKE36877,0
23 v=v+1:ifv>4then25
24 goto11
25 forw=128to150step.3
26 Print"vege":PoKE36875,w:PoKE36875,0
27 nextw
28 Printtab(66)c"lePest tettel"
29 end
    
```

COMMODORE 64

Játékprogram-módosítás

Először töltsük be a SUPER MONITOR programot, aztán ennek segítségével a FALCON PATROL-t, majd disassembláljuk a programot 41FF-től 4223-ig. A 4207-es címen levő STA utasítás tartalmát változtassuk meg 80-ra, és ugyancsak 80-at írunk a 420B címen levő AND műveletbe. Ezután monitor üzemből indítsuk el a programot G 4100-zal. Most már nem robban fel sprite-unk ütközéskor.

PAPP TIBOR

Coby-vadászat

A játék lényege a következő. A megjelenő játémezőben a kerettel párhuzamosan halad a vadász (egy fekete kör). Az ellenséges fekete négyzetek véletlenszerűen jelennek meg a játéktér bal, illetve jobb felén, attól függően, hogy a vadász éppen merre halad. A fekete négyzetek mindig akkor jelennek meg, amikor a vadász az 1. ábrán látható felső-középső pozícióba ér.

Lövés hatására a lövedék mindig az ellenség felé halad. Amennyiben célt ér, a fekete négyzet pepitává változik, és arra már nem szabad lőni. Ha véletlenül mégis eltalálnánk, eltűnik.

Az alsó ablakokban a program számolja a vadász „lépéseit” (ez mindig 1032 a játék végére), mellette jobbra a megtett köröket láthatjuk, a szélén pedig az érvényes találatokat. Az alsó sorban számolja a lövéseket, mellette az összpontszámot és végül a szélén a hibás találatokat.

A RUN parancs begépelése után a program kirajzolja a játéktérrel és vár, hogy a billentyűzetről bármelyik gomb benyomásával indítsuk a játékot. Amikor ez megtörtént, a vadász elindul a felső-középső pozíciójából, és megjelenik az első négy fekete négyzet. Kezdődhet a vadászat.

A billentyűzet bármelyik gombjával elindítható a lövedék. Ilyenkor három eset lehetséges:

a) Ha a lövedék nem talál, akkor -5 pont (levonás).

b) Ha a lövedék eltalál egy fekete négyzetet, akkor az megváltoztatja színét, és +23 pontot jelent.

c) Ha a lövedék egy pepita négyszöget talál el, -9 pont (levonás).

A játék 12 körig folytatódik, utána a program leáll, és a legfelső sorban kiírja az összpontszámot, ami úgy jön létre, hogy az összpontszámából kivonja a lépésszámot. A találatok esetén azért van +23 és -9 pont, hogy a számok látványosan ugráljanak, ne csak kerek értékeket mutassanak.

A program listájának szerkezete:

0-20 a játéktér kirajzolása

20-49 értékadások, körszámlálás, kiírás

50-89 a vadász mozgása

100-110 lépés számlálása, kiírása, a vadász megjelenítése

500-540 a lövedék négy irányban történő mozgása

600-610 az érvényes találat számlálása, kiírása, lövéshang

650-660 a hibás találat számlálása, kiírása, lövéshang

700-760 a fekete négyzetek véletlenszerű megjelenítése

800 robbanóhang

900-901 összpontszám kiszámítása, kiírás, játék vége

1000- a lövedék rajzolása

1. ábra. Véletlenszerűen megjelenő akadályok ebben a pozícióban nem szabad lőni

VC 20

```

1 nem # COBY VADASZAT*
2 Print"shft+clrh":a=7680:Poke36879,216
3 forc=0to505:Poke38400+c,0:next
8 forc=0to3*22step22:Poke8023+c,160
  Poke8091+c,160:next
9forc=0to8*22step22:Poke8018+c,160:next
10 forc=0to21:Poke+c,128:
  Pokea+22*22+c,128:Pokea+303+c,160
  Pokea+396+c,160:next
11 forc=0to22*22step22:Pokea+c,128
  Pokea+21+c,128:next
12 Print"<clrh><rvson><14#<crsrle><2#<crsj>"
  lePes talalat"
13 Print"<rvson><3#<crsrle><2#<crsrjobb>"
  loves ossz hiba"
20 clr
21 v=36878:s1=36875:s2=36877
46 geta$:ifa$=""then46
47 a=7713:Pokev,15:9osub700:k=k+1:
  ifk>11thenPrint"<clrh><rvson><crsrj>"
  obb> utolso kor"
48 ifk>12then900
49 Print"<clrh><16#<crsrle><9#<crsrjobb>"k
50 a=a+1:q=240:9osub100:9osub500:Pokea,32
52 ifa=7722then55
54 9oto50
55 a=a+22:q=230:9osub100:9osub510:
  Pokea,32
56 ifa=7986then60
58 9oto55
60 a=a-1:q=220:9osub100:9osub520:
  Pokea,32
62 ifa=7977then65
64 9oto60
65 a=a-22:q=210:9osub100
66 ifa 7713then9osub75:9oto70
69 9oto65
70 a=a-1:q=220:9osub100:9osub500:
  Pokea,32
72 ifa=7703then75
74 9oto70
75 a=a+22:q=230:9osub100:9osub530:
  Pokea,32
  
```

LEPES		TALALAT	
25	1	12	
LOVES		HIBA	
9	162	3	

LEPES		TALALAT	
1032	12	77	
LOVES		HIBA	
97	1619	13	

A megoldott Tantalizer

```

77 ifa=7967then80
79 goto75
80a=a+1:a=240:gosuub100:gosub520:
   Poca,32
82ifa=7977then85
84 goto80
85a=a-22:a=210:gosub100
87 ifa=7713then90a47
89 goto85
100 l=1+1:Print"Clrnh"<16*crsrle><2*
   crsrjobb"l
102Poca,81:Pokes1,9
103fori=0to30:next
105 Poca,32:Pokes1,0
110return
500 geta$:ifa$=""thenreturn
501 9=901:b=a:c=a:Poca,81
502c=c+22
503 ifPeek(c)=160then600
504 ifPeek(c)=102then650
505w=66:gosub1000
506ifc=b+(12*22)then800
507 goto502
510 geta$:ifa$=""thenreturn
5129=f+1:c=a:b=a:Poca,81
514 c=c-1
515 ifPeek(c)=160then600
516 ifPeek(c)=102then650
517 w=67:gosub1000
518 ifc=b-19then800
519 goto514
520 geta$:ifa$=""thenreturn
522 9=9+1:c=a:b=a:Poca,81
524 c=c-22
525ifPeek(c)=160then600
526 ifPeek(c)=102then650
527 w=66:gosub1000
528 ifc=b-(12*22)then80
529 goto524
530 geta$:ifa$=""thenreturn
534 9=9+1:c=a:b=a:Poca,81
535 c=c+1
536 ifPeek(c)=160then600
537 ifPeek(c)=102then650
538 w=67:gosub1000
539ifc=b+19then800
540 goto535

600 Poca,102:t=t+1:Print"Clrnh"<16*
   crsrle><15*crsrjobb">t:f=f+23
601 Print"<3*crsrle><9*crsrjobb">f
605 Pokes1,0:fori=15to0step-1:Pokes2,
   235+i:Pokev,i:next:Pokes2,0:Pokev,15
return
610 h=0
611 Printh
650 Poca,42:h=h+1:Print"Clrnh"<20*
   crsrle><17*crsrjobb">h:f=f-9
651 Print"Clrnh"<20*crsrle><9*crsrjobb">
   f
655Pokes1,0:fori=15to0step-1:Pokes2,200
   +i:Pokev,i:next:Pokes2,0:Pokev,15
660 Poca,32:return
700 x=int(5*rnd(0)+1):Poke7759+x,160:
   x=int(5*rnd(0)+1):Poke7803+x,160
702 x=int(5*rnd(0)+1):Poke7847+x,160:
   x=int(5*rnd(0)+1):Poke78891+x,160
return
750 x=int(5*rnd(0)+1):Poke7770+x,160:
   x=int(5*rnd(0)+1):Poke7814+x,160
755 x=int(5*rnd(0)+1):Poke7858+x,160:
   x=int(5*rnd(0)+1):Poke7902+x,160
return
800 Pokes1,0:fori=15to0step-1:Pokes2,
   220+i:Pokev,i:next:Pokes2,0:Pokev,15
801 f=f-5:Print"Clrnh"<20*crsrle><9*
   crsrjobb">f:return
900 Print"Clrnh"<crvs9n><crsrjobb>össz
   Pontszám" f-1
901 goto901
1000 Poca,w:Pokes1,245:Print"Clrnh">
   <20*crsrle><2*crsrjobb">9
1004 Poca,32
1005 return
    
```

A címben szereplő angol szó annyit jelent, hogy „tantaluszi kínokat okozó”. E nem éppen hízelgő nevet egy múlt századbeli logikai játék kapta, amely különböző formákban ugyan, de újra meg újra felbukkan azóta is.

A játék alapváltozatában négy, a lapjain mintával ellátott kockából áll. A legegyszerűbb kiszínezni az oldalakat; mi az ábécé betűivel fogjuk a mintákat azonosítani. A cél egy olyan 1 x 1 x 4-es torony építése a kockákból, amelynek egyes oldalain csupa különböző minta (szín) szerepel. Az 1. ábrán a kockák színezése látható.

Az első világháborúban ugyan felbukkant egy ötkockás változat Belgium, Franciaország, Japán, Oroszország és Anglia zászlajával, kísérleteztek hat kockával is, de egyik sem vált olyan elterjedté, mint az eredeti. Nálunk Taktikolor néven lehetett az üzletekben kapni a négykockás verziót. Csak szerkezetében különbözik tőle a Bognár-golyók nevű logikai játék, amelyben a kockák helyét golyók veszik át, melyek középpontjuk körül elforgathatóan vannak elhelyezve egy, a forgathatóság érdekében hasítékokkal ellátott, átlátszó műanyag tokban.

Elvileg $24^4 = 331\,776$ -féleképpen lehet összerakni a toronyt, mivel egy kocka 24-féleképpen forgatható el, a sorrendjük viszont nem érdekes — a Bognár-golyóknál rögzített is. Ez a szám 1/8-ara csökken, ha nem tekintjük különbözőeknek a szimmetrikus állásokat.

A feladat szisztematikus megoldása tipikus példa a visszalépéses keresésre (backtracking). A módszer a következő. Lerakunk egy kockát, rátesszük a másodikat úgy, hogy egyik oldalon se legyen két azonos szín, majd a harmadikat és negyediket is ehhez hasonlóan — már ha sikerül. Amikor egy kockát a 24 állás egyikében sem lehet megengedett módon a már összerakottakra tenni, akkor a megelőzőnek változtatjuk meg a helyzetét, s így próbálunk továbblépni. Ez az algoritmus biztosan elvezet a megoldásig — ha egyáltalán létezik —, csak kissé lassan, s könnyen eltéveszthetően. Egyszóval nem embernek való. Viszont kiválóan alkalmas különféle programozási módszerek, stílusok bemutatására.

Az 1. programot — kisebb átalakításoktól, a Spectrumhoz való igazításoktól eltekintve — kb. 8 éve írtam, amikor a BASIC-et tanultam. Annak ellenére, hogy jól mű-

ködik, nehéz lenne jól megírtnak minősíteni. Nincsenek benne például jól elkülönítve az egyes funkciók, nehéz áttekinteni a sok feltétel és ide-oda ugratás miatt. Hasonló, akár csak méretében eltérő feladat megoldásához az egész programszöveget át kellene bogarászni a megfelelő javítások elvégzéséhez.

A 2. programot nemrég írtam, felvértézve a strukturált programozás eszméivel és a Beta basic 3.0 programnyelvvél. Nem célok ezek egyikét sem most részletesen ismertetni, ez a lap előző és mostani számában részben megtörtént, csak a lista érthetősége érdekében tesztek néhány megjegyzést.

A DEF PROC és END PROC közötti utasítássorozat egy névvel ellátott szubrutint (ún. procedure-t) alkot, amelynek hívása nevének leírásával történik. A szubrutin neve után változók és konstansok állhatnak, ezekkel cím és érték szerinti paraméterátadást végezhetünk a szubrutin formális paraméterlistájának megfelelően. A szubrutinok egymást és saját magukat is hívhatják. A változók keveredését helyi, csak a szubrutinon belül ismert változó bevezetésével akadályozhatjuk meg. Így például a Keres szubrutin „szint”, „i”, „j”, „k”, és „lepes” változója annyi példányban létezik, amilyen mélyen egymásba ágyazódnak a hívások.

A moduláris felépítés és a feltétlenül szükségesnél kissé általánosabb program írása megkönnyíti a program áttekintését, elősegíti az esetleges későbbi módosítások könnyen elvégezhetőségét. Az egyszerűség érdekében a kockák lehetséges állásait és az aktuális színezést is DATA sorokban adtam meg.

A Tantalizer feladat érdekessége, hogy pontosan egy megoldása van. Ezt a program kb. 3-5 perc alatt találja meg, attól függően, hogy milyen kezdeti állásból indítjuk a keresést. A 2. ábrán a megoldást láthatjuk.

Be kell vallanom, hogy annak idején, amikor a kezembe került ez a játék, gép nélkül, papíron, ceruzával oldottam meg. Kihasználva a színek eloszlását, meglehetősen gyorsan megoldható a feladat. Érdekes lenne kideríteni, hogy létezik-e még olyan, az ismertetettől lényegesen eltérő színezése a kockáknak, amely mellett szintén egyértelmű megoldás van.

Ennek vizsgálatát az olvasókra hagyom.
LOVRICS LÁSZLÓ

A szerkesztőség megjegyzése a két VC20-as programhoz:

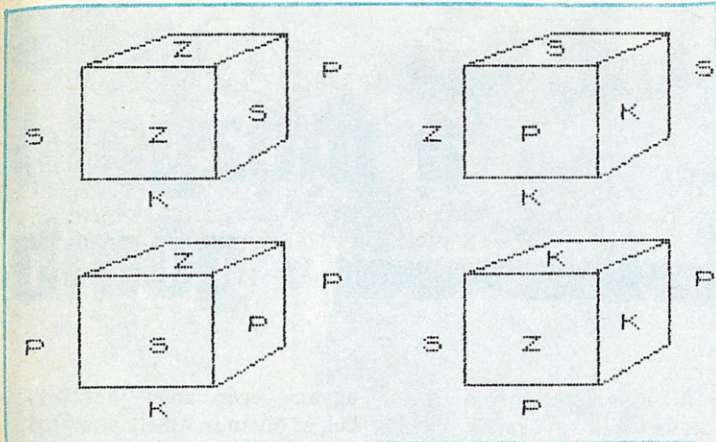
A listában szereplő jelek a következőket jelentik:

- ”crsrle” a fénypontot lefelé mozgó billentyű
- ”shft + crsrle” a fénypontot lefelé mozgó billentyű shift gombbal együtt
- ”clrh” a fénypontot bal felső sarokba mozgó billentyű

- ”shft + clrh” a fénypontot bal felső sarokba mozgó billentyű shift gombbal együtt
- ”crsrjobb” a fénypontot jobbra mozgó billentyű
- ”rvson” háttérszínváltó, bekapcsolás
- ”rvsoff” háttérszínváltó, kikapcsolás

lövédék vadász egyszer már eltalált akadály 2. ábra. Egy közepes szinten lejtőzött játék ábrája a játék befejezése után. Ez az ábra mindaddig látható marad, míg a RUN/STOP billentyűvel meg nem állítjuk a program futását.

NAGY LÁSZLÓ ISTVÁN

1. ábra

```

1. megoldas :

1.   KZNND   SOS
2.   UNPKSD   ZNS
3.   NPKKSD   ZNS
4.   NSPKSD   ZNS

1 megoldas volt.
    
```

2. ábra

1. program

```

10 DEF FN w()=PEEK 23672+256*(PEEK 23673+256*PEEK 23674)
20 DIM a(24,6)
30 FOR k=1 TO 24
  FOR l=1 TO 6
    READ a(k,l)
  NEXT l
NEXT k
40 READ n
DIM t$(n,6)
DIM h(n)
50 FOR k=1 TO n
  LET h(k)=1
  READ t$(k)
NEXT k
60 LET w=FN w()
70 LET r=0
LET j=1
80 FOR k=1 TO j-1
  FOR l=1 TO 4
    IF t$(k,a(h(k),l))=t$(j,a(h(j),l)) THEN GO TO 210
  NEXT l
NEXT k
100 LET j=j+1
110 IF j<n THEN GO TO 80
120 LET j=j-1
130 LET r=r+1
140 CLS
PRINT r;" megoldas:"
PRINT
150 FOR k=1 TO n
  PRINT
  PRINT k;" ";
  FOR l=1 TO 4
    PRINT t$(k,a(h(k),l));
  NEXT l
  PRINT " ";
180 FOR l=5 TO 6
  PRINT t$(k,a(h(k),l));
NEXT l
190 NEXT k
200 REM PAUSE 0
210 LET h(j)=h(j)+1
220 IF j=1 THEN LET h(j)=h(j)+7
230 IF h(j)<=24 THEN GO TO 80
240 LET h(j)=1
LET j=j-1
250 IF j>0 THEN GO TO 210
260 CLS
PRINT r;" megoldas volt."
    
```

```

270 PRINT (FN w()-w)/50;" sec."
280 STOP
290 DATA 2,3,5,4,1,6,2,4,5,3,6,1
300 DATA 3,5,4,2,1,6,4,5,3,2,6,1
310 DATA 5,4,2,3,1,6,5,3,2,4,6,1
320 DATA 4,2,3,5,1,6,3,2,4,5,6,1
330 DATA 1,4,6,3,2,5,1,3,6,4,5,2
340 DATA 4,6,3,1,2,5,3,6,4,1,5,2
350 DATA 6,3,1,4,2,5,6,4,1,3,5,2
360 DATA 3,1,4,6,2,5,4,1,3,6,5,2
370 DATA 1,2,6,5,3,4,1,5,6,2,4,3
380 DATA 2,6,5,1,3,4,5,6,2,1,4,3
390 DATA 6,5,1,2,3,4,6,2,1,5,4,3
400 DATA 5,1,2,6,3,4,2,1,5,6,4,3
410 DATA 4
420 DATA "KZSSPZ"
430 DATA "KPKZSS"
440 DATA "KSPPPZ"
450 DATA "PKZSPK"
    
```

2. program

```

10 DEF PROC Tantalizer
20 LOCAL kockaszam,oldalszam,allaszam,vizsgalt,megoldas,ugras,h(),a(),t$
30 LET megoldas=0
40 Olvas
50 Keres kockaszam
60 PRINT "megoldas:" megoldas volt."
70 END PROC
80 DEF PROC Keres szint
90 LOCAL j,k,l,lepes
100 IF szint=0 THEN Kiiras
  GO TO 200
  ELSE IF szint=1 THEN LET lepes=ugras
  ELSE LET lepes=1
110 FOR k=1 TO allaszam STEP lepes
120 FOR j=szint+1 TO kockaszam
130 FOR l=1 TO vizsgalt
140 IF t$(szint,a(k,l))=t$(j,a(h(j),l)) THEN GO TO 190
150 NEXT l
160 NEXT j
170 LET h(szint)=k
180 Keres szint-1
190 NEXT k
200 END PROC
210 DEF PROC Kiiras
220 LOCAL k,j,l
230 LET megoldas=megoldas+1
240 CLS
PRINT megoldas;" megoldas:"
PRINT
250 FOR k=1 TO kockaszam
  PRINT
  PRINT k;" ";
  FOR l=1 TO vizsgalt
    PRINT t$(k,a(h(k),l));
  NEXT l
  PRINT " ";
280 FOR l=vizsgalt+1 TO oldalszam
  PRINT t$(k,a(h(k),l));
NEXT l
290 NEXT k
300 END PROC
310 DEF PROC Olvas
320 LOCAL j,k,l
330 RESTORE 410
340 READ allaszam,oldalszam
350 DIM a(allaszam,oldalszam)
360 FOR k=1 TO allaszam
  FOR l=1 TO oldalszam
    READ a(k,l)
  NEXT l
NEXT k
370 READ kockaszam
    
```

```

DIM t$(kockaszam,oldalszam)
DIM h(kockaszam)
380 FOR k=1 TO kockaszam
  READ t$(k)
  NEXT k
390 READ vizsgalt
  READ ugras
400 END PROC
410 DATA 24,6
420 DATA 2,3,5,4,1,6,2,4,5,3,6,1
430 DATA 3,5,4,2,1,6,4,5,3,2,6,1
440 DATA 5,4,2,3,1,6,5,3,2,4,6,1
450 DATA 4,2,3,5,1,6,3,2,4,5,6,1
460 DATA 1,4,6,3,2,5,1,3,6,4,5,2
470 DATA 4,6,3,1,2,5,3,6,4,1,5,2
480 DATA 6,3,1,4,2,5,6,4,1,3,5,2
490 DATA 3,1,4,6,2,5,4,1,3,6,5,2
500 DATA 1,2,6,5,3,4,1,5,6,2,4,3
510 DATA 2,6,5,1,3,4,5,6,2,1,4,3
520 DATA 6,5,1,2,3,4,6,2,1,5,4,3
530 DATA 5,1,2,6,3,4,2,1,5,6,4,3
540 DATA 4
550 DATA "KZSSPZ"
560 DATA "KPKZSS"
570 DATA "KSPPPZ"
580 DATA "PKZSPK"
590 DATA 4
600 DATA 8
    
```


PRO-KONTRA GM.
1074 Budapest,
Csengery u. 7. fszt. 1/a.
☎ 417-893

Cégünk ajánlataiból:

- **64 k-s memóriabővítő Commodore C16-hoz**
- **FAST-VC-1541 kommunikációgyorsító rendszer a C64-hez (minden gép—floppy közötti és floppyn belüli műveletet 4—12-szeresére gyorsít)**

Konfiguráció beszereléssel együtt 7000,— Ft

- **Abszolút programvédelem C64-hez: cart-ridge-ben, műgyantával kiöntött EPROM-ba égetéssel, MÁSOLHATATLANNÁ teszi programjait**
- **IEC buszról vezérelhető méréspontváltó egység 2×30 vagy 1×60 bemeneti, 2, ill. 4 kimeneti csatornával**
- **Digitális kijelzésű elektornikus óra 8×14 cm-es digitmérettel, különféle színekben**
- **Egyéb, közepes sorozatú fejlesztések igény szerint**

**Pro-Kontra Automatizálási,
Műszaki Tanácsadó és Közvetítő GM**

Budapest, Csengery u. 7. fsz. 1/a 1074
Tel.: 417-893
Levél cím: Budapest, Pf. 72. 1581
Telex: 22-7770

Az egér és a mozgó gömb

A számítástechnikai egér történetének gyökereit egyes szerzők egy múlt századi játékig, mások csak a hatvanas évek elejéig, D. Engelbart (Stanford Research Institute) munkásságáig vezetik vissza. Mivel nem áll rendelkezésünkre kellő mennyiségű és minőségű technikatörténeti adat, ezzel az érdekes kérdéssel nem tudunk érdemben foglalkozni, csupán néhány történeti vonatkozású megjegyzést teszünk.

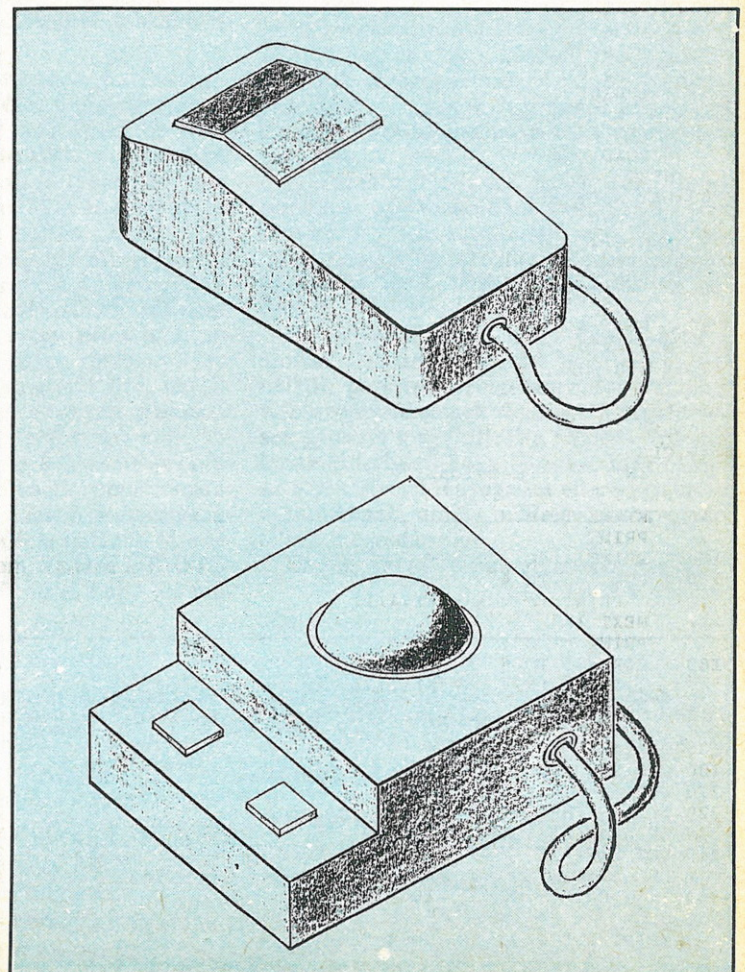
Először is nem beszélhetünk az egerről, mint egységes működési elvű eszközről. Van

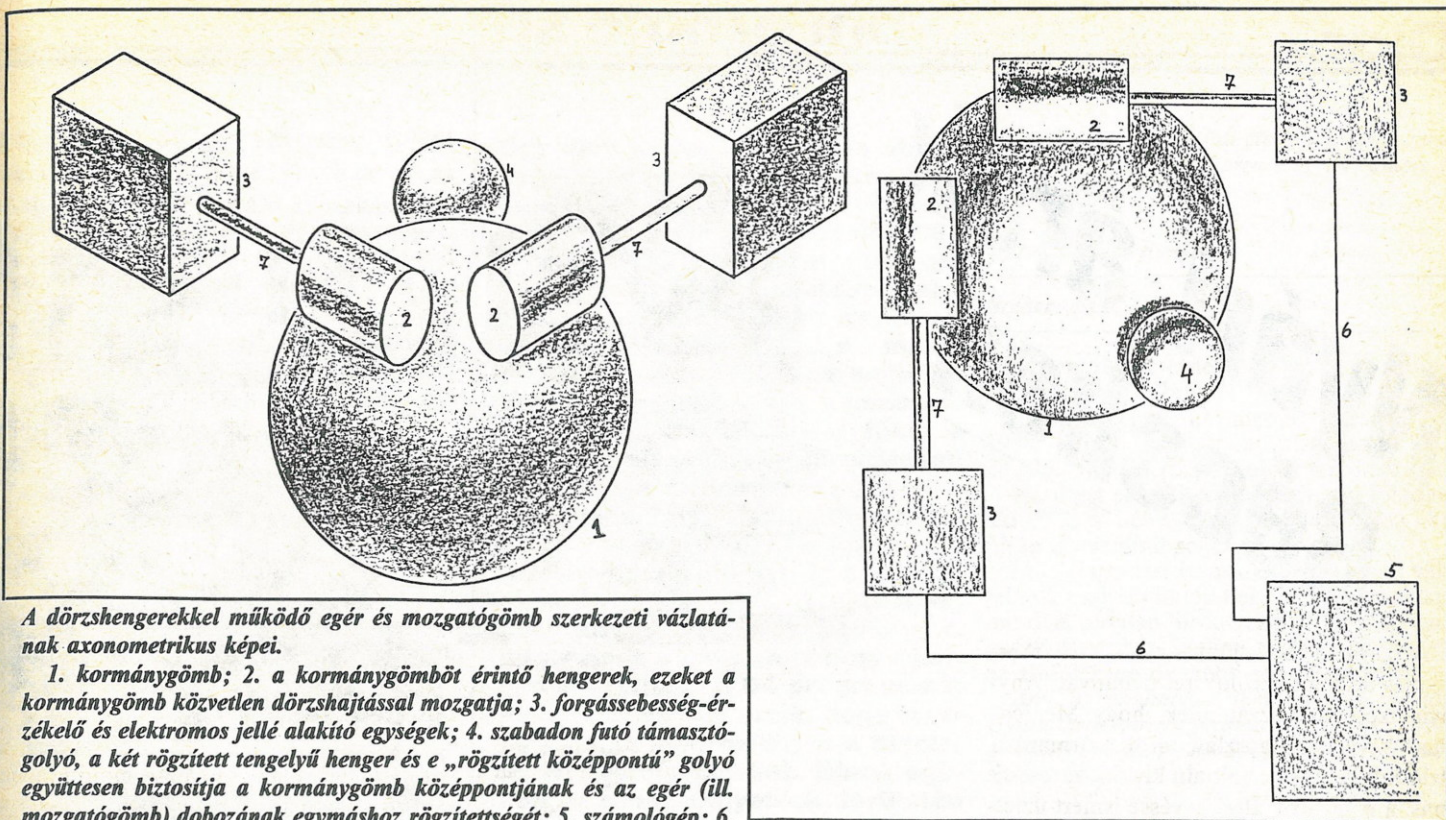
ugyanis egér, amely kerekkel, és olyan is, amely gömbbel (golyóval) érintkezik a talajjal. A kerek, illetve a gömb mozgását is többféleképpen érzékelik és dolgozzák fel az egyes egérkonstrukciók.

A másik kétségtelen tény az, hogy az előzők alapján nem egértörténetről, hanem egérfajták történetéről kell beszélnünk.

Tény továbbá, hogy egy egérből (nem az egérből!) az Apple csinált világsztárt, és ez az egér a reklámcsinálta, nagyra felfújt sztárok tömegében valóban megérdemelte mind-

Az egér, ill. mozgó gömb axonometrikus rajzai

A dörzshengerekkel működő egér és mozgatógömb szerkezeti vázlatának axonometrikus képei.

1. kormánygömb; 2. a kormánygömböt érintő hengerek, ezeket a kormánygömb közvetlen dörzshajtással mozgatja; 3. forgássebesség-érzékelő és elektromos jellel alakító egységek; 4. szabadon futó támasztógolyó, a két rögzített tengelyű henger és e „rögzített középpontú” golyó együttesen biztosítja a kormánygömb középpontjának és az egér (ill. mozgatógömb) dobozának egymáshoz rögzítettségét; 5. számológép; 6. vezetékek; 7. tengelyek.

azt a szakmai és anyagi sikert, amit eddig learatott.

Végül pedig az is tény, hogy nem az Apple volt az első, amely egér nevű perifériális egységet kapcsolt számítógéphez.

Douglas Engelbart villamosmérnök a billentyűzetről való utasításadás nehézségét kívánta megszüntetni a képernyőn való mozgási, rajzolási tevékenységek esetében. A hagyományos billentyűzet nyilvánvalóan jó az alfanumerikus információbevitelnél, de kényelmetlen például egy pályavonalnak a képernyőre juttatásánál. Az eszköz, amit szerkesztett, lényegében mechanikai perifériális egység volt. Külső mozgást, illetve helyzetet alakított át gépen belüli és képernyőn való mozgássá, illetve helyzeté.

A *pointing device*, azaz mutatókészülék névvel illetett vezérlőeszközre — külleme miatt — hamarosan ráragadt az egér név, és az így is vált napjainkban közismertté.

Elgondolkodtató az egér szokatlanul nagy sikere. Ennek okát abban kereshetjük, hogy ezzel mozgást vele hasonló mozgással vezérelhetünk a gépben, illetve a képernyőn. Alkalmazásával nem kényszerülünk absztrakt közbülső műveletek elvégzésére.

Ezenkívül az Apple cég Lisa és Macintosh gépein az egérnek a mozgásban mutatkozó

előnyeit szoftver segítségével még a gazdag szolgáltatáskínálatból való választás terén is kamatoztatták. Az egér sikere enélkül talán nem lett volna olyan nagy és átütő.

Visszatérve az egerek n.úszaki megoldására, meg kell említenünk azt az egerfajtát, amelyben sem keréknek, sem gömbnek nincs lényeges szerepe, ugyanis az elmozdulást nem ezek elmozdulása közvetíti a szerkezetbe, hanem optikai jelek, amelyeket speciális hálós papír vonalainak az egér érzékelői alatt való elhaladása gerjeszt.

Az egereken gomb is van, néha egy, néha több. Legalább egy gombnak azért kell lennie, hogy legyen mivel közölni a géppel a „most” vagy „itt” vagy a „készben vagyunk” információt. Mivel információbejuttatási eszközről van szó, szükség van arra, hogy közölni lehessen a géppel, hogy egy pillanatnyi helyzettel valami mást is kell csinálni, mint a neki megfelelő képpont képernyőn való megjelenítését vagy világító állapotban tartását.

Pusztán az elvek tisztázása érdekében képzeljük el, hogy a képernyő 1:1 arányú rajza ott van mellettünk az asztalon. A fénypont (cursor) annak a pontnak megfelelő ponton világít, ahol egerünk gömbje a rajz lapját érinti. Egerünket — ha olyan típusú, hogy ez előírás — önmagával párhuzamo-

san mozgatva a papíron azt tapasztaljuk, hogy a képpont mozgása utánozza az egérét. Ha az egér 1 centimétert halad előre, a fénypont ugyanannyit tesz meg felfelé. Ha az egér balra mozog, a képpont is azt teszi. Ha az egér leír egy parabolaívét, a képpont is parabolaíven mozog. (Rajtunk múlik, hogy a befutott pályát világító állapotban kívánjuk-e hagyni, vagy sem.) Ha az egér visszatér kiindulási pontjára, a képpont is. Ez nyilvánvalóan a rendszer pontosságától is függ. A „visszaállási pontosság” természetesen egy egérnél sem éri el a rajzológépek hasonló adatát.

E rövid leírásból is jól érzékelhető, hogy az egeret kézben tartva azt érezzük — joggal —, hogy a képernyőn levő fénypontot tartjuk kézben, és az egeret mozgatva a fénypontot mozgathatjuk közvetlen módon. Ennek a lélektani előnynek a kiaknázása ösztökélte és ösztökéli a kutatókat az egerek és egérszerű perifériális egységek további fejlesztésére.

Befejezésül egy olyan „egerrekont” mutatunk be, amelynek előtörténetéről nem sokat tudunk. Felfedezéséhez valószínű, hogy egy felfordult (nem megdőglött!) vagy felfordított egér segítette hozzá megalkotóját, de az is lehet, hogy ez előzte meg az egeret.

A „forradalmian” új szerkezetet a *tracker ball* vagy *track*

ball nevet kapta, és az egérhez hasonlóan helyet kapott az Apple és más gépek bemeneti egységei között.

A track ball semmi más, mint egy hátán fekvő egér, amelynek a gömbjét kézzel lehet mozgatni. Magyar nevűl *mozgatógömböt* javasolunk, mert vele a fénypontot mozgathatjuk. A botkormány mintájára alkotott *gömbkormány* kifejezést sem tartjuk rossznak.

Ez az új információbejuttató eszköz az egérhez hasonlóan meghagyja azt a lelki előnyt, hogy kezünk mozgásának közvetlen, egyszerű és természetes mozgáskövetelményét látjuk a képernyőn, használatának helyigénye azonban kisebb, mint az egéré. Hogy a pontossága milyen, nem tudjuk. Még nem volt szerencsénk vele méréseket végezni. Véleményünk szerint azonban ezeknek az eszközöknek a pontosságát nem is értelmes dolog a kézmozgás pontosságát meghaladó mértékűre fejleszteni. Ezenkívül pedig a pontosság fokozásának vannak más — például szoftverrel elvégeztethető — útjai is.

A pontosság nyilvánvalóan korlátozza ma a mozgási sebességgel kapcsolatos. Az egérfélék ugyanis jelenleg (még?) nem bírják a „nagy” sebességeket. 1 km/óra (kb. 25 cm/s) felett leképező tevékenységük hasznavehetetlenné válik.

SZEBENSZKI SÁNDOR

Nyári árak Bécsben

A Bécsben 1986. június első hetében érvényes árból sorolok fel néhányat. Anynyit azonban hozzátennék, hogy Mexico-Platz környéki jugoszláv, török származású üzletlajdonosok boltjain kívül a városnak más, a magyarok által kevésbé ismert üzletnegyedei is vannak, ahol a turisták rendkívül kulturált körülmények között, a Mariahilfer Strassehoz viszonyítva jóval olcsóbban és jobb minőségben szerezhetik be kézfelfogható „úti élményeiket”.

Sajnos elterjedt hiedelem, hogy a városon kívüli diszkontáruházak is sokkal olcsóbbak. Lehet, hogy más cikkeknel ez igaz, de a számítógép és tartozékai tekintetében úgy tapasztaltam, hogy áraik meg egyeznek a legnagyobb belvárosi áruházak viszonylag magas árszintjével.

Aki szeret bütykölni, ha számítógépet nem is, de sok remek tartozékot egységcsomagban, ún. Bausatzban kb. a kész készülék árának egyharmadáért vásárolhat a PRINT-TECHNIK Bécs, Stumpergasse 34. szám alatti üzletében. Itt vehet a Commodore-64-es legfontosabb speciális IC-iből:

Típus-jelzés	Ár (schilling)	
6522	153	perifériaillesztő VC-20, VC-1541
6502	139	mikroprocesszor VC-20, VC-1541
6510	450	mikroprocesszor C-64
6526	460	perifériaillesztő C-64, VC-1570/1571
6581	672	szintetizátor C-64, C-610

EPROMOK

2764	75
27128	79

Gépek és kiegészítők

A belvárosban a legolcsóbbak az ÖTLET 1986. márciusi számában a „Magyarosch

vásárlásch” c. cikkben említett üzletek, a Mariahilferstrasséból nyíló Esterházygassén levő Sylvia és Audio-Center. Az árak a forgalmi adóval terhelt összegek.

- C-64: 3150—3900 schilling. A forgalmi adó (MWST) 20%, tehát a tényleges költség a visszatérítés után 2600—2800 schilling.
- C-16: még csak a gyengébben forgalmazó üzletekben van, ára 1450—1700 schilling.
- C64-II: Doboza a C-128-éra emlékeztet. Még csak mutatóban volt, ezért csak az akkor még várható árat tudom: 4500 schilling.
- C-128: 5600—7990 schilling, ez utóbbinál néhány százzal drágábban már a 128 D változat is kapható, a billentyűzet alatt elhelyezett floppyval.

A Sinclair ZX-Spectrum 48 k csillaga leáldozóban van, már csak kevés helyen tartják, 1450—1990 schillinges áron.

ATARI 800 XL. Új árháború kezdett kibontakozni. Ezt az alapgépet, amely vetekszik a C-64-gyel, az 1050 jelzésű, 3,5 collos hajlékonylemez-meghajtóval együtt 3580 schillingért, akciós áron kínálják.

A VC-20 alapgép 990 schilling, de már csak a Flohmarkton (bolhapiac). VC-20 alapgép garancia, tápegység, antennaillesztő nélkül, kifejezetten amatőr célokra a PRINT-TECHNIK-nél 499 schilling. Ha azt vesszük, hogy a C-16-tal szemben ennek van user portja, ilyen áron már megkísérelném rábizni a modellvasút irányítását.

Ha valamit netán elrontanék, mindössze 1500 forintom banná.

A VC-1541 lemezmeghajtó ugyancsak a bukó ágon van. Lassan kifogy az üzletekből, de árát tartja: 3600—4250 schilling.

A VC-1570 és kétoldalasan dolgozó testvére, az 1571-es már a C-128-cal való együttműködésre készült. Ára 3850—5600 schilling. Az 1570-es doboza az 1541-essel azonos, míg az 1571-es laposabb, kissé szélesebb. Érdekeségük, hogy két formátumban is dolgoznak. Az ún. GCR formátum teljesen azonos az 1541-esével, az MFM formátum pedig lehetővé teszi egy lemezoldalon max. 200 k tárolását. Ebben az üzemmódban a blokkokat nem 256 bájtokból, hanem ennek feléből vagy egész számú többszöröséből kialakítva írja lemezre. Valószínűleg így érték el, hogy az azonosítást, ellenőrzést szolgáló bájtokat egyszer felírva, fizikailag több hely maradt a lényegi információk rögzítésére egy hosszabb blokkban.

A demolemezen újabb rendszerprogramok is vannak, melyek például a Shell-DOS C-128-cal való együttműködését támogatják. A C-128-cal való illeszkedésre utal kézikönyvének az a megjegyzése, hogy képes gyorsabb működésre is attól függően, hogy a C-128 milyen üzemmódban

dolgozik (C-64, C-128 vagy CP/M üzem). ROM-ja 32 k-s — szemben az 1541-es 16 k-jával. A RAM kapacitása azonos: 2 k. Soros porton át működik.

Nyomatatók

Igen széles választékban kaphatók: a Brother HR-5 1990 schilling, az MPS 801 és 803 2600—3900 schilling között.

Érdekes, hogy az iratok, levelek írására készült, de lényegében számítógépes belsővel épült írógépek C-64-hez való illesztése többnyire megoldott. Például a CANON S-50 2990 schillingért rendelkezik a magyar ábécé betűivel is, választható írásképpel. Élmény egy vele írt lapot olvasni. A Foto-Quelle eladóterébe kitett ilyen géppel volt alkalmam játszani, és nem szólt rám az eladó!

Botkormányok

A hagyományosakat többnyire már lezárták: a Quick-shot II. 120—270 schillingért, a Quick-shot I. 89—170 schillingért kapható.

Érdekes volt 499 schillingért a Herlango szakáruházban az infra-joystick. A C-64-hez a szokványos Canon-csatlakozóval illeszkedő, vevőáramkört tartalmazó dobozból és a játékkar talpát képező, az adót magába foglaló egységből áll, mellyel a drót nélküli vezérlés kényelmesen, nagy távolságból végezhető. Milyen jól védhetnénk vele játszó gyermekeink szemét a közletről figyelt képernyő ártó hatásaitól!

Hajlékony lemezek

Nagy választékban, igen eltérő árakon és minőségben, 10 darabos dobozonként 149—399 schillingért árulják.

Datasette

5—600 schilling közötti áron kapható. A C-2-N Commodore-egység helyett a 1531-es alapesetben a C-16-hoz és +4-hez illeszkedő magnót adapterrel árusítják, így alkalmas a VC-20-hoz, C-64-hez is.

A nagyobb számítógéprendszereket nem említtem, hiszen a behozatali korlátozások és kiutazásaink erre nem alkalmas valuta-kerete miatt nem valószínű, hogy egyhamar a házi számítógépes sarok darabjaivá válnak. Az biztos, hogy vannak még e világban csodái.

LUKÁCS ATTILA

Úgy illett volna, hogy az év utolsó számában a rovat szerkesztője summázza az olvasók véleményét, javaslatait, tanácsait. Meg sem kíséreltem, hiszen nemegyszer ugyanabban a postában találok olyan levelet, ami az egyik írsunkat dicséri, míg a másik ugyanazt alaposan elmarasztalja. Vannak állandóan visszatérő problémák is, például — főleg a legifjabb olvasóink — sorozatosan követelik a reklámok megszüntetését és az így felszabaduló oldalakon „sokkal hasznosabb” programok közlését. Nem beszélve azokról, akik azt reklamálják, hogy kevés a C 64-ről szóló írás, míg mások a µM-ban is egyre jobban „burjánzó” C 64 programokat sokallják, és úgy érzik, hogy igazságtalanul megrövidítjük a Sinclair, HT, Primo híreket. Nincs egyesség a programnyelvek területén sem. Egyre többen szeretnék, ha nemcsak ASS és BASIC-nyelven írt programokat közlőnénk, hanem más programozási nyelvekkel is megismertetnénk az olvasókat. Így születtek azután a FORTH-ről szóló írások, illetve az „Olvas-tuk...” sorozat is, amelynek szerzője — nem titkolja — PASCAL-hívő. Ha minden olvasói kívánságot nem is tudtunk teljesíteni, az olvasói leveleket komolyan vesszük, az abban leírt javaslatokat, tanácsokat a lap arculatának alakításakor figyelembe vesszük.

Pintér Sándor, Siófok,

Batthyány L. u. 27. 8600

Negyedik osztályos gimnazista, a lap rendszeres olvasója vagyok. Már három éve foglalkozom programozással, így régi vágyam teljesült, amikor idén nyáron kaptam egy Amstrad CPC 464-es számítógépet. A gép csodálatos, a gépkönyvről azonban enyhe túlzás lenne még valami hasonlót is állítani. A szerzők nem terhelték a boldog tulajdonost memóriatérképpel és más ilyen haszontalan dolgokkal, ami nélkül az assembly nyelvű programozás kissé reménytelen vállalkozás.

Így hát szívesen felvenném a kapcsolatot Amstrad tulajdonosokkal levélben vagy személyesen.

Kérem írják meg, létezik-e valamilyen nyelvű kiadás Amstradra, hol lehet ezt megszerezni; létezik-e Amstrad-klub Magyarországon?

Végül még egy kérés: írják meg kérem az Amstrad angliai címét!

Legjobb tudomásom szerint a Sinclair-klubban jönnek össze az Amstrad-gépek tulajdonosai, így ott talán társakat talál. Saj-

nos, az Amstrad angliai címét nem ismerjük, azt tanácsolom, írjon arra a címre, amely a gépkönyvben található.

Bartos Gyula, Budapest

Széher út 60. 1021

Engem régóta érdekel az újság, de sajnos sokat csalódom benne!

Például, hogy ne menjek messze, az 1986. júliusi számban az újságban a 27., 28., 29., 32., 33., 42., 43. oldal mind reklám.

Na most ez csak azt érdeklí, aki feladja, aki közli és néha-néha valaki elolvassa. Az újság így semmit sem ér!

Megállapodást javaslok, az újságban vállalatok csak a címlap belsejében, a zárólap mindkét oldalán hirdessenek!! Pl. 1986. augusztusi címlap nagyon ötletes, kicsiszertű az alufólia, de rosszabb soha ne legyen!

Ami a reklámokat illeti, kedves Bartos Gyula, arra kérem, olvassa el a szerkesztőségi cikket és néhány korábbi számban az erről szóló írásokat.

ifj. Tomka Miklós, Budapest,

Várvíz u. 4. 1171

Már régóta tervezem ezen levél megírását. A legfrissebb (szeptemberi) Mikroszámítógép Magazinban olvastam egy érdekes ötletet, ami miatt most már nem halaszthatom tovább az írást.

Boldog C-64 tulajdonos vagyok, és egy meglehetősen nagy programgyűjteményem is van. (Mintegy 400 játék-, valamint 200 egyéb program: 6 programnyelv, nyelvtanító programok stb. lemezen és kazettán.) Mivel beszélek angolul és németül, néhány hónapja jelentkeztem több nyugati számítógépes újság programcsere-hirdetésére. Válaszokat is kaptam, de akkor még nem volt ekkora a programgyűjteményem, így nem voltam megfelelő cserepartner.

Itt jött ekkor az első ötlet: kellene csinálni egy C-64-klubot, mely csak programcserevel foglalkozik. Találtam sok érdeklődőt, de nem eleget, így még most is újabb klubtagokat keresek. Ezért arra kérném Önöket, hogy amennyiben lehetséges, legyenek szívesek az „Az olvasó írja” rovatban ezt a levelet (vagy ennek egy részét) leközölni, hátha vannak még érdeklődők. (Néhány részlet a klubról: tagsági díj nincs, kapcsolattartás vidékiekkel postán, pestiekkal személyesen, a programcsere nem egy programot egy programért alapon megy, hanem ha valakinek kell valami, vigye, ha van valamije, akkor hozza.)

Távlati terveim is vannak: ha sikerül egy valamivel nagyobb gyűjteményt létrehozni, akkor írnék az összes általam ismert angol, német, francia számítógépes újságnak, hogy itt egy magyar C-64 Programcsereklub, mely külföldi tagokat keres. Feltehetőleg lesz érdeklődő, és akkor sok új nyugati programhoz közvetlenül hozzá lehetne jutni.

Mint ilyen klub — ha jól beindul — aztán talán vállalhatnánk egy Mikromagazin „C-64 Program” rovat vezetését, ha addig nincs más jelentkező.

Na jó, ezzel most be is fejezem, remélve, hogy tetszik az ötletem, és hogy a levelem (vagy a levelem egy részét) viszontlátom valamelyik következő Mikromagazinban.

Íme a teljes levél, közöltük. En azt hiszem, hogy egy új Commodore-klubot nem célszerű létrehozni, hiszen az NJSzT HCC keretében már működik egy ilyen szekció. Szétaprózniz az erőket célszerűtlen, inkább azt javaslom, keresse meg Öket, bizonyára örülni fognak, ha a javaslatát megvalósítja. Dr. Simonyi Endrének, a HCC vezetőjének a telefonszáma: 556-245.

Pfening András, Úrkút,

Csokonai u. 5. 8409

Az augusztusi számban olvastam, hogy a beküldött programokat programlista formájában kéri. Van néhány programom, amelyeket szívesen elküldenék Önöknek, de mivel PRIMO-ra készültek, nincs lehetőségem kiprintelni őket. Elfogadnák úgy is, ha mágneskazettán küldeném el, vagy inkább írjam le őket? Így esetleg hiba csúszhat bele. A programok grafikai jellegűek, könnyen átvihetők SPECTRUM-ra is.

A lap hasábjain dúló kritikái háborúhoz szeretnék még hozzászólni. Jó kritikára szükség van, mivel így tudjuk megállapítani a dolgok értékét. Viszont a jó kritika ismerve a jóindulat, a segítőkészség, nem pedig az áskálódás. Ezeket a felsőbbrendűséget bizonygató gúnyos szellemességeket hagyjuk meg az Élet és Irodalomnak. *Egyetérték Kovács Győző* frappáns válaszával, még időben jött, mielőtt az indulatok teljesen elszabadultak volna.

Köszönöm az egyetértő véleményt. Ami a beküldésre szánt programokat illeti, legkevésbé a kézzel írt programlistának örülünk, az ilyen programokat gyakorlatilag nem tudjuk közölni, t. i. egy alkalmas gépbe be kellene billentyűzni, azután kipróbálni (többnyire nem megy), majd kilistázni, és csak így kerülhet a lapba. Azt kérjük, hogy a programokat olvasóink mágneses adathordozón (kazetta, floppy) küldjék és mellékeljék a ki nyomtatott forráslistát. Egy sorba legfeljebb 40 karaktert írjanak, ezeket a listákat lehet ugyanis a legjobban a lapban elhelyezni. Ügyeljenek arra, hogy a printer szép világos karaktereket nyomtasson. A leporelló törésvonalára ne kerüljön sor. A lapokat hajtogatás nélkül tegyék borítékba. A programhoz mellékeljenek programleírást, ami ne legyen szűkszavú, de ne legyen „locsogó” sem, annyit írjanak le, amennyi a program betöltéséhez, futtatásához, használatához szükséges.

Ha a programhoz forráslistát nem kapunk, de a kazettát vagy a floppy-t elküldik, akkor többnyire módunkban áll a listát ki nyomtatni. A mágneses adathordozót, ha kéri, visszaküldjük.

Kiss János, Nyíregyháza,

Korányi F. u. 60. II. 9. 4400

III. osztályos gimnáziumi tanuló vagyok. Számítástechnikával az év eleje óta foglal-

kozom, többnyire szoftver szinten. Letettem a TV—BASIC vizsgát. A számítástechnika szakterületei közül főleg az alkalmazástechnika érdekel, a számítógép és a humán tudományok közelebb hozása. Az utóbbi hónapokban átnéztem az elmúlt 1-2 év hazai számítástechnikai sajtóját, és úgy tapasztaltam, hogy a μ M minden szempontból kiemelkedik közülük. A lap céltudatosan ragaszkodik megfogalmazott céljaihoz, többségében nívós cikkek jelennek meg benne, és az egyes témakörök helyes mennyiségi arányait is megtalálja.

Az ilyen magazinnak szerintem — és úgy tűnik, hogy ezt Önök is hasonlóképpen gondolják — az az egyik alapvető funkciója, hogy korrektül tájékoztassa olvasóit a számítástechnika hazai és külföldi híreiről, új információkat adjon, ezáltal egyértelművé téve bizonyos kérdéseket az olvasókban. (Ezért tetszik pl. a „Piac”, a „Termékismertető”, vagy a riportok ismert számítástechnikai személyiségekkel.) Másik feladata — a nálunk legelterjedtebb gépekre készült példaprogramok, szubrutinok közlésével is segítve ezt —, hogy a hobbyprogramozókat segítse munkájukban, mind konkrét példákkal, mind a programozás helyes módszerének megismertetésével (pl. Programozástechnika, Iskola-számítógép). Viszonylag kevés komplett, „konyhakész” programot kell közölni, az ilyenek terjedelme ugyanis többnyire meghaladja egy magazin kereteit.

Nagyon helyesnek tartom azt a törekvésüket, hogy ha lehetséges, a hazai gépekre készült programok közlését részesítik előnyben a külföldi gyártású, gazdag szoftverválasztékkal rendelkező gépekkel — C-64, Spectrum stb. — szemben, hiszen azokra bárki szerezhet viszonylag könnyedén magasszintű, többnyire gépi kódban írt szoftvereket. A lap legutóbbi számaiban azonban mintha egy kicsit túlsúlyba kerültek volna a programok a többi téma rovására. Tudom, hogy sokan vannak, akik főleg a programok miatt vásárolják a lapot, tudom azt is, hogy szerették volna az új iskola-számítógépek indulását programokkal is segíteni. A régebbi számokban talán helyesebb volt az aránya a két témának. Nem hinném azonban, hogy ne találnának kellően érdekes új témákat, vagy megfelelő szerzőket. Sőt akár régi rovataik közül is felújíthatnának néhányat: nagyon tetszett pl. a régebbi számokban az „Agyafúrmány”, a „Rövid és ravasz programok”, vagy a „Favágás”. Biztosan sokakat érdekel az augusztusi számban már elkezdődött „Fórum” rovat is stb. Még egy javaslat: szerintem is nagyon hasznos lenne egy évvégi címjegyzék az ideai számokról.

Íme, egy kritikusi vélemény a lapról. Azt hiszem, a lapkészítés kulcskérdése a programok, a piaci információk és a különféle leírások közötti helyes arány kialakítása, örülünk, hogy véleménye szerint a feladatot néha sikerült megoldani.

Lukács Attila, Salgótarján,

Alkotmány u. 1. 3100

Amennyiben érdekli Önöket, van néhány hardveres ötletem, amit szívesen továbbad-

nék, miután a gyakorlati kísérleteit sikerrel befejeztem. (A számítógépben elektronikai előéletem miatt egy kicsit bátrabban turkállok, mint más.)

Tapasztaltam, hogy a hardverhez sokan nem mernek nyúlni, ezért a mikroklubokban is sötétség van e vonatkozásban, holott Magyarországon a rádiótechnikának és az elektronikának — aminek természetes rokona a számítógépes technika — nagy múltú és széles körű amatőrtábora van. Nézetem szerint robbanásszerű változás lesz ezen a téren, amikor a szükséges alkatrészek a kereskedelemben hozzáférhetőek lesznek, és a jelenleginél alacsonyabb árszinten. Ekkor fog bekövetkezni az, hogy nem lesznek majd elájulva a Commodore képességeitől, mert sokan mondják „ezt én is megcsinálom, csak jobban!”

Szívesen venném, ha a lapban a C-64-hez illeszkedő modem és EPROM-égető leírását, kapcsolási, vagy nyomtatott áramkört rajzát közölnék. A Rádiótechnika c. lap a Spectrumra és a ZX 81-re már közölt EPROM-égetőt, de hát az más. Az is tökéletes lenne, ha ilyen kiegészítővel rendelkező kollégával összehoznánk.

Örülök a lapban indult hardveres rovatnak, bár RESET-kapcsolóból ez már a második. (Az előző az ÖTLET—BITLET-ben volt.) Nehogy ezután a következő, mint a 64'er című lap 1986. augusztusi számában, hogy hogyan kell a biztosítékot kicserélni. (Persze igaz, hogy valahol ott kezdődik a hardver.)

Egyetérték az írásával. Számítógép-építés ügyben elsősorban ötleteket keresünk és közlünk, olyanokat, amelyekhez az alkatrészeket — nem nagy pénzért — bárki meg tudja vásárolni. Kívánságát a HCC-ben dolgozó klubtagokhoz továbbítottam.

Agócs László, Borsodbóta

Bátorkodom szerény írásommal Önökhöz fordulni esetleges leközlés céljából. A PRIMO iskolai számítógép sok iskolában és magánzónál megtalálható, és pont az oly sokat felrótt dokumentációhiányt enyhítené írásom is.

Előkészületben van egy jól érthető, feladatokkal és mintaprogramokkal is ellátott PRIMO ALAPOK c. könyvem kézírata. Szintjét tekintve, eleinte szinte „szájbarágó” módon magyarázza el az alapokat, kezdeti fogásokat, majd középszintű ismereteken keresztül betekintést nyújtani a gépi kódolás alapjaiba is, mintaprogramokkal. Függelékben egy bő kész programválaszték kerülne.

Kérem Önöket, hogy legyenek segítségemre abban, hogy ilyen kiadási ötletekkel hová lehet fordulni, valamint abban, hogy levelezéssel kapcsolatba léphessenek haladó fokon programozó PRIMO-tulajdonosokkal, klubokkal.

Jó lenne, ha ügyelnének arra, hogy a lapjukban közölt programok gépbe írás után fussanak is. Tele vannak vagy sajtó- vagy logikai hibákkal. Azt fel sem merem tételni, hogy valamelyik szakértője a lapnak először nem nézi meg gépen is a leközlésre szánt programokat! Ilyen előzetes ellenőrzéssel a hibák kiszűrhetőek lennének, valamint a nyomdászok figyelmét is fel kellene hívni arra, hogy számítógépes programok kiszedésénél a „;” stb. nem mellékes dolgok.

Pl. az 1986. júliusi szám 8. o.-án a VULKÁN p. 130-as sorában a képletből egy zá-

rőjelpár kimaradt és így nem fut. Helyesen:
 $130 F = Y + A(\text{SQR}((Y-87) (Y-87)))$
 $2,2 + (X-128) (X-1128) + 1)$

A NEXT X:NEXT Y helyett NEXT X,Y is megteszi. Az apróbetűs printerprogramok alig kibővízhetőek.

Ennek ellenére lapukat a legjobb magyar ilyen jellegű újságnak tartom, és remélem nincs harag!

PS: Inspiráló a lap őszinte, kritikus hangvétele is!!

Ellenkezőleg, őszinte véleményt várunk olvasóinktól. A lapban megjelenő anyagokat többször is ellenőrizzük, elsősorban a rovatvezetők, az olvasószervezők, és természetesen a felelős szerkesztő is. Ennek ellenére nem sikerül hibátlan lapot készíteni; a helyreigazítást köszönjük.

Dőry Zsolt, Budapest,

Szentendrei u. 32. 1035

(1985 évben vásárolt) LSI ATSZ kiadásban megjelent, 1001 játék és a graphics BASIC C-64-en című könyv közül egy fordítóprogramot, mely a KOALA—PAINTER-el készített rajzot átfordítja, használhatóvá teszi a Gr. BASIC számára.

Többszöri kísérlettel sem sikerült a közzölt programmal az átfordítást elfogadhatóan végrehajtani. A jelentkező hiányosság, pl. egy egyszerű rajznál, alakzatnál;

KOALA-val programmal Gr. BASIC-ből készített átfordítás behívott rajz rajz

Természetesen egy bonyolultabb (háttér-) rajznál a jelenség még bántóbb.

Kérem, — ha módjában áll — legyen szíves közölni, hogy a könyvben közölt program;

— **hibás-e**, (ha erre mód van, talán célszerű lenne a MIKRO MAGAZIN-ban leközölni a hibás rész javítását, aminek a könyvtulajdonosok bizonyára örülnének)

— **nem hibás** (az átfordítással próbálkozom tovább).

A levelét elküldtem az LSI ATSZ-nek, de közöljük is, hátha valaki ismeri a probléma megoldását.

Litauszky György, Békéscsaba,

Petőfi u. 14. 5600

Egy rövid vélemény, ami egyre inkább kikívánczozik belőlem: Természetesen vannak régi számítógépek, és vannak újak is. Az is természetes, hogy az újabbak sokkal többet tudnak, és már olcsóbbak is, mint akár két évvel ezelőtt. Nyilván aki most akar számítógépet vásárolni, azt a korszerűbb technikára kell rábeszélni.

Tűrhetetlen szerintem viszont az a tendencia, ami főleg a BIT—LET hasábjain figyelhető meg. Legutóbbi számukban pl. egy VC—20 cikk előtt jegyzik meg: „Közlésén gondolkodtunk is, hiszen ahogyan ma már fel sem merül a ZX—81-es anyagok közlése, igazából a VC—20-as anyagokért sem vagyunk oda.”

Tudomásul kellene venni azt is, hogy Magyarországon még mindig drága dolog a számítástechnika, és aki VC—20-ast vett, annak az a számítógép, aki Primót, annak az, és aki ezelőtt 3 évvel vett egy ZX 81-et 15 000 forintért, az most nem fogja a sze-

métbe dobni, mert megjelent a (szerintem nem is olyan kiváló) C-16. Nekem pl. most a Spectrum+ a számítógép, mert még más-sal nem volt dolgom, és mert sokkal többet tud, mint az eddigi japán zsebszámológépem.

Tudom, hogy egy lap anyagának összeállítására a főszerkesztő belügye, és hogy ezt a kritikát nem jó helyre címeztem. Szeretném viszont, ha a Mikroszámítógép Magazin továbbra is megmaradna olyan sokoldalúnak, amilyen eddig is volt, és így ne csak a Commodore-hívők forgathassák, mint a fent említett BIT—LET-et.

Volta képpen csak megerősíteni tudom véleményét, szerintem már csak azért sem szabad µM-nek egy gép, pl. a C-64 mellett voksolni, mert az iskolákban még ma is a legnagyobb példányszámban előforduló gép a HT és a Primo, magánhasználatban pedig a Sinclair-ek. De nagyon sok Vic 20 és C-16 is van, különösen az amatőrök körében nagyon kedvelt a Homelab, de nem nehéz megjósolni, hogy rövidesen lesznek Videoton gyártmányú TVC-k is, nem is kevés számban. Ha néha túltengenek lapunkban a Commodore-írások, annak az az oka, hogy szerzőiktől kaptuk a legszínvonalasabb anyagokat, így nyilvánvalóan ezeket közöltük.

Pataki Károly 4440 Wolfen,

Eisenbahnstr. 23. NDK

Otthon töltött évi szabadságom alatt hallottam az Önök folyóiratáról (sajnos látni nem láttam), mely felkeltette érdeklődésemet.

Mivel én főfoglalkozásomban számítástechnikával foglalkozom itt az NDK-ban, s ez ideig kizárólag önképzésre vagyunk utalva (közepes minőségű szakirodalom- ill. tanfolyambázison), szeretném, ha az Önök folyóiratához folyamatosan hozzájuthatnék.

A µM külföldi árusítása még mindig nem megoldott. Néhányan budapesti ismerőseikkel fizetteték elő, akik aztán elküldik a megfelelő címre. Egyelőre ezt a módszert ajánlom. Új kiadónkkal, az ILV-vel ismételtlen megkíséreljük a külföldi terjesztést megoldani.

Tóth Viktor, Oroszlány,

Haraszthegyi út 1/b. 2840

Nagy érdeklődéssel olvasom lapjuka, és egy hóbortos ötletem miatt zavarom Önöket.

Szüleimtől egy C-64-est kaptam, és a barátommal elhatároztuk, hogy ezzel az ötlettel Önökhöz fordulunk. A kérés pedig nem lenne más, mint az, hogy milyen módon lehetne nagyobb anyagi ráfordítás nélkül egy C-64 és egy Spectrum gépet összekötni nagyobb távolságban, és esetleg milyen alkatrészek és anyagok kellenének hozzá.

Még egy kérésem lenne, az, hogy hol lehet Simon's BASIC bővítőt kapni.

Dr. Simonyi Andre válasza:

Egy számítógéppár összeköthető nagyobb távolságból telefonvonalon keresztül, ha

— a gépeknek van soros be- és kimenete,
 — ha van módem,
 — ha van telekommunikációs szofiver.

A kért gépekhez ilyen van, de ennek az elkészítése meglehetősen sokba kerül.

A Simon's-BASIC ügyben a HCC tud segíteni, ha klubtag. A klub tagja csak NJSZT-tag lehet. A klubfoglalkozások szerdán 3—6 óra között vannak a BME F. épületében a II. épületszárnyban II. em. 9. sz. alatt.

Horváth Katalin, Budapest

Fém u. 4.

Levellemel utószót szeretnék írni a µMagazin ez évi márciusi számában megjelent „Tankönyv vagy ifjúság elleni büntetés”, valamint a júliusi számban olvasható „Válasz egy tankönyvbírálatra” című Pogány Csaba kontra Simonovits Miklós szó-párbajra.

Annak ellenére, hogy matematika-fizika-számítástechnika tanár létemre szakmai szempontból is lenne véleményem, én most emberi oldalról szeretném megközelíteni a kérdést és néhány gondolatot hozzáfűzni az olvasottakhoz.

Meg kell mondanom, hogy én először a júliusi „védekezést” olvastam, és az annyira megdöbbentett, hogy előkerestem a márciusi cikket, hogy megtudjam, mi lehetett az a „támadás”, amely ezt a határozott hangú, felháborodott, ugyanakkor kicsit elkeseredett választ kiváltotta. Megtaláltam, elolvastam, és fel vagyok háborodva. Mindezekelőtt azért, mert Pogány Csaba cikke megjelent.

Ebben a cikkben a szerző ifjúság elleni büntetést emleget, didaktikáról, pedagógiáról, munkára nevelésről ír csupa-csupa elmarasztalót. Ugyanakkor nem veszi észre, hogy írásával ő követi el a legnagyobb emberi, pedagógiai, nevelési hibát: diákjai előtt gúnyos, kötözködő, rosszindulatú, nagyképu stílusban marasztal el egy tanárt (nem beszélve a többiekről). Rendkívül etikátlan magatartásnak tartom.

Az már a tanár—diák viszonytól is független véleményem, hogy bármilyen könyv esetében emberhez méltó hangon, kulturáltan, segítő szándékkal is meg lehet fogalmazni egy kritikát. Különösen igaz ez akkor, ha egy ilyen, még úttörőnek számító vállalkozásról van szó, mint amilyen ez a tankönyv; egy ilyen tudományterületről, ahol még nincsenek kikristályosodott, esetleg megkövesedett didaktikai, módszertani elvek. A számítástechnika oktatásának ebben a kezdeti időszakában az érdekelteknek inkább össze kellene fogni, egymást segíteni, hogy minél hamarabb, minél jobb oktatási módszereket találjanak minden korosztálynak.

Köszönet dr. Urbán Jánosnak, hogy ha már így alakult, és a cikk — ami ezt az ügyet semmiképp sem vitte előbbre — megjelent, kérte a nyilvánvalóan maximálisan jószándékú, a gyerekeket szerető és a nyelvéket értő szerző válaszában közzétételét.

Tanulságos levél, ezért közöljük.

Kedves olvasóink! A szerkesztőség valamennyi munkatársa nevében kellemes ünnepket, boldog és sikeres új évet kíván:

Kovács Győző

Korunk varázsdoboza a számítógép, életünk egész területét behalózza. Így természetesen a művészetekét is.

A zene területén a zenetudomány, a népzene-kutatás és a zene-pedagógia sikerrel használja a számítógépeket. Kevesebben ismerik, hogy a számítógépnek fontos szerepe lehet a zeneszerzésben is, a gép új lehetőséget ad a zeneszerzőnek.

Először is felmerül a kérdés, miért van szükség a zeneszerzésben a számítógépre? Erre roppant egyszerű a válasz. Azért, mert a számítógép és elektroakusztika segítségével behatolhatunk a hangok mikrovilágába. A hangok mikroelemeinek és fizikai tulajdonságainak megváltoztatásával és egymásra hatásával (feszültségvezérlés, frekvenciamoduláció stb.) eddig még soha el nem képzelhető új hangzásokat és hangszíneket állíthatunk elő. Ennek a hang mikrovilágnak az eredményeit az elektroakusztikai zene már alkalmazza, analóg elektronikai berendezésekkel új hangzásokat és hangszíneket tudnak előállítani. A számítógéptechnika alkalmazásával a sokszor órákat igénybe vevő hangátalakításokat percek alatt meg lehet valósítani. A hagyományos hangszereket és az emberi énekhangokat, vagy akármilyen konkrét hangot is tetszés szerint feldolgozhatunk, és ezáltal meghökkenítő és bámulatos hangzásokat nyerhetünk. A digitális hangfeldolgozással a zene vertikális (harmoniai), horizontális (szólamszerűség és dallam) és formai megoldásainál is felbecsülhetetlen és gyors segítséget tud egy jól szerkesztett számítógépes zeneprogram adni a zeneszerzőnek.

Az információtechnika szédületes és páratlanul gyors — és bizony csak nehezen követhető — fejlődése beláthatatlan. Valószínűleg e technika művészi és zenei alkalmazásának még csak a kezdetén tartunk. Mindenesetre az az aggodalom, hogy a zene elmechanizálódik a számítógép által, kevésbé megalapozott, mivel a gép csak az emberi logika és művészi fantázia által megírt program megvalósítását végzi, még akkor is, ha ez a program logikai döntést kíván a géptől.

A világ számos elektroakusztikai stúdiójában rendkívül sok rendszer, nyelv, program, valamint gépi berendezés létezik a zenei hanganalízis/szintézis, feldolgozás és komponálás területén. Ezek közül egyik legjelentősebb úttörő munkát a BELL-Laboratórium (USA) végezte. Itt készítette Hiller és Isaacson a statisztikai analízis alapú számítógépes program segítségével megvalósított kompozícióját, az ILLIAC SUITE c. vonósnyégyesét 1957-ben. G. M. Koenig az utrechti Sonológiai Intézetben, szeriális zene szintézisű művét, a Project I és Project II-t, PDP 15 gépen FORTRAN IV. programnyelven segítségével komponálta. Párizsban, Xenakis a stochasztika, az aleatoria, valamint a valószínűségszámítás elvei szerint vezérelt számítógépes zenei programjait. A Bell-Laboratóriumban (USA) Max Mathews a digitális additív szintézisen alapuló MUSIC IV, később a MUSIC V. programnyelvet alakította ki. Ennek a nyelvnek a továbbfejlesztése a MUSIQUE X., amit a párizsi IRCAM-nál használtak. (Institut de Recherche et Coordination Acoustique/Musique)

Egy rövid cikk keretében nem lehet vállalkozni ennek a területnek az áttekintésére, ezért csak egy módszert szeretnék röviden egy példával ismertetni: a szintetikus zene előállítására szolgáló ADDITÍV SZINTÉZIS-t, ami végül is hangszalagra rögzített zenét eredményez.

Ez a hangszintézis úgy történik, hogy egy meghatározott programnyelven — jelen példánknál ez a nyelv a C. MUSIC — írt utasításokat egy terminálon keresztül adjuk meg a számítógépnek. Egy analóg-digitális konverter (ADC) a programot átalakítja digitális jelekké, és innen a számítógép központi memóriájába, illetve központi feldolgozóegységébe kerül a most már bináris program. Ebből az egységből a feldolgozás után az anyag átkerül egy újabb, most már digitál-analóg konverterbe (DAC), ami a bináris kódokat feszültségekké alakítja át. Ezek a feszültségek vezérlik a különböző hangkeltő egységgenerátorokat és egyéb készülékeket, amik a végső hangzást eredményezik.

A mintavételi frekvencia 45K Hz, ami azért mondható ideálisnak, mert a még hallható legmagasabb hangból is legalább két minta vételét lehetővé teszi, és így az egész hallótartományt átfogja és hűven visszaadja.

A bemutatott komponálási példa egy C. MUSIC nyelvvel készült program, a kompozíció (a partitúra elkészítése) három fő részből áll: A) a „hangszerek” meghatározása (tehát a különféle egységgenerátorok (unit generátor) összekapcsolása.

B) Az egységgenerátorok által használt függvényeknek függvény táblázatok alapján való megadása, amik a hangok burkológörbéit meghatározzák és a vezérlőfeszültségeket kialakítják.

C) Az ezeken a hangszereken megszólaló hangok meghatározása és összefűzése.

1984-ben a párizsi IRCAM-nál elkészítettem a Studium Digitale c. darabomat. Ennek a darabnak egy partitúrarészét, egy hangszer — *insfm* — és ennek függvény meghatározásait és az ezen a „hangszeren” előállítandó hangokat jelző programot részletezem az alábbiakban. A darabban még másik öt „hangszer” is szerepel.

A „hangszer” megszólaltatásához tudnunk kell, hogy milyen hangforrást használhatunk. A „hangszerek”-et egységgenerátorokból lehet összeállítani. A C. MUSIC rendszerben számos egységgenerátort használunk, az *insfm* — „fantázia hangszer” az OSC, az OUT, az ADN, a MULT és a SEG generátorokból van összekapcsolva. Természetesen

nemcsak „fantázia” hangszereket lehet ily módon összeállítani, hanem bármely hagyományos hangszert is szimulálni lehet az igazi hangszer spektogram analizise alapján, pl. egy Stradivárit is, de egy tucathegedűt is. Az *insfm* hangszerben használt egységgenerátorok szerepe a következő:

1. Oszcillátor (OSC) (1/a ábra)

Az oszcillátornak két bemenete van, az egyik az amplitudót határozza meg (a bal oldali), a másik a frekvenciát. Az oszcillátorokban meg kell adni a függvény táblázatot, ami tulajdonképpen a keletkező jel alakját határozza meg. A függvény táblázatot egy könyvtárból lehet leolvasni, vagy a függvény pillanatnyi értékei megadásával tetszőleges táblázatokat lehet készíteni. A kimenetparaméter a következő egységgenerátorral való kapcsolatot rögzíti. A pillanatnyi értéktároló paraméterek szerepe, hogy a kiszámolt (generált) hang egyes diszkrét mintavételi értékeit a számítógép tárolja, és utána továbbítja a következő egységgenerátorhoz.

Az utasítás paraméterei:

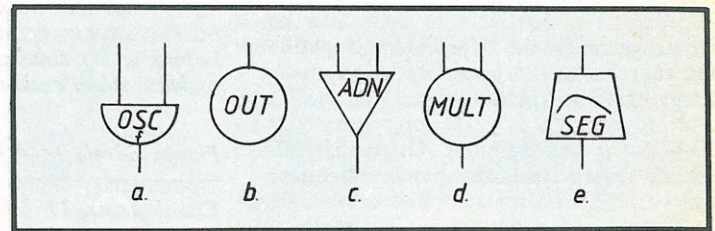
OSC kimenet amplitudó lépésköz (Fr) függvény táblázat pillanatnyi értéktároló.

2. OUT Kimeneti egységgenerátor (1/b. ábra)

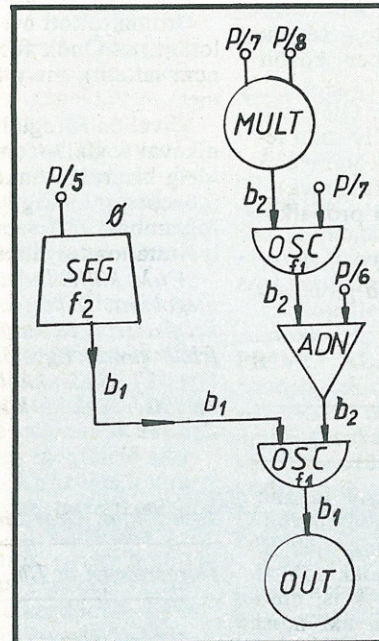
A kimeneti egységgenerátor fogadja a kész végső hangzás diszkrét mintavételi értékeit és tárolja. Egyetlen paramétere van, a bemenet, ami azt adja meg, hogy a hangzást melyik egységgenerátor továbbította.

Az utasítás paraméterei:

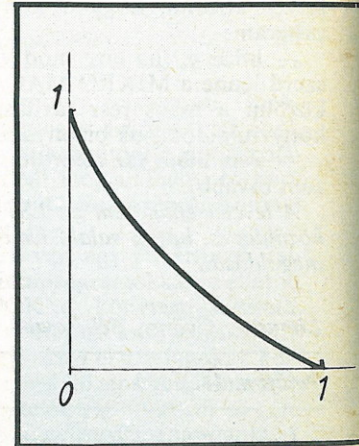
OUT bemenet

1. ábra. Egységgenerátorok

2. ábra. A hangszer logikai rajza (kapcsolás/folyamatábra)

3. ábra. Az f_2 függvény

3. ADN Összeadó (1/c. ábra)

Az összeadó egységgenerátor több hangjel összeadására szolgál. A bemenetparaméterek az előző egységgenerátorokkal való kapcsolatot rögzítik.

Az utasítás paraméterei:

ADN kimenet bemenet bemenet

4. MULT Szorzó (1/d. ábra)

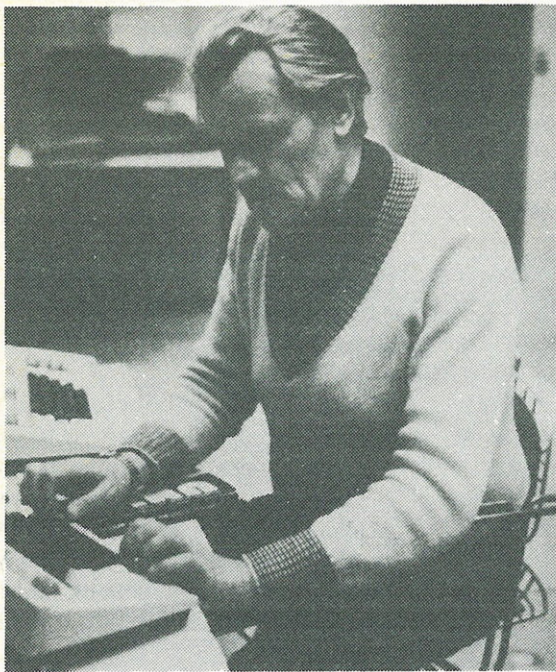
A MULT egységgenerátor pontosan úgy működik, mint az ADN, csak a bemeneti jeleket nem összeadja, hanem megszorozza. Ezt az egységgenerátort nagyon jól lehet használni a modulációtechnikánál.

Az utasítás paraméterei:

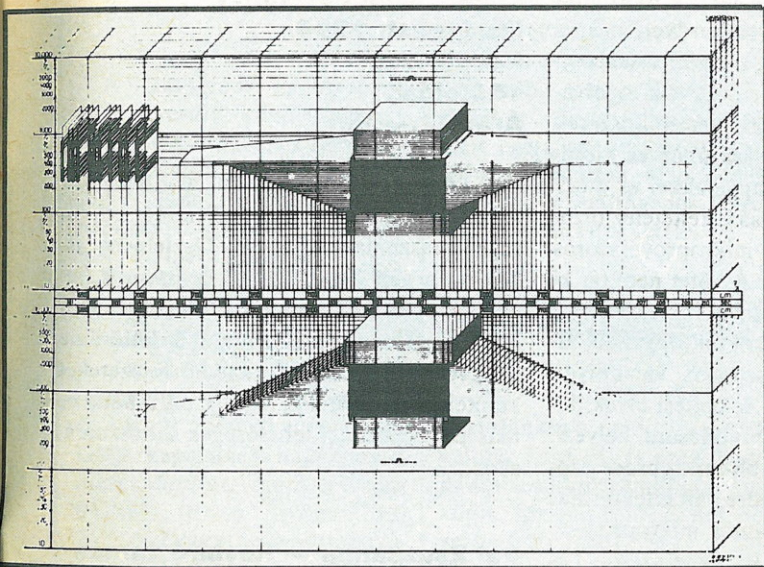
MULT kimenet bemenet bemenet

5. SEG Szegmens egységgenerátor (1/c. ábra)

számítógéppel

Patachich Iván a párizsi Pompidou Center számítógépének termináljánál

4. ábra. Egy partitúraoldal Patachich Iván SPRETTI című elektroakusztikai művéből

Ez az egységgenerátor a meghatározott ideig tartó hangamplitúdó burkológörbéjét határozza meg. A kimenetparaméter határozza meg a következő egységgenerátorral a kapcsolatot. A bemenetre kerül az amplitúdóérték. A függvénytáblázattal lehet megadni a burkológörbe alakját. Itt is szükség van a már ismert pillanatnyi értéktárolásra is. A lépésközparaméter adja meg a végső hang burkoló görbéjét (az OUT-ban), azaz, hogy a hang milyen hosszú ideig (a teljes időtartam hányad részéig) fog szólni. Ha ez a paraméter \emptyset , akkor a teljes időtartam alatt végig szól.

Az utasítás paraméterei:

SEG kimenet amplitúdó függvénytáblázat pillanatnyi értéktárolás lépésköz

Ezekből az egységgenerátorokból elkészíthetjük a „hangszerünket” a jelen esetben az *insfm*-et. E hangszer egy frekvencia-modulált hangzást állít elő — innen ered az *insfm* akronim elnevezés. — A burkológörbéjét egy szegmensgenerátor vezérli. A P/6 vivőfrekvenciát egy P/7 értékű frekvencia modulálja, b_2 mértékben, egy összeadón (ADN) keresztül.

Ezután elkészíthetjük e „hangszer” logikai rajzát (kapcsolás vagy folyamatábráját). (2. ábra)

Az *insfm* hangszer programja:

INS \emptyset *insfm*: Ez az első utasítás azt jelenti, hogy az *insfm* hangszer a \emptyset . időpillanatban elkezd játszani. Ezután leírjuk a 2.

ábra szerinti logikai kapcsolást utasításokkal. A programban használt paraméterek a következőket jelentik:

SEG b_1 P/5 f_2 d \emptyset ; P/5 amplitúdó, a hangerő dB-ben
 MULT b_2 P/7 P/8; P/6 a vivőfrekvencia
 OSC b_2 P/7 f_1 d; P/7 a moduláló frekvencia
 ADN b_2 P/6; P/8 a frekvenciamoduláció mértéke
 OSC b_1 b_1 b_2 f_1 d;
 OUT b_1 ;
 END;

A hangszer programjába ezután be kell írni a hangok előállításához használt két függvénygenerátort.

Az insfm hangszer függvénytáblázatait előállító függvénygenerátorok (f_1 és f_2)

Az f_1 generátor sinus függvényt állít elő (GEN5), a függvény előállítására szolgáló utasítás a következő: GEN \emptyset GEN5 f_1 1 \emptyset ;
 Ezen utasítással jelentése \emptyset időnél induló GEN5 (sinus) típusú, f_1 nevű, 1 felhangot, 1-es maximális amplitúdót előállító, \emptyset -fázisú függvény.

A következő f_2 generátor exponenciális függvényt (GEN4) állít elő. (3. ábra)

GEN \emptyset GEN4 f_2 \emptyset , 1, -5, 1, \emptyset ;

A jelentése \emptyset időnél induló GEN4 (exponenciális) típusú f_2 nevű függvény, ami a \emptyset időnél 1-es amplitúdóval indul, majd 5-ös meredekséggel exponenciálisan csökken, és végül eljut az 1 másodpercnél \emptyset -ra.

„Elkészítettük” a hangszeret, ezután már csak meg kell szólaltatni, t. i. ezen a hangszeren már le lehet „játszani” különböző zenei struktúrákat, ha megírjuk a struktúrák programját. A feladat, hogy a BASS 7/d nevű, zenei struktúra programját elkészítsük.

A struktúrát hangonként (NOTE) kell „lekottázni,” a hangokat paraméterekkel kell megadni. Egy hangutasítás szerkezete a következő:

P/1, P/2, P/3, P/4, P/5, P/6, P/7, P/8.

A programban használt további paraméterek:

P/1 — NOTE — azt jelenti, hogy egy zenei hang megszólal.

P/2 — a kezdő idő (belépési idő).

P/3 — a hangszer neve, példánkban *insfm*.

P/4 — a hang időtartama.

P/5 — amplitúdó(hangerő).

P/6 — vivőfrekvencia.

P/7 — moduláló frekvencia.

P/8 — a frekvenciamoduláció mérete.

Ezek után a BASS 7/d struktúra programja:

BASS 7/d.

NOTE \emptyset *insfm* .5 — 9dB 87Hz 90Hz 3;

NOTE .5 *insfm* .25 — 9dB 131Hz 135 Hz 3;

NOTE .75 *insfm* .25 — 9dB 87Hz 90Hz 3;

NOTE 1. *insfm* .25 — 9dB 131Hz 135Hz 3;

NOTE 1.25 *insfm* .5 — 9dB 87Hz 90Hz 3;

NOTE 1.35 *insfm* .25 — 9dB 131Hz 135Hz 3;

NOTE 2. *insfm* .5 — 9dB 87Hz 90Hz 3;

NOTE 2.5 *insfm* .25 — 9dB 131Hz 135Hz 3;

NOTE 2.75 *insfm* .25 — 9dB 87Hz 90Hz 3;

NOTE 3. *insfm* .5 — 9dB 131Hz 135Hz 3;

TER;

Most már csak azt kell felismerni, hogy a BASS 7/d zenei struktúra egy basszus szólamú 7/8-as ütemű bolgár ritmusú dallam.

Az *insfm*-hangszeren lejátszott BASS 7/d nevű struktúrát ezután már egy végső keverő programba bármilyen változtatással vagy átalakítással (transzponálás, augmentálás, diminuálás, gyorsítás, lassítás stb.) be lehet szerkeszteni.

A párizsi IRGAM-nál a leírtnál lényegesen fejlettebb rendszerrel dolgoznak a zeneszerzők. Az ott működő 4 X rendszerbe be lehet vinni a hagyományos akusztikus hangszerek hangját, vagy akár az énekhangot is, ezt a gép a zeneszerző programjának megfelelően néhány ezredmásodperc alatt feldolgozza, és a hangszeres zenével, illetve az énekkel együtt (real time módon) megszólaltatja. Ily módon a számítógép az „élő hangversenyeken” is szerepet kap, mert ezeket a hangátalakítás eredményező számításokat a helyszínen nagy sebességgel végzi el, és az eredmény, az átalakított hangzásélmény az élő zenével egyszerre hallható.

Az elektronikus — számítógépes zenét komponáló zeneszerző néha kénytelen a zenei struktúrát nem a megszokott módon lekottázni.

A 4. ábrán egy elektroakusztikai partitúra látható, amelyet le lehet játszani pl. analóg elektronikus eszközökkel is, vagy el lehet készíteni ennek a komplex hangstruktúrának a számítógépes programját is. Az ábra egy kétcsatornás sztereofonikus művet mutat be, a hangzást két egymás fölé helyezett háromdimenziós koordináta-rendszerben ábrázolja (az X tengelyen az időt jelezzük sec-ben, illetve magnetofonszalag cm-ben, — 38-as sebesség —, a logaritmikusan osztású Y tengely 10-től 10 000-ig a hangmagasságot ábrázolja, a Z tengely az amplitúdót 0-tól 50 dB-ig.)

A palackból kieresztett jó „hangszellem” remélhetőleg még sok csodát tartogat számunkra, felfedve előttünk a mikroakusztika kevésbé ismert rejtjelmes vidékét.

Számítástechnikai statisztikai évkönyv, 1985.
(Budapest, 1986.)
Statisztikai Kiadó Vállalat.
Ára: 70,— Ft.)

A kötet a korábban hasonló címmel megjelent kiadványok szerves folytatása; biztosítja a publikált adatok továbbvezetését, és ezáltal módot nyújt az összehasonlításra.

Az évkönyv számot ad számítástechnikai eszközállományunk mennyiségi és értékbeni fejlődéséről, műszaki színvonaláról, összetételéről és kihasználtságáról. Ismerteti a számítógépen végzett munkák és számítástechnikai alkalmazások jellegét, mennyiségét, bevételeit és költségeit, valamint a szakterületen foglalkoztatottak létszám-, szakképzettségi és béradatait.

A mutatók alapvető népgazdasági ági, ágazati, SZAB felügyeleti és szektoronkénti csoportosításban szerepelnek. A nemzetközi összehasonlítást néhány összefoglaló, a világ, az USA és az európai tőkés országok eredményeit bemutató tábla szolgálja.

Erdős Iván:
IBM PC/XT információs kártya
(Budapest, 1986.)
LSI ATSZ,
72 oldal.
Ára: 135,— Ft.)

A jól kezelhető segédkönyv első fejezete az IBM PC/XT-vel kapcsolatos technikai információkat — karakterkódok, memóriafelosztás stb. — tartalmazza. Az MS-DOS referencia részben a parancsok formátumát, az Edlin parancsokat ismerteti, BASIC és Intel 8086 programozási segédletet közöl: parancsokat, utasításokat, hibaüzeneteket.

Bodó László — Urbán Gábor
Zsebszámológép-programok építőmérnököknek
(Budapest, 1986.)
Műszaki Könyvkiadó,
163 oldal.
Ára: 58,— Ft.)

Az utóbbi években az országban ugrás-szerűen megnőtt a programozható kalkulátorok népszerűsége. Ellentétben a nagyszámítógépek használatával, amelyhez típusonkénti kimerítő ismertetésre van szükség, a kalkulátorok esetében a kezelésben mu-

tatózó analógiák miatt elegendő egy ún. gépcsald-programkönyvtár létrehozása. Ebben egyetlen könyv tartalmazza a gépcsaldra vonatkozó általános programozási ismereteket.

A könyv anyaga három fő részre tagolódik: 1. Programozható zsebszámológépek programozásának technikája. 2. Programgyűjtemény néhány konkrét számológépre, a géptípusok műszaki adatainak ismertetésével. 3. Algoritmus-, illetve programozandó feladatgyűjtemény, főként az építőipar területéről.

Bóna Gábor — Erényi István — Vajda Ferenc:
Több-mikroprocesszoros rendszerek
(Budapest, 1986.)
Műszaki Könyvkiadó,
313 oldal.
Ára: 93,— Ft.)

A szerzők célja az volt, hogy a több-mikroprocesszoros rendszerek hardverjének és szoftverjének felépítését, a legfontosabb architektúrák jellemzőit bemutassák az olvasónak. Foglalkoznak az ilyen rendszerek használatához, programozásához és kidolgozásához szükséges alapelvekkel és módszerekkel. A könyv olvasása feltételez bizonyos számítástechnikai, mikroprocesszoros technikai alapismeretet. A kötet nem tér ki a különböző alkalmazások ismertetésére, a hangsúlyt az alkalmazásoktól független, általános, minden rendszerben valamilyen formában megtalálható felépítési elvek, kidolgozási eljárások bemutatására helyezi. A főbb fejezetek: A több-mikroprocesszoros rendszerek áttekintése, architektúrája; Sínrendszerek; Párhuzamos mikroprocesszorok alkalmazásának matematikai és szoftver eszközei; Különleges LSI/VLSI elemek és alkalmazásuk.

Hornig — Trapp — Weltner:
Tippek és trükkök a Commodore 64-eshez
(Budapest, 1986.)
Data Becker — Novotrade,
187 oldal.
Ára: 239,— Ft.)

A sokat ígérő alcím szerint a kötet a C64-es felhasználók kincseshányája. Valóban, az olvasó számos ötletet és trükköt talál házi használatra, a kazettás egység vezérlésének lehetőségeitől a különböző BASIC-tippekig. Külön fejezet ismerteti a szoftvervédelem módjait, a sajátkezü parancsbővítést, a grafikai lehetőségeket, a já-

tékok programozásának néhány ötletét. A függelék igen hasznos táblázatokat tartalmaz.

Commodore Plus/4. A beépített programok kezelése
(Budapest, 1986.)
Novotrade,
154 oldal.
Ára: 99,— Ft.)

A könyv a Plus/4-be beépített négy programmal foglalkozik: a szövegszerkesztő, a számviteli tömb, a grafika és az adatbázis programokat ismerteti számos gyakorlati példán. Kiemeli a programok könnyű kezelhetőségét, azt az előnyüket, hogy a felhasználó az egyes programok információit egy gombnyomással át tudja a másik programra vinni.

Commodore Plus/4 felhasználói kézikönyv
(Budapest, 1986.)
Novotrade,
160 oldal.
Ára: 99,— Ft.)

A kötet a valóban otthoni alkalmazásra szánt Commodore Plus/4 személyi számítógép használatáról szól. Részletesen ismerteti a gép összeállítását és üzembe helyezését, a billentyűzetről elvégezhető különböző feladatokat, megtanít a különféle szoftverek használatára; önálló fejezeteket szentel a matematikai, a grafikus, a hang és más programozási lehetőségek kihasználásának.

Pál Zsuzsanna — Révbíró Tamás
Hetedhét Commodore — Plus/4
(Budapest, 1986.)
Novotrade,
145 oldal.
Ára: 79,— Ft.)

A Hetedhét sorozat újabb darabja ismét egy Commodore számítógéppel foglalkozik. A korábbi, Commodore 16-ról szólóval szinte szóról szóra azonos a kötet, mivel a két gép fizikai felépítésétől eltekintve majdnem azonos. A különbség a Plus/4 négy-szer nagyobb szabad memóriájában és a gyárilag beépített felhasználói szoftverekben van.

A könyv célja, hogy a kezdőket megbarátoztassa a Commodore BASIC-kel, korunk egyik legelterjedtebb számítógépes nyelvvel, és hogy megismertesse magát a gépet.

0,8—1,6 Mbájtos tároló

Félmagas, 8 hüvelykes, kétszeres sűrűségű hajlékonylemezes tároló gyártását kezdték meg a Magyar Optikai Művekben. A félmagas kivitel lehetővé teszi, hogy a gépekben a hajlékonylemezes tárolók számára kihagyott szabványos rekeszekbe egy helyett két tárolót építsenek be. A tárolási kapacitás formattálan is 0,5 vagy 1 Mbajt, az egyszeres vagy kétszeres írássűrűség alkalmazásától függően. Az MF 6400 DSL jelzésű tároló mechanikai méretei és műszaki paramétereit alapján kompatibilis a Shugart cég hasonló tárolójával.

Az Iszkra-család

A leningrádi Lenelektronmas egyesülés kifejlesztett egy új professzionális, az IBM PC-vel kompatibilis mikroszámítógép-családot, az Iszkra 1000 sorozatot. Az alapmodell az Iszkra 1130, mely az Intel 8086 mikroprocesszornak a Szovjetunióban gyártott KR1810VM86 típusjelzésű változatát használja. Operatív tára 256 kbájtos. Monochrom a megjelenítője, és két, K 5600.20 típusú, 360 kbajt kapacitású hajlékonylemezes tárolója van. Ára Iszkra 041SM típusú nyomtatóval 11 500, Robotron gyártmányú, K 6312M típusú nyomtatóval pedig 12 000 rubel.

Az Iszkra 1030 magából az Iszkra 1130 típusú alapmodellből és egy hozzá csatlakoztatott bővítőből áll, amely méretben megegyezik az alappéppel. Ez lehetővé teszi a következő perifériák csatlakoztatását: bolgár gyártmányú SZM 5400 vagy SZM 5408 típusú, nagy átmérőjű merevlemezes tár, sorrendben 5 vagy 6 Mbajt kapacitással; szintén bolgár, SZM 5300.01 típusú félhüvelykes mágnesszalagos tár.

Az Iszkra 1030 tizenkét adatátviteli csatornát is tartalmaz, s a nagyobb terhelhetőség érdekében operatív tára 1 Mbajtra bővíthető. Az Iszkra 1031 felépítése — a merevle-

mezt és a mágnesszalagos tárat kivéve — megegyezik az Iszkra 1030-éval, de az előbbieket helyett van két másik perifériája: egy N307 típusú rajzgép és egy digitalizáló. A kiépítésből látható, hogy ezt a tervezői munkák automatizálásának támogatására tervezték.

A család az ADOS operációs rendszer vezérlése alatt működik, amely az MS-DOS funkcionális megfelelője. A magas szintű programnyelvek közül egyelőre csak BASIC nyelven programozható, s van hozzá MASM néven makroassembler fordító is.

Az Iszkra-család érdekessége, hogy hardver szempontjából nem kompatibilis a Minszkben kifejlesztett ESZ 1840-nel. Különböznek a panel- és a blokkméretek, a perifériák, bizonyos mikroáramkörök, különböző a billentyűzet elhelyezése, az információkódolás stb. Ez is utal arra, hogy egymástól függetlenül végezték a fejlesztést. A jövőben várható több párhuzamosan kialakított típus megjelenése, mert egész sor szovjet minisztérium irányítása alatt folyik már mikroszámítógépek tervezése és gyártásba vétele.

IBM PC magyarul

Hazánkban már csaknem kétezer IBM PC és azzal kompatibilis mikroszámítógép működik, így már tömegesnek nevezhető az igény, hogy a számítógéppel készíthető leveleket, szövegeket ezen a típuson is a magyar helyesírás szabályai szerint végezhessük. A SZÁMALK új programterméke lehetővé teszi a magyar betűkészlet használatát, nemcsak a képernyőn, hanem a mátrixnyomtatón is. Az utóbbi esetben kétféle betűkép és nyomtatási sebesség is rendelkezésre áll a tisztázat és a piszkolat készítéséhez. A nyomtató többféle betűtípus használatát is biztosított. Fontos előnye ennek a programterméknek, hogy változtatás nélkül együttműködik a legtöbb, általában használt programmal. A rugalmas alkalmazást az is biztosítja, hogy a terminál billentyűzete egyetlen gombnyo-

mással átkapcsolható magyar-ról angol (német) ábécés üzemmódba és fordítva.

Paprikamolnások

A Szegedi Élelmiszeripari Főiskola munkatársaiból alakult munkacsoport — dr. Huszka Tibor vezetésével — az utóbbi hónapokban olyan rendszert fejlesztett ki, amely nagy biztonságot garantál a paprikaőrlemény kivánt minőségének elérésére, s közben még a feldolgozási költségeket is csökkenti. A mikroszámítógép a paprikafeldolgozóban lévő összes nyersanyag mozgását követi.

A rendszer alkalmazása esetén a gyár két hétre előre el tudja dönteni, hogy édesnemes, rózsas-, csemege- vagy csipős paprikát készítsenek-e, gondoskodik az adott változat gyártásához szükséges tárolók feltöltéséről, a gyártás során pedig igyekszik a technológiának megfelelően a lehető leg-rövidebb időn belül minden maradékot kiüríteni a tárolókból.

Az új, számítógépes eljárás a legtapasztaltabb paprikamolnások keze alól kikerülő őrlemény minőségét garantálja, sőt a szín pirosságát illetően felül is múlja azt.

A Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat szőregi telephelyén a fűszerpaprika számítógéppel optimalizált feldolgozásának modellje már működik, az iparszerű bevezetés várható időpontja egyelőre nem ismert.

Optikai olvasás

A Workless Station olyan iratolvasó berendezést fejlesztett ki, amely írógéppel írt szöveget mikroszámítógépbe olvas, ezáltal megkíméli felhasználóját a már előzőleg leírt szöveg újra leírásától. A berendezés nyolc különböző betűtípust ismer, de ez szoftver úton tovább bővíthető. Olvasási sebessége percenként 4 db A/4 méretű oldal. Az olvasó a szabványos RS232 illesztővel szinkron vagy aszinkron módon

csatlakoztatható perifériaként a mikroszámítógéphez.

Számítógépes gyártásirányítás

Megkezdődött a termelés egészének számítógépes irányítása a győri Rába Gyárban. A nagyüzem minden részlegében különféle teljesítményű számítógépeket helyeztek el, s ezeket hálózatba kötötték. A terminálok száma 350, a nyomtatóké 100. A munka során 150 kilométernyi kábelt fektettek le. A postától külön telefonvonalakat béreltek a győri központ és a vidéki telepek számítógépes kapcsolatához.

A Rába oktatási központjában a számítógépes képzést már a múlt évben megkezdték, s azóta is folyamatosan végzik. Több mint háromezer embert kellett felkészíteni az új feladatra: a gyár 17 500 dolgozója közül ennyien kerültek közvetlen kapcsolatba a számítógépekkel.

A számítógépes irányításra való áttéréssel javul a készletgazdálkodás, a munka szervezethez. Csökken az az idő, ami a piaci igények felmérésétől az újabb konstrukciók gyártásáig eltelik, így a főleg exportra termelő gyár gyorsabban igazodhat a kereslethez. Nem közömbös persze az a nyereség sem, amit az adminisztrációban könyvelhetnek el.

Commodore nyomtató Spectrumhoz

Igen sok intézmény használ hazánkban Commodore rendszereket, s közülük soknak van Sinclair Spectrum számítógépe is. Ezek számára készített olyan illesztőt a Háziszámítógép-építők Klubja, a HCC, amely lehetővé teszi az elterjedt Commodore nyomtatóknak (MPS-801, MPS-802, MPS-803, Seikosha GP100, VIC-1526 stb.) a Sinclair Spectrum géphez való csatlakoztatását. Karakterkészlete

40, 80, 120 jel/sor megjelenítésére alkalmas. Beépített ékezetes és egyéb rögzített felhasználói karakterei miatt használata kényelmes. Az illetőn lévő NMI gomb benyomásával az aktuális képernyőről másolatot készít, majd a program futása folytatódik. A Sinclair Spectrum operatív tárából helyet nem igényel. Működik gyári programokkal, szövegszerkesztőhöz is használható, prospektusok, nyomtatványok, illusztrációk készítéséhez jól használható. A vállalati alkalmazásokon kívül az iskolai, kulturális, reklámirodai felhasználása lehet még gyakori.

6900 forintos ára ahhoz képest alacsony, hogy ennyiért a felhasználó nyomtatót kap a Commodore-ok mellett meglévő Spectrum gépéhez is.

0,25 µm

A japán Toshiba cég elkészítette egy 0,25 µm mintázatfőnömságú áramkör prototípusát. Ezt a szilíciumszelet mintázatalkalítás előtti gyenge, homogén elektronsugaras besugárzásával érték el. Az új eljárás alkalmas lesz a 4, 16 sőt a 64 Mbit-es tárolómorzsák gyártására is.

Szovjet profi gépcsalád

Még a múlt év decemberében sikerrel folyt le a minszki számítógépgyárban az ott készített ESZ 1840 típusú új szovjet, az IBM PC-vel kompatibilis professzionális mikroszámítógép állami bevizsgálása.

Az ESZ 1840-be a szovjet gyártmányú K1810VM86 jelzésű mikroprocesszort építik, mely az Intel 8086 funkcionális megfelelője. Meghajtása 5 MHz, a regiszter-regiszter művelet sebessége 1,2 millió művelet/mp. Magának a gépnek a sebessége az IBM PC-nél 30%-kal nagyobb. A maximális operatív tár 1 Mbájt, az alapmodelleket 256 és 512 kbájtos tárral készítik. A gépet négy verzióban gyártják, melyek ajánlati árait 1987-re a táblázatban közöljük.

Az ESZ 1840-ből az idén 500-at, jövőre pedig már 10 ezret kívánnak gyártani. Időközben körvonalazták a fejlesztéseket is. Várhatóan 1986 végén készül el a Winchester-tárat is kezelő, az IBM PC XT-vel kompatibilis változat, ESZ 1841 típuszámmal. 1988 végére ütemezték az ESZ 1850 típu-

sú gép elkészültét. Ennek operatív tára már 2 Mbájtig bővíthető, s képes lesz értelmezni a nagy ESZR gépek processzorutasításait is. A távlati tervekben szerepel a hálózati illesztők, a grafikus perifériák, a szakmai jellegű speciális perifériák és koprocesszorok kifejlesztése.

Az ESZ 1840 szoftverellátottsága az IBM PC-hez hasonló, de különbség a cirill betűk, továbbá a Szovjetunió népei speciális karaktereinek használatai lehetősége. A gép az M86 operációs rendszer vezérlése alatt működik, amely a CP/M-86 funkcionális megfelelője. Egyelőre csak a BASIC interpreter áll a felhasználók rendelkezésére. Az Abak nevű program táblázatkezelési lehetőséget biztosít, a Telektsz pedig az ESZR gépek intelligens termináljaként való működésre teszi alkalmassá az ESZ 1840-et. A gép jelentős alkalmazási korlátja a szövegfeldolgozási, adatbázis-kezelési, grafikai programcsomagok, valamint a korszerű programozási nyelvek (Pascal, C) fordítóinak hiánya, de kidolgozásuk folyamatban van.

Verzió	Operatív tár (kbájt)	A hajlékonylemezes tárolók száma	A hajlékonylemezes tárolók típusa	Ajánlati ár 1987-ben (rubel)
ESZ 1840	512	2	FD 55F	8610
ESZ 1840.01	256	2	FD 55F	7540
ESZ 1840.02	512	2	ESZ 5324	12050
ESZ 1840.03	256	2	ESZ 5324	10990

Átnéztem öt-tíz folyóiratot és kiválogattam az engem érdeklő híreket, cikkeket, mert úgy gondoltam, hogy ezek másokat is érdekelhetnek. Persze hogy kinek mi az érdekes, az nagymértékben függ a válogató személyiségétől, ismereteitől, szakterületétől. Lesznek olvasók, akik kevésnek, lesznek, akik érdektelennek, és lesznek, akik érdekesnek tartják beszámolómat. Ez végül is nem baj, hiszen sokfélék vagyunk — így kerek a világ.

Céлом nem a szakirodalom áttekintése — erre témafigyelő szolgálatok léteznek —, csak a figyelem felkeltése. A forrásokat mindig pontosan közlöm, hogy akit a téma részletesebben érdekel, utánanézhessen. Nem szándékom a mikrogépes szakma minden területéről válogatni, és biztos, hogy nem mindenki számára lesz újság az újság. De valószínű, hogy ha száz folyóiratból válogatnék, akkor sem tudnék mindenkinek újat mondani.

Nézzük tehát, hogy a kiválasztott folyóiratok az évi első 3-4 számából mi volt szerintem a legérdekesebb.

PC—WELT

(1986/1., 1986/2.)
Netzwerke für die PC—Host—Kopplung

A cikk mintegy száz szoftvertermék piaci összehasonlítását közli. Áttekinti a PC — nagyszámítógépes hálózati termékeket, és nyolc jellemző alapján értékeli azokat. Egy-egy gyártó több termékével is szerepel. A számba vehető mikrogépek jelentős hányada IBM PC XT, AT, és a nagyszámítógépek jelentős része is IBM gyártmány.

A szoftvercsomagok szolgáltatásai igen széles skálán mozognak. Szerepel egyszerű terminálemuláció, fájlátvitel, de van SNA/SDLC és IBM token-ring (vezérelt jelzéses) protokoll is, 4 Mbit/s sebességgel. Ugyanilyen változatosak az árak is: 200-tól 20 ezer DM-ig terjednek. A termékek kb. 30 százalékának nem tüntetik fel az árát, ezek *auf Anfrage* (kéreésre) megjelöléssel szerepelnek.

Az előállítók között természetesen első helyen a nagy számítógépgyártók — IBM, Burroughs, Siemens — szerepelnek. A mini- és mikrogépeket gyártó és fejlesztő kisebb cégek, valamint a csak szoftver előállításával foglalkozók teszik ki a lista másik felét.

CHIP

(1986/7. Kinz, R.:
CHIP—TEST: Der neue Commodore 64)

A C64-esekből csak 1984-ben jó egymillió darabot adtak

el. A sikert most javított burkolattal és korszerű operációs rendszerrel fokozza a Commodore. Az új C64 a réggel teljesen kompatibilis, ugyanakkor GEOS (Graphic Environment Operating System) operációs rendszere révén grafikus lehetőségei jócskán megnövekedtek. A gép processzora 6510-es, 64 kbájt RAM és 16 kbájt ROM tárral. Interfészáramkörei változatlanok: egy párhuzamos, egy soros (nyomtató, floppy stb.), két botkormány-, egy kazetta-, egy bővítőcsatlakozója van. Továbbra is monitor vagy tévécsatlakoztatható hozzá. A kompatibilitást a BASIC 2.0 változatával éri el.

A GEOS grafikus képességét látványosan az operációs rendszer „ablaka” jelenti.

Érdekes még a Geowrite nevű szövegfeldolgozó program, mely az értékelő szerint csak drágább számítógépeknél van.

A gép árát még nem közlik, csupán annyit, hogy az Egyesült Államokban a GEOS ára 60 dollár körül jár; így valószínű, hogy elődjénél drágább, de bányájánál, a C128-asnál mindenképpen olcsóbb lesz.

(1986/8.)
Speichererweiterung für Commodore 16

A C16-os gépek több szempontból érdekesek számunkra. Azonkívül, hogy számuk itthon is egyre növekszik, az általános iskolák számára ajánlott gép; nemcsak Nyugat-Európában, hanem nálunk is viszonylag olcsó — emlékezzünk a tavalyi karácsonyi 7000 forint körüli akcióra. A C16 további előnye, hogy a BASIC 3.5 ver-

Azt írja az újság...

zió jól használható, és bőveket a grafikus funkciói.

A cikk ismerteti a RAM 16-ról 64 k-ra való bővítését, belső RAM chip cseréjével. Tekintettel arra, hogy a gép NYÁK-felépítése igen egyszerű, a csere viszonylag könnyen elvégezhető. A C16-ban két 4 bit szélességű, 16 kbités RAM chip van (TMS 4416—20 vagy azonos felépítésű). Ezt a kettőt kell kicserélni TMS 4464—15 típusúra vagy azonos felépítésűre. Az utolsó két számjegy a hozzáférési idő ns-ban; 200-nak vagy annál kisebbnek kell lennie. A cserén túl két átkötést kell még megváltoztatni, hogy a RAM-ok 64 k-ig címezhetők legyenek.

A cikk lépésről lépésre ismerteti az átalakítást, figyelemmel, mire kell vigyáznunk. Az átépítés után a C16 Plus/4-ként viselkedik majd.

Az ismertető külső segítséget is ajánl: egy kis céget, amely elvégzi az átalakítást. Hasonló munkára ajánlkozó hirdetését már a Mikromagazinban is olvastam.

IEEE SPECTRUM

(1986. június.

Voelcker, J.—

Wallich, P.:

How Disks Are

„Padlocked”)

A szoftveripar évek óta műszaki, jogi és etikai kérdésekkel kínlódik, hogy megakadályozza a termékek illetéktelen másolását. Ez a tevékenység ugyanis egyidős a számítástechnikával. A helyzet a személyi számítógépek megjelenésével csak súlyosbodott, hiszen a forgalmazott termékek száma ez időre nagyságrendekkel megnőtt.

Programot tartalmazó floppyt tulajdonképpen kell is másolni, hiszen ha nincs biztonsági másolat, esetleg heteket kell várunk, amíg az eredeti helyett az előállítótól újat kapunk.

Sok gyártó nem is védi termékeit, mert az „illetéktelen másolók” igen találékonyak. Akik viszont védelmet alkalmaznak, úgy gondolják, hogy legalább megnehezítik a másolók dolgát. A védelem egyszerű: készítsünk olyan programlemez, amelyet egy közönséges személyi számítógép meghajtója el tud olvasni, de képtelen ugyanúgy megírni. Közönséges lemezen az adatokat

koncentrikus körök mentén, sávokon rögzítik. A sávokat szektorokra osztjuk. Minden szektornak fejlece van, a felírás végén a hibák detektálására ellenőrzőösszeg található.

A legegyszerűbb védelmi eszköz, hogy egy vagy több „rossz” (ellenőrzőösszeg-hibás) szektort írunk a floppyra. Ha a védelmi program az adott helyen hibás szektort talál, a floppy levő programot engedi betölteni és futni, egyébként — helyesen megírt ellenőrzőösszegű szektorok esetén — a programot törli. A védelmet az ún. bitmásoló programok hatástalanítják. Ennek ellenére ezt az egyszerű védelmet még néhány újabb gépnél, például az Atari ST-nál is alkalmazzzák.

Extra, a szabványos mennyiségén felüli sáv(ok) beiktatása a védett lemezen megakadályozza a szokásos másolóprogramok használatát. Az eljárást a szabványosnál több sávot is másolni tudó másolóprogram hatástalanítja.

Az előzőhöz hasonlóan a sávon belüli szektorok számát a szabványos 8-9-ről, főként a külső sávokon, 10-11-re növelhetjük. Ezekbe a többlétszektorkba lényeges programinformációk helyezhetők el. Hiányuk esetén a program nem futtatható, vagy törődik. Természetesen extra szektort is másolni tudó másolóprogram ezt a védelmet is kijátssza.

A keménylemezek megjelenése a floppy szállított programok másolását tette szükségessé, mivel ha másért nem, nagyobb sebességéért célszerű a keménylemezt használni. A keménylemeze másolt program csak ún. kulcsfloppy egyidejű használatok fut. Az eljárást még különféle rejtjelrezt fájlok, rekordok írása bonyolíthatja. Ezek a fájlok arról is felvilágosítást adhatnak, hogy az adott programot egyszer már üzembe helyezték. Ilyenkor a másodszori vagy többszöri üzembe helyezési kísérlet még az ún. kulcsfloppy alkalmazásával is sikertelen.

Az előbbieken kívül a forgalmazók a sávok és szektorok, az író-olvasó mechanizmus különféle megváltoztatásával igyekeznek a védett, illetve védeni kívánt termék egyediségét megőrizni.

A védelmi eljárások száma nő, a jogi vita erősödik, a cikk tanúsága szerint azonban nem sok eredménnyel. A felhasználók panasza a termékvédelemmel szemben az, hogy általában

egyetlen kézen vásárolt termék sem használható változtatás nélkül. Még jó, ha nincs benne hiba. Ha nem másolható, nem lehet javítani sem. Sokan a védelmet alkalmazók bojkottján gondolkoznak.

Terjed az a gyakorlat, hogy egy felhasználót több másolat készítésére jogosítanak fel, hiszen egy szervezet több PC-t is használhat. Az ilyen megoldást a több tíz, esetleg több száz munkahelyes helyi hálózatok még inkább indokolják, bár a szállítók idegenkednek ettől az eljárástól.

DATAMATION

(1986. június 1.

RISC: Reality vs.

Rhetoric.

Moad, J.:

Gambling on RISC.

Bell, C. G.: RISC:

Back to the Future?

Serlin, O.:

MIPS, Dhrystones

and Other Tales)

RISC = Reduced Instruction Set Computers. A nagyhírű és -múltú folyóirat külön részt szentel ezeknek a Csökkentett Utasításkészletű Számítógépeknek. (CSUSZ. Azért ezt a rövidítést nem fogom használni...) Négy cikk foglalkozik a RISC gépek történetével, lényegével. Annak ellenére, hogy jelenleg a piacon nem sok ilyen sikeres gép található, a cikkek íróinak meggyőződése szerint a számítógépek további fejlesztése ebbe az irányba mutat.

A RISC gépek ősei az 1950-es és 60-as évek huzalozott logikájú gépei, valamint az 1971-ben született konvencionális mikroprocesszorok. Példaként a UNIVAC 1, az IBM 701, 704, az Intel 4004, 8008, 8080 és más gépek szerepelnek. Meglepő, hogy a Cray CDC 6600-as szupergépe a RISC filozófia legelső példája.

A mikroprogramozott processzorok az 1960-as évek közepén születtek, és az évtized végére a gépek cache-memóriával is bővültek. Ekkor a cél a minél összetettebb utasítások implementálása volt.

1985-re ismét a fix huzalozású processzorok (RISC) jelentek meg, két külön cache-memóriát alkalmazva az adatoknak és az utasításoknak. Ezek a gépek már széles körben használják a pipeline-technikát.

A RISC filozófia tudatos újbóli megjelenését a szerzők a technológia fejlődésével indokolják. A VLSI technológia sorra dönti a sebességi korlátokat, a tárműveletek egyre gyorsabbak. A MIPS mérőszám, a mikroprogramozott utasítások egységesedése következtében, a 70-es évek végére többé-kevésbé helyes összehasonlítást adott, de ez RISC gép esetén egyre kevesebbet mond számunkra.

Ezért a 70-es évek elején elkezdődött komplex teljesítményvizsgálati módszerek további fejlesztést igényelnek. Komplex rendszer-összehasonlító tesztekre van szükség, figyelembe véve az egyes alkalmazásokat, a hálózati környezetet, az üzemelő munkahelyek számát, azok rendszerre gyakorolt teljes terhelését.

BIT

(1986. május 16.

Wehr, W.: Menschen,

Möbel, Masse,

Grundlagen

der Ergonomie)

72 vagy 75 centiméter magas-e az íróasztal? A különbség lényegtelennek tűnik, hiszen mi az a 3 cm? Pedig igen sokat jelent.

A szerző a DIN 33402 szabvány második részéből kiindulva részletesen elemzi az irodabútorok méretezésének szempontjait. Milyen magas legyen a szék és az asztal? A karfa, ha van, hol legyen? Milyen távolságból tud az ember képernyős berendezéssel dolgozni? És így tovább.

A világítás a munkahely kialakításának fontos tényezője. Milyen erősségű világítás szükséges a különféle munkákhoz?

Igen lényeges, hogy az irodában megfelelő legyen a mikroklíma. Maximum 26 °C környezeti hőmérséklet és 50—65 százalékos páratartalom engedhető meg. És a zaj? Egyszerű munkához 70 dB(A) zaj még megengedhető.

A környezet színe, fényviszszaverése, a munkahely tágasága, az íróasztal nagysága is mind fontos eleme a munkahely megfelelő kialakításának.

A cikk elég száraz. Felsorol, osztályoz, követelményeket ír le. Viszont azt hiszem, minden lényeges környezeti elemre kitér. Érdemes elolvasni, ha átalakítunk vagy újat építünk.

JANKÓ GÉZA

Távoktatás és informatika

Az „oktatás” szó hallatán a legtöbb embernek a padban ülő diák és a neki katedráról magyarázó tanár jut eszébe: a táblára felírt és a füzetbe átmásolt vázlatok és matematikapéldák. Vajon ha az oktatás elé írjuk a „táv” jelzőt, akkor képzeletünkben egymástól messze került, elszakadt katedrát és padsort látunk? Egy hiába beszélő tanárt és minden igyekezet ellenére semmit nem halló nebulókat? Nos, hogy közöttük kontaktus teremődjék, valamiféle közvetítőeszköznek kell beiktatódnia. Tehát a távoktatás végül is az a tanítási forma, amikor a tanár és a diák közé egy bizonyos ismerteket hordozó ékelődik. Ezt az ismeretanyagot valamilyen technikai eljárással állítják elő, és a tanulni akaró személy önállóan, közvetlen oktatói segítség nélkül sajátítja el az eszköz közvetítette tananyagot.

Az elmondottak alapján távoktatási eszköznek minősíthetjük azokat a tankönyveket, amelyekben egy-egy anyagrész lényeges elemét, a begyakorlást elősegítő tesztek képezik, a nyelvtanulásban már elengedhetetlen kazetták, sőt meglepő módon egy-egy bonyolult használati tárgy kezelési utasítását is.

A közelmúltban bevezetett leglátványosabb példaként talán a televízió távoktatási adását, a TV BASIC-et említhetnénk.

A televíziós távoktatás esetében a hallgató számára a műsoridő még bizonyos kötöttséget jelent. Az utóbbi években egyre inkább előtérbe kerül, hogy a távoktatás a

nulnia, hogy ezek ki- és átképzése intézményesen megoldhatatlan. Egyrészt nincsen elég tanár és tanterem, másrészt a munkától elszakadva, iskolapadba beülni mind nehezebbé válik. Jól előkészített oktatási anyagokból, saját idejével gazdálkodva azonban a többség akar és tud időt szánni önmaga tovább- esetleg átképzésére.

Néhány országban már komoly eredményeket értek el a távoktatásban. Példaként említenénk a British Open Universityt, ahol mintegy 150 tantárgyból válogathatnak a hallgatók, s ha úgy tetszik, egyszerre tanulnak irodalomtörténetet és elméleti fizikát; vagy kuriózumként Thaiföldet, ahol a közép- és felsőoktatást túlnyomóan nyílt egyetem formájában oldják meg.

Mi lehet a leghatékonyabb eszköz és módszer? Nem kétséges, hogy a mikroszámítógép, amelyen az oktatóprogramok az ismeretek alapos besulykolására és „szigorú” kikérdezésére képesek.

Ily módon a számítógép a távoktatásban kettős szerepben jelenik meg: egyrészt mint az oktatás tárgya, másrészt mint az oktatás eszköze.

A Neumann társaság egyik legfontosabb feladatának azt tartja, hogy minél szélesebb körben terjessze a számítástechnikai ismereteket a felnőtt lakosság körében (hi-

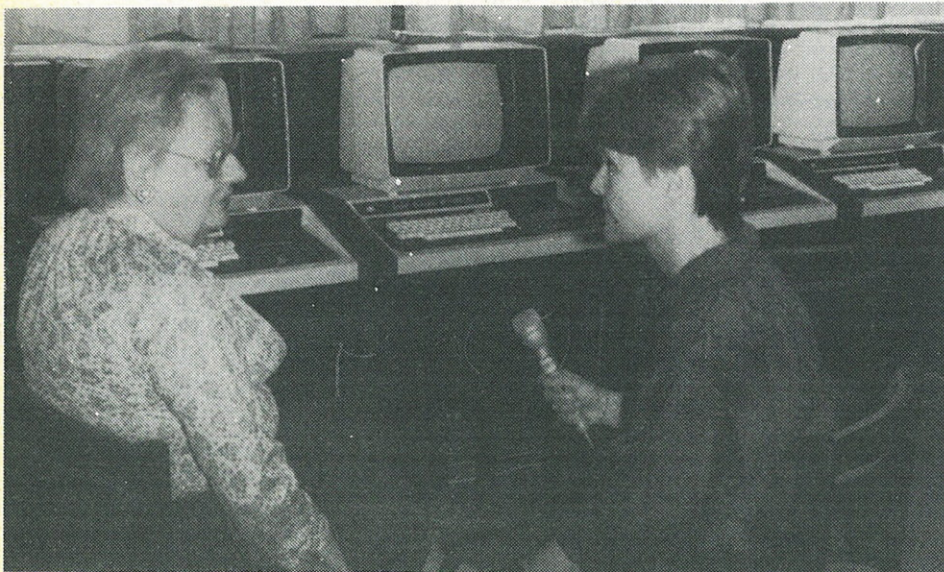
szén a közép- és főiskolások oktatását intézményesen igyekeznek megoldani). Ismerve a külföldi tapasztalatokat, szerettük volna, ha ezek Magyarországon az adott szakemberek előadásában hangzanak el, remélve, hogy az ügynek, az informatika távoktatásának híveket szerzünk mind illetékesek, mind pedig lelkes végrehajtók személyében.

Az októberben megrendezett Teleteaching '86 konferencia igazolni látszik várakozásunkat. A húsz országból érkezett előadók és résztvevők sokféle eredményről, kísérletről, tervről számoltak be. A konferencia attrakciójának számító videodiszk-be mutató késő esti órákban is nagy érdeklődés mellett zajlott. A konferenciát Szabó Imre ipari minisztériumi államtitkár előadása nyitotta meg, amelyben — többek között — a magyarországi nyílt egyetem létrehozásának lehetőségéről is tájékoztatta a résztvevőket.

A távoktatás nemzetközi fontosságát mi sem igazolja jobban, mint hogy a résztvevők javaslatot terjesztettek az IFIP elé: alakítsa meg az oktatási bizottságán (TC 3) belül a felnőttoktatással foglalkozó, a kérdést jól ismerő szakembereket egyesítő munkacsoportját. Azt is javasolták, hogy a munkacsoport neve „distance learning” (távtanulás) legyen, ami egyben azt is jelzi, hogy az oktatásnak ez a módja az önálló tanulásra helyezi a hangsúlyt. Az ülés résztvevői a munkacsoport elnökének Kovács Győzőt, az NJSzT alelnökét, míg a következő, most már távoktatási konferencia — Teleteaching '87 — program- és szervezőbizottsága elnökének dr. Wichit Srisa-an-t, a thaiföldi nyílt egyetem rektorát választották. A konferenciára 1987 végén kerül sor Bangkokban.

TÓTH ISTVÁNNÉ

A kiállítók között örvendetes számban szerepeltek magyarországi oktatási intézmények

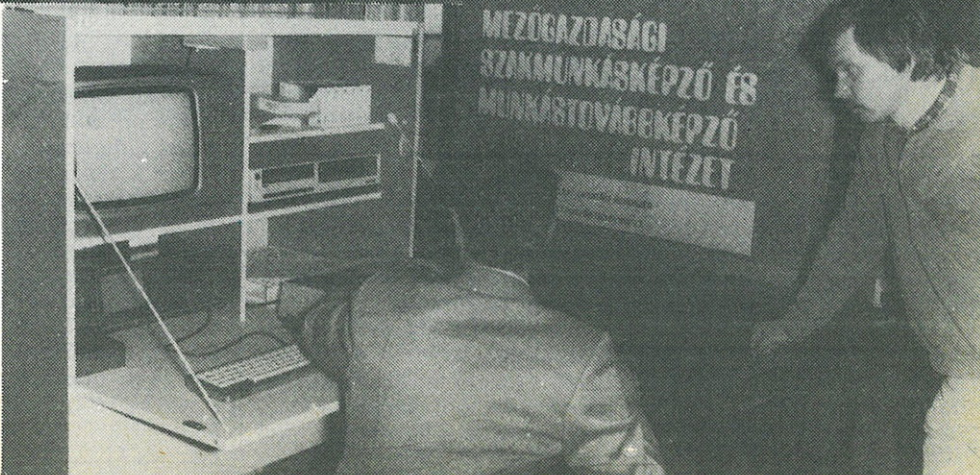

Sylvia Chapp (USA) a Nemzetközi Információfeldolgozási Szövetség (IFIP) Oktatási Bizottságának tagja az egyesült államokbeli tapasztalatairól számol be Poór Klárinak

hallgató számára megfelelő időben foglalkozik az anyaggal, és maga ítéli meg, hogyan és hányszor ismételve sajátítja el azt.

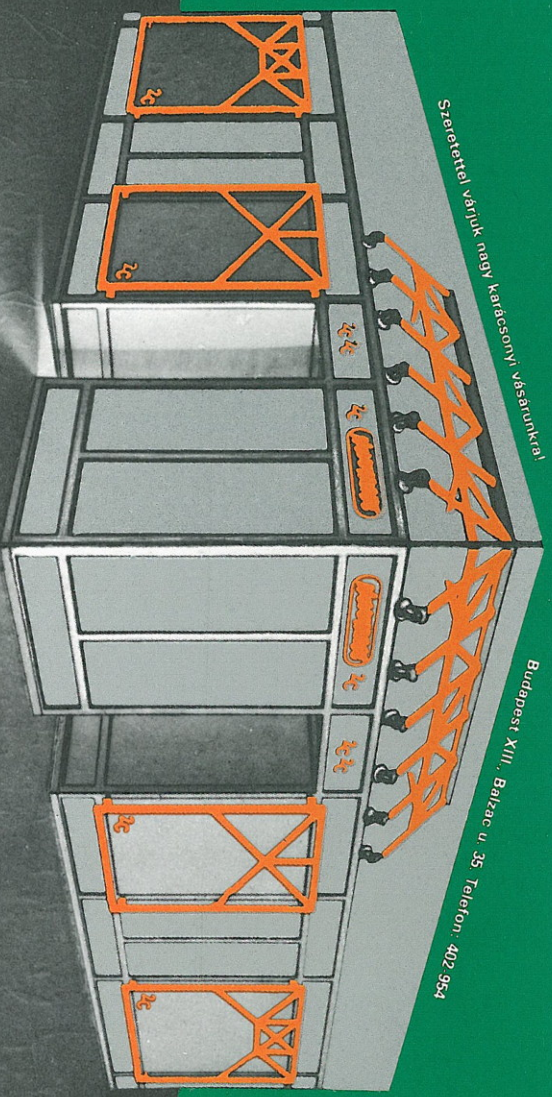
Változnak az egyes szakmák, a szerzett tudás egyre gyorsabban elavul, az ismereteket állandóan korszerűsíteni kell. Nem a számítástechnikus szakmai elfoglaltsága, amikor ezt a tényt elsősorban a mikrogépek tömeges elterjedésével hozzuk párhuzamba.

Ezek a gépek munkaeszközzé váltak, használatukat annyi embernek kell megta-

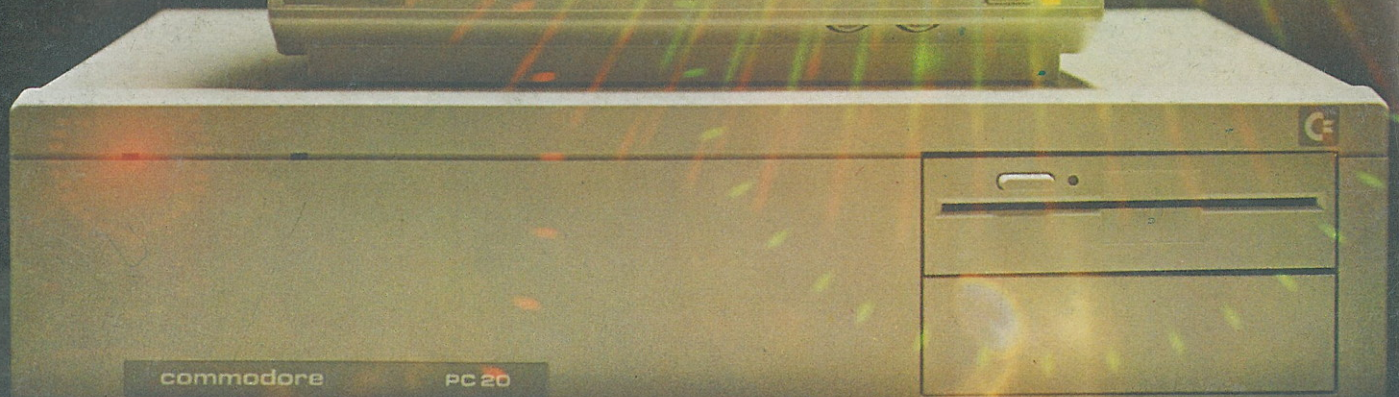

Szeretettel várjuk nagy karácsonyi vásárlóinkat!

Budapest XIII., Balzac u. 35. Telefon: 402 954

*Telemes karácsonyi ünnepeket
várunk mindenki kedves
látogatásának!*

MIRE VAN SZÜKSÉGE? SZÁMÍTÓGÉPRE? VIDEORA? KÜLÖNLEGES MŰSZAKI CIKKEKRE?
ÉVVÉGI BEVÁSÁRLÁSAIBAN ISMÉT SEGÍT A FOTOELEKTRONIK